

სამოქალაქო ხელშეწყობა პროექტიკაში

მიღგომებისა და
მეთოდების კრებული

სამოქალაქო ხელშეწყობა პროექტის ვებგვერდი

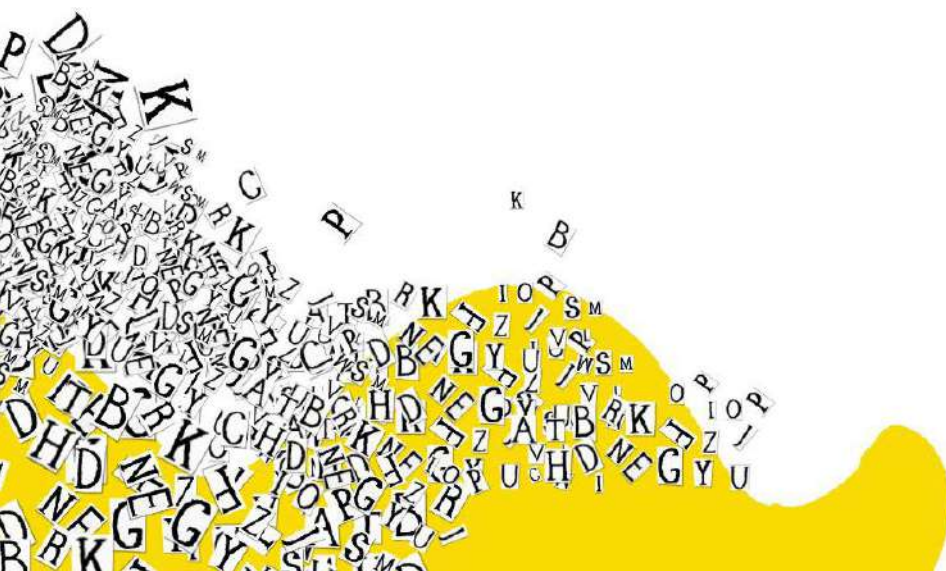
Co-funded by
the European Union

სამოქალაქო ხელოვნება პრაქტიკაში

მიღგომებისა და
მეთოდების კრებული

სამოქალაქო ხელოვნება პროექტის ვებგვერდი

შინაარსი

1. შესავალი

რა არის ხელოვნების ენა?

რა არის სამოქალაქო განათლება?

რა არის სახელმძღვანელოს ძირითადი თემები (მისი მისიები)?

როგორ ვიმოძრაოთ სახელმძღვანელოში?

2. პრაქტიკები

მისია: გარემო

შრომა

დრავას ფილიგრანი

მისია: ადამიანის უფლებები

დუბლინის ხელოვნებისა და ადამიანის უფლებების ფესტივალი

გასხივოსნებული უნიკორნი

ჰაუსრატი (HAUSRAT)

ცხოვრების ქსოვა: თერაკიული ფოტოგრაფია მშვიდობისთვის

ფორმვანდლერი (FORMWANDLER)

პაუზის შემავსებელი

იფიქრე ერთობლივად - ითამაშე ერთობლივად

ძალაუფლების ვაკუუმი - თეატრალური ექსპერიმენტი დირექტორის არყოფნისას

მისია: აქტიური მოქალაქეობა

ნიგნის წვეულება ხესთან

დონაუველე (Donauwelle)

ლინოლეუმ ექსპრესი

ხელოვნება, გადაადგილება და მოწყვლადობა. ბარსელონას ფოტოგრაფირება მისი კიდეებიდან

სოციალური ქუჩის ხელოვნება - სომბრერო ნაგვის ურნები ბუდაპეშტში

(უნგრეთი)

„იყავი ადამიანი“ (ციტატა მარგოტ ფრიდლენდერისგან)

მოხეტიალე მისაღები ოთახები

მისია: ინტერსაქციური დიალოგი

არტისტანია (Artistania)

გულიდან გულამდე

მცირე ფორმის თეატრი (Theater der kleinen Form)

IDiscover – ნიღბები და იდენტობა

დანართი A:

პროექტის მიმოხილვა

დანართი B:

ტერმინთა განმარტებითი ლექსიკონი

1. შესავალი

გთხოვთ, გაეცნოთ ამ მასალას, რომელიც შექმნილია სხვების შთაგონებისა და ხელოვნების მეშვეობით სამოქალაქო განათლებაში საგანმანათლებლო აქტივობების წახალისებისთვის. აქ შეკრებილი მასალები მხოლოდ მცირე წარმოდგენას იძლევა იმ სამუშაოზე, რომელიც ხორციელდება ხელოვნების მეშვეობით სამოქალაქო განათლების სფეროში მთელ ევროპაში. ეს პრაქტიკები წარმოდგენილ იქნა ღია კონკურსის გზით, შერჩეული ექსპერტების მიერ და ადაპტირებული იქნა საგანმანათლებლო რეალობებსა და შესაძლებლობებზე უკრაინასა და საქართველოში 2025 წლისთვის.

პრაქტიკების ეს კრებული არ არის მხოლოდ აღწერა - ეს არის უფრო ღრმა ანალიზი, სადაც ჩვენ ვიკვლევთ არტისტულ მეთოდებს, ამ პრაქტიკებით განვითარებულ კომპეტენციებს და ვაგროვებთ ციტატებს როგორც შემქმნელებისგან, ასევე მონაწილეებისგან. ჩვენ დავაჯგუფეთ პრაქტიკები ოთხ მისიად, რათა მათი ნავიგაცია გაგვეადვილებინა, ასევე გვექონოდა მკაფიო გზავნილი იმის შესახებ, რომ ხელოვნების მეშვეობით სამოქალაქო განათლებას გარკვეული გავლენა აქვს საზოგადოებებზე. ის კვალს ტოვებს არა მხოლოდ ჩვენს შეგნებაში, არამედ ქვეცნობიერშიც.

ამ მეთოდოლოგიების, ხედვებისა და რეალური გამოყენების გაზიარებით, ჩვენ ვიმედოვნებთ, რომ შევიტანთ წვლილს იმ მზარდ მოძრაობაში, რომელიც ხელოვნებას აღიქვამს არა სამოქალაქო ცხოვრებისგან განცალკევებულად, არამედ მის ინტეგრირებულ ელემენტად.

რა არის ხელოვნების ენა?

პრაქტიკული მაგალითების შერჩევის გზით (დაკავშირებული გარემოს, ადამიანის უფლებების, აქტიური მოქალაქეობისა და ინტერსექციური დიალოგის მისიებთან), ჩვენ ვაჩვენებთ, თუ როგორ იყენებენ აქტორები, ხელოვანები, საზოგადოებები და ინსტიტუციური ორგანიზაციები, მაგალითად სკოლები, ამ ელემენტებს იმისათვის, რომ არა მხოლოდ გამოხატონ საკუთარი გამოცდილება და პერსპექტივები, არამედ შექმნან სივრცე გაგებისთვის, თანამშრომლობისთვის, კომუნიკაციისთვის, დისკუსიისთვის, ხილვადობისა და ცვლილებისთვის. პროექტების ავტორებს გააზრებული აქვთ, რომ არტისტულ ან პოლიტიკურ აქტივიზმს შეიძლება მივუდგეთ როგორც ლაბორატორიულ მუშაობას, ღია პროცესით. ამ პროცესში სიტუაციური და კონტექსტზე დაფუძნებული საქმიანობა გამოიყენება აღიარებაზე დაფუძნებული გაძლიერების ფორმად - რაც წარმოადგენს ცვლილების მამოძრავებელ ძალას ან იმპულსებს, რომლებიც საშუალებას იძლევა გაუთვალისწინებელი განვითარებისთვის.

ციტატა: ბირგიტ მანდელი

ბირგიტ მანდელი აღწერს შემდეგს ინტერვიუში:

ხელოვნება კულტურული განათლებისთვის განსაკუთრებულ შესაძლებლობებს იძლევა, რადგან ის ადამიანებს ერთდროულად მიმართავს ემოციურ, ესთეტიკურ და ინტელექტუალურ დონეებზე. როგორც წინასწარ განსაზღვრული ობიექტისგან თავისუფალ და სათამაშო ხასიათის მქონე პრაქტიკას, მას შეუძლია შექმნას „მოქმედების რეპეტიციები“ და ჩამოაყალიბოს უტოპიური სივრცეები: „ყველაფერი შეიძლება სრულიად სხვაგვარადაც იყოს“. მისი მრავალმნიშვნელოვნებისა და მნიშვნელობათა სიჭარბის წყალობით — „ერთი სწორი გადაწყვეტა არ არსებობს“ — მის ჩარჩოებში შესაძლებელია კონფლიქტებისა და წინააღმდეგობების განხილვა. ხელოვნების ეს თვისებები შეიძლება ნაყოფიერი გახდეს კომუნიკაციის სტრატეგიებთან დაკავშირებისას სხვადასხვა საზოგადოებრივ კონტექსტში — სკოლაში, ახალგაზრდებთან მუშაობაში, ურბანული განვითარების პროცესებში, პოლიტიკურ აქტივობებში ან ბიზნეს ორგანიზაციებში.

[ბირგიტ მანდელი – არტისტული ინტერვენციები](#)

ჩვენ გთავაზობთ ხედვებს პრაქტიკული მაგალითების შერჩევის საშუალებით, გამოცდილებითი ცოდნის პერსპექტივიდან და ვაძლევთ იმპულსს იმის გასააზრებლად თუ რა შეიძლება იქნას გადმოტანილი სხვა კონტექსტებში, შესაძლოა მხოლოდ ფრაგმენტის სახით. პროექტების შემქმნელები, არტისტები, აქტივისტები, პედაგოგები და სხვ. შეიმუშავენ მოქმედების სიტუაციურ სტრატეგიებს არტისტული გამოხატვის საშუალებით, რომლებიც მორგებულია კონკრეტულ კონტექსტს. ამიტომ, თითოეული პროექტი უნიკალურია თავის პროცესში და არ არის გამიზნული მკაცრი იმიტაციისთვის, როგორც რეცეპტის მიყოლა, არამედ უფრო ემსახურება შთაგონებას საკუთარი პროექტისთვის. არტისტული ენისა და მეთოდების გამოყენებით შეგვიძლია მოვიპოვოთ შესაბამისი ხედვები, რომლებიც სცდება ტრადიციულ მუზეუმებში განთავსებულ ხელოვნებას და გავლენას ახდენს საზოგადოებაზე.

ხელოვნების ენის კოლექტიური ძალის გავლენა (სამოქალაქო განათლება ხელოვნების მეშვეობით) ინდივიდუალურ და საზოგადოებრივ კონტექსტებზე არ უნდა იქნეს დაკნინებული. ხელოვნებას შეუძლია ცნობიერების ამაღლება, ემოციების გამოწვევა და კრიტიკული აზროვნების სტიმულირება. იგი შეიძლება იქცეს სოციალური ცვლილებების კატალიზატორად, რომელიც აღაგზნებს ინდივიდებს აიმალონ ხმა და იმოქმედონ. გარდა ამისა, იგი საშუალებას იძლევა დაამყაროს პროდუქტიული კავშირი საკომუნიკაციო სტრატეგიებთან სხვადასხვა საზოგადოებრივ კონტექსტებში, იქნება ეს სკოლები, ახალგაზრდული მუშაობა, ურბანული განვითარება თუ პოლიტიკური აქტივობები. მან შეიძლება გახსნას დიალოგის სივრცეები არაფორმალური არხებით: შესაძლებელი გახდება კონფლიქტებისა და წინააღმდეგობების განხილვა ამ ჩარჩოში, რაც დღევანდელ მსოფლიოში გადამწყვეტი მნიშვნელობისაა.

არტიზმი

ხელოვნება არის მარადიული და უნივერსალური საშუალება, რომელი აერთიანებს ადამიანებს კულტურული, ლინგვისტური და გეოგრაფიული საზღვრების მიღმა. იგი ტრანსკულტურულია. ეს გამოიხატება ხელოვნების უნარში გამოხატოს ემოციები, აზრები და იდეალები გზებით, რომლებიც ხელმისაწვდომი და გასაგებია სხვადასხვა კულტურებისთვის. ხელოვნების უნივერსალური ენა სცდება კონკრეტულ გარემოებებს, რომლებიც ხშირად გამყოფად ჩანს. იგი მიმართულია იმ ფუნდამენტური ადამიანური გამოცდილებისკენ, რომელიც ჩვენ ყველას გვაერთიანებს.

ამ საყოველთაო ენის ცენტრალური ასპექტი იმპროვიზაციაა, რომელიც დინამიკას და მოქნილობას სძენს არტისტულ შემოქმედებას, რაც ხშირად მოულოდნელ შედეგებამდე მიჰყავს. ხშირად სწორედ იმპროვიზაცია იწვევს ინოვაციურ და გასაკვირ მოსაზრებებს. ის საშუალებას გვაძლევს, რეაგირება მოვახდინოთ მომენტში, ახალი იდეები გამოვიკვლიოთ, შევხვდეთ უცნობს და ეჭვქვეშ დავაყენოთ არსებული კონცეფციები. მოულოდნელობა არა მხოლოდ მისაღებია, არამედ ფასდება როგორც შემოქმედებითი პროცესის განუყოფელი ნაწილი.

ხელოვნება თავისუფალია განსაზღვრული ობიექტისგან; მას გააჩნია თამაშის ხასიათი, რომელიც საშუალებას იძლევა „საცდელი მოქმედებებისთვის“ და ქმნის უტოპიურ სივრცეებს - სივრცეებს, სადაც „ყველაფერი შეიძლება სხვაგვარადაც იყოს“. ეს უტოპიები არსებითია ახალი იდეებისა და პერსპექტივების განვითარებისთვის, რომლებიც სცილდება არსებულ სტატუს-კვოს.

ორაზროვნება ხელოვნების კიდევ ერთი ძლიერი მახასიათებელია, რომელიც ხელს უწყობს ტრანსკულტურულ კომუნიკაციას. ხელოვნების ნაწარმოები შეიძლება სხვადასხვაგვარად იქნეს ინტერპრეტირებული, რაც მაყურებელს საშუალებას აძლევს აღმოაჩინოს საკუთარი მნიშვნელობები და კავშირები. ბირგიტ მანდელი მიუთითებს „მნიშვნელობების სიუხვეზე“, რაც იძლევა იმის წარმოდგენის საშუალებას, რომ „არ არსებობს კონკრეტული სწორი გადამწყვეტილება“.

სამოქალაქო განათლება ხელოვნების საშუალებით ქმნის მოქმედებისა და გამოხმაურების ახალ სივრცეებს პირდაპირ გარემოში - გახსნილობით მოულოდნელი შესაძლებლობებისადმი. ის ხელს უწყობს შემთხვევითობას, რაც გულისხმობს რაღაც ღირებულის ან სასარგებლოს აღმოჩენას იღბლიანი შემთხვევების, მოულოდნელი შეხვედრების ან აღმოჩენების გზით.

რა არის სამოქალაქო განათლება?

ძალიან ხშირად შეიძლება შევხვდეთ გულგრილობას, პასიურობასა და დაინტერესების ნაკლებობას სხვადასხვა საზოგადოების წევრებს შორის. სხვა წევრები, მიუხედავად იმისა, რომ ინფორმირებულნი და განათლებულნი არიან იმის შესახებ, თუ რა არის არასწორი ან უსამართლო მათ საზოგადოებაში, ხშირად.

სამოქალაქო განათლება გულისხმობს იმის სწავლებას, თუ რა უფლებები და პასუხისმგებლობები აქვთ ადამიანებს, საზოგადოების ან თემის წევრებს. ის მათ ასწავლის არა მხოლოდ პოლიტიკური და სოციალური სისტემების გაგებას, არამედ მათთან კრიტიკული და კონსტრუქციული ჩართულობის უნარსაც. ის მოტივაციას აძლევს მათ, რომ შეცვალონ მარცხის რწმენა შემდეგ დებულებებამდე: „მეც მაქვს აქ რაღაცის თქმის უფლება“, „მეც შემიძლია ცვლილების შეტანა“. გარდა ამისა, იგი მათ ასწავლის, თუ როგორ გახდნენ ასეთი საზოგადოების აქტიური მონაწილეები და აძლევს მათ უფლებამოსილებას იმოქმედონ იქ, სადაც საჭიროდ მიაჩნიათ ცვლილებების შეტანა. სამოქალაქოდ ჩართული ადამიანები ძირითადად ქმნიან კოლექტივებს, ასოციაციებსა და ინიციატივებს თავიანთი თემების პრობლემების მოსაგვარებლად.

სამოქალაქო განათლება მოიცავს სამ ძირითად ასპექტს: სამოქალაქო ცოდნას, უნარებსა და განწყობას. სამოქალაქო ცოდნა არის მოქალაქეების გაგება იმისა, თუ როგორ მუშაობს პოლიტიკური და საზოგადოებრივი სისტემები და რა არის მათი უფლებები და პასუხისმგებლობები ამ სისტემების ფარგლებში. სამოქალაქო უნარები გულისხმობს ადამიანების შესაძლებლობას, გამოიყენონ ეს გაგება სამოქალაქო და პოლიტიკურ პროცესებში მონაწილეობისთვის. სამოქალაქო განწყობა არის პიროვნული თვისებები, რომლებიც ადამიანებს სჭირდებათ დემოკრატიულ საზოგადოებაში მონაწილეობის მისაღებად, მაგალითად, ტოლერანტობა, აქტიური მოსმენა და პატიოსნება.

სამოქალაქო განათლების მიერ განხილული თემებიდან ზოგიერთია:

ადამიანის უფლებები
გარემო
სოციალური სამართლიანობა
სოლიდარობა
ტოლერანტობა
დემოკრატია
კონფლიქტის გადაწყვეტა
მრავალფეროვნება და ინკლუზია

სამოქალაქო განათლება ძირითადად ისწავლება ფორმალურ საგანმანათლებლო სისტემებში (სკოლებში), მაგრამ ასევე არაფორმალური საგანმანათლებლო ორგანიზაციების დახმარებით, როგორცაა არასამთავრობო ორგანიზაციები, საზოგადოებრივი ორგანიზაციები და ა.შ. არაფორმალური სამოქალაქო განათლების მიზანია, ადამიანები აღჭურვოს მრავალფეროვანი კომპეტენციებით, რომლებიც მათ სჭირდებათ უფრო დემოკრატიული საზოგადოების თანაშემოქმედებაში წვლილის შესატანად. ამ თვალსაზრისით, არაფორმალური სამოქალაქო განათლება უფრო გამოცდილებითია, პრაქტიკული და მოქმედებაზე ორიენტირებული.

სამოქალაქო ხელოვნების განათლება

სამოქალაქო ხელოვნების განათლება იყენებს ხელოვნების ძალას, რათა საზოგადოების წევრებს ასწავლოს მისი მწვავე საკითხების შესახებ. ის ასწავლის მონაწილეებს, გამოხატონ თავიანთი მოსაზრებები და დამოკიდებულებები არტისტული ტექნიკების საშუალებით. ის იწვევს ღრმა ფიქრს, ღია გონებას და კრიტიკულ აზროვნებას, როგორც შემოქმედისთვის, ასევე მაყურებლისთვის. ასევე, ის რთავს ჩვენს მრავალ გრძნობას და გონების ქვეცნობიერ ფენებს და შესაბამისად, უფრო დასამახსოვრებელი და ზემოქმედებითი ხდება.

რა არის სახელმძღვანელოს ძირითადი თემები (მისი მისიები)

მისია „გარემო“

საკითხის სიმწვავის გამო, ეს არის ამ სახელმძღვანელოს ოთხი ძირითადი მისიიდან ერთ-ერთი. ეს მისია უაღრესად აქტუალურია ამჟამინდელი გარემოსდაცვითი გამოწვევებისთვის, რომლებსაც ვაწყდებით, რადგან ისინი საფრთხეს უქმნიან ჩვენს არსებობას ამ პლანეტაზე, ისევე როგორც თავად პლანეტას. სამოქალაქო ხელოვნების განათლება ავრცელებს ცნობიერებას, ასწავლის და მოტივაციას აძლევს ინდივიდებსა და თემებს, რათა გაიგონ ეს გამოწვევები და აიღონ პასუხისმგებლობა. მას შეუძლია მნიშვნელოვანი ღრმა ფიქრების შთაგონება და კოლექტიური მოქმედება უფრო მდგრადი და ცნობიერი ცხოვრებისთვის.

მისია „ადამიანის უფლებები“

როგორც აცხადებს გაეროს მიერ მიღებული ადამიანის უფლებათა საყოველთაო დეკლარაციის პირველი მუხლი: „ყველა ადამიანი იბადება თავისუფალი და თანასწორი ღირსებითა და უფლებებით.“ სამწუხაროდ, ჩვენს არასრულყოფილ სამყაროში ძალიან ბევრი ადამიანის უფლებები არის უარყოფილი კანის ფერის, რასის, ეროვნების, რელიგიისა და მრავალი სხვა ირაციონალური და უსამართლო მიზეზის გამო. სამოქალაქო ხელოვნების განათლების მეშვეობით, მონაწილეებს შეუძლიათ ისწავლონ სწორისა და არასწორის განსხვავება და განავითარონ გამბედაობა და უნარები, რათა იბრძოლონ საკუთარი და სხვების უფლებებისთვის.

მისია „აქტიური მოქალაქეობა“

ეს მისია ფოკუსირებულია ინდივიდების გაძლიერებაზე, რათა აქტიურად შეიტანონ წვლილი თავიანთი საზოგადოებებისა და სოციუმების გაუმჯობესებაში. ის მათ ახალისებს მონაწილეობა მიიღონ სამართლიანი საზოგადოების ჩამოყალიბებაში, რომელიც დემოკრატიულ ღირებულებებზეა დაფუძნებული. აქტიური მოქალაქეები და მაცხოვრებლები აღიარებენ, რომ დომინანტური პოლიტიკური და სოციალური რეალობა არ არის რალაც, რაც მათთან ხდება. პირიქით, ისინი საკუთარი მოქმედების უნარს იყენებენ, რათა თავადვე მონაწილეობდნენ მათი თანაშემწეობაში. სამოქალაქო ხელოვნების განათლების მეშვეობით, ადამიანები იყენებენ ხელმისაწვდომ და ინკლუზიურ არტისტულ და შემოქმედებით ინსტრუმენტებს, რათა გავლენა მოახდინონ არსებულ პოლიტიკურ და საზოგადოებრივ ნორმებსა და ნარატივებზე.

მისია „ინტერსექციური დიალოგი“

მსოფლიოში არსებული დიდი მრავალფეროვნების გათვალისწინებით, აუცილებელია კომუნიკაციის, ურთიერთგაგების და ტოლერანტობის ხელშეწყობა სხვადასხვა თაობებს, კულტურებს, რელიგიებს, გენდერებს, სოციალურ-ეკონომიკურ კლასებსა და სხვა იდენტობებს შორის. ჩვენი განსხვავებებისა და მსგავსებების გაგება და მიღება წარმოადგენს მშვიდობიანი და ჰარმონიული თანაცხოვრების ძირითად წინაპირობას. ინტერსექციური დიალოგი, როგორც სამოქალაქო ხელოვნების განათლების მისია, ქმნის უსაფრთხო და ინკლუზიურ სივრცეებს, სადაც მრავალფეროვანი მონაწილეები შეძლებენ გამოხატონ თავიანთი უნიკალური იდენტობები და გამოცდილებები არტისტული ტექნიკების გამოყენებით. იგი ხელს უწყობს კოლაბორაციულ და მონაწილეობით პროცესებს, რომლებიც აერთიანებს სხვადასხვა წარმომავლობის ადამიანებს და საშუალებას აძლევს მათ, რომ მოუსმინონ და იყვნენ აღიარებული.

კონკრეტული მისია:

ეკომრავალფეროვნება, მდგრადობა, მონაწილეობის ფორმები, ჭარბი წარმოება, ჭარბი მოხმარება, ეკოლოგია

როგორ ვიმოძრაოთ სახელმძღვანელოში?

შემდეგ თავში თქვენ იპოვით 22 პრაქტიკის მაგალითს, რომლებიც ხელოვნებას იყენებენ, როგორც ძირითად ენას სამოქალაქო განათლებაში.

პრაქტიკები ორგანიზებულია ძირითადი მისიების მიხედვით.

ყოველი პრაქტიკა აღწერილია მსგავსი სტრუქტურის გამოყენებით, რომელშიც ჩვენ მივუთითებთ გამოყენებულ არტისტულ ტექნიკებსა და პრაქტიკის სირთულეს 1-დან 5-მდე შკალაზე, სადაც 1 ნიშნავს მარტივ განსახორციელებელ პრაქტიკას, ხოლო 5 მიუთითებს მის ყოვლისმომცველ ხასიათზე.

შემდეგ, ჩვენ აღწერთ თითოეული მეთოდის სამიზნე აუდიტორიას. შემდეგ წარმოვადგენთ კონტექსტს, რომელშიც გამოიყენებოდა პრაქტიკა და მისი მიზნები. ხოლო, შემდგომ განყოფილებაში აღწერთ თავად პრაქტიკას. თითოეული პრაქტიკა ასევე მოიცავს კომპეტენციების განყოფილებას, რომელიც განსაზღვრავს უნარებს, რომელთა განვითარებაც ჩვენი აზრით შესაძლებელია ამ პრაქტიკის გამოცდილების მეშვეობით.

ბოლო თავში ჩვენ აღწერთ თითოეულ არტისტულ პრაქტიკას ლექსიკონის სახით და წარმოვადგენთ მთელი პროექტის კონტექსტს.

ისიამოვნეთ ამ მასალის კითხვით — იმედი გვაქვს, ის შთაგავონებთ.

პრეპროპოზიციები

**მისია:
გარემო**

შრომა

კონკრეტული მისია:

ეკომრავალფეროვნება, მდგრადობა, მონაწილეობის ფორმები, ჭარბი წარმოება, ჭარბი მოხმარება, ეკოლოგია

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ლენდ არტი, გადამუშავება, ხელოვნებაზე დაფუძნებული აქტივიზმი, ვიზუალური ხელოვნება, არქიტექტურა, დიზაინი, მონაწილეობითი ხელოვნება

სირთულე:

5 - ძალიან რთული

მასალა:

ნაპოვნი ობიექტები; გაუქმებული სამშენებლო ტრაილერები, შეგროვებული ნაპოვნი ნივთები, როგორიცაა ქვები და ხე, მაგალითად, ძველი ფანჯრის ჩარჩოები.

რესურსები:

საკმარისი ადამიანური რესურსი და დრო მოსწავლეებს აძლევდა შესაძლებლობას, რეგულარული გაკვეთილების დროს ჩართულიყვნენ მარტივ ხელით შესასრულებელ სამუშაოებში. ასეთი სამუშაო ძალიან დიდ დროს მოითხოვს.

არტისტების ჰონორარები.

ღია სივრცე სკოლის ტერიტორიაზე, რომელიც შეიძლება გამოყენებულ იქნას სამშენებლო მიზნად.

დრო:

1 პროექტის კვირა, როგორც სატესტო ფაზა მოსწავლეებთან პროტოტიპირებისთვის, რომლის დროსაც შეიქმნა სათბურები.

4 პროექტის კვირა ღია ცის ქვეშ მდებარე ლაბორატორიისთვის.

ჯგუფი:

გარე ჯგუფი: 2 არტისტი, დამხმარე დურგალი.

სკოლის შიდა ჯგუფი: 2 მასწავლებელი და სკოლის სოციალური მუშაკი.

აუდიტორია:

105 მოსწავლე მეშვიდეკლასელთა მთლიანი ნაკადიდან, 12-დან 14 წლამდე ასაკის.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ამ კონტექსტში უნდა აღინიშნოს, რომ ჰაგენბეკის სკოლას ოთხი წლის განმავლობაში თან ახლდა კულტურული აგენტი ევა რანდელცჰოფერი. ამან შესაძლებელი გახადა სტრუქტურულად დანერგილიყო არტისტულად ექსპერიმენტული და მოთხოვნადი ფორმატები მდგრადად სკოლის ყოველდღიურ ცხოვრებაში. როგორც "კულტურული აგენტები შემოქმედებითი სკოლებისთვის" პროგრამის ნაწილი, ჰონორარები და რესურსები დაფინანსდა. კულტურული აგენტი ევა რანდელცჰოფერი კურიერებდა, მოდერაციას უწევდა და თან ახლდა მონაწილეობით მიდგომას. კონცეფცია კოლაბორაციულად შემუშავდა დიალოგურ "ხედვისა და იდეების" ორნაწილიან სემინარში, რომელიც გრძელდებოდა სამი საათი ყოველ შუადღეს, სკოლის ხელმძღვანელობის, მონაწილე მასწავლებლებისა და მოსწავლეების წარმომადგენლების ჩართულობით.

ჰაგენბეკის სკოლას უჩვეულო ისტორია აქვს. იგი გამოირჩევა სკოლის ზოოპარკით, საკუთარი ფერმით ბიოტოპთან ერთად და სამეცნიერო იშვიათობების კოლექციით. სკოლის შენობის უკან — 1977 წლის პანელური ნაგებობის მიღმა — მდებარეობს კიდევ ერთი, ნაწილობრივ ასფალტირებული მოედანი წარსულის ნაშთებით, რომელიც მინდორს ესაზღვრება. ეს მინდორი სპორტული მოედნის ფუნქციასაც ასრულებს და, თავის მხრივ, საძოვრადაც და ბუნებრივ მინდვრადაც გამოიყენება. ამ სკოლისთვის აღსანიშნავია, რომ წარსულში აღიარებულმა პიროვნებამ — ბიოლოგიის უკვე გარდაცვლილმა მასწავლებელმა, ბატონმა კრანცინმა — თავისი პირადი ჩართულობით სკოლის განვითარება მნიშვნელოვნად ჩამოაყალიბა და გზა გაუხსნა მისი განსაკუთრებული პროფილის — „ბიოლოგიური მრავალფეროვნება“ — ჩამოყალიბებას. პედაგოგიურმა

კოლექტივმა თვითინიციატივის გზით „საქმის კეთების“ კულტურა გააღვივა — თვითგაძლიერების ერთგვარი ფორმა

კოლაბორაციული პროექტის განვითარება:

2012 წლის ზაფხულში ჰაგენბეკის სკოლაში ჩატარდა ვორკშოპი, რომელშიც მონაწილეობდნენ სკოლის მასწავლებლები და არტისტი ფოლკე კებერლინგი, რათა შეემუშავებინათ გეგმები ერთობლივი პროექტისთვის სკოლასა და არტისტს შორის. ამის წინ ჩატარდა ხედვების ვორკშოპი, რომელშიც მონაწილეობდნენ მთელი სკოლის საზოგადოების წარმომადგენლები, მათ შორის სკოლის ადმინისტრაცია, მასწავლებლები და მოსწავლეები. ამ დიალოგზე ორიენტირებულ პროცესში სკოლის კულტურული გზის რუკის მიზნები შეიქმნა მონაწილეობითი პრინციპით. ამის წინა წლებში ლანდშაფტის დაგეგმვის სპეციალისტების ჩართულობით შემუშავდა გარე სივრცის დიზაინის გეგმა, რაც მრავალ მონაწილეობით დიზაინის შესაძლებლობას იძლეოდა. ამ გეგმაზე დაყრდნობით, დიზაინის საკითხები, არაფორმალური დიზაინის შესაძლებლობები, მონაწილეობითი მშენებლობა და სკოლის ეზოს დიზაინთან დაკავშირებული საკითხები, ერთობლივად განიხილებოდა არტისტული სტრატეგიებით.

ამას წინ უსწრებდა დაკვირვების შეხვედრები ჩართულ არტისტებთან. იდეა შთაგონებული იყო ორი გამოუყენებელი სამშენებლო ტრაილერით, რომლების გამოყენებასაც სკოლა სხვა დანიშნულებით აპირებდა. სკოლის საზოგადოება დაუყოვნებლივ დარწმუნდა იდებით და მოქმედებაზე ორიენტირებულ არტისტებთან თანამშრომლობით. ორი ტრაილერი, რომლებიც გრაფიკით იყო შეღებილი და შესასვლელ ზონაში იდგა, ფართო განხილვის საგანი გახდა, რადგან პერსონალმა უარყოფითად შეაფასა ისინი, როგორც არასაკმარისად რეპრეზენტატიული ამ ადგილისთვის სასურველი ესთეტიკისთვის.

გარე ლაბორატორიის მშენებლობის პროექტის რეალიზაციამდე, საცდელი ეტაპის სახით, სკოლის ბაღისთვის სათბურები აშენდა ძველი შეგროვებული ფანჯრის ჩარჩოებისგან. პროექტი, რომელსაც ეწოდა „მზარეულობა სამზარეულოს გარეშე“, მიზნად ისახავდა გამოცდას, შეიძლებოდა თუ არა მოქმედებაზე ორიენტირებული მშენებლობის განხორციელება მოსწავლეებთან ერთად.

პრაქტიკის მიზნები:

მთავარი მიზანი იყო სკოლის სპეციალური პროფილის, „ბიოლოგიური მრავალფეროვნების“ მდგრადობა არტისტული მეთოდების საშუალებით და სკოლის ფარგლებში რაც შეიძლება მეტი ჯგუფის ჩართვა მონაწილეობრივ პროცესში.

საგანმანათლებლო მიზნები მოიცავდა მწვანე კლასის რეალიზაციას და ბუნების ხელმისაწვდომად გახდომას, ქალაქშიც კი. მდგრადობა და გარემოსდაცვითი ცნობიერება გადაიცემოდა პრაქტიკული გზით, რაც ხელს უწყობდა იმიტაციას პრაქტიკული გამოცდილების საშუალებით.

არტისტული საგანმანათლებლო პროცესები ზრდიდა ცნობიერებას ეკოლოგიური პრობლემების შესახებ და ასტიმულირებდა აზროვნებისა და მოქმედების ცვლილებას. გარემოსდაცვითი საკითხები და მდგრადობა აპსაიკლინგის მეთოდებით პრაქტიკულად იქნა გადმოცემული; უშუალო პრაქტიკული გამოცდილებით გაიხსნა ახალი პერსპექტივები და განვითარდა ხელსაქმის უნარები. საზოგადოებაში ერთობლივად რა შეიძლება მიღწეულ იქნას — ეს მონაწილეებმა უშუალოდ გამოცადეს. ასევე, შეიქმნა ურბანული ბუნების ხელმისაწვდომობა და გაძლიერდა ეკოლოგიური ცნობიერება.

სკოლასთან და მის პროფილთან იდენტიფიკაციის გასაძლიერებლად შეირჩნენ მე-7 კლასის მოსწავლეები, რომლებიც ახლად მოვიდნენ სკოლაში.

პრაქტიკის აღწერა:

მასწავლებლებისა და არტისტების შერეულმა გუნდმა შეიმუშავა სამშენებლო ტრაილერების ხელახალი დანიშნულების კონცეფცია, რომელიც შთაგონებული იყო სკოლის დევიზით „ბიომრავალფეროვნება“: იდეა იყო მოსწავლეებთან ერთად ღია ლაბორატორიის აშენება, რომელიც ინტეგრირებული იქნებოდა როგორც არტისტული ფუნქციური სივრცე ბოსტნეულის ბაღსა და სკოლის ბიოტოპში. სადაც მოსწავლეებს შეუძლიათ გამოიკვლიონ დედამიწის, წყლისა და ჰაერის სამი სფერო დაკვირვების სადგურებზე.

პროექტის განხორციელებისთვის ორი სამშენებლო ტრაილერი გაერთიანდა, გამოიყენეს მრავალი გამოუყენებელი რესურსი, ნაპოვნი ნივთები და გადაყრილი ავეჯი, ასევე, ნივთები, რომლებიც ინახებოდა

სკოლის ტერიტორიაზე.

მეშვიდე კლასის მთელი ნაკადიდან სულ 105 მოსწავლე იყო ჩართული. 2012 წლის შემოდგომაზე და 2013 წლის გაზაფხულზე ოთხკვირიანი მშენებლობითი ფაზის განმავლობაში სკოლის ტერიტორიაზე შეიქმნა სივრცე, რომელიც უნდა გამოყენებულიყო როგორც მრავალფუნქციური სასწავლო არეალი.

ციტატა მასწავლებლისგან: “ჩვენი ხედვა იყო, შეგვექმნა ალტერნატიული სასწავლო და გამოცდილებაზე ორიენტირებული სივრცე, რომელიც სკოლის ბიოტოპსა და ბოსტანს შორის სივრცობრივად ინტეგრირდებოდა, სადაც მოსწავლეები არტისტული და სამეცნიერო პერსპექტივებიდან შეიგრძნობდნენ და გამოიკვლევდნენ მიწის, წყლისა და ჰაერის ჰაბიტატების ცოცხალ არსებებს — „მიწისქვეშეთის არსებებს“, „წყლის არსებებს“ და „ჰაერის არსებებს“. ამ ლაბორატორიაში, პროექტის დასრულების შემდეგ, შესაძლებელი იქნება სამი ჰაბიტატის ცოცხალი ორგანიზმებისა და მათი თავისებურებების აქტიური და შემოქმედებითი კვლევა. გარდა ამისა, ე.წ. დაკვირვების სადგურების როგორც ინტერიერის დიზაინი, ისე გარე განლაგება უნდა ასახავდეს მიწის, წყლისა და ჰაერის სამ ჰაბიტატს; სადგურები დაგეგმილია როგორც გრძელვადიანი ექსპერიმენტები, რომლებიც მოსწავლეებისთვის დროის სვლას ხელულისა და შეგრძნობადს გახდის — იმ პროცესებზე დაკვირვებით, რომლებიც სხვაგვარად უხილავია.”

პროექტის მშენებლობითი ფაზა:

2013 წლის 22 აპრილიდან 26 აპრილამდე, არტისტები ჰაგენბეკის სკოლის მოსწავლეებთან ერთად მუშაობდნენ პროექტის დასასრულებლად. ამ სპეციალურად გამოყოფილ სივრცეში “ბიომრავალფეროვნების” თემაზე ორიენტირებული გაკვეთილებისთვის, ძველი ტრაილერები გარდაიქმნა მწვანე საკლასო ოთახად სკოლის ბიოტოპზე, სადაც ყველა საგანი შეიძლება ღია ცის ქვეშ ისწავლებოდეს. იქნება ეს მუსიკის გაკვეთილები, ატრიუმის გამოყენება გუნდისთვის, საშემსრულებლო ხელოვნების კლასები სივრცითა და კიბეებით, ან ლექციების, დიალოგებისა და შემოქმედებითი წერის შედეგების წარდგენა.

ამისთვის სხვადასხვა ამოცანები იყო საჭირო, რადგან მონაწილეები ივარჯიშებდნენ ხეზე მუშაობაში, ბილიკებისა და ქვის ფილების დაგებაში, ჩაქუჩით მუშაობაში, ხერხვაში, გაპრიალებაში, ლებვაში, ხრახნებით მუშაობაში, ბურღვასა და სხვა საძირკვლო სამუშაოებში, როგორიცაა გასწორება, ქვების ამოთხრა და დალაგება. სკოლის ტერიტორიაზე ნაპოვნი იქნა გადაყრილი ავეჯი, ძველი ძაღლის სახლი, ასევე ტენტები, სკამები, ხე და სხვა მასალები.

პროექტმა გაზარდა მოსწავლეების ცნობიერება რესურსების მართვის შესახებ მათ უშუალო გარემოში და უზრუნველყო პრაქტიკული უნარები, რომლებიც შეიძლება ადგილზე გამოეყენებინათ, რაც მათ უნიკალურ კონსტრუქციამდე მიიყვანდა. მათ შეისწავლეს, რომ ბევრი ნივთი შეკეთებისა და ხელახალი გამოყენების გზით შეიძლება გახდეს უკეთესი და უფრო ეფექტური, ვიდრე ახლის ყიდვით. ყველა მოსწავლე იყო უაღრესად მოტივირებული სამკვირიანი მშენებლობითი პროცესის განმავლობაში, ახალ სიცოცხლეს შთაბერავდა ძველ გადაგდებულ ნივთებს. შედეგად, მოსწავლეებმა შექმნეს უნიკალური და მრავალფუნქციური საკლასო ოთახი საკუთარი თავისთვის.

დაკვირვების სადგური დედამიწა:

ზენკენბერგის ბუნებისმეტყველების მუზეუმში (გერლიცი) განხორციელებული კვლევითი ვიზიტისა და ნიადაგის ზოოლოგიის ინსტიტუტთან კონსულტაციების შემდეგ, დაგეგმარების გუნდმა გადაწყვიტა მიწისქვეშა დაშლის პროცესებზე დაკვირვების სადგურის მოწყობა — „ჭიაყელის ყუთი“ (Earthworm Box). მასში მოსწავლეები შეძლებენ მიკროორგანიზმების მეშვეობით ფოთლების ნიადაგად ქცევის პროცესი ახლოდან შეისწავლონ. მისი მიზანია ნიადაგში არსებულ დაფარულ სამყაროზე „ფანჯრის“ გახსნა. პროექტის ეს შინაარსით მდიდარი და ტექნიკურად რთული ნაწილი, წარმატების შანსს მხოლოდ სხვადასხვა პარტნიორთან თანამშრომლობით იძენდა. მიწის „ჭიაყელის“ დაკვირვების სადგურის ტექნიკური განხორციელებისთვის პარტნიორ მარსელ ბროიერის სკოლიდან უზრუნველყოფილ იქნა სპონსორებისა და ექსპერტების ჩართვა.

დაკვირვების სადგური ჰაერი:

ორი სამშენებლო ტრაილერი ყვითლად არის შეღებილი. ეს ყვითელი ფერი კონცეპტუალურად გამოიყენება, რადგან ეს ფერი მწერებს ყვავილებზე იზიდავს. შესაბამისად, ზაფხულში მოსწავლეებს ეძლევათ

შესაძლებლობა რეგულარულად გამოიკვლიონ მწერები, რომლებიც ვაგონების ზედაპირზე მოფრინავენ — მაგალითად, მათი დათვლით, ფოტოგადაღებით, იდენტიფიცირებით და ხატვით.

დაკვირვების სადგური წყალი:

წვიმის წყალი მილების მეშვეობით მიედინება აკვარიუმებში სამშენებლო ტრაილერში, რაც მოსწავლეებს საშუალებას აძლევს იქ გამოიკვლიონ და შეისწავლონ წყლის ორგანიზმების თანმიმდევრობა.

არტისტული მიდგომა, ხელოვნების ინსტრუმენტები და არტისტული მეთოდები

არტისტი დუეტის ფოლკე კებერლინგისა და მარტინ კალტვასერის არტისტული მიდგომა მიზნად ისახავს თავიანთი აუდიტორიის ჩართვას როგორც ემოციურად, ასევე ინტელექტუალურად, იყენებს ხელოვნებას, როგორც საშუალებას, რათა აამაღლოს ცნობიერება თანამედროვე საზოგადოებრივი და ეკოლოგიური გამოწვევების შესახებ. აუდიტორია აქტიურად არის ჩართული არტისტულად მოქმედებაზე ორიენტირებულ პროცესებში.

შემდგომი ცენტრალური საზრუნავები მოიცავს გარემოს საკითხებს, მდგრადობას, სოციალურ ურთიერთქმედებას და ურბანულ ცხოვრებას. მათი ნამუშევრები ხელს უწყობს დიალოგს და რეფლექსიას, ჩართავს მაყურებლებს შემოქმედებით პროცესში. თავიანთი ხელოვნების ნაწარმოებების მეშვეობით, ისინი მაყურებლებს უბიძგებენ კრიტიკულად იფიქრონ სოციალურ, კულტურულ და პოლიტიკურ თემებზე. ისინი აქტიურად მუშაობდნენ ურბანულ სივრცეებში. მარტინ კალტვასერი გარდაიცვალა 2022 წელს და ფოლკე კებერლინგი მას შემდეგ სოლო არტისტად აგრძელებს მუშაობას.

ფოლკე კებერლინგისა და მარტინ კალტვასერის სამუშაო მეთოდის აღწერა, „ხელოვნება და არქიტექტურა საჯარო სივრცის - ბრიკოლაჟის - წინააღმდეგობის - რესურსების - ესთეტიკის“, „შეინარჩუნე!“, გვერდი 8:

„...რესურსებთან მუშაობას ცენტრალური მნიშვნელობა აქვს ჩვენს საქმიანობაში. ჩვენ თითქმის ექსკლუზიურად ვმუშაობთ სამშენებლო ნარჩენებთან, ინდუსტრიული ნარმოების ნაშთებთან, კერძო შემოწირულობით მიღებულ ობიექტებთან და სხვადასხვა მდიდარი ნარჩენების განთავსების ადგილებიდან ნაპოვნი ნივთებთან, რომლებსაც ვალაგებთ, ვინახავთ და ვცდილობთ რაც შეიძლება ფრთხილად ხელახლა გამოვიყენოთ „შეინარჩუნე!“ პრინციპის მიხედვით. ამ გზით ვცმნით ხელოვნებას, დიზაინს, არქიტექტურას და ქმედებებს. შედეგები თითქმის ყოველთვის ადგილობრივი სპეციფიკის მქონეა და აერთიანებს კვლევასა და მასალის შესწავლას სივრცითი, ობიექტისმაგვარი, არქიტექტურული განხორციელებით, რომელიც ხასიათდება თავისი არასრულყოფილი ხელოსნობით. ჩვენი მრავალი შენობა და ობიექტი იქმნება მონაწილეობითი პრინციპით მოხალისეების ჩართულობით, როგორც მეტ-ნაკლებად დახვეწილი ხელოსნური ნაწარმი. ბოლოს და ბოლოს, ხელოსნობა არის ის, რასაც ყველას შეუძლია. უკვე მასალის ძიების პროცესიდან, სადაც მრავალთა მონაწილეობა გადამწყვეტია, ჩვენს სამშენებლო პროცესებს აქვს ძლიერი სოციალური და კომუნიკაციური კომპონენტი და ღიაობისა და მონაწილეობის იდეა გრძელდება რეალიზაციაში ხელოსნური ნაწარმის არასრულყოფილების მოთხოვნის მეშვეობით.

სკოლის კონტექსტში, რომელიც ჩამოყალიბებულია პროგრამა 'კულტურული აგენტები შემოქმედებითი სკოლებისთვის'-ის ფარგლებში, სკოლის ყველა ჯგუფს მიაღწიეს და ჩაერთნენ მრავალეტაპიანი დიალოგური მონაწილეობითი პროცესის მეშვეობით. პროცესის ქორეოგრაფია და სემინარების ფორმატები შეიქმნა და მოდერაცია გაუწია კულტურულმა აგენტმა ევა რანდელცჰოფერმა პროცესის ფასილიტატორის როლში. ლაბორატორიის იდეა თანდათანობით შეიქმნა კოლაბორაციულად, რაც წარმოადგენს მრავალი ავტორობის პროცესს: სამშენებლო პროექტის არტისტული კონცეფცია შეიქმნა არტისტი ფოლკე კებერლინგის მიერ, რომელმაც დააკავშირა და ინტეგრირება გაუკეთა წინა სემინარების მონაწილეთა იდეებს. შედეგად, ყველა სრულად დარწმუნდა და მოქმედებისთვის მზად იყო.

ციტატა კატალოგიდან "Hold it!", ფოლკე კებერლინგი და მარტინ კალტვასერი, საჯარო სივრცის ხელოვნება

და არქიტექტურა: ბრიკოლაჟი წინააღმდეგობა რესურსები ესთეტიკა, გვერდი 9:

“შემდგომი ფიქრისთვის, “Hold it!” ნიშნავს შეჩერებას და მცირე, ზუსტ, ურბანულ ინტერვენციებზე ფოკუსირებას, რომელთა ძალა მდგომარეობს მათ ღიაობასა და ხელმისაწვდომობაში. არქიტექტურასა და ყოველდღიურ ურბანულ ცხოვრებაზე გადატანით, “Hold it!” ნიშნავს, რომ მე შემდეგ ხელი შემიწყობ მცხოვრებთა მიერ თვითორგანიზებული, ურბანული დიზაინის გავლენისთვის და გადამეტანა იგი ყველასთვის დემოკრატიულ ყოველდღიურ კულტურაში, იმ პირობით, რომ არსებობს კომუნიკაციის მაღალი დონე, პირადი და საერთო პასუხისმგებლობა და ესთეტიკური განათლების სურვილი. ყოველივე ეს ადვილად შესასწავლია - მას მხოლოდ სჭირდება თავისუფლებისა და ექსპერიმენტისთვის სივრცეები, ხელმისაწვდომი მასალის წყაროები და მოხალისეები, რომ ეს დაამტკიცონ. აშენებული გარემო უნდა იყოს აქტიურად თანაშემწი ყველას მიერ; ხელოსნობა მხოლოდ დასაწყისია.”

ხედვის სემინარში ხდებოდა ხატვა და კოლაჟირება იმის ვიზუალიზაციისთვის, თუ როგორ უნდა გამოიყურებოდეს სკოლა ხუთ წელიწადში. ეს დიალოგურად დაგეგმილი მონაწილეობითი პროცესი მოიცავდა იდეების სემინარს არტისტ ფოლკე კებერლინგთან ერთად, სადაც ყველა მონაწილეს შეეძლო არტისტული მიდგომებისა და აქციონისტური (სპონტანური) კონსტრუირების შესაძლებლობების გამოკვლევა. ამის შემდეგ განხორციელდა კოლაბორაციული კონცეფციის შემუშავება არტისტისა და ბიოლოგიის მასწავლებელს შორის: ამ ეტაპზე შეიქმნა ესკიზები და კონცეფცია გარე ლაბორატორიისთვის დაკვირვების სადგურებით მინის, წყლისა და ჰაერისთვის და შედგა გეგმა. გარდა ამისა, ჩატარდა პროექტის კვირა, როგორც კოლექტიური მშენებლობის საცდელი ვარიანტი: მობილური სათბურები აშენდა პალეტებზე ძველი გადაყრილი ფანჯრის ჩარჩოებისგან, რომლებიც ადრე იყო შევსებული ხელოსნობაზე დაფუძნებული კოლექტიური მშენებლობა მიჰყვებოდა ‘ბრიკოლაჟის’ პრინციპს, რაც მოიცავდა მასალობრივ იმპროვიზაციებს: შეგროვდა გადაყრილი ავეჯი და მასალები, რომლებიც ნაპოვნი იყო სკოლის ტერიტორიაზე, რის შედეგადაც შეიქმნა მასალების კოლექცია აპსაიკლინგისთვის.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები:

1. ბუნებრივი პროცესების დაკვირვება, რომელიც ტარდება თემატურ სადგურებზე გარე ლაბორატორიაში
2. პრაქტიკული სამშენებლო სამუშაოები ხელით ჩართულობის მეშვეობით მშენებლობაში, შეკეთებასა და მასალების ხელახალ გამოყენებაში გარე საკლასო ოთახის შექმნის დროს
3. არტისტული და სამეცნიერო კვლევა ხატვის, სახეობების იდენტიფიცირებისა და სასკოლო გარემოში ნაპოვნი ობიექტების შემოქმედებითი ტრანსფორმაციის მეშვეობით
4. კოლაბორაციული ვიზუალიზაცია და დიზაინი სემინარების დროს ხატვისა და კოლაჟის გამოყენებით სკოლის მომავალი სივრცეებისა და არტისტული კონცეფციების წარმოსადგენად
5. საჯარო გაზიარება და დოკუმენტირება მოსწავლეების მიერ ხელმძღვანელობით პრეზენტაციების მეშვეობით სხვადასხვა მშენებლობითი ფაზების დროს და პროექტის გახსნისას, ასევე ვიდეო რეპორტაჟისა და ვიზუალური არქივირების მეშვეობით, რომელიც მომზადდა მოსწავლეების მედია გუნდის მიერ

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

გამოცდილებითი სწავლება და პრაქტიკული სწავლება

მონაწილეებმა შეისწავლეს, რომ ბევრი ნივთი შეიძლება იყოს უკეთესი და უფრო ნაყოფიერი შეკეთებისა და ხელახალი გამოყენების მეშვეობით, ვიდრე ახლის ყიდვით. სკოლის ტერიტორიაზე ნაპოვნი იქნა მიტოვებული ავეჯი, ძველი ძაღლის სახლი, ასევე ტენტები, სკამები, ხე და სხვა მასალები. პროექტმა გაზარდა მოსწავლეების ცნობიერება ახლომდებარე რესურსების გამოყენების შესახებ.

კოლექტიური სწავლება

სასკოლო საზოგადოებამ განიცადა, რომ ხედვა შეიძლება განხორციელდეს კოლექტიურად პატარა ნაბიჯებით.

მონაწილეობითი სწავლება

მოსწავლეები ჩაერთნენ კონცეპტუალურ ფაზაში და შეძლეს თავიანთი საჭიროებებისა და იდეების შეტანა.

სკოლის საზოგადოებისა და გარე ვიზიტორებისთვის პრეზენტაციები ჩატარდა მშენებლობის სხვადასხვა ეტაპზე და ინაუგურაციის დროს. გარდა ამისა, ინიციატივა ფილმურად დაადოკუმენტირა მათივე სკოლის

მოსწავლეთა კომპანიამ.

კომპეტენციები

უნარები:

- ხელით მშენებლობისა და ტექნიკური უნარები
- გადაყრილი მასალების ხელახალი გამოყენება ახალი ფუნქციური სტრუქტურების ასაშენებლად
- არტისტული გამოხატვა და იდეების ვიზუალიზაცია
- გუნდური მუშაობა და კოლაბორაციული პროექტის განხორციელება ჯგუფური აქტივობების დროს
- კომუნიკაციის უნარები, მათ შორის იდეების ფორმულირება, სხვების მოსმენა, დიზაინის გადაწყვეტილებებზე მოლაპარაკება და კოლექტიურ დისკუსიებში მონაწილეობა
- საჯარო პრეზენტაციისა და დოკუმენტირების უნარები
- ვიდეო რეპორტებისა და ვიზუალური დოკუმენტაციის შექმნა

ცოდნა:

- ურბანული ბიომრავალფეროვნება და ეკოლოგიური სისტემები
- მდგრადობა და რესურსების წრიული გამოყენება
- აპსაიკლინგი როგორც მდგრადი პრაქტიკა
- არტისტული მეთოდები და მონაწილეობითი დიზაინის პროცესები
- პრაქტიკული ცოდნა, რომელიც ადგილზე მყისიერად გამოიყენება და შედეგად საკუთარი კონსტრუქციის შექმნას განაპირობებს.

დამოკიდებულებები:

- გარემოსდაცვითი ცნობიერება და ხელახალი გამოყენების დაფასება (მოხმარების ნაცვლად), გარემოსადმი ზრუნვით.
- ღიაობა კოლექტიური მოქმედებისა და გაზიარებული ავტორობისადმი
- პირადი და კოლექტიური პასუხისმგებლობა საერთო სივრცეების ჩამოყალიბებაში
- დემოკრატიული ჩართულობა დიალოგის, გადაწყვეტილების მიღებისა და ინკლუზიური მონაწილეობის მეშვეობით
- კოლაბორაციული და მონაწილეობითი ჩართულობა სკოლის ცხოვრებაში

როგორ?

ნაბიჯი 1. ხედვის ვორქშოპი სკოლის საზოგადოებაში, რომელსაც მოდერაციას უწევს პროცესის ფასილიტატორი/კულტურის აგენტი. მიზანია კოლექტიურად წარმოვიდგინოთ, თუ როგორ უნდა განვითარდეს სკოლის გარემო მომდევნო წლებში.

ამ ეტაპზე მნიშვნელოვანია ჩავრთოთ მთელი სკოლის საზოგადოება, მათ შორის სკოლის ხელმძღვანელობა, მასწავლებლები, მოსწავლეები, სოციალური მუშაკები და შესაძლოა მშობლები, და უზრუნველყოთ, რომ პროცესი იყოს დიალოგური და ინკლუზიური, რაც ყველა მხარეს მისცემს შესაძლებლობას გამოხატოს თავისი იდეები, მოლოდინები და საჭიროებები.

ნაბიჯი 2. მონაწილე არტისტების მიერ ჩატარებული დაკვირვება — სკოლის ტერიტორიასა და შენობებთან გასაცნობად და არტეფაქტების მოსაძებნად. აქ არტისტებს ეძლევათ შესაძლებლობა შეისწავლონ სკოლის ფიზიკური გარემო და ატმოსფერო, გაიგონ მისი ყოველდღიური რუტინა და სკოლის კულტურა, ასევე განსაზღვრონ ხელმისაწვდომი ან გამოუყენებელი მასალები, რომლებიც შემდგომ შეიძლება ხელახლა იქნას გამოყენებული პროექტში.

ნაბიჯი 3. იდეების სემინარი, რომელსაც ხელმძღვანელობს არტისტი სკოლის საზოგადოების წარმომადგენლებთან ერთად: სკოლის ადმინისტრაცია, მასწავლებლები, მოსწავლეები და სოციალური მუშაკები. ეს ეტაპი ფოკუსირებულია იდეების შემოქმედებით განვითარებაზე.

ნაბიჯი 4. კონცეფციის შემუშავება არტისტის მიერ ბიოლოგიის მასწავლებლებთან თანამშრომლობით. იდეების

სემინარის შემდეგ, თავდაპირველი იდეები გარდაიქმნება კონკრეტულ და განხორციელებად კონცეფციად. არტისტისა და მასწავლებლების ერთობლივი მუშაობა ეხმარება პროექტის სტრუქტურის, შინაარსისა და საგანმანათლებლო ფოკუსის განსაზღვრაში, რაც მხარდაჭერილია თემატური კვლევით (ამ შემთხვევაში - მუზეუმში ექსკურსია).

ნაბიჯი 5. მასალებისა და ინსტრუმენტების (და სხვა რესურსების) შესაძენად სახსრების მოძიება. აღწერილი პრაქტიკის შემთხვევაში დაფინანსება უზრუნველყოფილი იყო „კულტურული აგენტების“ პროგრამით, რის შედეგად სკოლამ საქმიანობა დამატებითი ხარჯების გარეშე განაგრძო. სხვა შემთხვევაში, მასალების, ინსტრუმენტებისა და ტექნიკური მხარდაჭერის დასაფარად დაფინანსება ან სპონსორობა შეიძლება მოიძებნოს ადგილობრივ კულტურულ ფონდებში, საგანმანათლებლო გრანტებში, მუნიციპალური ახალგაზრდული პროგრამებიდან, ასევე პარტნიორობების გზით კერძო კომპანიებთან და სათემო ორგანიზაციებთან. მკაფიო კონცეფციის დოკუმენტის მომზადება — ბიუჯეტით, ვადების გრაფიკით და სოციალური გავლენის განმარტებით — მნიშვნელოვნად უწყობს ხელს მხარდაჭერის მოზიდვას.

ნაბიჯი 6. სამშენებლო სამუშაოების დაგეგმვა, მათ შორის განრიგის შედგენა: როდის შეიძლება მეშვიდე კლასის მოსწავლეები გათავისუფლდნენ რეგულარული გაკვეთილებისგან 3 კვირით სამშენებლო სამუშაოების ჩასატარებლად?

ნაბიჯი 7. სატესტო გაშვება პროექტის კვირის ფორმატში და მის ფარგლებში დროებითი სათბურების აშენება. მსგავსი, მცირე მასშტაბის და პრაქტიკულ საქმიანობაზე დაფუძნებული სატესტო პროექტის განხორციელება ხელს უწყობს პოტენციური გამოწვევების იდენტიფიცირებას და ამზადებს როგორც მოსწავლეებს, ისე ფასილიტატორებს გუნდური მუშაობისთვის, ინსტრუმენტების გამოყენებისთვის და კოლექტიური გადაწყვეტილებების მიღებისთვის.

ნაბიჯი 8. გარსკონსტრუქციის მშენებლობის ფაზის განხორციელება დაგეგმილია სამი პროექტის კვირის განმავლობაში, მოსწავლეთა ცვლებში მუშაობით: ერთი ჯგუფი დილით, მეორე — შუადღის შემდეგ. ცვლების ასეთი ორგანიზება უზრუნველყოფს, რომ ყველა მონაწილე იყოს ჩართული და სამუშაო დატვირთვა დაბალანსდეს. აქცენტი უნდა გაკეთდეს მონაწილეობაზე, თანამშრომლობაზე და გაზიარებულ პასუხისმგებლობაზე.

ნაბიჯი 9. დამატებითი თანამშრომლობის პარტნიორების მოძიება ინტერიერის დიზაინისთვის. გარდა ამისა, როგორც ინტერიერის დიზაინმა, ისე ექსტერიერმა უნდა წარმოადგინოს სიცოცხლის სამი სამყარო: მიწა, წყალი და ჰაერი ე.წ. დაკვირვების სადგურების მეშვეობით.

ისტორია პრაქტიკიდან:

კატალოგიდან: „7 ერთდროულად“, გვერდი 48; „7 ერთდროულად“-ის ფარგლებში; ღონისძიება ვაისენზეს არტისტული აკადემიაში (Kunsthochschule Weißensee), 2014:

კულტურული აგენტი, ევა რანდელცჰოფერი:

როგორ შეიძლება ხელოვნების სწავლება სკოლაში და მოსწავლეებში ცნობიერების ჩამოყალიბება იმისა, თუ როგორ იქნა მიღებული სოციალური ქანდაკების პრინციპი?

ფოლკე კებერლინგი:

რა არის „სოციალური ქანდაკება“? მოსწავლეები მუშაობის პროცესში ხვდებიან, რომ ეს თანამშრომლობაა: ხელოვნების ნიმუშს, გამოსახულებას თუ ქანდაკებას არ ქმნის ერთი ადამიანი — ისინი აცნობიერებენ, რომ ერთად მუშაობით შესაძლებელია ის, რაც მარტო ვერასოდეს შესრულდებოდა. „სოციალური ქანდაკება“ თემის ჩართულობას გულისხმობს; ის ქმნის რაღაცას, რაც ავტორობის საზღვრებს აქარწყლებს. მშენებლობის პროცესში ძირითადად ხელით სამუშაოებმა უზიდა მოსწავლეებს, რომ სკოლის ტერიტორიაზე არსებული ძველი მასალებისთვის ახალი სიცოცხლე მიენიჭებინათ: ნარჩენების ციკლიდან ამოიღეს ე.წ. ნაგავი და შექმნეს რაღაც მართლაც საკუთარი. ვინც წვლილი შეიტანა, სხვადასხვანაირად იგრძნობს მას საკუთარ საქმედ. ჩემთვის ეს არის მაგალითი იმისა, თუ როგორ შეიძლება სკოლაში გადმოიცეს სოციალური ქანდაკების ეს მხარე.

კულტურული აგენტი:

რა როლს ასრულებს თქვენი არტისტული სამუშაო მეთოდი სკოლის მუშაობაში? თქვენს პროექტებში შედეგები თითქმის ყოველთვის არის ადგილობრივი სპეციფიკით განპირობებული და აკავშირებს კვლევასა და მასალის შესწავლას სივრცით და არქიტექტურულ განხორციელებასთან, რომელსაც ახასიათებს დაუხვეწავი, ხელნაკეთი შესრულება.

ფოლკე:

ცენტრალური მნიშვნელობა ჩემს მუშაობაში არის რესურსების მართვა. ძირითადად ვმუშაობ სამშენებლო ნარჩენებთან, ინდუსტრიული ნარმოების ნაშთებთან, კერძო შემოწირულობებითა და ნაპოვნი ობიექტებით. ჰაგენბეკის სკოლაში ჩემი პირველი ვიზიტისას შევხვდი შესანიშნავ ადგილს, რომელიც ნაწილობრივ ველური და უდაბნოს მსგავსი ჩანდა. ტერიტორიაზე იყო ორი დანგრეული სამშენებლო ტრაილერი და ძველი ძაღლის სახლი, რომელთა მოცილებასაც აპირებდა სკოლა. ამ ტრაილერებმა შთამაგონა ისინი ჩავართო ყოვლისმომცველ კონცეფციაში. ჰაგენბეკის სკოლა ფოკუსირებულია „ბიოლოგიურ მრავალფეროვნებაზე“. ბიოლოგიის მასწავლებლების თანამშრომლობითა და მოსწავლეების დახმარებით წარმოიშვა ახალი საგანმანათლებლო კონცეფცია, რომლის შედეგადაც შეიქმნა გარე ბიოლოგიის საკლასო ოთახი, რომელიც აშენდა მისი მომხმარებლების მიერ.

ზეგავლენა:

არტისტული და საგანმანათლებლო კონცეფციების შერწყმა: სკოლის უნიკალური პროფილი ხორციელდება და თვალსაჩინოა სკოლის ყოველდღიურ ცხოვრებასა და სასწავლო გეგმაში. მშენებლობითი პროექტის განხორციელებით სიმბოლური გავლენის ფარგლები გადაილახა და სივრცე გადაიქცა მდგრადად გამოყენებად გარემოდ. პროექტმა გააძლიერა მთელი სკოლის საზოგადოების იდენტიფიკაცია სკოლის განსაკუთრებულ პროფილთან — ბიოლოგიურ მრავალფეროვნებასთან. თვითფექტიანობის გამოცდილებამ და სოციალური გაძლიერების განცდამ ხანგრძლივი გავლენა მოახდინა.

ავტორები:

მოსწავლეების სემინარების ხელმძღვანელობა: ფოლკე კებერლინგი, რობ ვრაიენი და ქრისტიან ჰოპე

კონცეფციის შემუშავება: პედაგოგების ჰარალდ ჰაუზერის, ესთერ აიხენაუერისა და ალექსანდრა ტრაუცეტელის თანამშრომლობა არტისტ დუო კებერლინგთან და კალტვასერთან

კულტურის აგენტი: ევა რანდელცჰოფერი

ბმულები:

<http://www.kulturagenten-programm.de/laender/projekte/3/366.html>

https://youtu.be/LzXwJnkbn_4

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- რა სპეციფიკურ გარემოში (სკოლა, საზოგადოება, ინსტიტუცია) უნდა განხორციელდეს პროექტი?
- რა არის ამ გარემოს უნიკალური მახასიათებლები და საჭიროებები?
- ხელმისაწვდომია თუ არა რესურსები (მასალები, ექსპერტიზა, ობიექტები) ახალ კონტექსტში?
- ვინ არიან შესაბამისი სამიზნე ჯგუფები (მოსწავლეები მასწავლებლები, არტისტები, საზოგადოება)? რა არის მათი ინტერესები და საჭიროებები? როგორ შეიძლება სამიზნე ჯგუფების აქტიური ჩართვა პროექტის დაგეგმვასა და განხორციელებაში?
- რომელი პარტნიორები (მაგ., ადგილობრივი არტისტები, გარემოსდაცვითი ორგანიზაციები, კულტურული ინსტიტუტები) შეიძლება ჩაერთონ პროექტში და რა როლები შეუძლიათ შეასრულონ?
- როგორ შეიძლება არსებული ქსელებისა და საზოგადოებების ინტეგრაცია ახალ კონტექსტში პროექტის მხარდასაჭერად?
- რა კულტურული ან სოციალური სპეციფიკა უნდა იქნეს გათვალისწინებული ახალ კონტექსტში?
- როგორ შეიძლება პროექტის ადაპტაცია რეგიონული ტრადიციების ან კონკრეტული საზოგადოების საჭიროებების შესაბამისად?

დრავას ფილიგრანი

განსაზღვრული მისია:

რეგიონული იდენტობა

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ვიზუალური ხელოვნება, ციფრული ხელოვნება, ლიტერატურა

სირთულე:

3 – საშუალო

მასალები:

მასალების შეგროვება ადვილი იყო, ჩვენ შევავსოვეთ ფოტოკოლექციები ცნობილი ადამიანებისა და ჯგუფებისგან.

რესურსები:

საჭირო იყო გამოფენებისთვის შესაბამისი ადგილების ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფა და ბეჭდური მასალების (გამოფენის კატალოგი) ბიუჯეტის დაგეგმვა.

დრო:

ფოტოებში მოტივების უფრო ღრმა კვლევისა და გადაღებული ფოტოების ყველა სპეციფიკური დეტალის შეგროვება დროს მოითხოვდა; გადაღების თარიღი, ადგილმდებარეობა, ავტორი და რა არის გამოსახული სურათზე.

ჯგუფი:

კრისტინა პონგრაცი პასუხისმგებელი იყო კვლევაზე, ფოტოების შეგროვებაზე, დამუშავებაზე, არქივირებაზე, გამოფენის ნიმუშების გრაფიკულ დიზაინზე და ბლოგის ტექსტების დაწერაზე. პროექტის პარტნიორებმა ხორვატიიდან, მაია იზაბელა ლესინგერმა (პრელოგის ქალაქის ბიბლიოთეკის დირექტორი) და ვლადკა ლემიჩმა (ICARUS ხორვატიის ასოციაციის პრეზიდენტი), მხარი დაუჭირეს კონკრეტული აქტივობების განხორციელებას. ბიბლიოთეკამ უზრუნველყო კატალოგისა და გამოფენის ნიმუშების ბეჭდვა, გამოფენის ადგილი და მართავდა საერთო ონლაინ არქივს, სადაც კრისტინამ ატვირთა შეგროვებული ისტორიული ფოტოგრაფიები.

აუდიტორია:

ხანდაზმულთა კოლექციები და ისტორიები; ახალგაზრდებისა და მოსწავლეების გამოფენებზე ვიზიტები და სამოგზაურო დღიურის საჯარო კითხვები.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

მდინარე დრავასასიცოცხლო მნიშვნელობის იყო მეჯიმურიეს ოლქის ტერიტორიისთვის, რომელიც ხორვატიაში დრავას ზედა დინების ნაწილია, მინიმუმ XVIII საუკუნიდან, რაც დასტურდება ისეთი დოკუმენტებით, როგორიცაა "ოქროს რეცხვის" სერტიფიკატი, რომელიც გამოიცა იმპერატრიცა მარია ტერეზიას მიერ ჰაბსბურგების იმპერიის ეპოქაში. XIX და XX საუკუნეებმა მნიშვნელოვანი ცვლილებები მოიტანა, მათ შორის ახალი ხიდები და ინფრასტრუქტურა, რამაც შეცვალა მდინარის გარემო და ადგილობრივი ცხოვრების წესი.

მდინარე დრავა ცნობილია როგორც „ევროპის ამაზონია“, მისი მდიდარი ბიომრავალფეროვნებისა და შედარებით შენარჩუნებული ბუნებრივი მდგომარეობის გამო, ევროპის სხვა მდინარეებთან შედარებით. რეგიონის ეკონომიკა ისტორიულად დამოკიდებული იყო მდინარეზე ტრანსპორტირების, ინდუსტრიისა და საარსებო საშუალებების თვალსაზრისით (მაგ., ოქროს რეცხვა, ნავიგაცია და ა.შ.). თანამედროვე ჩარევები, როგორიცაა ჰიდროელექტროსადგურები და ინფრასტრუქტურა, ასახავს ინდუსტრიალიზაციისა და ენერგეტიკული წარმოების პრიორიტეტებს, ხშირად უგულებელყოფენ ეკოლოგიური დაცვის საჭიროებას.

რეგიონული იდენტობა მჭიდროდ არის დაკავშირებული მდინარესთან, რაც პროექტს მნიშვნელოვან ხდის

საზოგადოების ჩართულობისა და მემკვიდრეობის შენარჩუნების თვალსაზრისით.

სპეციფიკა:

„დრავას ფილიგრანის“ პროექტის წარმოშობა მდგომარეობს საზოგადოების მიერ განპირობებულ სურვილში, რომ ხელახლა აღმოაჩინოს და წარმოაჩინოს მდიდარი ისტორია და ცოცხალი ცხოვრება, რომელიც ოდესღაც ყვაოდა მდინარე დრავას გასწვრივ, სანამ ინდუსტრიალიზაცია და დიდი ინფრასტრუქტურული პროექტები გარდაქმნიდა რეგიონს. პროექტის უკან მდგომი იმპულსი იყო წარსულისა და აწმყოს დაკავშირება და იმის გამოსახვა, თუ როგორი იყო ცხოვრება მდინარეზე, ძველი ფოტოების გამოფენის შექმნით. პროექტი ორგანულად განვითარდა ადგილობრივი ხალხისა და ჯგუფების თანამშრომლობისა და აქტიური მონაწილეობის მეშვეობით, რომლებმაც შეიტანეს საკუთარი ფოტოები, ისტორიები და ისტორიული მასალები.

ეს იყო 6 თვიანი პროექტი, „E-Routes“ პროექტის ნაწილი და ევროკავშირის თანადაფინანსებით. კრისტინამ პროექტი დამოუკიდებლად განახორციელა, როგორც სოლო არტისტმა „E-Routes“ პროექტის ფარგლებში, რისთვისაც მან შესთავაზა არქივის, გამოფენისა და კვლევის იდეა და დაწერა ორი ბლოგ-პოსტი მდინარე დრავას ისტორიის შესახებ, რომელიც იყო მთავარი თემა, რომლის გარშემოც ვითარდება ყველაფერი. პროექტის პარტნიორებმა უზრუნველყვეს ფინანსური და ორგანიზაციული მხარდაჭერა.

პრაქტიკის მიზნები

1. რეგიონული იდენტობისა და ეკოლოგიური ცნობიერების ჩამოყალიბება მდინარის მრავალმხრივი მემკვიდრეობის შეგროვებაში, შენარჩუნებასა და გაზიარებაში.
2. მონაწილეობითი აქტივობების მეშვეობით, პასუხისმგებლობისა და სიამაყის გრძნობის გაზიარება, ისტორიული კვლევის საგანმანათლებლო და კულტურულ კამპანიად გარდაქმნა, რომელიც აკავშირებს თაობებსა და პერსპექტივებს.
3. „ევროპის ამაზონიის“ ცოცხალი ცხოვრების წარმოდგენა და მდინარეებისადმი გლობალური მესხიერებისა და პატივისცემის შენარჩუნება საზოგადოებრივი მუშაობითა და განათლებით.
4. ევროპაში, ბოლო შენარჩუნებული დაბლობის მდინარეების ბუნებრივი და კულტურული მემკვიდრეობისადმი ინტერესის გაზრდა, რეგიონული იდენტობის გაძლიერება და ეკოლოგიური ცნობიერების ზრდა.

პრაქტიკის აღწერა:

დრავას ფილიგრანი არის საზოგადოებრივ ინიციატივაზე დაფუძნებული ვიზუალური და ლიტერატურული ხელოვნების პროექტი, რომელიც ფოკუსირებულია მდინარე დრავასთან დაკავშირებული რეგიონული იდენტობის შესწავლასა და შენარჩუნებაზე მეჯიმურიეს ოლქში, ხორვატიაში. მემკვიდრეობაზე დაფუძნებული, დოკუმენტური ხელოვნების მიდგომის მეშვეობით, პროექტი მოიცავდა არქივულ კვლევას, ისტორიული ფოტოგრაფიების შეგროვებას და ადგილობრივი მცხოვრებლების ზეპირ ისტორიებს, ასევე შემოქმედებით რეინტერპრეტაციას ფოტო-კოლაჟებისა და მოგზაურობის ჩანაწერების მეშვეობით. პროექტმა ხელი შეუწყო თაობათაშორის დიალოგს და გარემოსდაცვითი ცნობიერების ამაღლებას, მონაწილეები კვლავ დააკავშირა მდინარის მდიდარ ეკოლოგიურ და კულტურულ მემკვიდრეობასთან, სანამ ინდუსტრიალიზაციამ შეცვალა ლანდშაფტი. გამოფენამ, ციფრულმა არქივმა და ლიტერატურულმა ნაწარმოებებმა წაახალისა კოლექტიური რეფლექსია იდენტობაზე, მესხიერებასა და კუთვნილებაზე, რაც ადგილობრივ საზოგადოებას მისცა შესაძლებლობა აღენიშნა და შეენარჩუნებინა მათი საერთო მემკვიდრეობა.

არტისტული მიდგომა:

მემკვიდრეობაზე დაფუძნებული, დოკუმენტური ხელოვნების მიდგომა, რომელიც აერთიანებს არქივულ კვლევას, საზოგადოებრივ სთორითელინგს და ისტორიული მასალების შემოქმედებით რეინტერპრეტაციას. არტისტული ფოკუსი მდგომარეობს კულტურული მესხიერების აღორძინებასა და მისი თანამედროვე ვიზუალურ და ლიტერატურულ ფორმებად გარდაქმნაში, რაც ისტორიას ხდის შესაძლებელს საზოგადოებრივი ჩართულობის მეშვეობით.

არტისტული ინსტრუმენტები:

ფოტოგრაფია – როგორც ისტორიული მასალა (არქივული ფოტოები), ისე როგორც გამომხატველი ინსტრუმენტი (თავიდან ჩამოყალიბება, რედაქტირება, კოლაჟირება).

ფოტო-კოლაჟი – გამოიყენება როგორც ვიზუალური სთორითელინგის ტექნიკა, რათა ერთ კადრში შეაერთოს სხვადასხვა პერიოდი, ადგილი და პერსპექტივა.

ზეპირი სთორითელინგი – ხანდაზმული საზოგადოების წევრების არაფორმალური მოგონებების გაზიარება, რომელიც ყალიბავს როგორც ვიზუალურ, ისე წერილობით შედეგებს.

ფოტო არქივები (მუზეუმებიდან, ოჯახებიდან, კლუბებიდან და ა.შ.). წყარო მასალები, რომლებიც შეირჩა და გარდაიქმნა ახალ შემოქმედებით პროდუქტებად, როგორცაა ფოტო-კოლაჟები, გამოფენები და მოგზაურობის აღწერები. ისინი არ გამოიყენებოდა მხოლოდ დოკუმენტაციისთვის, არამედ არტისტულად ინტერპრეტირდებოდა ისტორიის მოსათხრობად და ემოციების, მეხსიერებისა და რეფლექსიის გამოსაწვევად.

ლიტერატურული ტექსტი/მოგზაურობის აღწერა – პირადი და პოეტური ნარატივები, რომლებიც აკავშირებს სივრცეს, მეხსიერებასა და ეკოლოგიას, სთავაზობს დრავას წარსულისა და აწმყოს ლიტერატურულ ინტერპრეტაციას.

არტისტული მეთოდები:

ფოტო კოლეჯია და კრაუდსორსინგი - სურათებისა და ისტორიების შეგროვება ადგილობრივი მცხოვრებლებისგან, ოჯახებისგან და ისტორიული ჯგუფებისგან.

ფოტო ანალიზი და დოკუმენტაცია - ფოტოგრაფიების წარმოშობის, თარიღების, ავტორობისა და კონტექსტის კვლევა.

ფოტოს რეტუშირება და კოლაჟის შექმნა - ისტორიული შინაარსის არტისტული რეინტერპრეტაცია, რომელიც აკავშირებს წარსულსა და აწმყოს კურირებული ვიზუალური სთორითელინგის მეშვეობით.

საზოგადოებრივ საფუძველზე დაყრდნობილი შემოქმედებითი კვლევა - ადგილობრივი მოსახლეობ წახალისება არტისტული ნარატივის ჩამოყალიბებაში მონაწილეობისთვის მასალებისა და ცოდნის წვლილის შეტანით.

ლიტერატურული კომპოზიცია - მგზავრობის ჩანაწერების დაწერა, როგორც არტისტული რეაგირება მდინარე დრავას ისტორიულ და ეკოლოგიურ თემებზე.

გამოფენის კურატორობა - საჯარო საგამოფენო სივრცეების ორგანიზება ადგილობრივი და ფართო აუდიტორიის ჩართულობისთვის შედეგებთან.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები:

ფოტო-კოლაჟის გამოფენა, დრავას ისტორიის შესახებ მოთხრობების ბუკლეტი, მეჯიმურიეს ტოპოთეკაში ონლაინ ფოტო კოლეჯია და ორი მოგზაურობის ჩანაწერი დრავას ნავიგაციისა და ეკოლოგიის შესახებ.

ფოტო-კოლაჟის გამოფენა:

ფოტო-კოლაჟის გამოფენამ ვიზუალურად აღბეჭდა მდინარე დრავასა და მისი გარემოცვის ისტორიული ტრანსფორმაცია. ძველი ფოტოების ახალ განლაგებასთან და შერჩეულ კონტექსტებთან შერწყმით, გამოფენამ როგორც მონაწილეებს, ისე მნახველებს მისცა შესაძლებლობა, დროთა განმავლობაში ცხოვრების სტილში, გარემოში და საზოგადოებაში მომხდარ ცვლილებებზე დაფიქრებულიყვნენ. ეს ემოციურ რეაქციებს იწვევდა, როდესაც ხალხი ოჯახის წევრებს, ნაცნობ ადგილებს ან დაკნინებულ პრაქტიკებს ეცნობოდა. ამან პირადი კავშირის და საჯარო დიალოგის გზით გააღრმავა სასწავლო გამოცდილება და გამოფენა მხოლოდ ექსპოზიციას კი არ დაამსგავსა, არამედ ისტორიასთან ცოცხალ დიალოგად აქცია.

დრავას ისტორიის შესახებ მოთხრობების ბუკლეტი:

ბუკლეტში თავმოყრილი იყო ადგილობრივი ზეპირი ისტორიები, წერილობითი გააზრებები და მონაწილეობითი კვლევის პროცესში წარმოშობილი დოკუმენტირებული ნარატივები. ის ერთდროულად იყო როგორც საგანმანათლებლო მასალა, ისე კულტურული მეხსიერების შენარჩუნების ინსტრუმენტი — აარქივებდა მოგონებებს, რომლებიც სხვაგვარად შესაძლოა დაკარგულიყო. მონაწილეებისთვის, განსაკუთრებით ხანდაზმულებისთვის, ეს გამოცემა მათი ცხოვრებისეული გამოცდილების დადასტურება იყო; ახალგაზრდა მკითხველებს კი წინა საუკუნეების მდინარისპირა ცხოვრებაზე ფანჯარას უღებდა. ამ ისტორიების შეგროვებისა და რედაქტირების პროცესი თავისთავად იქცა სწავლის გზად — მოსმენის, წერისა და კონტექსტში მოთავსების საშუალებით.

ონლაინ ფოტო კოლექცია მეჯიმურიეს ტოპოთეკაში:

ამ ციფრულმა არქივმა, სწავლება პროექტის ლოკალურ თუ დროით საზღვრებს მიღმა განავრცო. მან შექმნა საზოგადოებრივი, ძიებადი და გაფართოებადი პლატფორმა, სადაც ინდივიდებს შეეძლოთ მასალების ხელახალი დათვალიერება, საკუთარი წვლილის შეტანა ან არქივის შემდგომი კვლევისთვის გამოყენება. მონაწილეებისთვის, განსაკუთრებით ახალგაზრდა თაობისთვის, ეს იყო შესაძლებლობა ისტორიასთან ურთიერთობისთვის ციფრული წიგნიერების მეშვეობით, ხოლო ფართო საზოგადოებისთვის ეს გახდა კოლექტიური მეხსიერებისა და არაფორმალური განათლების ინსტრუმენტი. ტოპოთეკამ ასევე წაახალისა თაობათაშორისი თანამშრომლობა მემკვიდრეობის ყველასთვის ხელმისაწვდომად გახდომით.

ორი მოგზაურობის ჩანაწერი დრავას ნავიგაციაში და ეკოლოგიაზე:

ეს ლიტერატურული ნაწარმოებები მდინარე დრავას შემოქმედებითი ლინზით იკვლევდა, აერთიანებდა პირად რეფლექსიას, სთორითელინგსა და გარემოსდაცვით დაკვირვებას. ისინი ფუნქციონირებდნენ როგორც საგანმანათლებლო რესურსები და არტისტული პროდუქტები, რაც მკითხველებს ეხმარებოდა მდინარე გაეგოთ, როგორც უბრალო ლანდშაფტზე მეტი რამ. ეს არის ცოცხალი არსება კულტურული და ეკოლოგიური როლით. მონაწილეები, რომლებიც კითხულობდნენ ან წვლილი შექონდათ მოგზაურობის ჩანაწერებში, ვარჯიშობდნენ შემოქმედებით წერაში, ეკოლოგიურ აზროვნებასა და კულტურულ ინტერპრეტაციაში. მკითხველები სწავლობდნენ ნარატივის მეშვეობით, აკავშირებდნენ ფაქტებს გრძნობებთან, ადგილებს მეხსიერებებთან.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით: გამოცდილებითი სწავლება მიმდინარეობდა, როდესაც მონაწილეები ღრმად უკავშირდებოდნენ მდინარე დრავას ისტორიასა და გარემოს საკუთარი ცხოვრებისეული გამოცდილებისა და პირადი ისტორიების მეშვეობით. ისტორიული ფოტოებით, ადგილობრივი ნარატივებითა და ბუნებრივი ლანდშაფტით პირდაპირი ჩართულობით, ისინი სწავლობდნენ კეთებით, შეგრძნებით და რეფლექსიით, რაც მდინარის წარსულსა და აწმყოს ხელშესახებად აცოცხლებდა.

მონაწილეობითი სწავლება განხორციელდა საზოგადოების წევრებს შორის აქტიური თანამშრომლობისა და გაზიარების მეშვეობით. მონაწილეებმა მოიტანეს ფოტოები, ისტორიები და ცოდნა, ერთად მუშაობდნენ მდინარე დრავას მდიდარი მემკვიდრეობის გამოსავლენად და შესანარჩუნებლად. ამ კოლექტიურმა ჩართულობამ ხელი შეუწყო კუთვნილების გრძნობისა და კავშირის განვითარებას, რაც სწავლებას გაზიარებულ, ინკლუზიურ პროცესად აქცევდა.

კოლექტიური სწავლება განვითარდა, როდესაც თანამემოქმედებმა, გამოფენის ვიზიტორებთან ერთად ააგეს დრავას ისტორიისა და მნიშვნელობის საერთო გაგება, რაც აძლიერებდა სოციალურ კავშირებსა და რეგიონულ იდენტობას.

ტრანსფორმაციული სწავლება მოხდა, როდესაც მონაწილეებმა და ვიზიტორებმა განიცადეს პერსპექტივის ცვლილება მდინარე დრავასთან და მათ რეგიონულ მემკვიდრეობასთან მიმართებაში. ისტორიების, ფოტოებისა და გამოფენების მეშვეობით, პირად და კოლექტიურ ისტორიებთან დაკავშირებით, ბევრმა განავითარა მდინარის ეკოლოგიური და კულტურული ღირებულების უფრო ღრმა შეფასება. ამ პროცესმა შთააგონა პასუხისმგებლობისა და სიამაყის განახლებული გრძნობა, რაც მათ მოტივაციას აძლევდა აქტიურად შეენარჩუნებინათ და აღენიშნათ მათი ადგილობრივი გარემო და იდენტობა.

კომპეტენციები

- ეფექტური კომუნიკაცია სთორიულინგისა და დიალოგის მეშვეობით სამოქალაქო ჩართულობისა და კულტურული გამოხატვის ხელშესაწყობად
- კოლაბორაციული მონაწილეობა საზოგადოების მემკვიდრეობის კვლევაში, კურირებასა და წარდგენაში, რაც მხარს უჭერს თანამემოქმედებასა და მონაწილეობით დემოკრაციას
- ორგანიზაციული კოორდინაცია ინკლუზიური პროექტის მართვისთვის, რომელიც პატივს სცემს საზოგადოების მრავალფეროვან ხმებს
- კრიტიკული კულტურული ცნობიერება ისტორიული და არტისტული მასალების ინტერპრეტაციისთვის სოციალურ და გარემოსდაცვით კონტექსტში
- სამოქალაქო პასუხისმგებლობა რეგიონული იდენტობის, გარემოსდაცვითი მზრუნველობისა და კოლექტიური მეხსიერების შენარჩუნებისა და ხელშეწყობისთვის ხელოვნების მეშვეობით.

უნარები

- ისტორიული და ვიზუალური მასალების კვლევა
- ციფრული უნარები, როგორცაა ფოტოების რედაქტირება
- ლიტერატურული უნარები სთორიულინგისა და მოგზაურობის ჩანაწერების შექმნისთვის
- ინტერპერსონალური უნარები საზოგადოების ხანდაზმულ წევრებთან ურთიერთობისთვის.

ცოდნა

- ადგილობრივი ისტორიის, კულტურული მემკვიდრეობისა და მდინარე დრავასთან დაკავშირებული გარემოსდაცვითი საკითხების გაგება.
- არქივული პროცესებისა და ციფრული პლატფორმების ცოდნა, როგორცაა ტოპოთეკა.
- ცნობიერების ამაღლება ინდუსტრიალიზაციისა და ინფრასტრუქტურის განვითარებით გამოწვეული ეკოლოგიური და სოციალური ცვლილებების შესახებ.

დამოკიდებულებები

- საზოგადოების ჩართულობისა და კულტურის შენარჩუნების მიმართ ერთგულება.
- თაობათაშორისი სწავლებისა და გაცვლის მიმართ ღიაობა
- მრავალფეროვანი პერსპექტივებისა და კოლაბორაციული პროცესების მიმართ პატივისცემა
- რეგიონული იდენტობისა და გარემოსდაცვითი მზრუნველობის მიმართ სიამაყე.

როგორ?

ნაბიჯი 1. პროექტის დაგეგმვა და რესურსების რუკაზე ასახვა

დაიწყეთ პროექტის ვადების, ძირითადი ეტაპებისა და სასურველი შედეგების ჩამოყალიბებით. განსაზღვრეთ პოტენციური თანამშრომლები, მხარდამჭერები და ინფორმაციის წყაროები – ეს მოიცავს ადგილობრივ მუზეუმებს, ისტორიულ საზოგადოებებს, ოჯახებს და საზოგადოებრივ კლუბებს, რომლებსაც აქვთ ფოტო არქივები ან ზეპირი ისტორიები გასაზიარებლად. განსაზღვრეთ კომუნიკაციის არხები ჩართულობისა და მონაწილეობისთვის.

ნაბიჯი 2. საზოგადოების ჩართულობა და მასალების შეგროვება

ჩაერთეთ ადგილობრივი საზოგადოება პირადი ქსელების, განცხადებებისა და ადგილობრივი მედიის მეშვეობით. მოიწიეთ მცხოვრებლები, რომ წვლილი შეიტანონ ფოტოებით, ისტორიებითა და მოგონებებით, რომლებიც დაკავშირებულია მდინარე დრავასთან. მოაწყვეთ არაფორმალური შეხვედრები ან ვიზიტები ხანდაზმულებთან და ოჯახებთან ზეპირი ისტორიებისა და კონტექსტური ინფორმაციის შესაგროვებლად. შექმენით სისტემა მასალების წარმოშობის, ავტორობისა და თარიღების დოკუმენტირებისთვის.

ნაბიჯი 3. არტისტული და ლიტერატურული შემოქმედება

გაანალიზეთ და შეარჩიეთ შეგროვებული მასალები. გადააკეთეთ შერჩეული ფოტოები კოლაჟის ტექნიკის გამოყენებით ვიზუალური ნარატივების შესაქმნელად. შეიმუშავეთ მოგზაურობის ჩანაწერები

ან ლიტერატურული რეფლექსიები ისტორიებისა და ეკოლოგიური თემების საფუძველზე, რომლებიც გამოიკვეთება. ჩართეთ მონაწილეები შემოქმედებით რეინტერპრეტაციაში, სადაც ეს შესაძლებელია, წაახალისეთ თაობათაშორისი წვლილი და დიალოგი.

ნაბიჯი 4. საჯარო გაზიარება და გავრცელება

მოაწყვეთ ფოტო-კოლაჟის გამოფენა ადგილობრივ საჯარო სივრცეში, რომელსაც თან ახლავს სთორითელინგის ღონისძიებები. შეგროვებული ისტორიებისა და რეფლექსიების ბუკლეტის გამოცემა. ციფრული არქივის ატვირთვა რეგიონულ ტოპოთეკაზე საზოგადოებრივი წვდომისა და მომავალი გამოყენების უზრუნველსაყოფად. შედეგების გავრცელება ადგილობრივი მედიის, კულტურული პლატფორმებისა და პროექტის ვებგვერდის მეშვეობით.

ნაბიჯი 5. რეფლექსია, შეფასება და უწყვეტობის დაგეგმვა

მონაწილეებისგან, ვიზიტორებისგან და პარტნიორებისგან უკუკავშირის შეგროვება. იმაზე ფიქრი, რა იყო მნიშვნელოვანი, რა შეიძლებოდა გაუმჯობესებულიყო და რა ახალი იდეები წარმოიშვა. არქივის გაფართოების, ფორმატის სხვა საზოგადოებაში გამოცემის ან მასალების ადგილობრივ სკოლებში თუ მუზეუმებში ინტეგრაციის შესაძლებლობების განხილვა. პროექტის წვლილის შეფასება რეგიონული იდენტობის, მემკვიდრეობის შენარჩუნებისა და ეკოლოგიური ცნობიერების მიმართულებით.

ისტორია პრაქტიკიდან:

“მდინარე დრავას ჯუნგლებთან ერთად ცხოვრება წარმოუდგენლად საინტერესოა, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ჩაიძირები მის დინებასა და ცვლილებებში, ის ყოველწლიურად გაგაკვირვებს. მის სიღრმეებში მრავალი ისტორია და განცხადება დამალული, რომლებიც ზედაპირზე ამოდის ყოველთვის, როდესაც წყლის დონე სტაბილიზდება ან ეცემა, რაც წარმოსახვებს აღძრავს...” კრისტინა პონგრაცი

წყარო: E-Routes

მიღებულია:

<https://e-routes.eu/navigating-on-the-drava-river-through-time/>

“წარმომიდგენია, ოდესღაც, როცა ასფალტი კონცეფციადაც კი არ არსებობდა, როგორ მოთმინებით და ნელა დავიარებოდი ვიწრო ბილიკებზე, უზარმაზარ მეჯიმიურიელ ცხენთან ერთად, ჩვენი ამ ყვავილების ბაღის გავლით კუნძულზე. უფრო სწორად კი – ყოფილი ლეროიანი მუხის წვიმიანი ტყის გავლით. ერთ-ერთი ასეთი ბილიკი აუცილებლად მიდიოდა ადამისა და ევას მიმართულებით, სადაც ორეხოვიცაში დრავასთან ახლოს. მიუხედავად იმისა, რომ ისე ჟღერს, თითქოს ბიბლიურ პერსონაჟებზე ვლაპარაკობ, სინამდვილეში ვლაპარაკობ არსებებზე, რომლებიც ამ ტერიტორიას ბევრად უფრო დიდხანს სახლობდნენ და თავს აფარებდნენ. ეს სახელები მიენიჭა ორ საუკუნოვან გიგანტურ მუხას, რომლებიც 1925 წელს მოიჭრა და ჩვეულებრივი ხე-ტყის სახით გაიყიდა. მათი დიდებულება დასტურდება ჩანაწერებითა და ფოტო დოკუმენტაციით. ეს გვეუბნება, რომ მათი ღეროების დიამეტრი ორი მეტრი იყო და ხის რგოლების მიხედვით, მათი ასაკი 500 წლად შეფასდა.”

კრისტინა პონგრაცი

წყარო: E-Routes

მოძიებულია: [...towards the 100th anniversary of Adam and Eve's departure from Medimurje – E-ROUTES](#)

ზეგავლენა:

მიზნობრივი ზეგავლენა:

გაძლიერებული თაობათაშორისი კავშირები - პროექტმა შექმნა მნიშვნელოვანი დიალოგი ახალგაზრდა და უფროს თაობების შორის. ამ ტერიტორიაზე ოდესღაც მცხოვრები ადამიანების პირადი ისტორიების შესწავლამ ახალგაზრდა მონაწილეებს საშუალება მისცა ემოციურად დაკავშირებულიყვნენ დრავას წარსულთან. ამან გააღრმავა მათი ზეპირი ისტორიის შეფასება და ხელი შეუწყო ემპათიისა და პატივისცემის განვითარებას ასაკობრივ ჯგუფებს შორის.

გაზრდილი ეკოლოგიური და კულტურული ცნობიერება სთორითელინგის მეშვეობით - პროექტის

მოგზაურობის ჩანაწერებთან ურთიერთობა დაეხმარა მონაწილეებს, გაეგოთ დრავას ეკოლოგია და ისტორია ხელმისაწვდომი, ნარატიული ფორმით. ამან ხელი შეუწყო მდინარესთან უფრო ძლიერი ემოციური კავშირის ჩამოყალიბებას და გაზარდა ცნობიერება გარემოსა და კულტურის დაცვის შესახებ.

გაუმჯობესებული ვიზუალური და ისტორიული წიგნიერება - ფოტო-კოლაჟის გამოფენამ მონაწილეებს საშუალება მისცა ვიზუალურად გაეთვალისწინებინათ ლანდშაფტისა და საზოგადოების ცვლილებები დროის განმავლობაში. ამან წაახალისა რეფლექსია იდენტობაზე, მეხსიერებასა და ეკოლოგიურ ზეგავლენაზე, ხელი შეუწყო კრიტიკული აზროვნებისა და ისტორიული ცნობიერების განვითარებას.

გაძლიერებული საზოგადოების მონაწილეობა კვლევაში - ძველი ფოტოების წვლილისა და ანალიზის მეშვეობით, მონაწილეები აქტიურად ჩაერთნენ საკუთარი ადგილობრივი ისტორიის გამოვლენასა და ინტერპრეტაციაში. ამ პრაქტიკულმა გამოცდილებამ გააუმჯობესა უნარები კვლევაში, დაკვირვებასა და დოკუმენტაციაში, და ამავედროულად ჩამოაყალიბა პროექტის მფლობელობის გრძნობა.

კულტურული მემკვიდრეობის ხელმისაწვდომობის გაფართოება ციფრული ჩართულობის მეშვეობით - ტოპოთეკას ციფრული არქივის შექმნამ, ფართო საზოგადოებას ისტორიული მასალების ხელმისაწვდომობის საშუალება მისცა. მონაწილეებმა და საზოგადოების წევრებმა განაგრძეს ჩართულობა ადგილობრივ მემკვიდრეობაში ონლაინ რეჟიმში, რამაც გააძლიერა არაფორმალური, თვითმართული სწავლება და ციფრული წიგნიერება.

რეგიონული იდენტობისა და ადგილის შესახებ ღრმა ასახვა - მთელმა პროცესმა, ამბების შეგროვებიდან მათ ვიზუალურ და ციფრულ წარდგენამდე, წაახალისა მონაწილეები იფიქრონ თავიანთ რეგიონულ იდენტობაზე, ბუნებასთან ურთიერთობაზე და კოლექტიური მეხსიერების შენარჩუნების ღირებულებაზე. ამან გააძლიერა საზოგადოებრივი კავშირები და შთააგონა მუდმივი ინტერესი სამოქალაქო და გარემოსდაცვითი ჩართულობისადმი.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

ფოტო-კოლაჟის გამოფენამ იმდენად ძლიერი გამოხმაურება ჰპოვა ადგილობრივ საზოგადოებაში, რომ ქალაქმა გააგრძელა მისი საჯარო ჩვენება თავდაპირველად დაგეგმილ ვადების გასვლის შემდეგაც. მნახველები ხშირად პოულობდნენ ოჯახის წევრებს ან ნაცნობებს ფოტოებში, რაც სიხარულს უღვიძებდა მათ ძველ დროში და ძველ დრავაში მათი თავგადასავლების შესახებ მოსმენისას.

ავტორები:

პროექტის, მოგზაურობის ჩანაწერებისა და ფოტო-კოლაჟის ავტორი - კრისტინა პონგრაცი; თანამშრომლობა, ფოტოკოლექციების მფლობელები ან ავტორები: ფრანჩიჩის, პავლიჩის, ჰორვატის, პონგრაცის, უილაკის, კედმენეცის და კოლენიჩის ოჯახები, მოტო-ნაუტიკური კლუბი "ვიდოვსკი ზლატარი" (ინგ. ვიდოვეცის ოქროს მრეცხავები), ეთნოგრაფიული მუზეუმი, მეჯიმურიეს მუზეუმი, გამომცემლობა "მერიდიჯანი", ტოპოთეკა მეჯიმურიე და პრელოგი, ტურისტული საბჭო პრელოგი და ფეისბუქის ჯგუფის "სტარე ფოტოგრაფიჯე პრელოგა" (ინგ. პრელოგის ძველი ფოტოები) წევრები.

ბმულები:

გამოფენის გახსნა:

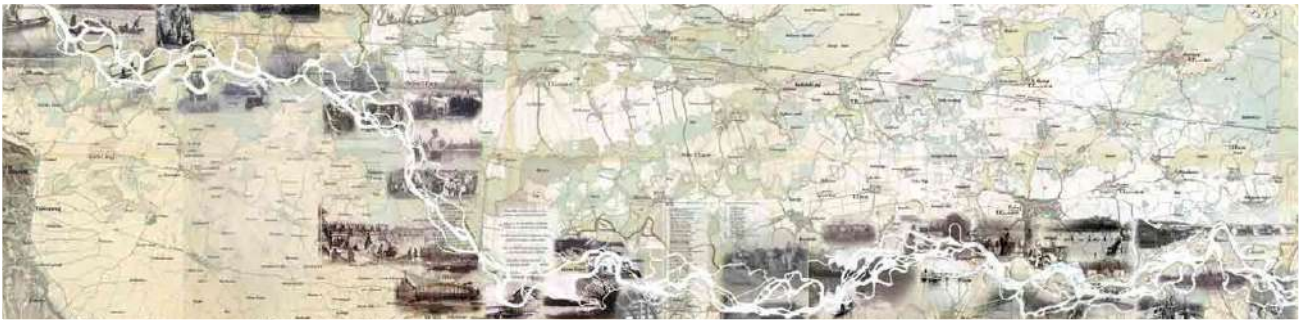
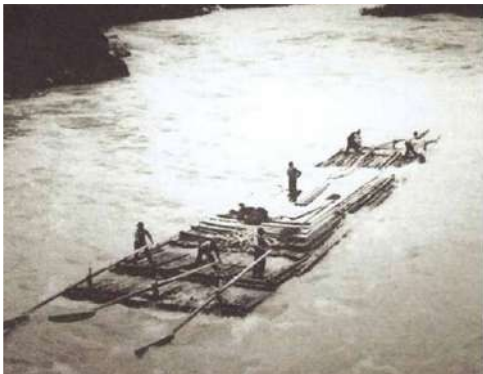
Kristina Pongrac's exhibition opened on European Heritage Day – E-ROUTES

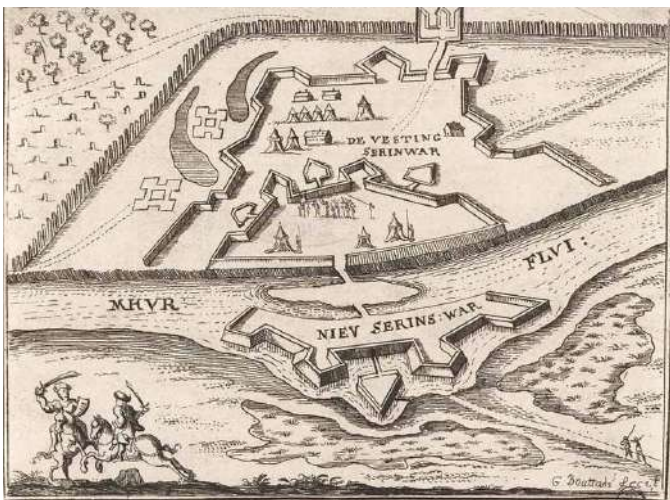
მოგზაურობის ჩანაწერები:

[Navigating on the Drava River through time...](#)

[...towards the 100th anniversary of Adam and Eve's departure from Medimurje – E-ROUTES](#)

ტოპოთეკა (საკვანძო სიტყვით ძიება: "ფილიგრან დრავე"): [Topoteka Topoteka Medjimurje](#)

რეფლექსიის კითხვები:

1. თქვენი ადგილობრივი ისტორიის, ლანდშაფტის თუ საზოგადოების რომელი ნაწილი გასურთ გამოკვეთოთ და მისადმი პატივისცემა შთააგონოთ?
2. რა არის ყველაზე ძლიერი ან გამომხატველი საშუალება, რომლიც შეგიძლიათ გამოიყენოთ ამ მესიჯის გადმოსაცემად?
3. რა გზებით შეუძლია ადგილობრივ საზოგადოებას აქტიურად მონაწილეობა მიიღოს ამ ისტორიის ჩამოყალიბებასა და გაზიარებაში?
4. როგორ შეუძლია ძველ ფოტოებსა და პირად ისტორიებს გახდეს სამოქალაქო მესიერებისა და ეკოლოგიური ცნობიერების იარაღი?
5. რა ღირებულება მოაქვს თაობათაშორის გაცვლას საზოგადოებაზე დაფუძნებულ არტისტულ პროექტებში?
6. როგორ შეგიძლიათ უზრუნველყოთ, რომ თქვენი საზოგადოების უფროსი წევრების წვლილი იყოს დაფასებული, დოკუმენტირებული და მნიშვნელოვნად ინტეგრირებული?
7. როგორ შეუძლია შემოქმედებით მეთოდებს, როგორიცაა ფოტო-კოლაჟი, სთორითელინგი ან ციფრული არქივირება, დაეხმაროს ისტორიის უხილავ ნაწილებს ხელახლა ხილვადობაში?
8. როგორ შეუძლია მონაწილეობითი ხელოვნების პროექტებს წაახალისოს ადამიანები, იფიქრონ ინდუსტრიალიზაციისა და გარემოსდაცვითი ცვლილებების ზეგავლენაზე?
9. რა მოულოდნელი ისტორიები ან ემოციები შეიძლება ამოვიდეს ზედაპირზე ადგილობრივ მემკვიდრეობით მასალებთან მუშაობისას? მზად ხართ მათთვის სივრცე შექმნათ?
10. როგორ შეუძლია თქვენს პროექტს დააკავშიროს თაობები და გააძლიეროს კუთვნილების გრძნობა?

**მისია:
ადამიანის
უფლებები**

დუბლინის ხელოვნებისა და ადამიანის უფლებების ფესტივალი

კონკრეტული მისია:

აქტიური მოქალაქეობა, სოციალური სამართლიანობა, მრავალფეროვნება, ინკლუზია, სოლიდარობა, გამოსატვის თავისუფლება, არტივიზმი, ინტერკულტურული დიალოგი

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ვიზუალური ხელოვნება, სპექტაკლი, ციფრული, მულტიმედია

სირთულე:

5 – ძალიან რთული

მასალები:

აუდიო-ვიზუალური აღჭურვილობა, კომპიუტერები და რედაქტირების პროგრამული უზრუნველყოფა ციფრული და მედია ხელოვნებისთვის, ფიზიკური მასალები ინსტალაციებისა თუ ვიზუალური ხელოვნებისთვის, სარეკლამო მასალები, ღონისძიების ადგილის მომარაგება.

რესურსები:

წვდომა სპექტაკლისა და გამოფენის ადგილებზე მთელ ქალაქში, დაფინანსება ან სპონსორობა არტისტების ჰონორარების, ადგილის ღირებულების, ტექნიკური მხარდაჭერისა და მარკეტინგის დასაფარად, პარტნიორობა ადგილობრივ კულტურულ ორგანიზაციებთან, ადამიანის უფლებების ჯგუფებთან და საზოგადოებრივ ქსელებთან, ტექნიკური მხარდაჭერის გუნდი, მოხალისეები ან თანამშრომლები ღონისძიების მენეჯმენტისა და უსაფრთხოებისთვის.

დრო:

რამდენიმე თვის დაგეგმვა, 10 დღე იყო ფესტივალის ხანგრძლივობა და რამდენიმე დღე მოწყობილობის დემონტაჟისთვის.

ჯგუფი:

არტ დირექტორები და კურატორები, ტექნიკური ეკიპაჟები, ღონისძიების კოორდინატორები და მენეჯერები, მარკეტინგისა და კომუნიკაციების გუნდი, მოხალისეები, ვორქშოპების ფასილიტატორები და პედაგოგები.

აუდიტორია:

2020 წლის ფესტივალზე დაახლოებით 10,000 მონაწილე იყო, ხოლო 2024 წელს შეფასებულია, რომ ფესტივალს ჰყავდა 10,000-ზე მეტი ვიზიტორი დღეში, მისი ახალი ჰიბრიდული ფორმატის გამო.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

დუბლინის ხელოვნებისა და ადამიანის უფლებების ფესტივალი წარმოიშობა გადაუდებელი საჭიროებიდან, რომ მოგვარდეს მიმდინარე სოციალური უთანასწორობა და ადამიანის უფლებების გამოწვევები როგორც ადგილობრივ, ისე გლობალურ დონეზე. იმ დროს, როდესაც ისეთი საკითხები, როგორიცაა დისკრიმინაცია, სოციალური გარიყვა და უსამართლობა რჩება ღრმად ფესვგადგმული, ფესტივალი უზრუნველყოფს მნიშვნელოვან პლატფორმას ცნობიერების ამაღლებისა და არტისტული გამოსატვის მეშვეობით მოქმედებისკენ შთაგონების მიზნით.

სპეციფიკა:

ფესტივალის იდეა დაიბადა ადგილობრივ არტისტებს, ადამიანის უფლებების აქტივისტებსა და საზოგადოებრივ ორგანიზაციებს შორის თანამშრომლობის შედეგად, რომლებმაც აღიარეს ხელოვნების ძალა უსამართლობის წინააღმდეგ ბრძოლასა და სოციალური ცვლილების ხელშეწყობაში. მისი განვითარება განისაზღვრა მონაწილეობითი მიდგომით, რომელიც მოიცავდა მრავალფეროვან დაინტერესებულ მხარეებს ფესტივალის თემებისა და პროგრამის ჩამოყალიბებაში. იმპულსი მოვიდა საერთო სურვილიდან, შექმნილიყო საჯარო სივრცე, სადაც მარგინალიზებული ხმები იქნებოდა გაგონილი და სადაც ხელოვნება შეძლებდა ემსახურა როგორც კატალიზატორი დიალოგისა და გაძლიერებისთვის. დროთა განმავლობაში ფესტივალი განვითარდა ადამიანის უფლებების თანამედროვე საკითხებზე რეაგირების მიზნით, რაც ასახავს მიმდინარე სოციალურ და პოლიტიკურ კლიმატს და მუდმივად ადაპტირდება მონაწილეებისა და აუდიტორიის უკუკავშირის საშუალებით. ეს მონაწილეობითი, საზოგადოებაში ფესვგადგმული წარმოშობა უზრუნველყოფს ფესტივალის რელევანტურობასა და ზეგავლენას.

პრაქტიკის მიზნები:

- ადამიანის უფლებების საკითხებზე ცნობიერების ამაღლება მრავალფეროვანი არტისტული გამოხატვის საშუალებით.
- დიალოგისა და ურთიერთგაგების ხელშეწყობა სხვადასხვა საზოგადოებებს შორის.
- მარგინალიზებული ხმების გაძლიერება მათი გამოხატვისთვის პლატფორმის უზრუნველყოფით.
- აქტიური მოქალაქეობისა და სოციალური ჩართულობის შთაგონება ხელოვნების სოციალური სამართლიანობის თემებთან დაკავშირებით.
- ადამიანის უფლებებისა და სოციალური სამართლიანობის შესახებ ფიქრისა და მოქმედების წახალისება.
- ინკლუზიური კულტურული სივრცეების შექმნა სხვადასხვა წარმომავლობის ადამიანებისთვის ერთად შეკრებისათვის.
- ემპათიის, სოლიდარობისა და თანამშრომლობის ხელშეწყობა შემოქმედებითი საქმიანობის საშუალებით.
- გამოყენება დადებითი სოციალური ცვლილებისთვის ინსტრუმენტად.

პრაქტიკის აღწერა:

დუბლინის ხელოვნებისა და ადამიანის უფლებების ფესტივალი არის ყოველწლიური ღონისძიება, რომელიც აერთიანებს არტისტული დისციპლინების ფართო სპექტრს, მათ შორის ვიზუალურ ხელოვნებას, სპექტაკლს, კინოსა და ციფრულ მედიას, რათა შეისწავლოს და გამოკვეთოს ადამიანის უფლებების აქტუალური საკითხები. ფესტივალი ქმნის ინკლუზიურ პლატფორმას, სადაც არტისტები, აქტივისტები და საზოგადოებები ჩართულნი არიან მნიშვნელოვან დიალოგსა და შემოქმედებით გამოხატვაში, ხელს უწყობენ ცნობიერებისა და ემპათიის განვითარებას სოციალური სამართლიანობის თემების გარშემო. ხელოვნების მრავალფეროვანი ფორმების ადამიანის უფლებების ადვოკატირებასთან შერწყმით, ფესტივალი არა მხოლოდ აღნიშნავს კულტურულ მრავალფეროვნებას, არამედ ასევე ახალისებს აქტიურ მოქალაქეობას და შთააგონებს კოლექტიურ მოქმედებას დადებითი ცვლილებისთვის. გამოფენების, სპექტაკლების, სემინარებისა და დისკუსიების საშუალებით, რომლებიც ტარდება დუბლინის სხვადასხვა ადგილებში, პროექტი გარდაქმნის საჯარო სივრცეებს დინამიურ არენებად ფიქრისთვის, კავშირისთვის და გაძლიერებისთვის.

არტისტული მიდგომა:

ფესტივალი იყენებს მულტიდისციპლინურ და მონაწილეობით არტისტულ მიდგომას, აერთიანებს სხვადასხვა ხელოვნების ფორმებს, რათა ჩართოს აუდიტორია ადამიანის უფლებებზე კრიტიკულ საუბრებში. იგი ხაზს უსვამს არტისტებს, აქტივისტებსა და საზოგადოებებს შორის თანამშრომლობას, ხელს უწყობს ინკლუზიურ გარემოს, სადაც შემოქმედებითი გამოხატვა ხდება სოციალური ცვლილებისა და სამოქალაქო ჩართულობის კატალიზატორი.

ხელოვნების ინსტრუმენტები:

ხელოვნების ტექნიკის მიხედვით, ინსტრუმენტები მოიცავს ტრადიციულ მასალებს, როგორიცაა საღებავები, ტილოები და ქანდაკებები ვიზუალური ხელოვნებისთვის; კამერები და რედაქტირების პროგრამული უზრუნველყოფა კინოსა და ციფრული მედიისთვის; ხმისა და განათების აღჭურვილობა სპექტაკლებისთვის; და ციფრული პლატფორმები ინტერაქტიული ინსტალაციებისა და ვირტუალური ჩართულობისთვის.

არტისტული მეთოდები:

ფესტივალი იყენებს მრავალფეროვან მეთოდებს, როგორიცაა ადგილობრივი სპეციფიკური ინსტალაციები, იმერსიული სპექტაკლები, დოკუმენტური და ექსპერიმენტული კინემატოგრაფია, ინტერაქტიული სემინარები და საზოგადოების თანაშემოქმედების პროექტები. ეს მეთოდები შექმნილია იმისთვის, რომ გამოიწვიოს ფიქრი, მოიწვიოს მონაწილეობისთვის და დააკავშიროს პირადი ისტორიები ადამიანის უფლებების ფართო თემებთან, ხელი შეუწყოს რეფლექსიასა და დიალოგს მრავალფეროვან აუდიტორიაში.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

- ღონისძიების შემდგომი დისკუსიები და რეფლექსიის სესიები მონაწილე არტისტებთან, ორგანიზატორებთან და დამსწრებთან, რათა გაიზიარონ გამოცდილება და შეხედულებები ადამიანის უფლებების თემებზე.
- დოკუმენტირება ვიდეო და ფოტო არქივების შექმნის მეშვეობით სპექტაკლების, გამოფენებისა და სემინარების აღბეჭდვისთვის შემდგომი განხილვისა და შეფასებისათვის.
- სოციალური მედიის ჩართულობის მონიტორინგი, ფესტივალთან დაკავშირებული საუბრების, გაზიარებებისა და კომენტარების თვალყურის დევნება საზოგადოების მიღებისა და მიღწევადობის გასაგებად.
- პანელური განხილვები ან კითხვა-პასუხის სესიები ჩვენებებისა თუ სპექტაკლების შემდეგ, რომლებიც ხელს უწყობენ დიალოგს ადამიანის უფლებებისა და არტისტული გამოხატვის საკითხებზე.
- არაფორმალური უკუკავშირი, რომელიც შეგროვდა მოხალისეებისა და პერსონალის მიერ ღონისძიების განმავლობაში ფესტივალის ვიზიტორებთან ურთიერთობის დროს.

ლეგენდა სხვადასხვა სასწავლო მიდგომებით

გამოცდილებითი სწავლება

მონაწილეები და აუდიტორია პირდაპირ ერთვებიან ხელოვნების ფორმებში, როგორიცაა სპექტაკლები, გამოფენები და სემინარები, რომლებიც იკვლევენ ადამიანის უფლებების საკითხებს, რაც მათ საშუალებას აძლევს ისწავლონ პირადი გამოცდილებისა და ემოციური კავშირის მეშვეობით.

კოლექტიური სწავლება

ჯგუფური განხილვების, პანელური საუბრებისა და კოლაბორაციული სემინარების მეშვეობით, მრავალფეროვანი აუდიტორია და არტისტები იზიარებენ პერსპექტივებსა და ცოდნას, ხელს უწყობენ ადამიანის უფლებების გამოწვევების საერთო გაგებას.

ტრანსფორმაციული სწავლება

ფესტივალი ხელს უწყობს კრიტიკულ რეფლექსიას და აწვდის გამოწვევას სოციალური სამართლიანობის შესახებ არსებულ რწმენებს, შთააგონებს ცვლილებებს ადამიანის უფლებების მიმართ დამოკიდებულებებსა და ქცევაში.

მონაწილეობითი სწავლება

დამსწრეები აქტიურად არიან ჩართული არა მხოლოდ როგორც მაყურებლები, არამედ როგორც წვლილის შემტანები სემინარებში, განხილვებსა და ინტერაქტიულ ხელოვნების ნიმუშებში, რაც სწავლებას ორმხრივ პროცესად აქცევს.

კომპეტენციები

უნარები:

- კომუნიკაციისა და დიალოგის უნარები დისკუსიებში, სემინარებსა და კოლაბორაციულ პროექტებში მონაწილეობის მეშვეობით.
- კრიტიკული აზროვნებისა და რეფლექსიური უნარები ადამიანის უფლებების საკითხებისა და მათი სოციალური შედეგების ანალიზისთვის.
- არტისტული გამოხატვა მრავალ მედიაში, მათ შორის ვიზუალური ხელოვნება, კინო, სპექტაკლი და სხვა.
- ღონისძიებების ორგანიზება და კოლაბორაციული პროექტების განხორციელება მრავალფეროვან გუნდებში.
- ადვოკატირება შემოქმედებითი პრაქტიკისა და საზოგადოებრივი ჩართულობის მეშვეობით

ცოდნა:

- ადამიანის უფლებების პრინციპებისა და თანამედროვე სოციალური სამართლიანობის გამოწვევების ცნობიერება.
- იმის გაგება, თუ როგორ შეუძლია ხელოვნებას იმსახუროს როგორც ძლიერმა ინსტრუმენტმა ადვოკატირებისთვის, ცნობიერების ამაღლებისა და სოციალური ცვლილებების ხელშეწყობისთვის.
- მრავალფეროვანი კულტურული პერსპექტივებისა და ადამიანის უფლებებთან დაკავშირებული გამოცდილების გაგება.

დამოკიდებულებები:

- ემპათია და სოლიდარობა მარგინალიზებული ჯგუფებისა და ადამიანის უფლებების დამცველების მიმართ.
- ღიაობა მრავალფეროვანი შეხედულებების მიმართ და მზაობა პატივისცემით დიალოგში ჩართვისთვის.
- აქტიური მოქალაქეობის მენტალიტეტი, გაძლიერებული გრძნობა დადებითი სოციალური ტრანსფორმაციის ხელშეწყობისთვის.

როგორ?

იმის გამო, რომ არ არის ხელმისაწვდომი ინფორმაცია ამ ფესტივალის ზუსტი ორგანიზების შესახებ, შემდეგი ნაბიჯები ეფუძნება იმას, თუ როგორ იქმნება ზოგადად მსგავსი ფესტივალები. ნაბიჯების თანმიმდევრობა შეიძლება განსხვავდებოდეს კონტექსტის, რესურსებისა და გუნდის სტრუქტურის მიხედვით. ზოგიერთი ნაბიჯი შეიძლება განხორციელდეს პარალელურად დროისა და შესაძლებლობების მიხედვით. პროცესი ხშირად არანაწიფივია და უნდა დარჩეს მოქნილად, ახალი საჭიროებებისა და შესაძლებლობების მიმართ.

ნაბიჯი 1. ძირითადი პარტნიორობების დამყარება.

თანამშრომლობა შესაბამის ორგანიზაციებთან და კულტურული დაწესებულებებისა და არტისტების პროცესში ჩართვა, მრავალფეროვანი საორგანიზაციო გუნდის ჩამოსაყალიბებლად. მრავალფეროვანი საორგანიზაციო გუნდი უზრუნველყოფს პერსპექტივების მრავალფეროვნებას და აშენებს ლეგიტიმურობასა და ნდობას სექტორებს შორის. ეს ხელს უწყობს პასუხისმგებლობების ეფექტურ განაწილებას, უფრო ფართო ქსელების გამოყენებას და ფესტივალის ხილვადობის, გავრცელებისა და სოციალური ზეგავლენის გაზრდას.

ნაბიჯი 2. არტისტული და ადამიანის უფლებების თემების განსაზღვრა.

აირჩიეთ თემები, რომლებიც რეზონანსშია ადამიანის უფლებების მიმდინარე საკითხებთან და შეესაბამება ფესტივალის მისიას. ეს თემები შეიძლება დაკავშირებული იყოს ადამიანის უფლებების კალენდრის კონკრეტულ თარიღებთან (როგორიცაა ადამიანის უფლებების საერთაშორისო დღე, 10 დეკემბერი) ან მნიშვნელოვანი ისტორიული მოვლენის იუბილეებთან. თემატური არჩევანი ასევე შეიძლება განისაზღვროს მიმდინარე სოციალური განვითარებით ან საზოგადოებრივი დებატებით. ყველაზე მნიშვნელოვანია ისეთი თემების არჩევა, რომლებიც ერთდროულად სოციალურად რელევანტური და ემოციურად მომხიბვლელია, ხოლო ადგილს ტოვებს კრიტიკული რეფლექსიისთვის, ვიდრე მხოლოდ ზეიმისთვის.

შინაარსის კურირება, რომელიც ამ თემებს იკვლევს არტისტული ფორმებისა და საშუალებების მრავალფეროვნების მეშვეობით.

ნაბიჯი 3. უზრუნველყავით დაფინანსება და სპონსორობა.

განსაზღვრეთ პოტენციური დაფინანსების წყაროები დაგეგმვის პროცესის ადრეულ ეტაპზე. ეს შეიძლება მოიცავდეს საჯარო ხელოვნებისა და კულტურის გრანტებს, ადამიანის უფლებების ფონდებს, ადგილობრივი მთავრობის პროგრამებს და სოციალურად ჩართული ბიზნესების სპონსორობას. საელჩოებთან, უნივერსიტეტებთან ან საერთაშორისო ორგანიზაციებთან პარტნიორობამ ასევე შეიძლება უზრუნველყოს ფინანსური ან მატერიალური მხარდაჭერა.

კრედიტორების კამპანიები შეიძლება იყოს ეფექტური გზა საზოგადოების ჩასართავად და მცირე შემოწირულობების მოსაზიდად, ხოლო ამავდროულად ფესტივალისადმი ადრეული ინტერესის გასაღვივებლად. გარდა ამისა, მოხალისეების მობილიზება შეიძლება დაეხმაროს ხარჯების შემცირებას და საზოგადოებრივი მფლობელობის გაძლიერებას.

ნაბიჯი 4. დაგეგმეთ ფესტივალის პროგრამა.

შექმენით მრავალფეროვანი და ინკლუზიური პროგრამა, რომელიც ასახავს შერჩეულ თემებს სხვადასხვა არტისტული ფორმების მეშვეობით. შეიძლება იყოს გამოფენები, სპექტაკლები, ფილმების ჩვენება, სემინარები, პანელური დისკუსიები, ფლემშობები და ა.შ. ზუსტი კომბინაცია დამოკიდებული იქნება თქვენი გუნდის შესაძლებლობებზე და ხელმისაწვდომ ბიუჯეტზე. საჭირო არ არის დასაწყისიდანვე დიდი მასშტაბის ფესტივალის შექმნა – მცირე, მაგრამ კარგად შესრულებული ღონისძიებების სერია შეიძლება იყოს უფრო ზემოქმედების მომტანი და დაეხმაროს მომავალი ფესტივალის მხარდაჭერის ჩამოყალიბებას.

ისწრაფეთ ბალანსისკენ დამკვიდრებულ და აღმოცენებად არტისტებს შორის და ჩართეთ მარგინალიზებული თემების ხმები. განიხილეთ პირისპირ და ონლაინ ფორმატების კომბინირება ხელმისაწვდომობისა და მოცულობითი წვდომის გასაზრდელად. განრიგის დაგეგმვისას გამოყავით ადგილი არაფორმალური გაცვლისთვის, რეფლექსიისა და დიალოგისთვის – არა მხოლოდ სპექტაკლებისთვის. ეს მომენტები ხშირად ქმნის მნიშვნელოვან კავშირებს და აძლიერებს ფესტივალის ზეგავლენას.

საჯარო შეკრებების დაგეგმვისას, განსაკუთრებით მაშინ, როდესაც ისინი მოიცავს ხალხის დიდ მასას, აუცილებელია პოტენციური რისკების შეფასება და მზადება, მათ შორის ტრავმები, ხანძრის საშიშროება, არაადეკვატური ქცევა ან საგანგებო სიტუაციები. წინასწარ დაუკავშირდით შესაბამის საზოგადოებრივი უსაფრთხოების ორგანოებს საჭირო შეტყობინებების ან ნებართვების წარსადგენად და უზრუნველყავით, რომ ადგილები აღჭურვილი იყოს ძირითადი უსაფრთხოების ინფრასტრუქტურით (როგორიცაა გასასვლელები, ცეცხლმაქრები, პირველადი დახმარების ნაკრები). დანიშნეთ განვრთნილი პერსონალი ან მოხალისეები ღონისძიებების დროს ხალხის მასის მართვისა და უსაფრთხოების პროტოკოლების ზედამხედველობისთვის.

ნაბიჯი 5. შეარჩიეთ ადგილები და თარიღები.

შეარჩიეთ ადგილები, რომლებიც ხელმისაწვდომია, მისაღებია და შესაფერისია დაგეგმილი აქტივობებისთვის. ეს შეიძლება მოიცავდეს გალერეებს, თეატრებს, საზოგადოებრივ ცენტრებს, ბიბლიოთეკებს, სკოლებს, გარე საჯარო სივრცეებს ან ონლაინ პლატფორმებს. უზრუნველყავით, რომ ფიზიკური სივრცეები აკმაყოფილებდეს ხელმისაწვდომობის სტანდარტებს, იყოს უსაფრთხო და განთავსებული იყოს საზოგადოებრივი ტრანსპორტით მისაწვდომ ადგილებში.

აირჩიეთ ფესტივალის თარიღები და თავიდან აიცილეთ მნიშვნელოვან დღესასწაულებთან ან რეგიონში მიმდინარე კონკურენტ ღონისძიებებთან დამთხვევა. თუ თქვენი პროგრამა გარე ღონისძიებებს მოიცავს, გაითვალისწინეთ ამინდის პირობები და მოამზადეთ სარეზერვო გეგმა (მაგ. შიდა ალტერნატივები ან ონლაინ ფორმატები). როდესაც ეს შესაძლებელია, ადრეულ ეტაპზე კოორდინაცია მოახდინეთ მასპინძელი სივრცის პარტნიორებთან, ხელმისაწვდომობის უზრუნველსაყოფად და შეისწავლეთ ნატურალური წვლილის შესაძლებლობები, როგორიცაა უფასო ან ფასდაკლებული სივრცე, აღჭურვილობა ან პერსონალის მხარდაჭერა.

ნაბიჯი 6. ფესტივალის პოპულარიზაცია.

შეიმუშავეთ მკაფიო და თანმიმდევრული კომუნიკაციის სტრატეგია, რომელიც მორგებული იქნება თქვენს აუდიტორიასა და ხელმისაწვდომ რესურსებზე. გამოიყენეთ არხების ნაკრები, როგორიცაა სოციალური

მედია, ადგილობრივი და დამოუკიდებელი მედია, საფოსტო სიები, პლაკატები, საზოგადოებრივი ინფორმაციო დაფები და პარტნიორული ქსელები საზოგადოების სხვადასხვა სეგმენტის მისაღწევად. გამოკვეთეთ მთავარი ღონისძიებები, არტისტები და თემები ინტერესის გასაღვივებლად და პროგრამის ნავიგაციის გასაადვილებლად. გააზიარეთ კულისებს მიღმა მომხდარი მოვლენების შინაარსი და პირადი ისტორიები შეტყობინების ჰუმანიზაციისა და ჩართულობის ასამაღლებლად.

ადგილობრივ ინფლუენსერებთან, აქტივისტებთან ან საზოგადოებაში ძლიერი წარმომადგენლობის მქონე ხელოვანებთან პარტნიორობა დაგეხმარებათ თქვენი გზავნილის ახალი აუდიტორიისთვის გავრცელებაში. ჩართეთ სკოლები და უნივერსიტეტები მასალების შეთავაზებით მათი საკომუნიკაციო არხების, სტუდენტური ქსელების ან აკადემიური დეპარტამენტების მეშვეობით. ასევე შეგიძლიათ ფესტივალის ნაწილები, როგორცაა დისკუსიები ან გამოფენები, წარმოადგინოთ როგორც საგანმანათლებლო რესურსები ან ქეისების შესწავლა და შესთავაზოთ ისინი პედაგოგებს ან ახალგაზრდობასთან მომუშავე სპეციალისტებს საკლასო ოთახებსა და სემინარებში გამოსაყენებლად.

დარწმუნდით, რომ სარეკლამო მასალები ხელმისაწვდომია (მაგ. გამოიყენეთ ალტერნატიული ტექსტი, მარტივი ენა, სუბტიტრები ვიდეოებისთვის) და ხელმისაწვდომია რამდენიმე ენაზე, თუ თქვენი საზოგადოება მრავალენოვანია. განიხილეთ სპეციალური საკომუნიკაციო ლიდერის ან მოხალისე გუნდის დანიშვნა, რომ თანმიმდევრულად მართონ ღონისძიებები ფესტივალამდე მთელი პერიოდის განმავლობაში.

ნაბიჯი 7. ჩართეთ საზოგადოება.

საზოგადოების მონაწილეობა აძლიერებს ფესტივალის რელევანტურობას და ხელს უწყობს კუთვნილებისა და ერთობის გრძნობის განვითარებას. ჩართეთ ადგილობრივი საზოგადოებები არა მხოლოდ როგორც აუდიტორია, არამედ როგორც ფესტივალის აქტიური მონაწილეები. ეს შეიძლება მოიცავდეს ღონისძიებების ერთობლივ შექმნას, სემინარების ხელმძღვანელობას, წარმოდგენებს, მოხალისეობას ან პროგრამის ნაწილების კურირებას. დაუკავშირდით ძირეული ორგანიზაციებს, უბნის ჯგუფებს, სკოლებს და არაპრივილეგირებულ საზოგადოებებს დაგეგმვის პროცესის ადრეულ ეტაპზე. მოუსმინეთ მათ იდეებს და შესაძლებლობის მიხედვით დაეყრდენით არსებულ ადგილობრივ ინიციატივებს. განიხილეთ საზოგადოებრივი საკონსულტაციო ჯგუფის ჩამოყალიბება ან ადგილობრივი წარმომადგენლების მოწვევა ორგანიზაციულ გუნდში, შესთავაზეთ ჩართულობის სხვადასხვა დონე, რათა შეესაბამებოდეს განსხვავებულ შესაძლებლობებსა და ინტერესებს.

ნაბიჯი 8. შეაფასეთ და იფიქრეთ.

ფესტივალის შემდეგ დრო დაუთმეთ იმის შეფასებას, თუ რა იყო წარმატებული, რა შეიძლება გაუმჯობესდეს და რა ზეგავლენა იქონია. შეაგროვეთ უკუკავშირი მონაწილეებისგან, აუდიტორიისგან, მოხალისეებისგან და პარტნიორებისგან გამოკითხვების, არაფორმალური საუბრების ან რეფლექსიის სესიების მეშვეობით. არ შემოიფარგლოთ მხოლოდ დასწრების რიცხვებით, განიხილეთ ჩართულობის ხარისხი, წარმოდგენილი ხმების მრავალფეროვნება, ხელმისაწვდომობა და ღონისძიებების ემოციური ან სოციალური რეზონანსი. დააფიქსირეთ შედეგები, გამოწვევები და მიღებული გაკვეთილები ანგარიშგების, დაფინანსების განაცხადებისა და მომავალი დაგეგმვის მხარდასაჭერად.

და აღნიშნეთ! შესაძლებლობის მიხედვით, გაუზიარეთ თქვენი დასკვნები ფართო საზოგადოებას – ანგარიშის, დისკუსიის ან სოციალური მედიის მეშვეობით გამჭვირვალობის შესანარჩუნებლად და მუდმივი დიალოგის ნასახალისებლად.

ისტორია პრაქტიკიდან:

„იმ სამყაროში, სადაც ადამიანის უფლებები კვლავ თავდასხმის ქვეშ რჩება, დუბლინის ხელოვნებისა და ადამიანის უფლებების ფესტივალი მიზნად ისახავს, პატივი მიაგოს იმ ადამიანებს, რომლებიც მთელ მსოფლიოში და ისტორიის განმავლობაში ადამიანის უფლებების დაცვას დაუდგნენ, და გამოკვეთოს ის როლი, რომელიც არტისტებს შეუძლიათ შეასრულონ უფრო სამართლიანი საზოგადოების ხელშეწყობაში.“

– კევინ კორტნი, Irish Times

წყარო: Smashing Times

მოძიებულია: <https://smashingtimes.ie/dublin-arts-human-rights-festival-2024/>

ზეგავლენა:

მიზნობრივი ზეგავლენა:

ფესტივალმა შეძლო ცნობიერების ამაღლება და საზოგადოების სიღრმისეული გაცნობიერება ადამიანის უფლებების საკითხებზე, არტისტული გამოხატვის მეშვეობით, ხელი შეუწყო ემპათიისა და სოლიდარობის განვითარებას მონაწილეებსა და აუდიტორიას შორის. მან წაახალისა აქტიური მოქალაქეობა, შთააგონა ინდივიდები და საზოგადოებები ჩაერთონ დიალოგში და მოქმედებაში სოციალური სამართლიანობისთვის. ფესტივალმა ასევე უზრუნველყო პლატფორმა არტისტებისა და აქტივისტებისთვის დაკავშირებისა და თანამშრომლობისთვის.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

ფესტივალმა ხშირად შთააგონებს ახალ შემოქმედებით თანამშრომლობას და საზოგადოებრივ ინიციატივებს, რომლებიც სცდება თავად ღონისძიების ფარგლებს. ზოგჯერ ის მოულოდნელად იზიდავს მრავალფეროვან აუდიტორიას, რომელიც ჩვეულებრივ შეიძლება არ ჩაერთოს ადამიანის უფლებების თემებში.

ავტორები:

„Smashing Times — ხელოვნებისა და თანასწორობის საერთაშორისო ცენტრი“ და „ფრონტ ლაინ დეფენდერსი“

ბმულები: <https://smashingtimes.ie/dublin-arts-human-rights-festival-2024/>

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- როგორ შემიძლია უზრუნველყო, რომ არტისტულმა შინაარსმა მნიშვნელოვნად ასახოს და აამაღლოს ცნობიერება ადამიანის უფლებების აქტუალურ საკითხებზე?
- რა გზებით შეუძლია ჩემს პროექტს აქტიურად ჩართოს და მოიცვას მრავალფეროვანი საზოგადოებები, განსაკუთრებით ისინი, ვინც ყველაზე მეტად არის დაზარალებული ადამიანის უფლებების გამოწვევებით?
- როგორ დავაბალანსო არტისტული გამოხატვა საგანმანათლებლო ზეგავლენით, რათა ერთდროულად შთაავაგონო ემოციური კავშირი და კრიტიკული აზროვნება?
- რა სახის ინტერაქტიული საგანმანათლებლო ან არტისტული სემინარები შემიძლია ჩავატარო, რათა ჩავრთო აუდიტორია მნიშვნელოვან დიალოგსა და ფიქრის პროცესში, პროგრამის თემებზე?
- როგორ შევქმნა უსაფრთხო და გამაძლიერებელი სივრცე არტისტებისა და მონაწილეებისთვის, რათა ავთენტურად გამოხატონ თავი?
- რა პარტნიორობა და თანამშრომლობაა აუცილებელი პროექტის მიღწევადობის გასაძლიერებლად?
- რა სტრატეგიები შემიძლია გამოვიყენო ფესტივალის ხელმისაწვდომისა და ინკლუზიურობისთვის ფართო აუდიტორიისთვის, მათ შორის მარგინალიზებული ჯგუფებისთვის?
- როგორ შევაფასებ პროექტის სოციალურ ზეგავლენას დასწრების რიცხვების მიღმა, როგორიცაა ცვლილებები ცნობიერებაში, დამოკიდებულებებში ან სამოქალაქო ჩართულობაში?

გასხივოსნებულ უნიკორნი

განსაზღვრული მისია:

კოლექტიური ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და კეთილდღეობის გაუმჯობესება

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ციფრული ხელოვნება, ქუჩის ხელოვნება

სირთულე:

2 – მარტივი

მასალები:

პროექტი არ მოითხოვს ბევრ მასალას, მხოლოდ სპეციალურ ქაღალდს სტიკერების დასაბეჭდად, გრაფიკული რედაქტირებისა და დიზაინის პროგრამებს და პრინტერს.

რესურსები:

პროექტის ავტორებმა ეს მოხალისეობრივ საფუძველზე განახორციელეს, ამიტომ დაფინანსება არ იყო. პროექტის განვითარების პირველ ეტაპს ბევრი რესურსი არ სჭირდება: გრაფიკული დიზაინერი, ქუჩის ხელოვნების შემსრულებელი და მოხალისეები ადამიანებთან მისასვლელად. თუ პროექტი გაგრძელდება და ორგანიზდება სემინარები ადამიანების ქუჩის ხელოვნების შექმნის სწავლებისთვის, მაშინ საჭირო იქნება მეტი დაფინანსება, შესაბამისი ადგილების პოვნა და სემინარების პოპულარიზაციის საუკეთესო გზების უზრუნველყოფა. სხვადასხვა არასამთავრობო ორგანიზაციებთან თანამშრომლობა სასარგებლო იქნება მეტი ადამიანის მისაღწევად.

დრო:

დრო საჭირო იყო ორგანიზატორთა შეხვედრებისთვის იდეების განსახილველად, სტიკერების შესაქმნელად, მათ დასაბეჭდად, ქუჩაში ადამიანებისთვის გადასაცემად და თბილისის კედლებსა და ბოძებზე განსათავსებლად. ამრიგად, ეს ძალიან დიდ დროს არ მოითხოვდა.

თუმცა, როგორც აღინიშნა, თუ პროექტი შემდგომ განვითარდებოდა და მეტ ეტაპს მოიცავდა, ორგანიზატორებს მეტი დრო დასჭირდებოდათ დაფინანსების მოსაძებნად და უზრუნველსაყოფად, სემინარების ორგანიზებისთვის, მათ გამოსაცდელად და შემდეგ მონაწილეებისთვის გადასაცემადაც მეტი დრო იქნებოდა საჭირო. დრო საჭირო იქნებოდა როგორც სწორი პარტნიორების მოსაძებნად და ვორქშოპების პოპულარიზაციისთვის, ასევე იმ შესაბამისი არხების პოვნისთვის, რომლითაც ეს პროექტი იმ სამიზნე აუდიტორიებს მიწვდებოდა, რომლებიც შესაძლოა დაინტერესებულნი იყვნენ ქუჩის ხელოვნებით.

ჯგუფი:

პერსონალი შედგებოდა ორი მოხალისისგან.

აუდიტორია:

ყველა ქართველი, ვინც თბილისის ქუჩებში დადიოდა, ასევე პროექტის ორგანიზატორების მეგობრები და ოჯახის წევრები.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

საქართველოს ეკონომიკური და პოლიტიკური მდგომარეობა საკმაოდ მძიმეა. მმართველმა ავტორიტარულმა პოლიტიკურმა პარტიამ გაზარდა ზეწოლა თავის ოპონენტებსა და მედიაზე. მომიტინგეები და ჟურნალისტები ძალადობრივ რეპრესიებს, დაპატიმრებებს, სამოქალაქო და მედია თავისუფლებების მზარდ შეზღუდვებს აწყდებიან.

უმუშევრობის დონე მაღალია და ბევრი ადამიანი ტოვებს ქვეყანას უკეთესი სამუშაო შესაძლებლობების ძიებაში. ყოველწლიურად მოსახლეობა მცირდება. გარდა ამისა, მრავალი რუსული და არაბული კომპანია ჩამოდის და ყიდულობს ქართულ მიწას სხვადასხვა მიზნებისთვის, როგორიცაა ტურისტული ინფრასტრუქტურის

მშენებლობა, ლაქშერული საცხოვრებელი და სოფლის მეურნეობა. ეს, თავის მხრივ, იწვევს უძრავი ქონების ფასების ზრდას, მიწის მიუწვდომლობას და გენტრიფიკაციას.

საქართველოს მიმდინარე ეკონომიკურ და პოლიტიკურ მდგომარეობას უარყოფითი გავლენა აქვს მისი მოსახლეობის ფსიქიკურ ჯანმრთელობაზე, განსაკუთრებით ახალგაზრდებში, სოფლის თემებსა და მუშათა კლასის წარმომადგენლებში. მედიასაც თავისი წვლილი შეაქვს, რადგან ის ძირითადად მხოლოდ უარყოფით ამბებს ავრცელებს იმის შესახებ, რაც ქვეყანაში ხდება. ადამიანები გრძნობენ იმედგაცრუებას, ფრუსტრაციას და უძლურებას. მათ ეგონათ, რომ მათ არ აქვთ გავლენა იმაზე, რაც მათ ქვეყანაში ხდება. კოლექტიურ ცნობიერებაში დეპრესიის ატმოსფეროა.

სპეციფიკა:

ორგანიზატორებმა პროექტი 2025 წლის მაისში დაიწყეს, როდესაც ანა ახალი დაბრუნებული იყო ბერლინიდან, სადაც მან სამოქალაქო ხელოვნების (CivicArt) პროექტში მიიღო მონაწილეობა. ბერლინის მრავალი არტისტისგან შთაგონებულმა, რომლებსაც ის შეხვდა, მან გადაწყვიტა გამოეყენებინა ახლად მიღებული ცოდნა თავის ქალაქში ცვლილების შესატანად.

სახლში დაბრუნების შემდეგ, მან კიდევ უფრო მეტად გააცნობიერა ის მძიმე ემოციური ტვირთი, რომელსაც თბილისის მოსახლეობა ატარებს. ამიტომ, მან და მისმა მეგობარმა გადაწყვიტეს რაღაც ელონათ ამის შესახებ. ისინი ხშირად საუბრობენ და იზიარებენ ახალ იდეებს ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და სულიერი განვითარების შესახებ და მტკიცეულად აცნობიერებენ თავიანთი ხალხის იმედგაცრუებაზე. ამიტომ, მათ გადაწყვიტეს თავიანთი გაერთიანებული ცოდნა პერსონალურად ექციათ და ამ პერსონალურ ქუჩებში ადამიანებთან საუბარი დაეწყო. მათი იდეა იყო ქართული ხალხის გონებაში დადებითი აზროვნების გაჩენის ხელშეწყობა.

პრაქტიკის მიზნები

1. ქართველი ხალხის ფსიქიკური ჯანმრთელობისა და ემოციური კეთილდღეობის მდგომარეობის გაუმჯობესება და თვითსიყვარულსა და თვითთანაგრძნობის იდეების გავრცელება.
2. ქართველი ხალხის კოლექტიურ ცნობიერებაში ცვლილების შეტანა, სამოქალაქო ცნობიერებაში პოზიტიურობის დანერგვით, მარტივი, მაგრამ მნიშვნელოვანი ქუჩის ინტერვენციების მეშვეობით. ყოველდღიურ საჯარო სივრცეებში ხელოვნების გამოყენებით, ის ხალხს უბიძგებს შეჩერდეს, დაფიქრდეს საკუთარ ფსიქიკურ მდგომარეობაზე და აღიაროს თავისი შინაგანი ღირსება.
3. სტიკერებთან და მათ შეტყობინებებთან ურთიერთობის მეშვეობით კოლექტიურ ცნობიერებაში გაძლიერების გრძნობის გაზრდა.
4. საჯარო სივრცეებში მცირე ჟესტების ზეგავლენის გამოვლენა.
5. თბილისის მოსახლეობისთვის ქუჩის ხელოვნების ძალის გაცნობა.
6. იმის ჩვენება, რომ სამოქალაქო შემოქმედებაში ჩართვისთვის დიდი რესურსები არ არის საჭირო.

პრაქტიკის აღწერა:

გასხივოსნებული უნიკორნის პროექტი იყენებს სათამაშო, დამადასტურებელ ქუჩის ხელოვნებას სტიკერების სახით, რათა საჯარო სივრცეებში ემოციური კავშირისა და თვითრეფლექსიის მცირე მომენტები გააჩინოს. ურბანულ ლანდშაფტში ნაზი სამოქალაქო შეტყობინებების შეტანით, პროექტი ხელს უწყობს კოლექტიურ ფსიქიკურ კეთილდღეობას, გამვლელებს ახსენებს მათ ღირსებას და ხელს უწყობს კოლექტიურ ცნობიერებაში პოზიტიური აზროვნების გაჩენას.

არტისტული მიდგომა

გასხივოსნებული უნიკორნის პროექტმა აირჩია თამაშობრივი, ხელმისაწვდომი და ემოციურად ჩამთრევი არტისტული მიდგომა, რომელიც ეფუძნებოდა ქუჩის ხელოვნებასა და ციფრულ დიზაინს. იგი იყენებდა მიკრო-ინტერვენციებს საჯარო სივრცეში, ამ შემთხვევაში, სტიკერებს ხელით შექმნილი გზავნილებით, როგორც საზოგადოებრივ ცნობიერებასა და კოლექტიურ ემოციურ კეთილდღეობაზე ზეგავლენის რბილ, თუმცა ეფექტიან საშუალებას.

პროექტმა შთაგონება მიიღო ბერლინის ქუჩის ხელოვნებიდან და გააერთიანა იგი ადგილობრივ კონტექსტთან, საქართველოში ფსიქიკური ჯანმრთელობის საკითხების გადასაჭრელად. მისი არტისტული მიდგომა იყო მონაწილეობითი და დიალოგური, რომელიც მიზნად ისახავდა არა შოკირებას ან პროვოცირებას, არამედ რბილად დაკავშირებას, ემოციების გაღვივებას და გამვლელებისთვის ფიქრის მომენტის შეთავაზებას. სიმბოლური პერსონაჟის, უნიკორნის შემოღებით, იგი იყენებდა ვიზუალურ სტორიულ ინგს ჯადოსნობის, სიკეთისა და ფერადობის განცდის შესაქმნელად ემოციურად მძიმე ურბანულ გარემოში.

ხელოვნების ინსტრუმენტები

- ციფრული დიზაინის პროგრამული უზრუნველყოფა (მაგ., Adobe Photoshop) ვიზუალებისა და შეტყობინებების შესაქმნელად.
- ბეჭდვის მასალები, როგორიცაა სტიკერის ქაღალდი და პორტატული ბეჭდვის მეთოდები.
- ფიზიკური სტიკერები, რომლებიც გამოიყენება როგორც ძირითადი საშუალება.
- საჯარო ურბანული ზედაპირები (კედლები, ბოძები და ყოველდღიური ობიექტები, როგორიცაა რკეულები ან ტელეფონები) გავრცელებისთვის.

არტისტული მეთოდები

- ქუჩის ხელოვნება: სტიკერების საჯარო სივრცეებში განთავსების აქტმა ხელოვნება ყოველდღიურ ცხოვრებაში შემოიტანა, გაღერის კედლების გარეთ.
- ციფრული ხელოვნება: უნიკორნის პერსონაჟი და შეტყობინებები ციფრული ინსტრუმენტების გამოყენებით შეიქმნა, გრაფიკული დიზაინი ემოციურ ტექსტთან შერწყმული.
- ტექსტზე დაფუძნებული ვიზუალური ხელოვნება: თითოეული სტიკერი მოკლე შეტყობინებას ან კითხვას შეიცავდა, რომელიც ემოციური რეზონანსის ან თვითრეფლექსიის გამოწვევას ისახავდა მიზნად.
- ინტერაქტიული განაწილება: საზოგადოების წევრებს მოწვეული იყვნენ აერჩიათ სტიკერი, რომელიც მათთან რეზონანსში იყო, რაც ხელოვნების მიღების აქტს პირად გადაწყვეტილებად აქცევდა.
- სიმბოლური ვიზუალური ნარატივი: ერთიანი განმეორებადი ფიგურის როლს ასრულებდა, აბსტრაქტული კონცეფციები, როგორიცაა სიყვარული, უნიკალურობა ან მადლიერება, ვიზუალურ იდენტობად გარდაქმნიდა.

საერთო ჯამში, არტისტული სტრატეგია მარტივი, მაგრამ ძლიერი იყო: ჰუმანური ვიზუალური დიზაინის, მოკლე პოეტური ტექსტისა და ყოველდღიური სივრცის ფიზიკური თანდასწრების გამოყენება, უარყოფითი აზროვნების ციკლების დარღვევისა და ემოციური განკურნების ინიცირებისთვის.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

მიუხედავად იმისა, რომ პროექტი არაფორმალური და ქუჩაზე დაფუძნებული იყო, სწავლების შედეგების მიღების რამდენიმე მნიშვნელოვანი მეთოდი ორგანულად გაჩნდა ინტერაქციებისა და რეფლექსიის მეშვეობით:

ზეპირი უკუკავშირი და სპონტანური დიალოგი

მონაწილეები და გამვლელები, რომლებმაც სტიკერები მიიღეს, ხშირად უზიარებდნენ დაუყოვნებელ ემოციურ რეაქციებს, როგორიცაა ღიმილი, მადლიერება ან ციტატებზე მოკლე საუბრები. ეს მომენტები უზრუნველყოფდა რეალურ დროში უკუკავშირს და ემოციურ შეხედულებას პროექტის რეზონანსზე.

პირადი რეფლექსია

ზოგიერთმა მიმღებმა სტიკერები განათავსა ხილულ პირად სივრცეებში (საფულები, მობილურის ქეისები, მაცივრები, რეგულატორები), რაც საშუალებას აძლევდა შეტყობინებებს გამხდარიყო მათი ყოველდღიური ცხოვრების ნაწილი. ეს განთავსება ხელს უწყობდა მიმდინარე პირად რეფლექსიას და პოზიტიურ თვითსაუბარს, რაც აჩვენებდა დახვეწილ, მაგრამ მდგრად სასწავლო ზეგავლენას.

თანატოლების გაზიარება და არაფორმალური გავრცელება

მეგობრებმა და საზოგადოების წევრებმა, რომლებმაც მიიღეს სტიკერები, გამოსატყვის სურვილი კიდევ უფრო გაეზიარებინათ ისინი ან ანალოგიური იდეები დაეწყოთ. სწავლების ეს ფორმა თანატოლისგან თანატოლისკენ აჩვენებდა, რომ პროექტმა გამოიწვია არა მხოლოდ ინდივიდუალური რეფლექსია, არამედ ცნობიერებისა და ჩართულობის ტალღური ეფექტი.

სთორითელინგი და ანეკდოტური რეფლექსია

თავი იჩინა ისტორიებმა, როგორცაა კიბოთი დაავადებული ქალის ამბავმა, რომელსაც ღრმად შეეხო სტიკერი წარწერით: „მადლობა, რომ არსებობ.“ ასეთმა გაზიარებულმა ისტორიებმა ემოციური სწავლებისა და კავშირის ნარატიულ მტკიცებულებად იქცა და კიდევ უფრო განამტკიცა პატარა ჟესტების ღირებულება.

შემქმნელის რეფლექსია

პროექტის ინიციატორები თავად ჩაერთნენ პროცესის, შედეგებისა და რეაქციების შესახებ რეფლექსიურ დიალოგში. ამის მეშვეობით, მათ გააღრმავეს სამოქალაქო ჩართულობის, საზოგადოებრივი ხელოვნებისა და შემოქმედებითი გამოსატყვის ემოციური ძალის გაცება.

ისეთი ფორმალური ინსტრუმენტების გარეშეც კი, როგორცაა დღიურები ან სემინარები, გასხივოსნებულმა უნიკორნმა აჩვენა, რომ მარტივი ქმედებები, ემოციური რეაქციები და საერთო ისტორიები შეიძლება იყოს სწავლების მოპოვების ძლიერი გზები სამოქალაქო ხელოვნების პროექტებში.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

გამოცდილებითი სწავლება

მონაწილეებმა ისწავლეს პროექტის გზავნილების პირდაპირი გამოცდილების მეშვეობით რეალურ გარემოში, მიიღეს სტიკერი შთამაგონებელი შეტყობინებით, გადაწყვიტეს სად განეთავსებინათ იგი და იფიქრეს მის ემოციურ ზეგავლენაზე. ამ პრაქტიკულმა ჩართულობამ მათ საშუალება მისცა დაემუშავებინათ და შინაგანად ათვისებულიყვნენ დადებითი იდეები ყოველდღიური ცხოვრების კონტექსტში.

ტრანსფორმაციული სწავლება

რამდენიმე მონაწილემ აღწერა თვითაღქმისა და მენტალიტეტის მცირე, მაგრამ მნიშვნელოვანი ცვლილებები, მაგალითად, საკუთარ უნიკალურობაში რწმენის დაწყება ან უფრო ნანახი და შეფასებული ყოფნის განცდა. ეს შინაგანი ცვლილებები მიუთითებს ტრანსფორმაციული სწავლების პროცესზე, სადაც პირადი რწმენები ხელახლა განიხილება ხელოვნებასთან ემოციური და რეფლექსიური ჩართულობის მეშვეობით.

მონაწილეობითი სწავლება

პროექტი ეყრდნობოდა ადამიანებს არა მხოლოდ როგორც აუდიტორიას, არამედ როგორც თანამგზავრ-განმავრცობლებსა და მესენჯერებს. მეგობრებმა და მოხალისეებმა გაუზიარეს სტიკერები სხვებს, აირჩიეს სად განეთავსებინათ ისინი და დაიწყეს საუბრები, რითაც სწავლება გახადეს საერთო, მონაწილეობითი ქმედება.

ტანდემური სწავლება

მიუხედავად იმისა, რომ არ იყო ფორმალიზებული, თანამშრომლობა პროექტის ორ ავტორს შორის,

რომელთაგან ერთი გამოცდილი დიზაინერია, მეორე კი ახალბედა არტისტულ აქტივიზმში, აჩვენებს ტანდემურ სწავლებას მოქმედებაში. მეორე ორგანიზატორმა მიიღო ახალი შეხედულებები სამოქალაქო ხელოვნების ძალაზე მეგობართან ერთად მუშაობის შედეგად.

კოლექტიური სწავლება

როდესაც ადამიანები სტიკერებს სხვებს გადასცემდნენ, უკუკავშირს აძლევდნენ და საჯარო სივრცეებში რეაქციებს აკვირდებოდნენ, ისინი მონაწილეობდნენ კოლექტიური სწავლების პროცესში, სადაც საერთო ემოციური რეაქციები, ცნობისმოყვარეობა და სიხარული გახდა ფართო სოციალური ცნობიერების ნაწილი, ფსიქიკური კეთილდღეობისა და არტისტული გამოხატვის შესახებ.

ეს სწავლების მიდგომები ერთად მუშაობდა ღია, ადამიანზე ორიენტირებული სწავლების გარემოს შესაქმნელად, რომელიც აფასებდა გრძნობას, კავშირს და მცირე ჟესტის ძალას რეფლექსიისა და დიალოგის გასახსნელად.

კომპეტენციები

უნარები

- სამოქალაქო გამოხატვა ხელოვნების მეშვეობით – მონაწილეებმა ისწავლეს, თუ როგორ შეუძლია ვიზუალურ ხელოვნებას (როგორიცაა სტიკერები) სამოქალაქო გზავნილების გადატანა, საჯარო რეფლექსიისა და ემოციური კეთილდღეობის წახალისება.
- სიმბოლური და ემოციური კომუნიკაცია – სტიკერების კითხვისა და ზოგჯერ გამოფენის არჩევით, ადამიანები ჩაერთვნენ არავერბალურ სამოქალაქო დიალოგში, რომელიც მოიცავს იუმორს და ემოციურ რეზონანსს.
- საჯარო სივრცის კრიტიკული დაკვირვება - მოულოდნელ ადგილებში უნიკორნის სტიკერებთან შეხვედრის გამოცდილებამ გააძლიერა მონაწილეთა უნარი, რომ შეამჩნიონ, დასვან კითხვები და თავიანთ გარემოში არსებული გზავნილების ინტერპრეტაცია მოახდინონ.

ცოდნა

- სამოქალაქო ხელოვნების გაგება როგორც სოციალური ცვლილების ინსტრუმენტისა – ბევრი მონაწილე შეიძლება პირველად შეხვდა საჯარო ხელოვნებისა და ქუჩის ხელოვნების გამოყენების კონცეფციას, ფსიქიკური ჯანმრთელობის, საზოგადოებრივი განწყობისა და კოლექტიური ცნობიერების საკითხების მოსაგვარებლად.
- ქუჩის ხელოვნების, როგორც მონაწილეობითი საშუალების, შესახებ ცნობიერების ამაღლება – მონაწილეებმა გაიგეს, რომ ხელოვნება საჯარო სივრცეში შეიძლება იყოს ინკლუზიური, იაფი და ზემოქმედებითი, ფორმალური გამოფენებისა თუ ინსტიტუტების გარეშეც კი.
- ემოციური კეთილდღეობის წახალისების შესახებ ხედვა – პოზიტიური და ამსახველი შეტყობინებების მეშვეობით, მონაწილეები გაეცნენ ფსიქიკური ჯანმრთელობის ადვოკატირების, თვითსიყვარულისა და ყურადღებიანობის მარტივ, მაგრამ ძლიერ იდეებს.

დამოკიდებულებები

- ღიაობა სამოქალაქო დიალოგისადმი ხელოვნების მეშვეობით – პროექტში ჩართულობამ ხელი შეუწყო სამოქალაქო ხელოვნების გზავნილების მიღებისა და საჯარო სივრცეში მათზე ფიქრის მიმართ უფრო ღია დამოკიდებულების ჩამოყალიბებას.
- გაძლიერება და პირადი აგენტურობა – რამდენიმე მონაწილემ გამოხატა შთაგონების განცდა, არა მხოლოდ შეტყობინებების, არამედ იმ იდეის მიმართაც რომ ნებისმიერს შეეძლო მსგავსი რამის ინიცირება, რაც მათ პასიური დამკვირვებლებიდან პოტენციურ შემოქმედებით აქტივისტებად გარდაქმნიდა.
- საზოგადოებრივი, არაინსტიტუციური ხელოვნების დაფასება – პროექტმა განავითარა გაგება იმისა, რომ მნიშვნელოვან, სამოქალაქო მიმართულებაზე ორიენტირებულ ხელოვნებას არ სჭირდება გალერეები ან ნებართვა, არამედ შეუძლია იცხოვროს ყოველდღიურ სივრცეებში.

- სოლიდარობა და საზოგადოების ცნობიერების ამაღლება – ისეთი შეტყობინებები, როგორიცაა „გმაღლობთ თქვენი არსებობისთვის“ ან „იბრწყინეთ! ჩვენ თქვენ გვჭირდებით!“, ინდივიდებს ახსენებდა მათ ღირებულებას საზოგადოებისთვის და ხელს უწყობდა სამოქალაქო და თანამგრძნობი აზროვნების ჩამოყალიბებას.

როგორ?

ნაბიჯი 1. მეგობრებთან შეხვედრა და იდეების განხილვა.

ნაბიჯი 2. სტიკერების შექმნა Adobe Photoshop-ში.

ნაბიჯი 3. სტამბაში წასვლა.

ნაბიჯი 4. სტიკერების გადაცემა მეგობრებისა და ოჯახის წევრებისთვის.

ნაბიჯი 5. ყველაზე რთული – თბილისის ქუჩებში ადამიანებთან მიახლოება და სტიკერების გაცემა. ასევე, სტიკერების კედლებსა და ბოძებზე გაკვრა მთელ ქალაქში.

ისტორია პრაქტიკიდან:

სტიკერებზე მოცემული ციტატები:

“ჰეი შენ! შენ სრულყოფილი ხარ!”

“ჰეი შენ! ჩემი გასხივოსნებული უნიკორნი ხედავს შენს შინაგან მზეს!”

“ჰეი შენ! ადამიანო! იცი რომ განსაკუთრებული ხარ?”

“ჰეი შენ! ბრწყინავ ფერად მზეში?”

“ჰეი შენ! მსოფლიოს სჭირდება შენი უნიკალურობა!”

“ჰეი შენ! ბრწყინავ! ჟღერ! შენ გვჭირდები!”

“ჰეი შენ! მაღლობა შენი არსებობისთვის!”

“ჰეი შენ! რამ გაგახარა დღეს?”

“ჰეი შენ! იცი რამდენად ნათელი ხარ?”

“ჰეი შენ! რამდენჯერ თქვი მაღლობა?”

“ჰეი შენ! იგრძენი დღეს ჯადო შენს სუნთქვაში? ”

“ჰეი შენ! შენი ყოფნა აფერადებს ჰაერს შენს გარშემო!”

ზეგავლენა:

გასხივოსნებული უნიკორნის პროექტის მიზნობრივი ზეგავლენა იყო თბილისში ხალხის კოლექტიური ფსიქიკური ჯანმრთელობის ამაღლება პოზიტიურობის, თვითრეფლექსიისა და ემოციური შვებულების მომენტების გაღვივებით საჯარო სივრცეებში. მხიარული, ნათელი ფერების სტიკერებით დამადასტურებელი შეტყობინებებით, ორგანიზატორები მიზნად ისახავდნენ ნეგატიური აზროვნების შაბლონების შეწყვეტას და ხალხისთვის მათი თანდაყოლილი ღირსებისა და უნიკალურობის შეხსენებას.

პროექტმა ქართულ საზოგადოებას ახალი, გასაგები გზით გააცნო სამოქალაქო ხელოვნებისა და საჯარო სივრცეში მიკრო-ინტერვენციების ძალა. მან ხელი შეუწყო ფსიქიკური ჯანმრთელობის ცნობიერებას, თვითსიყვარულს და რწმენას, რომ ქუჩის ხელოვნება შეიძლება იყოს განკურნებისა და სოციალური ცვლილების იარაღი. მან ასევე ქართველებს გააცნო ქუჩის ხელოვნება, რადგან ხელოვნების ეს ფორმა მათ ქვეყანაში ძირითადად უცხოა და არ არსებობს.

პროექტმა გამოავლინა, რომ ინსტიტუციური მხარდაჭერის გარეშეც კი, სამოქალაქო ხელოვნება შეიძლება გახდეს კავშირისა და ტრანსფორმაციის მნიშვნელოვანი ძალა. მისი სიმარტივე, ემოციური რეზონანსი და ხელმისაწვდომობა მას ადვილად გასამეორებელს ხდის სხვა საზოგადოებებშიც.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

საზოგადოების რეაგირების ემოციურმა სიღრმემ მოულოდინს გადააჭარბა. ბევრმა მიმღებმა გააზიარა

პირადი ისტორიები იმის შესახებ, თუ რა შეაგრძნობინა მათ ამ გზავნილებმა, მაგალითად, ქალმა, რომელიც კიბოს გადაურჩა და განსაკუთრებული მნიშვნელობა ჰქონდა სტიკერში, რომელზეც იყო დაწერილი: „მადლობა შენი არსებობისთვის.“ პროექტის შედეგად, ორგანიზატორის მეგობარი, რომელიც აქამდე არასდროს აღიარებდა საკუთარ თავს არტისტად, შთაგონებული გახდა შემოქმედებითი გამოხატვის შესწავლით. ხალხმა დაიწყო სტიკერების მნიშვნელოვან ადგილებში განთავსება, როგორიცაა საფულებები, ბლოკნოტები და მაცივრები, რითაც ისინი ყოველდღიურ დადასტურებებად აქცია. სხვებმა სთხოვეს სტიკერების განაწილება საქართველოს სხვადასხვა ქალაქებში.

ალბათ ყველაზე მნიშვნელოვანი ის არის, რომ პროექტმა თავად ორგანიზატორებს მისცა განახლებული რწმენა მცირემასშტაბიანი ხელოვნების ტრანსფორმაციული ძალის. მან შეცვალა მათი შემოქმედებითი პოტენციალის ხედვა და გააჩინა იდეები მომავალი პროექტებისთვის, მათ შორის სემინარებისა და ტარებადი ხელოვნების ნიმუშისთვის. პროექტმა არა მხოლოდ გაანათა ინდივიდების დღეები, არამედ შექმნა საფუძველი სამოქალაქო შემოქმედების უფრო ფართო მოძრაობისთვის. მომავალი ეტაპები შეიძლება მოიცავდეს სემინარებს, თაობათაშორის გაცვლებს, ან ახალგაზრდების მიერ ორგანიზებულ ხელოვნების აქციებს, რომლებიც გააფართოებს მიღწევას და გააღრმავებს გასხივოსნებული უნიკორნის ზეგავლენას.

ავტორები:

ანა თოფურიძე, გრაფიკული დიზაინერი და სოფიო თაბაგარი, სტრატეგიული დაგეგმვისა და პროექტების განყოფილების ხელმძღვანელი

ბმულები:

ვინაიდან პროექტი გასულ თვეს დაიწყო, ბმულები ჯერ არ არის ხელმისაწვდომი. სოციალური მედიის პროფილები, რომლებიც ამ პროექტის აღწერასა და პოპულარიზაციას იქნება მიძღვნილი, მალე შეიქმნება.

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- რა მცირე, იაფი არტისტული ჟესტი შეგიძლიათ შეიტანოთ საჯარო სივრცეში, რომ დადებითად იმოქმედოთ გამვლელებზე?
- როგორ შეუძლია თქვენს პროექტს უპასუხოს თქვენს ქალაქში ან საზოგადოებაში კონკრეტულ ემოციურ ან სოციალურ ატმოსფეროს?
- რა გზებით შეუძლია სამოქალაქო ხელოვნებას ხელი შეუწყოს კოლექტიურ ზრუნვასა და ფსიქიკურ კეთილდღეობას?
- რა სახის საჯარო შეტყობინებები შეიძლება ყველაზე მეტად იმოქმედოს თქვენს აუდიტორიაზე? როგორ შექმნით მათ?
- რა შემოქმედებითი ფორმატები (მაგ., სტიკერები, პლაკატები, მურალები, სპექტაკლები) არის ყველაზე ხელმისაწვდომი და ეფექტური თქვენს კონტექსტში?
- როგორ შეგიძლიათ არაარტისტები ან პირველად მონაწილეები მნიშვნელოვანი გზებით ჩართოთ?
- რომელი ადგილობრივი სივრცეები (ფიზიკური ან ციფრული) შეგიძლიათ გამოიყენოთ ადამიანების ყოველდღიური რუტინის ნაზად შესაწყვეტად და ამოსაფიქრებლად?
- როგორ ამოიცნობთ და მოაგროვებთ ემოციურ ან სოციალურ სწავლას, რომელიც პროექტის განმავლობაში ხდება?
- რომელი უკუკავშირი ან რეაქციები მიუთითებდა თქვენთვის, რომ თქვენს ჩარევას ჰქონდა გავლენა?
- ვინაიდან ეს არის ამ პროექტის პირველი ფაზა, რა შემდეგი ნაბიჯები შეგიძლიათ გადადგათ მისი გავლენის გასაზრდელად და გასაღრმავებლად (სემინარები, გამოფენები, პროტესტები და ა.შ.)?
- შექმნიდით თუ არა ქუჩის ხელოვნების სემინარებს ამ ხელოვნების ფორმის პოპულარიზაციისთვის და ადამიანების უფრო მეტად ჩასართავად და თუ ასეა, როგორ მიუდგებოდით ამას?
- როგორ ჩართავდით და მოარგებდით ამ პროექტს სხვადასხვა სამიზნე ჯგუფებს, რომლებთანაც შეიძლება მუშაობდეთ (ახალგაზრდები, შეზღუდული შესაძლებლობების მქონე მონაწილეები, იმიგრანტები და ა.შ.)?

ჰაუსრატ (HAUSRAT)

განსაზღვრული მისია:

ადამიანის უფლებები, მიგრაცია, ჯანმრთელობა და კეთილდღეობა, განათლება, ინტერკულტურული

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ვიზუალური ხელოვნება, ხელსაქმე, დიზაინი, მონაწილეობითი ხელოვნება

სირთულე:

4 – კომპლექსური

რესურსები:

სკოლის კონტექსტში — ხელოვნების საგანმანათლებლო ვორქშოპებისა და მიზნობრივი ექსკურსიების პოლისტიკური, კოორდინირებული სისტემა, რომელიც თანატოლებს შორის (peer-to-peer) საყოფაცხოვრებო გარემოების გამოკვლევას ემსახურება. ჯამში ჩატარდა ოთხი ვორქშოპი, სადაც შეიქმნა უნიკალური ნივთები, რომლებიც შეიძლება გამოყენებულ იქნას საყოფაცხოვრებო დანიშნულებით. მონაწილე არტისტებმა მოკლე კონცეპტუალურ ეტაპზე შეიმუშავეს საკუთარი იდეები „საყოფაცხოვრებო ნივთების“ თემაზე და მოსწავლეებთან თანამშრომლობით განსაზღვრეს ექსკურსიების მიზნები.

მასალები:

- ქაღალდი და ფანქრები ხატვისა და დიზაინისთვის, საღებავები და ფუნჯები, მუსლინი და ქსოვილის ნაჭრები, მუყაო და საჭრელი მასალები.
- ნათურის კონსტრუქცია: ნათურის რგოლები, სითბოგამძლე ნათურის ფოლგა, ნათურების ლენტი და ძველი ქსოვილები.
- მუყაო, საჭრელი ინსტრუმენტები, ქაფის რეზინი და ხელოსნური წებო.
- ბალიშები: მუსლინი ან ერთფეროვანი ქსოვილი, საკერავი მანქანა, ძაფი და საკერავი აქსესუარები.

დრო:

პროექტი განხორციელდა ორი კვირის განმავლობაში ჩვეულებრივი სასკოლო სასწავლო გეგმის ფარგლებში. დაიწყო ერთდღიანი შესავლით, რომლის დროსაც შეიქმნა საყოფაცხოვრებო ნივთების დიზაინის ესკიზები და დადგინდა ექსკურსიების მიზნები, ერთობლივ გაცნობით სესიასთან ერთად. გერმანულის რეგულარულ გაკვეთილებთან ერთად, ორიდან სამ დღემდე გამოიყო სემინარებისთვის (ნათურის კონსტრუქცია, ბეჭდების სემინარი, ბალიშის კერვა და თასის დამზადება), თითოეული გრძელდებოდა დაახლოებით სამი საათი დღეში. თითოეული ექსკურსიისთვის დაიგეგმა პროექტის დღე.

ჯგუფი:

არტისტულ სემინარებს ხელმძღვანელობდა არტისტთა გუნდი, ხოლო სემინარებსა და ექსკურსიებს ახლდა შიდა მასწავლებელი.

აუდიტორია:

12 მოზარდი ლტოლვილის ბექგრაუნდით, 16-დან 22 წლამდე ასაკის სტუდენტები ინტეგრაციის კლასში ბერლინის საშუალო საფეხურის სასწავლო ცენტრში.

პრაქტიკის კონტექსტი:

პროექტი განხორციელდა 2017 წელს და შეიქმნა სასკოლო კონტექსტისთვის, კონკრეტულად კლასისთვის, რომელიც შექმნილი იყო მიგრაციული წარმომავლობის 12 მოზარდის საშუალო საფეხურის სასწავლო ცენტრში მისაღებად, ბერლინის კულტურული განათლების პროექტის ფონდის მხარდაჭერით. მარსელ ბროიერის საშუალო საფეხურის სასწავლო ცენტრს აქვს უნიკალური საგანმანათლებლო პროფილი, რომელიც ფოკუსირებულია დიზაინზე, ესთეტიკასა და ხელსაქმეზე. ინტეგრაციის კლასები გერმანულ სასკოლო სისტემაში სპეციალურად არის შექმნილი ახლად ჩამოსული სტუდენტებისთვის, რათა ხელი შეუწყონ მათ განათლებაზე წვდომას. ისინი უზრუნველყოფენ ინტენსიურ ენობრივ სწავლებას, ხელს უწყობენ

სოციალურ ინტეგრაციას, სთავაზობენ კულტურულ ორიენტაციას და ამზადებენ სტუდენტებს რეგულარულ კლასებში გადასვლისთვის. ინდივიდუალური მხარდაჭერისა და სხვა ინსტიტუტებთან თანამშრომლობის მეშვეობით, ისინი მნიშვნელოვნად აძლიერებენ საგანმანათლებლო და მონაწილეობის შესაძლებლობებს. ეს კლასები დაარსდა გერმანიაში 2010-იანი წლების დასაწყისში ლტოლვილთა რიცხვის ზრდასა და მიგრაციის გაძლიერების საპასუხოდ. ისინი განსაკუთრებით გაძლიერდნენ 2015 წლიდან, როდესაც დიდი რაოდენობით ლტოლვილები, ძირითადად სირიიდან, ავღანეთიდან და სხვა კრიზისული რეგიონებიდან, ჩამოვიდნენ გერმანიაში. ფედერალურმა მხარეებმა და მუნიციპალიტეტებმა შემდგომ შეიმუშავეს სხვადასხვა მოდულები და კონცეფციები ინტეგრაციის კლასებისთვის, რათა მიეწოდებინათ მიზნობრივი ენობრივი და სოციალური მხარდაჭერა ახლად ჩამოსულ მოსწავლეებს. დღეს ისინი წარმოადგენენ გერმანული სკოლის სისტემის განუყოფელ ნაწილს მიგრაციული წარმომავლობის ბავშვებისა და ახალგაზრდების ინტეგრაციისთვის.

პრაქტიკის მიზნები

პროექტი სიმბოლურად თან ახლდა ახალგაზრდების საკუთარი ადგილის პოვნის ინდივიდუალურ პროცესს და მონაწილეებს საშუალებას აძლევდა დაენახათ და გამოეყენებინათ ადგილობრივი შესაძლებლობები და რესურსები. ინდივიდუალური სასწავლო ბილიკებისა და ხედვების განვითარება — განსაკუთრებით კარიერული მიმართულებით — წახალისდა ხელოვნებაზე დაფუძნებული სტრატეგიებით, მცირე ნაბიჯებით.

პრაქტიკის აღწერა

„საოჯახო ნივთები გულისხმობს ობიექტებს, რომლებიც სახლის დეკორის ნაწილია, როგორიცაა ავეჯი, ხალიჩები და სურათები, ასევე საჭირო ნივთები, როგორიცაა ჭურჭელი და ტანსაცმელი.

„hausRAT“-ი მუშაობს ორ შემოქმედებით დონეზე:

haus (სახლი) = შინაური ქცევა ხელოსნური არტისტული წარმოების გზით.

RAT = გაძლიერება, ქსელების შექმნა, ადგილობრივი კავშირების მიმოხილვა და პროფესიული პერსპექტივები დიზაინის სფეროში.

ინტეგრაციის კლასების ყველა მონაწილემ შექმნა მინიმუმ ერთი ინდივიდუალური პირადი სარგებლობის ნივთი, რომელსაც აქვს პრაქტიკული გამოყენება ყოველდღიურ ცხოვრებაში და ამავდროულად განასახიერებს ღირებულების სიმბოლურ შექმნას, ხელოვნების მეშვეობით.

სასარგებლოს მშვენიერთან დაკავშირება:

ხელნაკეთი, გამოსადეგი უნიკალური ნივთი არის სიმბოლური თანამგზავრი და ამავდროულად ემოციური „მარკერი“, რომელიც აღნიშნავს ჩასვლას — ინდივიდის უახლესი გამოცდილების კონტექსტში — და შინურ გარემოსთან ხელახლა დაკავშირებას, როგორც მშვიდი ყოველდღიური ცხოვრების მნიშვნელოვან ნაწილს. ახალგაზრდებმა განავითარეს საკუთარი ესთეტიკა და შექმნეს ნამუშევრები თავიანთ უნიკალურ ვიზუალურ ენაზე. მათ დაამზადეს ხელნაკეთი ნათურები, თასები და ბალიშები საკუთარი ყოველდღიური გამოყენებისთვის, საკუთარი იდეებისა და პრეფერენციების მიხედვით. მიმდინარეობდა ხატვა, დიზაინი, ფერწერა და წერა.

სულ ჩატარდა 4 სემინარი. შეიქმნა ნათურის ქუდების დიზაინი, ჩამოისხა თასები გიფსისგან, შეიღება და დაიბეჭდა. ახალგაზრდებმა შექმნეს ორნამენტების დიზაინი და საბეჭდი ბეჭდები. არაბულენოვანი მოსაუბრეებისთვის თარჯიმნის როლის შესრულების გარდა, ნასერ ალიბრაჰიმმა არტისტულად გადალახა უფსკრული აღმოსავლური და ევროპული ესთეტიკის შორის.

ბოლო ვორკშოპზე ბალიშები შეიკერა და დაიბეჭდა თვითნაკეთი ბეჭდებით. 8 სხვადასხვა ქვეყნიდან ჩამოსული ახალგაზრდა ლტოლვილები დიდი მოტივაციით მუშაობდნენ. ისინი ერთმანეთს ეხმარებოდნენ და დასრულების შემდეგ სიხარულითა და მადლიერებით წაიღეს სახლში თავიანთი ხელნაკეთი უნიკალური ნივთები.

ახალგაზრდებიდან ზოგიერთმა, თავისი მშობლიური ქვეყნიდან პროფესიული გამოცდილება მოიტანა და ჯგუფს მხარი დაუჭირა ხელსაქმის ცოდნით. მაგალითად, ჩვენ შორის იყო გამოცდილი მკერავი და ღურგალი.

RAT = გაძლიერება, ქსელების შექმნა, ადგილობრივი კავშირის შესაძლებლობებისა და კრეატიული სფეროში კარიერული პერსპექტივების მიმოხილვა: ჩვენ სულ 4 ექსკურსია ჩავატარეთ peer-to-peer კვლევის სახით. ჩვენ

ვესტუმრეთ “პრენცლაუერ ბერგის მუზეუმს” დუნკერშტრასე 77-ზე, “CUCULA” პროექტს, “ვერკუნდარქივს – ნივთების მუზეუმს” კროიცბერგში და შარლოტენბურგის სასახლეს. ექსკურსია დუნკერშტრასე 77-ზე.

„ოსტატი დურგალი ბრუნცელი ქმნის გასაქირავებელ სახლს“ — ეს არის მუზეუმი, რომელიც აჩვენებს მშენებლობის ტექნიკებსა და ცხოვრების პირობებს პრენცლაუერ ბერგში დაახლოებით 1900 წლის პერიოდში. მუზეუმი მდებარეობს ჰელმჰოლცპლაცის ირგვლივ არსებული საცხოვრებელი კვარტლის შუაგულში. ეს კვარტალი დღემდე რჩება პრენცლაუერ ბერგის რაიონის ერთ-ერთ ყველაზე მჭიდროდ დასახლებულ უბნად. ექსპოზიცია აჩვენებს, თუ როგორ იყო მოწყობილი წინა კორპუსის ბინა, რომელიც შედგებოდა საცხოვრებელი ოთახისგან, საძინებლისა და სამზარეულოსგან, დაახლოებით 1900 წელს და აცნობს წინა და უკანა შენობების მცხოვრებთა განსხვავებულ გარემოებებს. გარდა ამისა, გამოფენა განიხილავს ისეთ ასპექტებს, როგორიცაა ბერლინში იმიგრაცია, ჰელმჰოლცპლაცის საცხოვრებელი რაიონის განვითარება და დასახლება, ასევე იმდროინდელი ცხოვრებისა და მუშაობის პირობები ბერლინის ჩრდილო-აღმოსავლეთში.

„ჰერბსტლაუბეს“ და პანკოვის ხანდაზმულ მოქალაქეთა საბჭოს აქტიური ხანდაზმულები ექსპოზიციის გახსნის საათებში ზედამხედველობას უწევენ და ატარებენ ვიზიტორებს გამოფენაზე - ვიზიტორებთან ურთიერთობა ნახალისებულია და დაგეგმილია. დაგეგმილი ვიზიტი დროებით საზოგადოებრივ ბაღში - “ბერმუდას ბაღი”, რომელიც მდებარეობდა ხელოვნების სკოლას, ლტოლვილთა განთავსებასა და საოფისე შენობას შორის და რომელიც სასკოლო ტერიტორიიდან ფეხით მისასვლელ მანძილზე იყო, ვერ შედგა, რადგან ბაღი აღარ არსებობს 2017 წლის იანვრიდან, შეცვლილი საკუთრების პირობების გამო. ამის ნაცვლად, მონახულებული იქნა შარლოტენბურგის სასახლე და მისი ბაღები. მონაწილეები ჩართულნი იყვნენ ალტერნატიული ექსკურსიის ადგილის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების პროცესში და თავად აირჩიეს სასახლე. სხვა მნიშვნელოვან მოვლენებს შორის იყო „CUCULA – ლტოლვილთა კომპანიის“ ვიზიტი.

მონაწილე სტუდენტთა ნაწილს მოჰქონდა სამუშაო გამოცდილება თავიანთი მშობლიური ქვეყნიდან და ისინი უაღრესად მოტივირებულნი არიან, ამ პროფესიებში საკუთარი თავის ხელახლა დამკვიდრებისთვის. ლტოლვილთა კომპანიის პროექტის ხელმძღვანელსა და საშუალო სკოლის ცენტრის პროფესიული განათლების მასწავლებელსა და სემინარების ზედამხედველს შორის ქსელური კავშირი იყო პირველი ნაბიჯი და სტიმული მდგრადი გაცვლისთვის. მაგალითად, გაჩნდა იდეა, რომ ურთიერთშეთანხმებით შეთავაზებულიყო სტაჟირების პოზიციები და შესაძლებელი ყოფილიყო სტუდენტური გაცვლა.

ჩვენ მოვინახულეთ „Werkbundarchiv – Museum der Dinge“ (ნივთების მუზეუმი) კრეუცბერგში. Werkbundarchiv – Museum der Dinge არის მე-20 და მე-21 საუკუნეების პროდუქტული კულტურის მუზეუმი, რომელიც ხასიათდება ინდუსტრიული მასობრივი და საქონლის წარმოებით.

პროექტის შედეგები წარდგენილი იყო ორი დღის განმავლობაში OSZ მარსელ-Breuer-ის ღია კარის დღეებზე. ყველა შექმნილი ნამუშევარი წარმოდგენილი იყო გამოფენის ინსტალაციის სახით, სკოლის დერეფანში ყოველწლიური ტურის დროს. ორივე დღეს კარგი დასწრება იყო - დაახლოებით 1000 გარე ვიზიტორი. მოძრავი ყუთებისგან შექმნილ ოთახის ინსტალაციაში გამოფენილი იყო ხელნაკეთი დიზაინები, ბალიშის ბეჭდები და ფოტოები. ჩვენ კოლაბორაციულად დავაყენეთ ინსტალაცია დერეფანში.

არტისტული მიდგომა, ხელოვნების ინსტრუმენტები და არტისტული მეთოდები

პროექტი, თავისი მთლიანი ქორეოგრაფიით, იყენებს მრავალფეროვან არტისტულ მიდგომებს, მეთოდებსა და ინსტრუმენტებს, რათა მონაწილეებს არა მხოლოდ მისცეს შესაძლებლობა გამოხატონ თავიანთი შემოქმედებითობა, არამედ ასევე გაძლიერდეს მათი პირადი და კულტურული იდენტობა ხელსაქმის მეშვეობით. ამავდროულად, ის უზრუნველყოფს შემოქმედებით სფეროში გაძლიერებას ქსელური კავშირებისა და კარიერული პერსპექტივების მეშვეობით. მონაწილეები ქმნიან უნიკალურ ფუნქციონალურ და სიმბოლურ ობიექტებს, აერთიანებენ პრაქტიკულს ესთეტიკურთან და ქმნიან მათთვის ემოციურ ღირებულებას. ჩატარდა ოთხი განსხვავებული სემინარი, სადაც მონაწილეებმა დაამზადეს ისეთი ნივთები, როგორიცაა ნათურები, თასები და ბალიშები. ეს სემინარები ხელს უწყობს პრაქტიკულ სწავლებას და ხელსაქმის უნარების განვითარებას. თითოეული მონაწილე ავითარებს საკუთარ ესთეტიკას და დიზაინებს თავის პირად ვიზუალურ ენაზე. საბეჭდი ბეჭდების თვითწარმოება გთავაზობს შემოქმედებით გზას პირადი დიზაინების განვითარებისთვის ფორმებისა და ფერების მოტივებად გამარტივების მეშვეობით, რომლებიც შეიძლება გამოყენებულ იქნას შექმნილ ობიექტებზე. დიზაინის მეთოდები, როგორიცაა ხატვა და ფერწერა, შემოქმედებითი პროცესის

ცენტრალური კომპონენტებია, რაც მონაწილეებს საშუალებას აძლევს განავითარონ არტისტიკული გამოხატვის უნარები. გარდა ამისა, ასწავლიდნენ მასალების ტექნიკურ ცოდნასაც. ახალგაზრდები იყენებდნენ სხვადასხვა მასალას; გიფსს ღია ჭურჭლის დიზაინისთვის, ქსოვილებსა და საღებავებს ფერწერისა და ბეჭდვისთვის, ასევე სხვადასხვა ინსტრუმენტებს ბეჭდვისა და კერვისთვის.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

ინტეგრაციული მიდგომა

პროექტი აკავშირებს სხვადასხვა კულტურულ პერსპექტივებს იმით, რომ არტისტი მოქმედებს როგორც ენობრივი მედიატორი, აკავშირებს აღმოსავლურ და ევროპულ ესთეტიკას.

თანატოლებს შორის სწავლება

თანამშრომლობითი მუშაობა და ცოდნისა და უნარების გაცვლა მონაწილეებს შორის ქმნის მხარდამჭერ სასწავლო გარემოს. ჯგუფური მუშაობა და კოლექტიური სწავლება ახალი საგანმანათლებლო გარემოა ბევრი ახალგაზრდისთვის, რადგან მათ ეს არ განუცდიათ სკოლის განათლების ფონზე.

ექსკურსიები

მუზეუმებისა და კულტურული ინსტიტუტების მონახულება ახალგაზრდებს აძლევს ხედვას ხელოვნებისა და დიზაინის სხვადასხვა ასპექტებზე და ხელს უწყობს ადგილობრივი "კულტურული ადგილების" და მათი მნიშვნელობის გაგებას. ზოგიერთმა მონაწილემ თავისი სამშობლო ქვეყნიდან სპეციფიკური სამუშაო გამოცდილება მოიტანა, რამაც გაამდიდრა პროექტის ტექნიკებისა და მიდგომების მრავალფეროვნება; ეს მოიცავდა როგორც მკერავის, ისე დურგლის უნარებს. ამ უნარების შეფასებამ მათ საშუალება მისცა მნიშვნელოვნად წარმოეჩინათ თავიანთი შესაძლებლობები საზოგადოებაში, ხელი შეეწყობა პროექტის წარმატებისთვის და ზოგიერთისთვის მნიშვნელოვანი მიღწევა წარმოედგინათ.

საჯარო პრეზენტაციები

ორი პრეზენტაცია წარმოდგენილი იქნა სკოლის საზოგადოებაში სივრცითი განლაგების სახით. გარდა ამისა, მონაწილეები წარმოდგენილი იყვნენ თავიანთი ხელნაკეთი უნიკალური ნაწარმოებებით და შეიქმნა პროექტის შედეგების ფოტოგრაფიული დოკუმენტაცია გამოფენის მიზნებისთვის. თითოეულ მონაწილეს შეეძლო სახლში წაეღო თავისი ხელნაკეთი, ფუნქციონალური უნიკალური ნივთი – ნათურა, თასი ან ბალიში. ეს ობიექტები წარმოადგენს სიმბოლურ თანამგზავრებს და ემოციურ „სანიშნებს“, რომლებიც ხელს უწყობს ჩასახლებას და ინდივიდუალური ყოველდღიური ცხოვრებისადმი ადაპტაციას.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

ტანდემური სწავლება

სხვადასხვა უნარებისა და გამოცდილების მქონე სტუდენტები ერთმანეთს მთელი პროცესის განმავლობაში უჭერდნენ მხარს, ხოლო უფრო გამოცდილი მონაწილეები, რომლებსაც ადრე ჰქონდათ ხელნაკეთი ნივთების დამზადების გამოცდილება (მაგ., კერვა, დურგლობა), სხვებს ეხმარებოდნენ სემინარების დროს.

გამოცდილებითი სწავლება

სწავლება ხორციელდებოდა პრაქტიკული არტისტიკული შემოქმედების, ექსკურსიებისა და მასალებთან და სივრცეებთან უშუალო ჩართულობის მეშვეობით.

კოლექტიური სწავლება

ჯგუფური სემინარები, ინსტალაციის კოლაბორაციული მოწყობა და ერთობლივი ექსკურსიები ხელს უწყობდა ურთიერთსწავლებას, გუნდურ მუშაობასა და სოლიდარობას.

მონაწილეობითი სწავლება

სტუდენტები აქტიურად მონაწილეობდნენ დიზაინის პროცესში, ირჩევდნენ ექსკურსიების მიმართულებებს, ავითარებდნენ საკუთარ ვიზუალურ სტილებს და ერთად ქმნიდნენ საბოლოო გამოფენას. ეს ღრმა ჩართულობა მათ საშუალებას აძლევდა აეღოთ პასუხისმგებლობა საკუთარ სწავლებაზე და პირადად დაკავშირებულიყვნენ

შედეგებთან.

კომპეტენციები

უნარები:

- ხელსაქმე და მანუალური უნარები: კერვა, ბეჭდვა, ნათურების კონსტრუირება, თასების ჩამოსხმა, ბეჭდების დამზადება
- არტისტული უნარები: ხატვა, ფერწერა, პირადი მოტივებისა და ვიზუალური კომპოზიციების დიზაინი
- მასალების ტექნიკური დამუშავება: თაბაშირი, ტექსტილი, საღებავები, ბეჭდები, ნათურების დამზადების კომპონენტები
- პრეზენტაციისა და გამოფენის დიზაინი: საჯარო ჩვენების კოლაბორაციული მომზადება
- თანატოლების მხარდაჭერა და გუნდური მუშაობა: სხვების დახმარება, გამოცდილების გაზიარება და ერთმანეთისგან სწავლა
- ინტერკულტურული კომუნიკაცია

ცოდნა:

- ადგილობრივი კულტურისა და ოჯახური დიზაინის ტრადიციების გაგება
- ხელსაქმის დიზაინში გამოყენებული ინსტრუმენტების, მასალებისა და არტისტული ტექნიკების ცოდნა
- დიზაინის, ხელსაქმისა და შემოქმედებითი ინდუსტრიების კარიერული გზების შესაძლებლობების გაცნობა
- გერმანული საგანმანათლებლო კონტექსტში ორიენტაცია, განსაკუთრებით პროფესიული განათლების მიმართულებები

დამოკიდებულებები:

- გაძლიერება და თავდაჯერებულობა თვითმართული არტისტული შემოქმედების მეშვეობით
- ღიაობა კულტურათაშორისი გაცვლისა და მრავალფეროვანი ესთეტიკური პერსპექტივების მიმართ
- ხელით შესრულებული სამუშაოსა და პირადი გამოხატვის დაფასება ყოველდღიურ საგნებში
- ემოციური ხელახალი კავშირი „სახლის“ იდეასთან და კუთვნილების გრძნობასთან

როგორ?

ნაბიჯი 1. საჭიროებების შეფასება და მიზნების განსაზღვრა

სამიზნე ჯგუფის იდენტიფიცირება (ამ შემთხვევაში ესენი არიან ახლად ჩამოსული ახალგაზრდები ლტოლვილის ან მიგრაციული ბექგრაუნდით) და მათი საჭიროებების შეფასება განათლების, ინტეგრაციისა და შემოქმედებითი გამოხატვის თვალსაზრისით. ამ საჭიროებების იდენტიფიცირებისთვის გამოიყენეთ მარტივი ინსტრუმენტები, როგორიცაა არაფორმალური საუბრები, მოკლე გამოკითხვები, ხატვის ვარჯიშები ან მცირე ჯგუფური დისკუსიები. თანამშრომლობა მასწავლებლებთან, სოციალურ მუშაკებთან ან თარჯიმნებთან, რომლებიც კარგად იცნობენ ჯგუფს.

განსაზღვრეთ მკაფიო პროექტის მიზნები, რომლებიც აერთიანებს როგორც სოციალურ, ასევე არტისტულ ამოცანებს, როგორიცაა გაძლიერება, კულტურული ორიენტაცია, ემოციური კეთილდღეობა და პრაქტიკული უნარების განვითარება. შესაძლებლობის შემთხვევაში, ჩართეთ მონაწილეები მიზნების ჩამოყალიბებაში, თუნდაც ძირითად დონეზე, რელევანტურობისა და მფლობელობის გრძნობის გასაზრდელად.

ნაბიჯი 2. სემინარების დაგეგმვა

გადანყვიტეთ თითოეული სემინარის მთავარი ფოკუსი პროექტის მიზნებისა და ჯგუფის ინტერესების საფუძველზე. ამ პრაქტიკაში მონაწილეებმა შექმნეს ყოველდღიური ნივთები, როგორიცაა ნათურები, თასები, ბალიშები და ბეჭდები. თუმცა, კონკრეტული ობიექტები შეიძლება განსხვავდებოდეს იმისდა მიხედვით, რის მიმართ არიან დაინტერესებული მონაწილეები და რის მხარდაჭერაც შეუძლიათ არტისტებს ან ფასილიტატორებს.

აირჩიეთ ნივთები, რომლებიც მნიშვნელოვანია, სასარგებლოა და მისაღწევია არსებული დროისა და რესურსების ფარგლებში. მოამზადეთ დეტალური გეგმა თითოეული სესიისთვის, რომელიც მოიცავს ვადებს, საჭირო მასალებს და ნაბიჯ-ნაბიჯ ინსტრუქციებს.

ნაბიჯი 3. პროფესიონალების მოძიება

მოიწვიეთ არტისტები, ხელოსნები ან დიზაინერები, რომლებსაც აქვთ ახალგაზრდებთან მუშაობის გამოცდილება და ღიაობა კოლაბორაციული, პროცესზე ორიენტირებული მუშაობისთვის. მნიშვნელოვანია,

რომ ისინი არა მხოლოდ გამოცდილი იყვნენ თავიანთ ხელოსნობაში, არამედ ასევე შეძლეს მონაწილეების მხარდაჭერა საკუთარი იდეების განვითარებაში.

უზრუნველყავით, რომ გუნდი იყოს მრავალფეროვანი და კულტურულად მგრძნობიარე. თუ ზოგიერთი მონაწილე არ ფლობს ადგილობრივ ენას თავისუფლად, უზრუნველყავით თარჯიმნები ან ორენოვანი ფასილიტატორები, რათა ყველამ შეძლოს ინსტრუქციების მიყოლა და სრული წვლილის შეტანა. ზოგიერთ შემთხვევაში, გუნდის წევრები საერთო კულტურული წარმომავლობით ასევე შეუძლიათ მნიშვნელოვანი ხიდეების როლის შესრულება პროცესის განმავლობაში.

ნაბიჯი 4. სემინარების ჩატარება

ორგანიზება გაუკეთეთ სემინარებს ისეთ სივრცეში, რომელიც უსაფრთხო, მისასალმებელი და მუშაობისთვის მოსახერხებელია – მაგალითად, სკოლის ხელოვნების ოთახი ან საზოგადოებრივი ცენტრი. დაიწყეთ ყოველი სესია მოკლე შესავლით ან დემონსტრაციით, შემდეგ კი მიუძღვეთ მონაწილეებს პრაქტიკული ნაბიჯების გავლაში, საჭიროების შემთხვევაში მხარდაჭერის განხორციელებით.

საკმარისი სივრცე მიეცით ექსპერიმენტებსა და პირად წვლილს. ზოგიერთმა მონაწილემ შეიძლება არსებული უნარები ან გამოცდილება მოიტანოს, ამიტომ მიეცით მათ საშუალება გაუზიარონ და დაეხმარონ სხვებს. წაახალისეთ თანამშრომლობა, მაგრამ ასევე პატივი ეცით ინდივიდუალურ სამუშაო სტილებს. დარწმუნდით, რომ ყველა მასალა და ინსტრუმენტი წინასწარ არის მომზადებული და რომ განრიგი მოიცავს საკმარის დროს როგორც სამუშაოდ, ასევე არაფორმალური ურთიერთობისთვის.

ნაბიჯი 5. შემოქმედებითი განვითარება და პირადი დიზაინი

დაეხმარეთ მონაწილეებს საკუთარი იდეების განვითარებაში იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა გამოიყურებოდეს და იგრძნობოდეს ობიექტები. შესთავაზეთ შთაგონება და მაგალითები, მაგრამ თავი აარიდეთ ერთი 'სწორი' შედეგის დანიშვნას. მიზანია, რომ ყოველმა ადამიანმა შექმნას რაღაც ისეთი, რაც ასახავს მის საკუთარ გემოვნებას, მოგონებებს ან ისტორიას.

წაახალისეთ მონაწილეები ექსპერიმენტი ჩაატარონ ფერებით, ფორმებით, ტექსტურებითა და სიმბოლიზმით. ზოგიერთისთვის ეს შეიძლება იყოს პირველი გამოცდილება გარკვეულ მასალებთან მუშაობისა – დაუთმეთ დრო ცდებისა და შეცდომებისთვის. აღმოუჩინეთ ნაზი ხელმძღვანელობა საჭიროების შემთხვევაში, მაგრამ მიეცით საშუალება პირადმა გადაწყვეტილებებმა ჩამოაყალიბოს საბოლოო დიზაინი. ეს თავისუფლება ეხმარება თავდაჯერებულობისა და ავტორობის გრძნობის განვითარებაში.

ნაბიჯი 6. ქსელური კავშირები და გაძლიერება

შესაძლებლობის შემთხვევაში, დაგეგმეთ ექსკურსიები ისეთ ადგილებში, რომლებსაც შეუძლია მონაწილეთა პერსპექტივების გაფართოება, როგორიცაა მუზეუმები, შემოქმედებითი სტუდიები, კულტურული ცენტრები ან საზოგადოებრივი პროექტები. ეს ვიზიტები იძლევა წარმოდგენას ადგილობრივ ისტორიაზე, დიზაინის ტრადიციებსა და შემოქმედებით სფეროში შესაძლო კარიერულ გზებზე. ჩართეთ მონაწილეები დანიშნულების ადგილების არჩევაში. წაახალისეთ დიალოგი იმ ადამიანებთან, რომლებსაც ვიზიტების დროს შეხვდებიან: არტისტები, კურატორები, პედაგოგები ან ხელოსნები. ამ შეხვედრებს შეუძლია იდეების შთაგონება, „შიდა“ და „გარე“ ადამიანებს შორის დისტანციის შემცირება და მონაწილეების დახმარება, წარმოიდგინონ საკუთარი მომავალი შესაძლებლობები.

ეცადეთ ხიდეების გადებას პროექტსა და ადგილობრივ ორგანიზაციებს ან პროფესიულ ინსტიტუტებს შორის. სტაჟირებასთან ან მენტორობასთან დაკავშირებით არაფორმალური კონტაქტებიც კი ან პირველი საუბარიც კი შეიძლება გრძელვადიანი ინკლუზიისკენ გადადგმული ღირებული ნაბიჯი იყოს.

ნაბიჯი 7. შედეგების პრეზენტაცია

მოაწყვეთ დასკვნითი ღონისძიება, სადაც მონაწილეებს შეეძლებათ წარადგინონ თავიანთი ნამუშევრები. ეს შეიძლება იყოს სკოლის ღია კარის დღის ნაწილი, გამოფენა ან უბრალო კლასში ჩვენება. აირჩიეთ ფორმატი, რომელიც ხელმისაწვდომი და საზეიმო იქნება და რომელიც ღირებულებას მისცემს გაკეთებულ სამუშაოს.

ჩართეთ მონაწილეები სივრცის მოწყობაში და გადაწყვეტილების მიღებაში, თუ როგორ იქნება წარდგენილი მათი ნამუშევრები. წაახალისეთ ისინი, რომ ახსნან თავიანთი იდეები, თუ კომფორტულად გრძნობენ თავს ამის გაკეთებისას. მოიწვიეთ თანაკლასელები, მასწავლებლები, ოჯახები და გარე სტუმრები, რათა

აღიარონ ჩადებული ძალისხმევა და შემოქმედებითობა. კარგად მომზადებულ პრეზენტაციას შეუძლია თავდაჯერებულობის გაზრდა, დასკვნითი განწყობისა და სიამაყის შეგრძნების შექმნა.

ნაბიჯი 8. შეფასება და უკუკავშირი

სემინარებისა და საბოლოო პრეზენტაციის შემდეგ, დაუთმეთ დრო ჯგუფთან ერთად პროცესის გაანალიზებას. შექმენით სივრცე მონაწილეებისთვის, რათა გაუზიარონ ერთმანეთს, რა მოეწონათ, რა გამოწვევები შეუქმნეს და რა ისწავლეს. ეს შეიძლება მოხდეს ღია საუბრის, მარტივი უკუკავშირის ფორმების ან შემოქმედებითი ფორმატების მეშვეობით, როგორცაა ხატვა ან წერა.

ასევე, შეაგროვეთ უკუკავშირი არტისტული გუნდისგან, მასწავლებლებისა და პარტნიორი ორგანიზაციებისგან. განიხილეთ, რა გამოვიდა კარგად და სად არის გაუმჯობესების ადგილი. ეს ინფორმაცია დაგეხმარებათ მომავალი პროექტების დახვეწასა და მონაწილეთა საჭიროებებზე უკეთ რეაგირებაში.

ნაბიჯი 9. მდგრადობა და გაგრძელება

იფიქრეთ იმაზე, თუ როგორ შეიძლება გამოცდილების გაგრძელება პროექტის დასრულების შემდეგ. რა არის შესაძლო ვარიანტები შემდგომი აქტივობებისთვის? დამატებითი სემინარები? ვიზიტები პროფესიულ სკოლებში? არაფორმალური მენტორობა? თუ შესაძლებელია, დააკავშირეთ მონაწილეები მიმდინარე ადგილობრივ პროგრამებთან ან ქსელებთან შემოქმედებითი ან განათლების სფეროში.

დააფიქსირეთ პროცესი და შედეგები ისე, რომ სხვებმაც შეძლონ სწავლა: მოკლე წერილობითი ანგარიში, ფოტო გალერეა, ვიდეო და ა.შ. გაუზიარეთ სკოლებს, კულტურულ ინსტიტუტებს და საზოგადოებრივ ჯგუფებს მსგავსი ინიციატივების შთაგონებისა და ახალი პარტნიორობის ჩამოყალიბებისთვის.

ისტორია პრაქტიკიდან:

ზოგიერთი ნათურა მორთული იყო პირადი სიმბოლური შეტყობინებებით. ერთმა თინეიჯერმა არაბული ასოებით დაწერა ლექსი თავის შეყვარებულისთვის. მან დაკარგა კავშირი მასთან გაქცევის დროს.

ზეგავლენა:

სკოლის საზოგადოებისთვის პრეზენტაციის შემდეგ, მონაწილეებმა სახლში წაიღეს ყველა საკუთარი ხელით დამზადებული უნიკალური ნივთი და პირად გარემოში გამოიყენეს. პროექტმა უზრუნველყო ხილვადობა ჩართული პირებისთვის და ღია კარის დღეს სკოლის საზოგადოებისა და სტუმრების მხრიდან დიდი მოწონება დაიმსახურა. ექსკურსიებმა არა მხოლოდ გააფართოვა გამოცდილების ჰორიზონტები, არამედ ხელი შეუწყო სტრუქტურულ ქსელურ კავშირს სკოლასა და პროექტს შორის. განსაკუთრებით დადებითად შეფასდა „CUCULA - REFUGEES COMPANY“-ის ვიზიტი, ინოვაციური პროექტი, რომელიც ლტოლვილებს შემოქმედებითი და ხელნაკეთი დასაქმების გზით პერსპექტივას სთავაზობს. ეს პროექტი დაარსდა ბერლინში 2016 წელს ლტოლვილთა მზარდი რაოდენობისა და ინტეგრაციისა და მონაწილეობის საჭიროების საპასუხოდ. პროექტი მიზნად ისახავს ლტოლვილების, განსაკუთრებით ახალგაზრდების მხარდაჭერას, რომლებსაც სურთ ახალი ცხოვრების დაწყება გერმანიაში. მისი მიზანია მონაწილეებისთვის ხელოსნური უნარების მიცემა და შემოქმედებითი მუშაობის მეშვეობით გერმანულ საზოგადოებასა და შრომის ბაზარზე წვდომის უზრუნველყოფა. შეთანხმება მიიღწია თანმხლები მასწავლებლისა და CUCULA პროექტის სოციალური მუშაკის შორის მონაწილე სტუდენტებისთვის მომავალი შესაძლო სტაჟირების შესახებ. ახალგაზრდები უაღრესად მოტივირებულნი იყვნენ იქ ადგილის მოსაპოვებლად.

ავტორები:

პროექტის შემუშავება, კონცეფცია, დოკუმენტაცია და პროექტის მენეჯმენტი: ევა რანდელცჰოფერი
ჩართული არტისტები:

ევა რანდელცჰოფერი, ელენ ნონენმახერი, ნატალი ესპინოსა, ნასერ ალიბრაჰიმი

ბმულები: <https://www.bvka.org/einblicke/projekte/hausrat/>

<https://www.evarandelzhofer.com/projekte-bildung-1>

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- სამიზნე ჯგუფი: როგორ განსხვავდება მონაწილეთა საჭიროებები და ინტერესები სხვა ქვეყანაში გერმანიაში არსებულისგან? რა კონკრეტული კულტურული, სოციალური და ეკონომიკური ფონი უნდა იქნეს გათვალისწინებული?
- კულტურული რელევანტობა: რა ადგილობრივი ტრადიციები და ხელსაქმის ტექნიკები არის რელევანტური და როგორ შეიძლება მათი ინტეგრაცია შემოქმედებით კონცეფციაში? როგორ შეუძლია ამ ტრადიციებს გავლენა მოახდინოს წარმოებული ნივთების ესთეტიკასა და სიმბოლიზმზე?
- მასალები და რესურსები: რა მასალები არის ხელმისაწვდომი ახალ კონტექსტში და როგორ შეიძლება მათი შემოქმედებითი გამოყენება? არსებობს თუ არა ადგილობრივი რესურსები ან სპეციფიკური მასალები, რომლებსაც მონაწილეები შეძლებდნენ გამოყენებას?
- ქსელების ჩამოყალიბება: რომელი ადგილობრივი მოქმედი პირები, ორგანიზაციები ან თემები შეიძლება ჩაერთონ როგორც პროექტის პარტნიორები? როგორ შეუძლია ამ ქსელებს დაეხმაროს მონაწილეებს დიზაინის სფეროში პროფესიული პერსპექტივების განვითარებაში?
- გაძლიერება და მონაწილეობა: როგორ შეუძლია პროექტს უზრუნველყოს, რომ ყველა მონაწილე აქტიურად იყოს ჩართული შემოქმედებით პროცესში და შეძლოს თავისი ინდივიდუალური გამოცდილებისა და უნარების შეტანა? რა ზომები შეიძლება იქნეს მიღებული ძალაუფლების დინამიკისა და უთანასწორობის საკითხების გადასაჭრელად ჯგუფის შიგნით?
- ინტეგრაცია და ურთიერთქმედება: როგორ შეიძლება ხელი შეეწყოს ურთიერთქმედებას ლტოლვილი ახალგაზრდებისა და ადგილობრივი ახალგაზრდების შორის? რა აქტივობებს შეუძლია კულტურათაშორისი გაცვლის ხელშეწყობა და საერთო გაგების განვითარება?
- შეფასება და უკუკავშირი: რა შეფასების მეთოდები აქვს აზრს პროექტისთვის ახალ კონტექსტში? როგორ შეიძლება მონაწილეებისა და პარტნიორების უკუკავშირის შეგროვება პროექტის მუდმივი გაუმჯობესებისთვის?
- გრძელვადიანი პერსპექტივები: როგორ შეიძლება პროექტის შედეგების მდგრადი უზრუნველყოფა? რა შესაძლებლობები არსებობს მონაწილეების მხარდაჭერის გაგრძელებისა და მათი ქსელების შენარჩუნებისთვის პროექტის დასრულების შემდეგ?
- საზოგადოებასთან ურთიერთობა: როგორ შეიძლება პროექტის ხილვადობის უზრუნველყოფა ახალ საზოგადოებაში? რა კომუნიკაციის სტრატეგიები არის ეფექტური პროექტის შედეგების წარდგენისა და გარე მხარდაჭერის მოპოვებისთვის?
- ექსპერტიზის ინტეგრაცია: რა ექსპერტიზა შეიძლება გამოყენებულ იქნას მონაწილეების მშობლიური ქვეყნებიდან შემოქმედებითი პროცესის გამდიდრებისთვის? როგორ შეიძლება ხელი შეუწყოს ცოდნის გადაცემას მონაწილეებს შორის?

ტახიანდო ვიდეო: თერაპიული ფოტოგრაფია მშვიდობისთვის

განსაზღვრული მისია:

ადამიანის უფლებები, მიგრაცია, ჯანმრთელობა და კეთილდღეობა, მშვიდობის მშენებლობა

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ვიზუალური ხელოვნება

სირთულე:

5 – მაღალი სირთულე უსაფრთხოების ზომებისა და კვალიფიციური ცოდნის საჭიროების გამო

მასალები:

მარტივი იყო, რადგან მხოლოდ ტელეფონები, ინტერნეტთან წვდომა, Zoom-ი, WhatsApp-ი, ელექტრონული ფოსტა და მონაწილეთა ფოტოები იყო საჭირო.

რესურსები:

ადვილი იყო დაფინანსების უზრუნველყოფა, მაგრამ საბოლოოდ ის არასაკმარისი აღმოჩნდა. ამიტომ, სამუშაოს მნიშვნელოვანი ნაწილი ფინანსური კომპენსაციის გარეშე შესრულდა.

დრო:

ყველასთვის შესაფერისი დროის პოვნა რთული იყო. ზოგჯერ სემინარების გადატანა იყო საჭირო. ასევე, მიუხედავად იმისა, რომ სემინარებისთვის განკუთვნილი დრო 2 საათი იყო, ისინი ხშირად 4 საათამდე გრძელდებოდა. რადგან როდესაც ასეთ მოწყვლად მდგომარეობაში მყოფი ადამიანები იწყებენ საუბარს და გახსნას, ისინი არ უნდა შეაჩერო. მნიშვნელოვანია, რომ ყველამ იგრძნოს პატივისცემა და ყურადღება. ასევე, სესიებს შორის მეტი დრო იყო საჭირო, რადგან პროექტის ორგანიზატორებს უნდა შეემოწმებინათ მონაწილეები და დარწმუნებულიყვნენ, რომ კარგად იყვნენ. მონაწილეები ზოგჯერ სესიებს შორისაც აზიარებდნენ სურათებს და თავიანთ ისტორიებს, ამიტომ ამაზეც ბევრი დრო იხარჯებოდა. ასევე, სემინარები ხშირად საჭიროებდა ხელახალ დაგეგმვასა და რეორგანიზაციას წინა სემინარებიდან მიღებული უკუკავშირის საფუძველზე.

ჯგუფი:

პროექტის ორგანიზატორებს სჭირდებოდათ მოხალისეები კულისებში ლოგისტიკის ორგანიზებისთვის, მონაწილეებთან კომუნიკაციისა და მათი მხარდაჭერისთვის IT უნარების ძირითადი სწავლების მეშვეობით. საჭიროა გამოცდილი პოლისტური თერაპევტი და მონაწილეობითი ფოტოგრაფიის ფასილიტატორი, რომელიც ტრავმაზე დაფუძნებული „არ მიაყენო ზიანი“ მიდგომითა და ეთიკური მიდგომით უზრუნველყოფს მონაწილეთა უსაფრთხოებასა და კეთილდღეობას, აქტიური მოსმენის უნარებსა და თანაგრძნობას, მშვიდობის დამყარებასა და ადგილობრივი კონტექსტის ცოდნას. თითოეული სემინარი იყოფოდა ფსიქოსოციალური მხარდაჭერის ნაწილად და ფოტოგრაფიულ ნაწილად. ორივე ელემენტს ეძლეოდა საკუთარი სივრცე, მაგრამ თითოეული ერთმანეთს ემთხვეოდა და აფართოებდა.

აუდიტორია:

2020 წელს ესპანეთში კოლუმბიის კონფლიქტის გადასახლებული მსხვერპლები. პროექტმა მხარი დაუჭირა 15 მონაწილეს ხუთთვიანი პერიოდის განმავლობაში. მონაწილეები იყვნენ როგორც ახლადჩასული, ასევე დიდი ხნის წინ გადასახლებული პირები და მათ მოუწიათ კონფლიქტის ემოციური ზემოქმედების, ასევე მიგრაციის გამოწვევების მოგვარება, რაც გლოვის, დანაკარგის, უხილავობისა და დაუცველობის მრავალ ფორმას ქმნის.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

2016 წელს კოლუმბიამ ხელი მოაწერა ისტორიულ მშვიდობის შეთანხმებას FARC-თან, რითაც დასრულდა 50 წელზე მეტი ხნის შიდა კონფლიქტი. მიღწეული პროგრესის მიუხედავად, მშვიდობის პროცესი შეხვდა

გამოწვევებს, განსაკუთრებით ემიგრაციაში მყოფ მსხვერპლთა აღიარების საკითხში. კოლუმბიური ჭეშმარიტების კომისიის შეფასებით, 1982-დან 2020 წლამდე პერიოდში ერთი მილიონმა ადამიანმა დატოვა ქვეყანა კონფლიქტის გამო, თუმცა ემიგრაცია დიდწილად უღიარებელი რჩება ოფიციალურ ჩანაწერებში. მხოლოდ დაახლოებით 26 000 ემიგრანტია რეგისტრირებული როგორც მსხვერპლი. მიუხედავად იმისა, რომ მთლიანი მსხვერპლის 14%-მა მიიღო კომპენსაცია, თავად ემიგრაცია არ არის აღიარებული როგორც სპეციფიკური ზიანი, რომელიც უფლებას იძლევა რეპარაციაზე.

გარდამავალი მართლმსაჯულების ძალისხმევის ფარგლებში, კოლუმბიის საკონსულომ ბარსელონაში, შესთავაზა ფსიქოსოციალური მხარდაჭერის სემინარები როგორც ახლად ჩამოსულ, ისე დიდი ხნის განმავლობაში ემიგრაციაში მყოფ კოლუმბიელებს, საგარეო საქმეთა სამინისტროს მსხვერპლთა განყოფილებასთან თანამშრომლობით. ამ სემინარების მიზანი იყო ემოციური და სოციალური იზოლაციის მოგვარება, რომელიც გაუარესდა COVID-19 პანდემიის დროს და გაზარდა მოწყვლადობა გამორიცხვისა და ფსიქიკური ჯანმრთელობის პრობლემების მიმართ.

სპეციფიკა:

ტეხიენდო ვიდას („სიცოცხლის ქსოვა“) შეიქმნა ამ იზოლაციის მოსაგვარებლად ფოტოსინთეზის მიერ, სოციალური საწარმოს მიერ, რომელიც სპეციალიზირებულია მონაწილეობით ფოტოგრაფიასა და ეთიკურ სთორითელინგში და მრავალწლიანი გამოცდილება აქვს კოლუმბიისა და მშვიდობის მშენებლობის თემაზე. პროექტი შთაგონებულია კოლუმბიის მიერ მართული Mujer Diaspora-ს ფემინისტური მეთოდოლოგიით, რომელიც ქმნის უსაფრთხო და მისასალმებელ კოლექტიურ სივრცეს ევროპაში დიასპორის ინდივიდუალური ჩვენებების აქტიური მოსმენის ხელშესაწყობად, რომლებიც შემდეგ ხელოვნებად გარდაიქმნება სიმბოლური რეპარაციის წასახალისებლად, რადგან Fotosynthesis მათთან მუშაობს სამშვიდობო შეთანხმების შემდეგ. ეს პროექტი წარმოადგენს ‘მშვიდობის ფოტოგრაფია: სახელმძღვანელო’-ს დამხმარე პროექტს, რომელიც წარმოადგენს თერაპიული მშვიდობის ფოტოგრაფიის მაგალითს, რომელიც იყენებს ფოტოგრაფიას განკურნების, შერიგებისა და დიალოგისთვის.

“იზაბელა და ინგრიდი, ამ პროექტის ინიციატორები, შეხვდნენ ერთმანეთს კოლუმბიელ ქალთა დიასპორასთან მათი შესაბამისი მუშაობის მეშვეობით. ორივემ, რომლებიც გატაცებულნი იყვნენ ხელოვნებით განკურნებითა და ღრმა მოსმენით, გადაწყვიტეს, გაეზიარებინათ თავიანთი გამოცდილება მეთოდოლოგიის ერთობლივად შესამუშავებლად. როდესაც პანდემია და იზოლაცია დაიწყო, იზაბელას მიერ ჩატარებული პირისპირ ფსიქოსოციალური დახმარების სემინარები შეჩერდა და კოლუმბიელები, რომლებსაც ეს ფსიქოლოგიური მხარდაჭერა სჭირდებოდათ, მიღმა დარჩნენ. იზაბელას უჭირდა წარმოედგინა თერაპიული და კოლექტიური მუშაობის შესაძლებლობა დისტანციურად, მიუხედავად იმისა, რომ ის უკვე აკეთებდა ამას ინდივიდუალურად. ინგრიდმა, მეორე მხრივ, დაიწყო თანხლების ფორმის ხელახალი შემუშავება ონლაინ მონაწილეობითი ფოტოგრაფიის პროცესების შექმნით და სწორედ აქედან წამოვიდა იდეა ამ პროცესისთვის.

ყოველგვარი ყოყმანის გარეშე, მათ გადაწყვიტეს რისკის აღება და თავიანთი სემინარების ონლაინ ფორმატზე ადაპტაცია, ისე რომ არ იცოდნენ, რომ ეკრანის მეშვეობით ასეთ განკურნებად, ინტიმურ და მზრუნველ სივრცეს შექმნიდნენ. ისევე როგორც მათ, მონაწილეებმაც დიდი სიყვარულითა და ზრუნვით დაძლიეს ტექნოლოგიებისა და ფიზიკური დისტანციის შიში. ონლაინ ვერსიამ მათ საშუალება მისცა მიეღწიათ შორს მყოფი ადამიანებისთვის, რომლებსაც სხვა დროს სურდათ შეხვედრებში მონაწილეობა, მაგრამ მანძილმა ან სამედიცინო გარემოებებმა ხელი შეუშალა ამაში.

ისინი ერთმანეთს ეკრანის საშუალებით შეხვდნენ, თავიდან ცოტა მორცხვები და მომლოდინეები იყვნენ, მაგრამ ნელ-ნელა, ყურადღებით მოსმენის მაგიის წყალობით, მათ შექმნეს უსაფრთხო სივრცე სთორითელინგისთვის. გულწრფელი ისტორიები, ბევრისთვის მოუთხრობელი, რომლებიც ცხოვრების ცენტრალურ ნაწილს წარმოადგენს და დღევანდელი მონაწილეების ნაწილს შეადგენს.

თითოეულმა მეორეს ნდობა უჩუქა. ნდობა, რომელმაც შესაძლებელი გახადა იმ სანდო სიახლოვის სივრცის შექმნა, სადაც ჭრილობების მოშუშება ხდება შესაძლებელი და იქსოვება სოციალური ქსოვილი.

ამ გამოფენაში წარმოდგენილი ისტორიები ამ კოლექტიური, შემოქმედებითი და თერაპიული პროცესის ნაყოფია.”

წყარო: ფოტოსინთეზი საზოგადოება

მოდირებულია: <https://www.fotosynthesiscommunity.org/tejiendo-vidas/>

პრაქტიკის მიზნები

ამ ონლაინ პროექტის მიზანი იყო დევნილობაში მყოფი კოლუმბიელი ქალებისა და მამაკაცებისთვის აღიარებისა და შერიგების, გულუხვობისა და აქტიური მოსმენის სივრცის შექმნა - უცხოეთში მყოფ კოლუმბიის შეიარაღებული კონფლიქტის მსხვერპლთათვის განკუთვნილი ფსიქოსოციალური ზრუნვის ფარგლებში.

- სოციალური იზოლაციის წინააღმდეგ ბრძოლა: ესპანეთში კოლუმბიური დიასპორის წევრებისათვის მხარდაჭერი, საზოგადოებრივი სივრცის შექმნა, განსაკუთრებით COVID-19 პანდემიის დროს, მარტოობისა და განცალკევების გრძნობების შესამცირებლად.
- ფსიქოსოციალური მხარდაჭერის უზრუნველყოფა: თერაპიული ინსტრუმენტების შეთავაზება, როგორცაა მონაწილეობითი ფოტოგრაფია, მედიტაცია და სხეულის მოძრაობა, მონაწილეებს ტრავმის დამუშავებაში, ემოციების მართვასა და ფსიქიკური კეთილდღეობის გაძლიერებაში დასახმარებლად.
- სიმბოლური რეპარაციის ხელშეწყობა: ხელოვნებისა და სთორითელინგის გამოყენება კონფლიქტისა და გადაადგილების პირადი გამოცდილების პატივისცემისა და ვალიდაციისათვის, რაც ხელს უწყობს კოლუმბიის მთავრობის მიერ წარმართულ მშვიდობის მშენებლობისა და მსხვერპლთა რეპარაციის უფრო ფართო ძალისხმევას.
- შემოქმედებითობის გზით გაძლიერება: თვითგამოხატვის, შემოქმედებითობისა და თვითშეფასების წახალისება მონაწილეებისთვის საკუთარი ისტორიების ვიზუალურად და კოლექტიურად მოყოლის შესაძლებლობის მიცემით.
- საზოგადოებისა და აქტიური მოსმენის ჩამოყალიბება: ფემინისტური, ემპათიური სივრცის ხელშეწყობა, სადაც მონაწილეები აქტიურად მოუსმენენ ერთმანეთის ჩვენებებს, რაც აძლიერებს სოლიდარობას და ურთიერთგაგებას დიასპორაში.
- დისტანციური თერაპიული პრაქტიკების განვითარება: ინოვაციური და ადაპტირებული ფსიქოსოციალური მხარდაჭერის მეთოდები დისტანციური წვდომისთვის, რომელიც უზრუნველყოფს მზრუნველობის უწყვეტობას პანდემიასთან დაკავშირებული შეზღუდვების მიუხედავად, ემოციურ-რელაციური კვების სივრცის შესაქმნელად, შემოქმედებითობისა და თვითშეფასების ხელშეწყობისთვის და კრიზისულ მომენტებში ემოციების მართვის სტრატეგიების უზრუნველსაყოფად.
- წარსულისა და აწმყოს დაკავშირება ხელოვნებით: კოლუმბიიდან ძველი ოჯახური ფოტოების შერწყმა ესპანეთში ცხოვრების ახალ სურათებთან ვიზუალური ნარატივის შესაქმნელად, რომელიც პატივს სცემს მათ ისტორიას და ამავედროულად წარმოადგენს მდგრადობისა და ინტეგრაციის მომავალს.
- ეთიკური, მონაწილე-ცენტრირებული და ტრავმა-ინფორმირებული პრაქტიკების უზრუნველყოფა: პერსონალიზებული, ინფორმირებული თანხმობის პროცესის გამოყენება, რომელიც პატივს სცემს ინდივიდუალურ პრეფერენციებს კონფიდენციალობისა და ანონიმურობის თვალსაზრისით, რაც განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია მოწყვლადი ან ტრავმირებული პირებისთვის; არ არსებობს ვალდებულება იდენტობის გამჟღავნების ან პირადი ისტორიების გაზიარების. მსხვერპლთა განყოფილებას არასდროს ჰქონდა ნებართვა ფოტოებისა და ტექსტების გამოყენებისთვის. ნებართვები ფოტოსინთეზის მფლობელობაშია და ჩვენ ვართ ფოტოების მცველები. ჩვენ კვლავ ვაგრძელებთ საუბარს მონაწილეებთან.

პრაქტიკის აღწერა

ტეხიენდო ვიდასმა გამოიყენა თერაპიული მონაწილეობითი ფოტოგრაფია ესპანეთში მცხოვრები კოლუმბიური ემიგრანტების დასახმარებლად ტრავმის დამუშავებაში, იდენტობის აღდგენაში და ემოციური განკურნების ხელშეწყობაში უსაფრთხო, ემპათიური ონლაინ საზოგადოების ფარგლებში. ვიზუალური სთორითელინგის, კოლექტიური დიალოგისა და ტრავმაზე ორიენტირებული მზრუნველობის შერწყმით, პროექტმა შექმნა სივრცე სიმბოლური რეპარაციისთვის, ურთიერთაღიარებისა და კონფლიქტისა და იძულებითი გადასახლების

გამო დარღვეული სოციალური ქსოვილის აღდგენისთვის.

არტისტული მიდგომა:

ტეხიენდო ვიდასმა შეიმუშავა საკუთარი უნიკალური მიდგომა მონაწილეობითი თერაპიული ფოტოგრაფიის გამოყენებით მონაწილეთა ფსიქოსოციალური და ფსიქიკური კეთილდღეობის მხარდასაჭერად.

არტისტული მეთოდები:

არტისტული მეთოდები: მონაწილეობითი მშვიდობის ფოტოგრაფია, ტრავმაზე ორიენტირებული თერაპიული ფოტოგრაფია, ეთიკური სთორითელინგი.

მშვიდობის ფოტოგრაფია: რეფლექსიური და მიზანმიმართული პრაქტიკა, რომელიც იყენებს ფოტოგრაფიას, როგორც ინსტრუმენტს მშვიდობის მშენებლობის, განკურნებისა და დიალოგის მხარდასაჭერად. კონფლიქტის უბრალო დოკუმენტირების ნაცვლად, იგი მიზნად ისახავს ნარატივების ტრანსფორმაციას სივრცეების შექმნით, სადაც ინდივიდები და საზოგადოებები შეძლებენ გამოხატონ თავიანთი გამოცდილება, ემოციები და გაძლიერონ მედეგობა.

ეს ეხმარება ომის, ძალადობის ან იძულებითი გადასახლების შედეგად დაზარალებულ ადამიანებს, გაიაზრონ თავიანთი ისტორიები ვიზუალური გამოხატვისა და მეტაფორის საშუალებით, უსაფრთხოდ და საკუთარი პირობებით გაუზიარონ სხვებს ემოციები და გამოცდილება, განიკურნონ როგორც ინდივიდუალურად, ისე კოლექტიურად და აღადგინონ კავშირი სხვებთან.

“როდესაც განვიცდით უაღრესად სტრესულ სიტუაციებს, ჩვენი ნერვული სისტემა ნაგულისხმევად იწყებს კონცენტრაციას იმ საგნებზე, რაც შეიძლება იყოს საფრთხის შემცველი, რისგანაც უნდა გავიქცეთ, როგორ უნდა დავიცვათ ჩვენი თავი. ფოტოგრაფია შეიძლება დაგვხმაროს ყურადღება ხელახლა გავამახვილოთ ან შევზღუდოთ ის, რაც ჩვენთვის საფრთხეს წარმოადგენს, მაგალითად, იმაზე, თუ როგორ არის ადგილი უსაფრთხო. ეს ეხმარება ნერვულ სისტემას რეკალიბრაციაში. კიდევ ერთი რამ არის ის, რომ ფოტოგრაფია შეიძლება გამოყენებულ იქნას როგორც საბაზი საკუთარ თავზე საუბრისთვის. ეს შეიძლება იყოს საშუალება მტკივნეული საკითხების შესახებ საუბრისთვის, რომლებიც ადრე არ გაგვიზიარებია არაპირდაპირ ვიზუალური სიმბოლოებისა და მეტაფორების საშუალებით. ადამიანებს არ უნევთ ღიად ისაუბრონ თავიანთ ტკივილიან ან ტრავმულ გამოცდილებებზე და დეტალებზე. მათ არ სჭირდებათ ზუსტად მოყვნენ, რა მოხდა მათთან. შეიძლება მათ სურდეთ თავიანთი ისტორიის მოყოლა, მაგრამ მათ შეუძლიათ ხელახლა ააგონ თავიანთი ნარატივი, იპოვონ ვიზუალური სიმბოლოები და მეტაფორები საკუთარი თავის გამოსახატავად.” იზაბელა მარინ მუნიოსი, “[სურათები ემიგრაციიდან: მონაწილეობითი ფოტოგრაფია როგორც რეპარაციისა და განკურნების საშუალება.](#)” მემბრანა – ფოტოგრაფიის, თეორიისა და ვიზუალური კულტურის ჟურნალი 8 (1): 85–114.

მშვიდობის ფოტოგრაფია ხელახლა განსაზღვრავს კამერების გამოყენების წესს - არა როგორც პასიური დაკვირვების ინსტრუმენტებს, არამედ როგორც კავშირის, გაძლიერებისა და აღიარების საშუალებებს, რაც ხელს უწყობს საზოგადოების აღდგენას.

ხელოვნების ინსტრუმენტები: ფოტოგრაფია, ხატვა, სხეულის მოძრაობა, როლური თამაში, მედიტაცია, სთორითელინგი.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

სთორითელინგი

მონაწილეებმა ცოდნა სთორითელინგის გზით მიიღეს, გადასახლებისა და განკურნების გამოცდილების გაანალიზებით. ისტორიებისა და ფოტოების გაზიარება მათი წინანდელი ცხოვრების შესახებ კოლუმბიაში უსაფრთხო, მხარდაჭერ გარემოში საშუალებას იძლეოდა ემოციური დამუშავებისთვის, ურთიერთაღიარებისა და ტკივილის ტრანსფორმაციისთვის გაცნობიერებად, იდენტიობად და კავშირად.

პროექტის დასასრულს მონაწილეებმა ითამაშეს კონფერენციის სპიკერების როლები. ისინი საუბრობდნენ მათი მომავლის გეგმების შესახებ და ყველამ, ერთმანეთთან კონსულტაციის გარეშე გადაწყვიტა, რომ სურდათ ასოციაციის შექმნა სხვა კოლუმბიური ემიგრანტების დასახმარებლად. მათ გააცნობიერეს მიღებული ცოდნა და მოინდომეს, რომ ეს ცოდნა მსგავს სიტუაციაში მყოფი სხვების დასახმარებლად გამოეყენებინათ.

ონლაინ ფოტო გამოფენა (ნახვა შესაძლებელია ბმულების განყოფილებაში)

იყო მონაწილეთა ტრანსფორმაციის პროდუქტი იმის შესახებ, თუ როგორ ხედავენ ისინი საკუთარ თავს, საკუთარ წარსულს, საკუთარ ისტორიებს და საკუთარ ქვეყნებს.

ონლაინ უკუკავშირის შეფასების სესია

თითოეულ მონაწილეს სთხოვეს, გადაეღოთ ფოტო, რომელიც ასახავდა მათ განცდებს პროექტის დასაწყისში და დასრულებისას, მედიტაციისა და ხატვის სავარჯიშოს შემდეგ. შემდეგ მათ ეს ფოტოები ერთად გააზიარეს. (იხილეთ თანდართული სურათები).

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით

კოლექტიური სწავლება, მონაწილეობითი სწავლება, ტრანსფორმაციული სწავლება, ხელოვნებაზე დაფუძნებული სწავლება, ნარატიული სწავლება, ემპირიული და ჰოლისტური, კოლაბორაციული სწავლება.

კომპეტენციები

1. სამოქალაქო ხელოვნების კუთხით განვითარებული კომპეტენციები
არტისტული გამოხატულება პიროვნული და კოლექტიური განკურნებისთვის
ფოტოგრაფიის გამოყენება ტრავმის დასამუშავებლად და მდგრადობის საერთო ნარატივების შესაქმნელად. წვლილის შეტანა სიმბოლურ რეპარაციასა და მსხვერპლთა ხმის სამოქალაქო აღიარებაში.
2. ინტერკულტურული იდენტობის ჩამოყალიბება
პირადი და კულტურული იდენტობის გააზრება ვიზუალური სტორიითელინგის მეშვეობით.
3. ემპათიური კომუნიკაცია და საზოგადოებრივი მხარდაჭერა
ურთიერთგაგებისა და სოლიდარობის განვითარება საერთო ისტორიებისა და ხელოვნების მეშვეობით.

უნარები:

1. IT უნარები:
ძირითადი IT უნარების შეძენა, როგორიცაა ონლაინ პლატფორმების გამოყენება, სურათების ელექტრონული ფოსტით გაგზავნა.
2. ფოტოგრაფია და ვიზუალური სტორიითელინგი
სურათების გამოყენების სწავლება რთული ემოციებისა და ცხოვრებისეული გამოცდილების გადმოსაცემად და დასამუშავებლად.
3. ემოციური გამოხატვა და რეგულირება
ტრავმისა და სტრესის მართვის პირადი სტრატეგიების განვითარება.
4. ემპათიური მოსმენა და დიალოგი
ღრმა მოსმენისა და თანაგრძნობიანი ურთიერთქმედების პრაქტიკა ჯგუფურ გარემოში.
5. კოლაბორაციული ხელოვნების შექმნა
თანაშემოქმედებასა და საზოგადოებრივ კრეატიულ პროცესებში ჩართულობა ფოტოგრაფიის მეშვეობით
(ახლად შექმნილი ციფრული სურათები და პირადი არქივის სურათები.)
6. იდენტობისა და გადაადგილების კრიტიკული რეფლექსია
პირადი და კოლექტიური ისტორიების გავლენის შესწავლა დღევანდელ გამოცდილებაზე.

ცოდნა

1. საზოგადოების მნიშვნელობის გააზრება, სხვების გაგება და გაგებისა და კოლექტიური მხარდაჭერის

მიღება.

2. ვიზუალური ხელოვნების როლის შესწავლა განკურნებასა და რეპარაციაში.

დამოკიდებულებები

1. ემპათია და სოლიდარობა

სხვების ისტორიებისა და საერთო ტკივილის მიმართ გაღრმავებული თანაგრძნობა.

2. უფლება, იყო ხილული და მოგისმინონ

საკუთარი ხმისა და თვითღირებულების გაძლიერებული განცდა. საკუთარ თავთან და სხვებთან შერიგება.

3. ღიაობა და ნდობა

მზადყოფნა, გაუზიარო და მოუსმინო უსაფრთხო, პატივისცემით სავსე სივრცეში.

როგორ?

ნაბიჯი 1. პარტნიორობის ჩამოყალიბება

პროექტის ორგანიზატორები თანამშრომლობდნენ ბარსელონაში მდებარე კოლუმბიის საკონსულოსთან, მის სოციალურ მუშაკებთან და კოლუმბიის მსხვერპლთა რეპარაციის განყოფილებასთან.

ნაბიჯი 2. მონაწილეთა შერჩევა

კოლუმბიელმა სოციალურმა მუშაკებმა დაადგინეს მონაწილეთა სია. ზოგიერთი მათგანი უკვე მონაწილეობდა ბარსელონაში კოლუმბიის საკონსულოს მიერ ორგანიზებულ ფსიქოლოგიური დახმარების პროგრამაში. საკონსულმომამოცხადებელი კონკურსი და მონაწილეთა ნაწილმა მას უპასუხა.

ნაბიჯი 3. მონაწილეთა მომზადება ტექნოლოგიური უნარების თვალსაზრისით

ზოგიერთ მონაწილეს არ ჰქონდა კომპიუტერული ცოდნა და ემინოდა ტექნოლოგიების. მათ ასწავლეს Zoom-ის, WhatsApp-ისა და ელექტრონული ფოსტის გამოყენება.

ნაბიჯი 4. ნდობის დამყარება

პირველივე შეხვედრიდანვე ერთობლივად შეიქმნა ძირითადი წესები, რომლებიც მუდმივად გადაიხედებოდა, რათა მონაწილეებს სცოდნოდათ, რას უნდა ელოდონ. მონაწილეებთან მომუშავე თერაპევტი კოლუმბიელი იყო და კოლუმბიელებთან მუშაობის 20 წლიანი გამოცდილება ჰქონდა, ამიტომ მათ იცოდნენ, რომ მისი ნდობა შეეძლოთ. ფოტოგრაფიის ფასილიტატორს კოლუმბიურ დიასპორასთან და მშვიდობის დამყარებაში მუშაობის 15 წლიანი გამოცდილება ჰქონდა, კარგად იცნობდა კულტურას და კოლუმბიურ ესპანურად საუბრობდა. ასევე, მონაწილეებს ყველაფერზე ნებართვა სთხოვეს და მათი სურვილები და პირადი ცხოვრება მკაცრად იყო დაცული. არაფერი არ იყო გაზიარებული მათი ინფორმირებული თანხმობის გარეშე და არავის შეეძლო სემინარებზე დასწრება მათი ნებართვის გარეშე. მათ ასევე არ უწევდათ იმაზე საუბარი, რაც არ სურდათ, რაც ტრავმირებულ პირებთან მუშაობის მნიშვნელოვანი მოთხოვნაა. ნდობის ჩამოყალიბებაში კიდევ ერთი წვლილი შეიტანა იმაში, რომ ორგანიზატორებმა გაუზიარეს მიგრაციის შესახებ პირადი ისტორიები, გახსნეს საკუთარი თავი და აჩვენეს თავიანთი დაუცველობა.

ნაბიჯი 5. სემინარების ჩატარება

ნაბიჯი 6. მონაწილეებთან კონტაქტის შენარჩუნება სემინარების გარეთ.

ნაბიჯი 7. მომავალი სემინარების სტრუქტურისა და შინაარსის რეორგანიზაცია წინა სემინარებიდან მიღებული ინფორმაციის გამოყენებით..

ნაბიჯი 8. ფოტოებისა და წარწერების შერჩევა ონლაინ გამოფენისთვის (COVID-ის გამო, წინააღმდეგ შემთხვევაში შეიძლება განიხილებოდეს ფიზიკური გამოფენა).

ნაბიჯი 9. გამოფენის დიზაინი

ნაბიჯი 10. ონლაინ გამოფენის გახსნის საზეიმო ორგანიზება. მონაწილეები შეუერთდნენ და გაუზიარეს ერთმანეთს თავიანთი ისტორიები, ფოტოები და მოსაზრებები.

ნაბიჯი 11. მონაწილეობა ონლაინ კონფერენციაში, რომელიც ორგანიზებული იყო მსხვერპლთა განყოფილების

მიერ კოლუმბიაში.

ზოგიერთი მონაწილე შეუერთდა და გააზიარა საკუთარი ისტორიები, ფოტოები და შეხედულებები.

ისტორია პრაქტიკიდან:

ციტატა ერთ-ერთი მონაწილისგან:

„ზოგჯერ გვაკონცხვამს სხვა ადამიანებთან ურთიერთობა და გაზიარება, რადგან ჩვენი გონება ძალიან დაკავებულია ან ძალიან ბევრ რამეს ვაკეთებთ და ძალიან ბევრი საზრუნავი გვანახებს. სემინარების პოზიტიურმა განწყობამ მოგვცა შესაძლებლობა, გვეუბნებოდა სხვა ადამიანებთან, რომლებიც იმავე გარემოებებში არიან და ყურადღება გავამახვილოთ იმაზე, რაც საერთო გვაქვს და არა ჩვენს განსხვავებებზე.“

- კლაუდია

პრაქტიკის შემქმნელები:

„როდესაც ჩვენს ისტორიებს გულწრფელი მოსმენის კონტექსტში ვყვებით, პირადად თუ ონლაინ, ჩვენ მათ ჰაერს ვაძლევთ, ჭრილობებს მოშუშების საშუალებას ვაძლევთ და ჩვენს სულებს ვაცხებთ მათი სიყვარულით, ვინც გვისმენს და გვესმის. როდესაც ჩვენ ვაფასებთ იმას, რაც განვიცადეთ და ჩვენს ისტორიებს ვაზიარებთ, ანმეოს გამოცდილებით ვრწყავთ, რათა ავაშენოთ მომავალი მეტი იმედითა და შესაძლებლობებით, საკვებ ჩვენი ძლიერი მხარეებითა და სწავლით, ისტორიების ძალისა და შექმნის პერსპექტივიდან და არა შიშისა და გაქცევის პერსპექტივიდან.“ ინგრიდ გიონი და იზაბელა მარინ მუნიოსი

ზეგავლენა:

მიზნობრივი ზეგავლენა

პროექტმა წარმატებით შექმნა უსაფრთხო და ემოციურად მხარდამჭერი სივრცე სთორითელინგისთვის, აქტიური მოსმენისთვის, ურთიერთაღიარებისთვის, ინდივიდუალური და კოლექტიური განკურნებისთვის, სადაც მონაწილეებს შეეძლოთ თავიანთი გამოცდილების გააზრება ვიზუალური და ვერბალური გამოხატვის მეშვეობით.

მონაწილეთა მიერ საკუთარი თავის, მომავლისა და წარსულის ხედვის შეცვლის განზრახვა განხორციელდა. საბოლოოდ, ისინი უფრო მეტად იყვნენ იმედიანად განწყობილნი მომავლის მიმართ, აცნობიერებდნენ საკუთარ გამძლეობას, იმას, რაც მიაღწიეს და ისწავლეს და იმას, თუ როგორ შეეძლოთ ამის გამოყენება მომავლისთვის.

„გრძნობითი მოსმენის“ პრაქტიკა, სხვების ისტორიების მოსმენა და შემდეგ ეკრანზე რეფლექსიური სიტყვების გაზიარება, აძლიერებდა მონაწილეებს შორის ემოციურ კავშირს, თანაგრძნობასა და სოლიდარობას, რითაც ადასტურებდა მათ ისტორიებს ისე, როგორც ბევრს აქამდე არასდროს განუცდია.

მონაწილეებზე მოულოდნელი ზეგავლენა

ნდობა თავიანთი ქვეყნისა და თანამემამულე კოლუმბიელების მიმართ. ადამიანების საუბარი კოლუმბიის შესახებ შეიცვალა სემინარების დასაწყისიდან ბოლომდე. მათ უფრო მეტი ნდობა განუვითარდათ, რადგან ბევრი არ ენდობოდა კოლუმბიის მთავრობას და სხვა კოლუმბიელებს ამ პროექტამდე.

„მათ პროექტი კოლექტიური განკურნების ფორმად აღიქვეს, რადგან ამან მათ აგრძნობინა, რომ ყველანი კოლუმბიელები იყვნენ, კონფლიქტის განსხვავებული გამოცდილების მიუხედავად. მათ სურდათ ერთად მუშაობის გაგრძელება, ასოციაციის შექმნა და კავშირის შენარჩუნება. მათი თქმით, არ აქვს მნიშვნელობა რომელი ჯგუფებიდან ან მხარეებიდან იყვნენ, არამედ ერთმანეთის მხარდამჭერა და მოსმენა იყო საჭირო, პოლიტიკური შეხედულებები გვერდზე გადაედოთ, ერთმანეთის განსჯა შეეწყვიტათ და შეეჩერებინათ კონკურენცია იმაზე, თუ ვინ იყო უფრო მსხვერპლი. ერთ-ერთი რამ, რაც კარგად გამოვიდა, იყო ის, რომ მონაწილეებმა კოლუმბიიდან ფოტოები მოიტანეს, რომლებიც პირადი არქივიდან ჰქონდათ. ამ ფოტოებმა ძალიან შეუწყო ხელი ადამიანების ერთმანეთთან დაკავშირებას, რადგან ისინი საუბრობდნენ კოლუმბიურ საკვებზე, კონკრეტულ კულტურულ ფაქტორებზე, იმ ადგილებზე, რომლებსაც იცნობდნენ ან სადაც იყვნენ. ბევრი იცინეს და ამან ხელი შეუწყო ყველას გაერთიანებას არა იმდენად როგორც მსხვერპლის, არამედ როგორც

კოლუმბიელის." ინგრიდ გაიონი

მოულოდნელი ზეგავლენა საზოგადოებაზე

პროექტის დასასრულისთვის, მონაწილეთა უმრავლესობას სურდა იგივეს გაკეთება; ასოციაციის შექმნა ბარსელონაში ჩამოსული სხვა კოლუმბიელების დასახმარებლად. ყველას სურდა მსგავს მდგომარეობაში მყოფი სხვების დახმარება და მხარდაჭერა იმის გამოყენებით, რაც ისწავლეს.

მოულოდნელი ზეგავლენა პროექტის ორგანიზატორებზე

პროექტი კარგი პრაქტიკის შემთხვევის შესწავლის ობიექტი გახდა მრავალ პლატფორმაზე. მათ მიიღეს მრავალი ინტერვიუს მოთხოვნა და პროექტის შესახებ დაიწერა მრავალი სტატია, მათ შორის დიდი ბრიტანეთის ფოტოგრაფიის ჟურნალშიც. ის ასევე შეირჩა როგორც საუკეთესო პროექტი კოლუმბიური მსხვერპლთა განყოფილების მიერ.

ავტორები:

ფოტოსინთეზი. თანადიზაინი და ფასილიტაცია განახორციელეს ინგრიდ გუიონმა, ფოტოგრაფიის ფასილიტატორმა და ფოტოსინთეზის დამფუძნებელმა და იზაბელა მარინ მუნიოსმა, კოლუმბიელმა ბარსელონაში მცხოვრებმა ფსიქოლოგმა, ესპანეთში კოლუმბიის საკონსულოსა და კოლუმბიის საგარეო საქმეთა სამინისტროს მსხვერპლთა ყურადღებისა და ინტეგრალური რეპარაციის განყოფილების მხარდაჭერით.

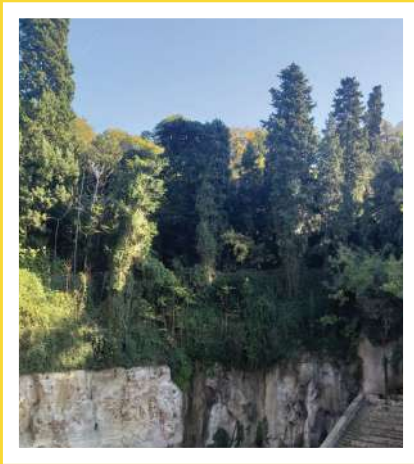
ბმულები:

მშვიდობის ფოტოგრაფია: სახელმძღვანელო: [Peace Photography Guide](#)

კარგი პრაქტიკის შემთხვევის შესწავლა [Tejiendo Vidas | Imaging Peace](#)

ონლაინ გამოფენა: [TEJIENDO VIDAS | Fotosynthesis](#)

ჟურნალის სტატია: [Images from Exile: Participatory Photography as a Means for Reparation and Healing](#)

„თეატრი“.

ფოტო: ბახო ლა პიელი, ტეხიენდო ვიდას / ფოტოსინთეზი.

„ეს ის მომენტი, როცა ახალ ეტაპზე გადავდი — სემინარის სივრცეში შემოვედი, რათა მენახა, რა იქნებოდა წარმოდგენილი. თავდაპირველად მხოლოდ მცირედი თავდაჯერებულობა მექონდა. კოლუმბიის მთავრობა ქვეყნის შიგნით და გარეთ განსხვავებულად მოქმედებს, ამიტომაც ცნობისმოყვარეობა მექონდა. ახლა კი, პროექტის დასრულებისას, თავს სახლში ვგრძნობ: თითქოს ფეხსაცმელს ვიხდი, ტელევიზორს ვრთავ ან მაცივარს ვხსნი გამაგრებული სასმელისთვის. ასე ვგრძნობ თავს — აქ უკვე თავდაჯერებული ვარ.“

შეფასების ხელები.

პროექტის ბოლოს, ვიზუალიზაცია, მედიტაცია და ხატვა გამოვიყენეთ პროექტზე რეფლექსიისთვის. ეს ხელები წარმოადგენს პროექტის დასასრულს. სიტყვები მოიცავს: ნდობას, ბედნიერებას, პოზიტივიზმს, სიმშვიდეს, ოჯახს, კავშირს, სიყვარულს, ემპათიას, მადლიერებას, ერთობას“. © ტეხიენდო ვიდას

ჩემი მომავალი კოლუმბიაში

ფოტო: ხოსე, ტეხიენდო ვიდას / ფოტოსინთეზი

ახალგაზრდები აშენებენ ქვეყანას. 17 წლის ვიყავი, როცა მამაჩემი მოკლეს. ჩვენ გლეხები ვიყავით, მამაჩემი ბედნიერი იყო, რადგან სხვა არაფერი სჭირდებოდა ცხოვრებაში მუშაობის გარდა, ბედნიერად ცხოვრობდა თავის ფერმაში. ჩვენ გაქცევა მოგვიწია. ბოგოტაში ჩავედი, რომ რამდენიმე მეგობართან ერთად საცხოვრებლად მეშუშავა, აქამდე. მე არ ამირჩევია მცხოვრების პროფესია; გამიმართლა, რომ ცხოვრებამ ეს შესაძლებლობა მომცა. როდესაც ახალგაზრდა ღარიბია, მას არჩევანის გაკეთება არ შეუძლია, პირველივე შესაძლებლობისთანავე მიდის და ხშირად, პირველი შესაძლებლობა, რაც ეძლევა, იარაღის აღებაა. მე ყოველთვის ვეძინდი სამუშაოს და ყოველთვის წარმატებას ვაღწევდი. მიუხედავად იმისა, რომ ჩემი ავადმყოფობა ზღუდავს ჩემს შრომისუნარიანობას, შემიძლია სხვა ადამიანები ვასწავლო. მინდა დავეხმარო ახალგაზრდებს, მივცე მათ შესაძლებლობები და გავაგრძელო ბრძოლა ქვეყნისთვის.

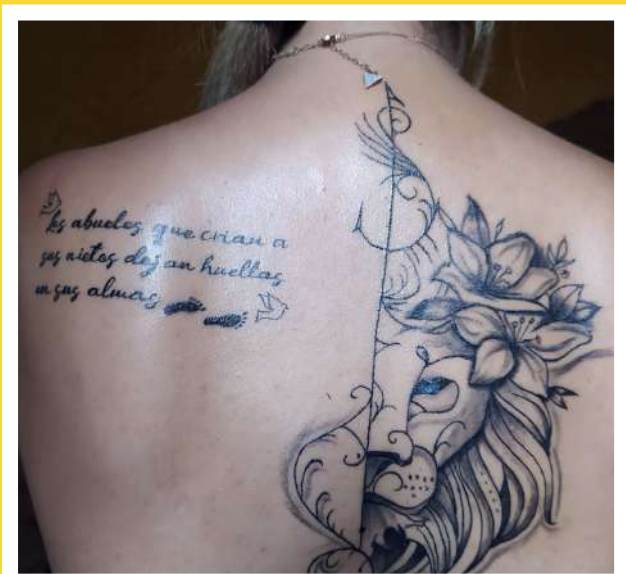
გრძნობითი მოსმენა © ტეხიენდო ვიდას / ფოტოსინთეზი.

მოსმენის ამ ცნებასთან მიმართებაში, ტეხიენდო ვიდასში, ვიყენებდით „გრძნობითი მოსმენის“ ფორმას, სადაც გამოვსახავდით იმ გრძნობებს, რომლებსაც ადამიანების ისტორიები გვიღვიძებდა. ვწერდით სიტყვებს ქაღალდზე და ვაჩვენებდით ეკრანებისკენ, როდესაც ადამიანები თავიანთი ისტორიების მოყოლას ამთავრებდნენ. ეს იყო სიტყვები, რომლებიც გვესმოდა, რასაც ვგრძნობდით მათი ისტორიების მოსმენისას, პოზიტიურსა და მხარდამჭერზე ფოკუსირებით. ამ სიტყვებით ვაჩვენებდით ერთმანეთს, რასაც ვისმენდით და ვსწავლობდით ერთმანეთისგან. ვმოქმედებდით როგორც ერთმანეთის გამოცდილების მოწმეები, ვადიარებდით ერთმანეთის ისტორიებს.

ყვავილობა. ფოტო კლაუდიას მიერ, ტეხიენდო ვიდას / ფოტოსინთეზის მონაწილე.

ერთ-ერთ ნაცრისფერ დღეს სასეირნოდ გავედი, დღეს, როცა სევდიანი და მელანქოლიური გრძნობა გაქვს, როცა ყველა საყვარელი ადამიანი გახსენდება. უკაცრიელ ქუჩაზე სეირნობისას ყვავილს წავანყდი... ის სრულიად მარტო იწვა არსაიდან და როცა მივუახლოვდი, დავინახე, რომ მისმა ტოტმა, გასაკვირად, ღობე გადაკვეთა, ვინრო ხვრელიდან გაიარა, გზა გაიკვლია და მეორე მხარეს აყვავდა... იმ მომენტში ამ ლამაზმა ყვავილმა მომცა ცხოვრების დიდი გაკვეთილი - ვნახე, თუ როგორ შეძლო, მიუხედავად სირთულისა, გზის გაკვალვა ყველა წინააღმდეგობის მიუხედავად, დაჟინებულით, სხვადასხვა დაბრკოლების გადალახვით, შეუპოვრობით, მოთმინებით, ძალითა და მედეგობით ბრძოლით, სანამ არ მიაღწია თავის მიზანს. იმ დღეს ამ ყვავილმა მასწავლა, რომ შეგვიძლია დავრჩეთ ჩაკეტილები და ჩავარდნილები ჩვენი შიმშების, სირთულეებისა და პრობლემების გამო, ან შეგვიძლია მისწაირობოთ ვიყოთ, ვიბრძოლოთ გამოსასვლელად და მსოფლიოს ვაჩვენოთ ჩვენი საუკეთესო ფერები, გადავცეთ სიხარული და იმედი.

მე ვარ ვიზუალური ხელოვნების არტისტი (ჯერ კიდევ ვცხოვრობ კოლუმბიაში) და ასევე კოლუმბიის შეიარაღებული კონფლიქტის მსხვერპლი. მამაჩემი გარდაიცვალა პაბლო ესკობარის მკვლელობის მცდელობისას 1989 წელს, როდესაც მე 11 წლის ვიყავი. ჩემი და-ძმები პატარები იყვნენ და ამან ჩემი ცხოვრება განსაზღვრა. მამაჩემი 1989 წელს პაბლო ესკობარის მკვლელობის მცდელობისას დაიღუპა, როდესაც 11 წლის ვიყავი. ჩემი და-ძმები პატარები იყვნენ და ამან ჩემს ცხოვრებაზე კვალი დატოვა. ამან მომცა ძალა, გამეგრძელებინა, დედაჩემი ოთხ შვილთან ერთად მარტო დარჩა და მისმა ძალამ მოგვცა შეუპოვრობა, რომ გაგვეგრძელებინა. ბავშვობაში ვერ ვხვდებოდი, რატომ მოხდა ეს, მაგრამ წლების განმავლობაში გესმით ძალადობრივი მოვლენის სირთულეები. მესმის, რომ მამაჩემი გარდაიცვალა შეიარაღებული კონფლიქტის გამო, მაგრამ მე არ ვიყავი ახლოს კონფლიქტთან, რადგან ბოგოტაში, რომელიც ბუშტივითაა, ქალაქებში კონფლიქტი არ გვხვება. მაგრამ ამან ჩემზე იმოქმედა. შემდეგ მივხვდი კონფლიქტს. დედაჩემის როლმა, მისმა მდგრადობამ შეცვალა ჩემი და ჩემი და-ძმების ცხოვრება და ეს არის ის, რასაც გადარჩენის ისტორიებში ვუზიარებ.

განსაზღვრული მისია:

ადამიანის უფლებები, გამოხატვის თავისუფლება, განათლება.
„ჩემი ტატუ“ ფოტო ნენსისგან, ტეხიენდო ვიდას / ფოტოსინთეზი

ლომი ძალასა და სიმამაცეს სიმბოლიზებს — სიძნელეების მიუხედავად არაფერს მაჩერებს. ისარი ნიშნავს, რომ მინდა გზა გავაგრძელო; არ ვიცი, სად მთავრდება — თითქოს უსასრულობისკენ მიემართება. წინ სვლას მინდა იმავე ძალით — ბრძოლისა და წინსვლის სურვილით — და სიმამაცით. მე ყველაზე პატარა ვარ, მაგრამ ყველაზე ძლიერი. არის მომენტები, როცა მაგინწყდება, რომ ძლიერი ვარ, მაგრამ ეს ყველას გვემართება — სრულიად ადამიანურია და უნდა მივიღოთ. თავს ნუ სჯი. ჩვენ ადამიანები ვართ, არა მანქანები — ემოციები გვაქვს, გული გვაქვს და უნდა ვიპოვოთ ბალანსი, როგორც ტატუზე გამოსახული ლოლაკი. რაც არ უნდა გადაგვხდენოდა, მაინც გვაქვს ძალა ვიბრძოლოთ იმისთვის, რაც გვინდა.

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- რა არის ის ემოციური ან სოციალური საჭიროება, რომელზეც მინდა ვუპასუხო ამ საზოგადოებაში?
- რა სახის ტრანსფორმაციას ვიმედოვნებ, რომ მონაწილეები განიცდიან?
- რატომ არის ფოტოგრაფია (ან სხვა ხელოვნების ფორმა) შესაფერისი საშუალება ამ კონტექსტისთვის?
- როგორ შემიძლია უზრუნველყო, რომ ხელოვნების პროცესი იყოს თერაპიული და არა რეტრავმატიზებული?
- მაქვს თუ არა შესაბამისი ცოდნა, თანამშრომლები ან ტრენინგი ტრავმასთან სამუშაოდ?
- როგორ შემიძლია ეს გავხადო უსაფრთხო, მისასალმებელ და კულტურულად მგრძნობიარე სივრცედ?
- ვისთან უნდა ვთანამშრომლო ამ პროექტის სამოქალაქო მიზნების მისაღწევად?
- რას ნიშნავს სიმბოლური რეპარაცია ჩემს პროექტში და როგორ შეუძლია ხელოვნებას მისი მხარდაჭერა?
- რა გრძელვადიანი ზეგავლენა მინდა ჰქონდეს ამ პროექტს ინდივიდებსა და მათ საზოგადოებებზე?

"ფორმპანდლერი"

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ვიზუალური ხელოვნება, ლიტერატურა, მონაწილეობითი ხელოვნება, პოეზიის სლემი

სირთულე:

4 - კომპლექსური

მასალები:

სხვადასხვა ხელოვნების მასალები, შემოქმედებითი წერის რესურსები და ინსტალაციის მასალები, გრაფიკული მოხმარების საშუალებები, როგორცაა საღებავები, მარკერები, ფუნჯები, მელანი, ნებოვანი ლენტის, ქაღალდი. რესურსები: 1 პროექტის კვირა, რომელიც ინტეგრირებულია სკოლის სასწავლო გეგმაში განხორციელების ფაზისთვის.

გარე პერსონალი:

სულ შვიდი არტისტი, მათ შორის ხუთი პოეზიის სლემის შემსრულებელი, კომუნიკაციის დიზაინერი (პოლ ბორი) და გრაფიკული დიზაინერი.

შიდა პერსონალი: კულტურული გუნდი, დაახლოებით 10 აქტიური მასწავლებელი სკოლიდან, რომლებმაც ხელი შეუწევს პროექტის მუშაობის ორგანიზებასა და კოორდინაციას და კომუნიკაციას სკოლის ადმინისტრაციასთან.

აუდიტორია:

ღია კარის დღეს 16-დან 18 წლამდე ასაკის 75 მოსწავლე და 1000 ვიზიტორი დაესწრო, პოეზიის სლემის სემინარებს კი მთლიანი მე-11 კლასი, დაახლოებით 50 მოსწავლე, ესწრებოდა.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ყველა სემინარი, შემოქმედებითი წერისა და პოეზიის სლემის გარდა, სასწავლო წლის ბოლოს, პროექტის კვირის განმავლობაში, ჩვეულებრივი საკლასო ოთახის გარეთ ჩატარდა. მოსწავლეებს შეეძლოთ თავისუფლად აერჩიათ პროექტები საკუთარი ინტერესების მიხედვით. შემოქმედებითი წერისა და პოეზიის სლემის სემინარები ყოველწლიურად ტარდებოდა მე-11 კლასის მთელი ჯგუფისთვის 3-5 პროექტის დღის განმავლობაში და მთავრდებოდა შიდა საჯარო სლემით. ინიციატივა პედაგოგიურ პერსონალს ეკუთვნოდა, რომელსაც სურდა მოსწავლეთა მონაწილეობისა და სკოლის უნიკალურ პროფილთან იდენტიფიცირების წახალისება. პროექტის კვირის განმავლობაში შემოთავაზებული პროექტები თემატურად ურთიერთდაკავშირებული უნდა ყოფილიყო, რაც მოსწავლეებს მაქსიმალურად მეტ შემოქმედებით თავისუფლებასა და პასუხისმგებლობას მისცემდა. სკოლა ასევე ფუნქციონირებდა ბაუჰაუსის განათლების ტრადიციის შესაბამისად და ეძებდა ახალ მეთოდებს ამ ფილოსოფიის თანამედროვე სასწავლო გეგმაში ინტეგრირებისთვის. ბაუჰაუსი იყო ხელოვნებისა და დიზაინის ისტორიის გავლენიანი მოძრაობა, რომელიც დაარსდა გერმანიაში 1919 წელს. ის აერთიანებდა ესთეტიკურ პრინციპებს ფუნქციურ დიზაინთან, ხელოვნების, ხელოსნობისა და ტექნოლოგიების შერწყმის მიზნით. მიზანი იყო ყოველდღიური ობიექტების გაუმჯობესება ინოვაციური დიზაინის მეთოდების მეშვეობით, ამავდროულად მათი ოპტიმალურად მორგება მომხმარებლის საჭიროებებზე. სკოლის ერთ-ერთი მიზანი, როგორც ხის, მინის ტექნოლოგიისა და დიზაინის საშუალო საფეხურის სასწავლო ცენტრის, იყო სახვითი ხელოვნების, გამოყენებითი ხელოვნებისა და საშემსრულებლო ხელოვნების ტრადიციულად ცალკეული სფეროების დაკავშირება რეგულარულ კლასებში, ბაუჰაუსის ფილოსოფიის მსგავსად. გარდა ამისა, პროექტებში არტისტული ინოვაციური მეთოდები მიზნად ისახავდა მეტაფორული ხედების აგებას მოსწავლეების რეალურ ცხოვრებისეულ გამოცდილებასთან.

პრაქტიკის მიზნები

სკოლის საზოგადოების ფარგლებში მრავალი ხმის მოდერაცია და ხილვადობა, ასევე ესთეტიკური მეთოდების საშუალებით დამკვიდრებული რუტინის მიღმა დისკურსის სივრცეების გახსნა იყო განათლებაში დემოკრატიის ხელშეწყობის მთავარი მიზანი. ამის მისაღწევად, ხელოვნების სხვადასხვა გამოხატვის ფორმები უნდა

გამოყენებულიყო თამაშობრივად მრავალფეროვნების წარმოსადგენად და პროცესზე ორიენტირებული, ინტერაქტიული დიალოგის სივრცეების შესაქმნელად. თემატური ჩარჩო, ბაუჰაუსის ფილოსოფიის მსგავსი, გამაერთიანებელი სტრუქტურის ფუნქციას ასრულებდა ინდივიდუალურ სემინარებს შორის.

ამ გზით, მოსწავლეებს შეეძლოთ გაეზიარებინათ თავიანთი პერსპექტივები, ესწავლათ ერთმანეთისგან და შთაეგონებინათ ერთმანეთი. კიდევ ერთი არსებითი ასპექტი იყო მოსწავლეებისთვის ხმის მიცემა ესთეტიკის, ხილვადობისა და ენის საშუალებით, რომელიც სცილდებოდა ჩვეულებრივ სკოლურ ნორმებსა და მოლოდინებს. ეს არა მხოლოდ ხელს უწყობდა მათ თვითგამოხატვას, არამედ აძლიერებდა მათ კომუნიკაციის უნარებს, როგორც ინდივიდუალურად, ისე ჯგუფებში. ეს კოლაბორაციული გარემო აძლიერებდა არა მხოლოდ თითოეული მოსწავლის თავდაჯერებულობასა და იდენტობას, არამედ ხელს უწყობდა მათ შორის საზოგადოებრიობასა და გაცვლას. ერთ-ერთი მიზანი იყო ყოველისმომცველი და გამდიდრებული სასწავლო გარემოს შექმნა, რომელიც ხელს უწყობს სკოლის დადებით კლიმატს და ზრდის სწავლის ატმოსფეროს, თავისუფალს შეფასებისა და სპექტაკლის ზეწოლისგან.

პრაქტიკის აღწერა

„კონტრასტების“ დევიზით, მოსწავლეებმა სხვადასხვა დისციპლინის არტისტებთან ერთად შექმნეს ახალი, პროცესზე ორიენტირებული დიალოგის სივრცეები. ბაუჰაუსის ფილოსოფიის შესაბამისად, ტრადიციულად განცალკევებული სფეროები - სახვითი ხელოვნება, გამოყენებითი ხელოვნება და საშემსრულებლო ხელოვნება - ერთმანეთთან დაკავშირდა ჩვეულებრივ გაკვეთილებშიც კი.

„წრის კვადრატში ჩახაზვის“ სახისგან განსხვავებით, რომელიც დაუძლეველი ამოცანის მეტაფორაა, სკოლამ დაიწყო მოგზაურობა ახალი გზების გასავლელად და „კონტრასტების“ დევიზით თავისი მრავალფეროვნების მოდერირება და ორკესტრირება, რათა ის ხილული გაეხადა ესთეტიკური პრეზენტაციისა და რეფლექსიის ფორმატებით.

სემინარზე „ხმამალალი კონტრასტები: ოდესმე მართლა... იკამათე დღეს?“

მოსწავლეებმა დიზაინერ პოლ ბიურისთან ერთად, შეიმუშავეს ატმოსფერული კომუნიკაციის სივრცე:

„მოგწონთ კამათი? რატომ ვკამათობთ საერთოდ? როგორ შეგვიძლია კარგად ვიკამათოთ? და რა ხდება შემდეგ?“

ამის შედეგად შეიქმნა ინტერაქტიული თამაში დავის კულტურის შესახებ, რომელიც დაიგეგმა როგორც სასაინტერესო სივრცითი ინტერვენცია სკოლის ეზოში და შესაძლებელი იყო ეთამაშათ ღია კარის დღეს.

გრაფიკულ დიზაინერ პოლ პეცელთან ერთად გამართულ სემინარზე მონაწილეებმა ფერთა ბეჭდვა, ხატვა და ფერთა კონტრასტების შესწავლა დაიწყეს. ღია კარის დღის ფარგლებში წარმოდგენილი იყო წიგნად გამოცემული ხელოვნების ნიმუშების შეზღუდული გამოცემა.

2018 წლის 31 მაისს მარსელ-ბროიერის სკოლაში ჩატარდა პოეზიის სლემი. საშუალო საფეხურის სკოლის მე-11 კლასის ხუთი კლასი მონაწილეობდა სემინარებში, რომლებსაც ხელმძღვანელობდნენ სლემ პოეტები ფელიქს რომერი, ვოლფ ჰეგეკამპი, ტანასკოლ საბაჰი, ლენა ნიოშკე და მაქს გებჰარდი.

არტისტული მიდგომა:

სემინარის დაგეგმვისას, სახელწოდებით „კონტრასტები“, გამოყენებული იქნა სხვადასხვა არტისტული

მეთოდი, ხელსაწყო და მიდგომა:

შემოქმედებითი წერის სემინარი - პოეზიის სლემი:

სლემის პოეტების ფელიქს რომერის, ვოლფ ჰეგეკამპის, ტანასკოლ საბაჰის, ლენა ნოსკეს და მაქს გებჰარდის მჭიდრო ხელმძღვანელობით, თითოეულმა მონაწილემ შეიმუშავა საკუთარი ტექსტები მათ მიერ არჩეულ თემაზე.

გარდა ამისა, მონაწილეების ფინალური სლემისთვის მოსამზადებლად არაერთხელ გამოიყენეს

იმპროვიზაციისა და ჯგუფური დინამიური თეატრის ტექნიკა. თავდაპირველად ზოგიერთი მოსწავლე ყოყმანობდა შესრულებაზე, მაგრამ საბოლოოდ ყველამ საკუთარი ტექსტები წარმოადგინა. პოეზიის სლემის მენტორებთან მჭიდრო თანამშრომლობის წყალობით, რომლებიც თითოეულ მოსწავლეს ეხმარებოდნენ შესრულებაში, მონაწილეებმა შეძლეს მიკროფონით აუდიტორიის წინაშე თავისუფლად საუბრის შიშის დაძლევა.

სემინარებმა ხელი შეუწყო ფსიქოლოგიური უსაფრთხოების ატმოსფეროს შექმნას, რაც ყველას საშუალებას აძლევდა ზრდისა და უნარების განვითარებისთვის. განხილული თემები და ტექსტები შეგროვდა და გამოიყენებოდა როგორც შთაგონება გრაფიკული დიზაინის სემინარებისთვის.

სემინარი „კონტრასტები“ ექსპერიმენტულ გრაფიკულ დიზაინში:

გრაფიკული დიზაინერის, პოლ პეცელის მიერ ჩატარებულ სემინარზე მონაწილეებს შესაძლებლობა მიეცათ, ჩასწვდომოდნენ სხვადასხვა არტისტულ პრაქტიკას, მათ შორის ბეჭდვას, ხატვას და ფერთა კონტრასტების შესწავლას. პოლი მოსწავლეებს სხვადასხვა ტექნიკის შესწავლაში უძღვებოდა და სხვადასხვა ბეჭდვის მეთოდის ექსპერიმენტებისკენ უბიძგებდა, რაც ფერებისა და ფორმების ურთიერთქმედებას ხაზს უსვამდა. ამ პრაქტიკულმა მიდგომამ მონაწილეებს საშუალება მისცა, გამოეხატათ თავიანთი კრეატიულობა და ამავედროულად, შეესწავლათ გრაფიკული დიზაინის საფუძვლები.

მოსწავლეები ჩაერთნენ ხატვის სავარჯიშოებში, რომლებიც მიზნად ისახავდა კომპოზიციისა და ფერების თეორიის გააზრებას. ისინი წაახალისეს, კრიტიკულად ეფიქრათ ფერებს შორის ურთიერთობაზე და იმაზე, თუ როგორ შეუძლიათ მათ სხვადასხვა ემოციებისა და მნიშვნელობების გამოწვევა. ფერთა კონტრასტების ამგვარი შესწავლა მათ დაეხმარა ვიზუალურად შთამბეჭდავი ნამუშევრების შექმნაში, რამაც საბოლოოდ წვლილი შეიტანა მათ არტისტულ ნარატივებში.

მათი ძალისხმევით კულმინაციად შეიქმნა შეზღუდული ტირაჟის არტისტული ნამუშევრები რომლებიც წარმოაჩენდა მოსწავლეების ნამუშევრებსა და შემოქმედებით ექსპერიმენტებს. ეს ნამუშევრები შემდეგ გამოიცა წიგნის სახით, რომელიც არა მხოლოდ მათი არტისტული მოგზაურობის მატერიალური წარმოდგენის როლს ასრულებდა, არამედ მათი ნამუშევრების უფრო ფართო აუდიტორიისთვის გაზიარების საშუალებასაც იძლეოდა. წიგნი თვალსაჩინო ადგილას იყო გამოფენილი ღია კარის ღონისძიების დროს, სადაც ვიზიტორებს შეეძლოთ შეეფასებინათ მოსწავლეების არტისტული მიღწევები და სემინარების კოლაბორაციული სული. ამ გამოცდილებამ არა მხოლოდ გააუმჯობესა მონაწილეთა უნარები, არამედ ხელი შეუწყო მათი შემოქმედებითი გამოხატვების მიმართ სიამაყის გრძნობის ჩამოყალიბებას.

სემინარი „ხმამალალი კონტრასტები: ოდესმე მართლა... იკამათე დღეს?“

სემინარზე მოსწავლეებმა, დიზაინერ პოლ ბიურისთან ერთად, შეიმუშავეს ატმოსფერული კომუნიკაციის სივრცე:

„გიყვარს კამათი? რატომ ვკამათობთ საერთოდ? როგორ შეგვიძლია კარგად ვიკამათოთ? და რა ხდება შემდეგ?“ ამან გამოიწვია ინტერაქტიული თამაში დავის კულტურის შესახებ, რომელიც შეიქმნა როგორც სასიარულო სივრცითი ინტერვენცია სკოლის ეზოში და რომლის თამაშიც შეიძლებოდა ღია კარის დღეს. თამაშის ზონები იატაკზე წებოვანი ლენტით იყო მონიშნული და დიზაინი გაკეთებული იყო სასიარულოდ, ჰგავდა არტისტულ ინსტალაციას. კითხვები შექმნილი იყო კონსტრუქციული უკუკავშირისა და დავის კულტურაზე ფიქრის წასახალისებლად.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

პროექტის კვირის განმავლობაში შეთავაზებულ აქტივობებში ნებაყოფლობითი მონაწილეობისა და პატარა ჯგუფებში თვითორგანიზების პრინციპი განსაკუთრებით მნიშვნელოვანი იყო.

სწავლების შედეგების მიღების გზები

ყველა სემინარზე ფასილიტატორები მონაწილეებს არა მხოლოდ ტექნიკურ ინსტრუქციებში უძღვებოდნენ, არამედ თანაბარ პირობებში ჩატარებული უკუკავშირის სესიების ორგანიზებასაც უწევდნენ. პროექტის კვირის დასასრულს, პროექტის შედეგები წარდგენილი და აღნიშნული იქნა ღია კარის დღეს, რომელსაც დაახლოებით 1,000 ვიზიტორი დაესწრო.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

ექსპერიმენტული სწავლა:

მოსწავლეები თანამშრომლობდნენ არტისტებთან, რაც ხელს უწყობდა დიალოგზე ორიენტირებულ და კოოპერაციულ მიდგომას. ეს მეთოდი ახალისებდა მონაწილეებს შეეტანათ თავიანთი იდეები და პერსპექტივები და აქტიურად ჩაერთნენ შემოქმედებით პროცესში.

ინტერაქტიული სემინარები:

ისეთი ფორმატები, როგორიცაა სემინარი „ხმამალალი კონტრასტები: ოდესმე მართლა... იკამათე დღეს?“ საშუალებას აძლევდა მოსწავლეებს ჩართულიყვნენ აქტიურ სწავლასა და ანალიზში დისკუსიებისა და პრაქტიკული სავარჯიშოების მეშვეობით. ეს ინტერაქტიული მეთოდი დაეხმარა მონაწილეებს თემები სხვადასხვა კუთხით განეხილათ.

ესთეტიკური მგრძნობელობა:

ესთეტიკასა და შემოქმედებით პროცესებთან ურთიერთობის გზით, მოსწავლეები გაეცნენ ვიზუალური და არტისტული ელემენტების ამოცნობასა და შეფასებას, რითაც გაიუმჯობესეს მათი ესთეტიკური აღქმა.

ინტერაქტიული შემოქმედება:

კამათის კულტურაზე ორიენტირებული ინტერაქტიული თამაშების შემუშავებამ საშუალება მისცა მოსწავლეებს შეექმნათ, გამოეცადათ და გამოეყენებინათ ინოვაციური და მონაწილეობითი კონცეფციები, როგორც პრეზენტაციის სათამაშო ფორმა.

კომპეტენციები:

თვითგამოხატვა:

თვითგამოხატვა შემოქმედებითი წერის მეშვეობით: შემოქმედებითი წერის პროცესმა, განსაკუთრებით პოეზიის სლემის სემინარებში, წაახალისა მოსწავლეები გამოეხატათ თავიანთი ემოციები და გამოცდილება, რაც მათ საშუალებას აძლევდა ესწავლათ და გამოეყენებინათ სტილისტური და ნარატიული ტექნიკები.

სცენური თვითდაჯერება:

მოსწავლეები ვარჯიშობდნენ თავისუფლად ლაპარაკში და იმპროვიზაციაში აუდიტორიის წინაშე, რაც ეხმარებოდათ თავდაჯერებულობა მოეპოვებინათ საჯარო გამოსვლის უნარებში და თანამშრომლობა გაეწიათ სპექტაკლის მოლოდინების ზეწოლის გარეშე.

უნარები:

შემოქმედებითი წერა: მოსწავლეებმა განავითარეს თავიანთი წერის უნარები სხვადასხვა არტისტული ვარჯიშების მეშვეობით.

ნახატი და ფერწერა: მონაწილეები ჩაერთნენ ვიზუალურ ხელოვნებაში, რათა გაეძლიერებინათ თავიანთი არტისტული გამოხატვა.

პრეზენტაცია: მოსწავლეებმა ისწავლეს თავიანთი ნამუშევრების ეფექტურად წარდგენა, სემინარების განმავლობაში შეძენილი უნარების გამოყენებით.

ვიზუალური ენა და კომპოზიცია: მოსწავლეებმა ისწავლეს ვიზუალური ენისა და გამოსახულების კომპოზიციის გამოყენება, რითაც გაიუმჯობესეს იდეების ხელოვნების საშუალებით გადმოცემის უნარი.

არტისტული გამოხატვა: სემინარებმა ხელი შეუწყო შემოქმედებით აზროვნებას და იდეების როგორც ვიზუალურად, ასევე წერილობით გამოხატვის უნარს, წაახალისა არტისტული ძიების ფართო სპექტრი.

როგორ?

ნაბიჯი 1: პოეზიის სლემის სემინარი ინტეგრირებული იყო მონაწილე კლასის გერმანული ენის რეგულარულ გაკვეთილებში და ჩატარდა საბოლოო პროექტის კვირამდე. ამან შესაძლებელი გახადა, რომ მოსწავლეების ტექსტებსა და პრეზენტაციებში წარმოშობილი თემები გადატანილიყო სხვა ვორქშოპებში — მაგალითად, გრაფიკული დიზაინის ვორქშოპში — რითაც დამყარდა შესაბამისი კავშირები.

ნაბიჯი 2: პროექტის კვირის შიდა ორგანიზება: პედაგოგიური პერსონალის მრავალწევრიანმა კულტურულმა გუნდმა შეათანხმა თემა და იკისრა სკოლის შიდა კომუნიკაციაზე პასუხისმგებლობა, მათ შორის — პროექტის კვირის განმავლობაში გაკვეთილებიდან მოსწავლეთა გათავისუფლებაზე განყოფილების ხელმძღვანელებთან შეთანხმებები, სივრცეების (ოთახების) კოორდინაცია და მოსწავლეებთან კომუნიკაცია, სხვა საკითხებთან ერთად.

წინასწარი განხილვები ასევე ჩატარდა მონაწილე არტისტებთან, რომელიც მოიცავდა პროცედურებისთვის აუცილებელ დეტალებს, როგორიცაა მონაწილეთა სიების შენარჩუნება, გაკვეთილების განრიგი, შესვენებები და მასალების გამოყენება.

ნაბიჯი 3: პროექტის დღეების განხორციელება.

ნაბიჯი 4: ბოლო დღეს, შედეგების პრეზენტაცია ღია კარის დღის ფარგლებში.

ნაბიჯი 5: შეფასება კითხვარების გამოყენებით მოსწავლეებისგან უკუკავშირის მისაღებად და მომავალი პროექტების გაუმჯობესების იდეების შესაგროვებლად.

ისტორია პრაქტიკიდან:

მის კლასში ჩატარებულ პოეზიის სლემის ვორქშოპში მონაწილეობის შემდეგ მოსწავლის პირდაპირი ციტატა: „ვფიქრობ, შესანიშნავია, რომ შეგიძლია ჩემი თანაკლასელის გონებაში ჩაიხედო.“

ზეგავლენა:

შემოქმედებითობისა და გამოხატვის ხელშეწყობასთან ერთად, შემოქმედებითი სივრცეები შეიქმნა ყოველდღიური სასკოლო რუტინის ფარგლებში. სემინარებმა მოსწავლეებს მისცა სივრცე თავიანთი იდეებისა და ემოციების ექსპერიმენტირებისა და გამოხატვისთვის. სხვადასხვა მიდგომებისა და მრავალფეროვანი არტისტული გამოხატვის ფორმების მეშვეობით, როგორიცაა დრამა, შემოქმედებითი წერა და ვიზუალური ხელოვნება, მოსწავლეებმა შეძლეს აღმოეჩინათ და შეესწავლათ თვითრეპრეზენტაციის ახალი გზები და გამოავლინათ მათი ფარული ნიჭი.

ღია პროექტის ფორმატებმა და ინტერდისციპლინარულმა თანამშრომლობამ გააძლიერა საზოგადოება და გუნდური მუშაობა, რაც ასევე აისახა საჯარო პრეზენტაციებში. მოსწავლეებს, არტისტებსა და მასწავლებლებს შორის თანამშრომლობამ ხელი შეუწყო საზოგადოებრივი გრძნობის ჩამოყალიბებას, რადგან ყველა მონაწილე მუშაობდა საერთო მიზნისკენ. ეს განსაკუთრებით თვალსაჩინო იყო ღია კარის დღეს, პროექტების დასკვნითი პრეზენტაციისას.

საერთო გამოცდილებამ და შედეგების აღნიშვნამ ნორმატიული სასკოლო რუტინის გარეთ გარდაქმნა სკოლის ატმოსფერო ისეთი გარემოს შექმნით, რომელიც ხელს უწყობდა ინოვაციას, ღიაობასა და ურთიერთპატივისცემას. სტუდენტებს შორის ახალი კავშირები დამყარდა და მათი დისკუსიაში ჩართვის უნარი თამაშის წესით წახალისდა. სემინარებმა წახალისეს მოსაზრებების გაცვლა და სხვადასხვა პერსპექტივის განხილვა, რამაც გააუმჯობესა სტუდენტების კომუნიკაციის უნარები და ხელი შეუწყო გახსნილობისა და პატივისცემის კულტურის ჩამოყალიბებას.

დებატებისა და კრიტიკული ჩართულობის გაგება, რამაც დადებითად იმოქმედა სასკოლო საზოგადოების კომუნიკაციურ კულტურაზე გრძელვადიან პერსპექტივაში. პოეზიის სლემის სემინარები ინტეგრირდა სასკოლო რუტინაში, რამაც გამოიწვია სკოლის პროფილისა და კულტურის მდგრადი რევიტალიზაცია. ამან არა მხოლოდ ხელი შეუწყო მოსწავლეების ინდივიდუალურ ზრდას, არამედ წვლილი შეიტანა დიალოგის ცოცხალ სასკოლო კულტურაში. საჯარო ღონისძიებებში მონაწილეობა, როგორიცაა პოეზიის სლემი, საშუალებას აძლევს მოსწავლეებს ჩამოაყალიბონ თავდაჯერებულობა და გააძლიერონ სცენური თანდასწრება.

ავტორები:

მარსელ-ბროიერის სკოლის გუნდური კულტურა კულტურული აგენტის ევა რანდელცჰოფერის თანამშრომლობით.

მონაწილე არტისტები: სლემ პოეტები ფელიქს რომერი, ვოლფ ჰეგეკამპი, ტანასგოლ საბაჰი, ლენა ნიოშკე და მაქს გებჰარდი; დიზაინერი პოლ ბორი; გრაფიკული დიზაინერი პოლ პეტცელი.

ბმულები:

<http://www.kulturagenten-programm.de/laender/projekte/3/1427.html>

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- როგორ შეესაბამება პროექტის თემები და მიზნები ახალი გარემოს ან საზოგადოების სპეციფიკურ კულტურულ, საგანმანათლებლო და სოციალურ კონტექსტს?
- რა რესურსები (როგორიცაა მასალები, დაფინანსება და ექსპერტიზა) არის ხელმისაწვდომი ახალ კონტექსტში და როგორ შეიძლება მათი გამოყენება პროექტის მიზნების ეფექტურად მისაღწევად?
- როგორ უზრუნველყოთ, რომ ახალ გარემოში მყოფმა მონაწილეებმა პროექტში ჩართვის მიმართ თავი მოტივირებულად და გაძლიერებულად იგრძნონ, და მათი აქტიური ჩართულობის ხელშეწყობისთვის რა სტრატეგიები შეგვიძლია დავნერგოთ?
- ვინ არიან მთავარი დაინტერესებული მხარეები (როგორიცაა პედაგოგები, არტისტები და საზოგადოების ლიდერები) ახალ კონტექსტში და როგორ შეგვიძლია ეფექტური პარტნიორობის დამყარება პროექტის ზემოქმედების გასაძლიერებლად?
- რა მეტრიკებსა და მეთოდებს გამოვიყენებთ პროექტის წარმატების შეფასებისთვის ახალ კონტექსტში და როგორ შეგვიძლია პროექტის ადაპტაცია მონაწილეთა უკუკავშირისა და შედეგების საფუძველზე ადგილობრივ საჭიროებებთან უკეთ შესაბამისობისთვის?

პაუზის შემავსებელი

განსაზღვრული მისია:

განათლება, გამოსატვის თავისუფლება

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ლიტერატურა, სპექტაკლი, სალაპარაკო გუნდი, ვიზუალური ხელოვნება, დროებითი ინსტალაცია როგორც შაბლონის შეწყვეტა.

სირთულე:

3 – საშუალო

მასალები:

ძველი შეგროვებული წიგნები და ქსოვილები, შეფუთვის მასალები როგორიცაა ნაგვის ტომრები, მატყლი და ნაპოვნი ობიექტები.

დრო:

4 პროექტის დღე

ჯგუფი:

2 არტისტი

24 სტუდენტი

აუდიტორია:

სტუდენტური კომპანიის 24 სტუდენტი, 14-დან 16 წლამდე მოზარდები, ასევე კაფეტერიის ყველა ვიზიტორი და კაფეტერიაში მომუშავე პერსონალი.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ამ კონტექსტში უნდა აღინიშნოს, რომ რაინჰოლდ ბურგერის სკოლას ოთხი წლის განმავლობაში ახლდა კულტურული აგენტი ევა რანდელცჰოფერი. ამან შესაძლებელი გახადა სტრუქტურულად დანერგილიყო არტისტულად ექსპერიმენტული და მოთხოვნადი ფორმატები მდგრადად სკოლის ყოველდღიურ ცხოვრებაში. საგანმანათლებლო არტისტული პროექტების მეშვეობით შეიქმნა ახალი შიდა დიალოგის სივრცეები.

ელენ ნონენმახერი:

“იმის გამო, რომ ჩვენ დიდი ხნის განმავლობაში მჭიდროდ და უწყვეტად ვმუშაობდით სკოლასთან და კულტურულ აგენტთან, ჩვენ (ფრანციოზე ბეკერი, ელენ ნონენმახერი) შევძელით პროექტის კოოპერაციული და დიალოგური განვითარება კულტურულ აგენტთან, სასწავლო პერსონალთან და სკოლის ადმინისტრაციასთან ერთად. კაფეტერიაში მოქმედი სტუდენტური კომპანიის სტუდენტური საზოგადოებაც იყო ჩართული და შეძლო ჩვენი იდეების შესახებ იმპულსებისა და უკუკავშირის მოწოდება.

კაფეტერიის საკვების მიღების დროის გარეთ სასარგებლოდ გამოყენების სურვილიდან გამომდინარე, წარმოიშვა პროექტი, რომელიც სივრცეს დროებითი ინსტალაციის მეშვეობით მოქნილად და მრავალმხრივად გამოსაყენებლად განსაზღვრავდა. სასწავლო პერსონალს, არტისტებსა და სტუდენტებს შორის განხილვების შედეგად დაიბადა იდეები შობის დიზაინის შემუშავებისა და “კითხვის” თემატიკის მინიჭების შესახებ.”

პრაქტიკის მიზნები

არტისტული სამუშაო მეთოდებისადმი წვდომის შექმნა:

აუდიტორიის გაცნობა არტისტ დუეტ ქრისტოსა და ჟან-კლოდის არტისტული სტრატეგიებისადმი, კერძოდ მათი შეფუთვის ქმედებებისადმი. ამ სტრატეგიების შობის თემატიკასა და საჩუქრების შეფუთვის რიტუალებზე, ასევე სიურპრიზის მომენტების შექმნაზე მორგება. მნიშვნელობის ფენებთან თამაშური ჩართულობა და ხელოვნების ისტორიის მნიშვნელოვან მომენტებზე ალუზიები.

ქრისტოსა და ჟან-კლოდის ნამუშევრები ყველა დროებითი და ეფემერულია. მათი ინსტალაციები წარმავალი და ტრანსფორმაციულია. მათი ხელოვნება ასტიმულირებს ნაცნობი პეიზაჟების ახალ აღქმებს და არასოდეს იყო განკუთვნილი მუდმივი გამოფენისთვის. ეს არტისტული მიდგომა გამოყენებულ იქნა კაფეტერიის ტრანსფორმაციისთვის. მონაწილეებმა ისწავლეს სკოლის ყოველდღიური ცხოვრების, რუტინისა და ჩვევების დარღვევა არტისტული მეთოდებით. გაიხსნა ახალი დიალოგის სივრცეები და გადაეცა არტისტული ექსპერიმენტული სამუშაო მეთოდები. სტუდენტები წაახალისეს თავის გამოხატვაში, შემოქმედებითობაში და ასევე სკოლის საზოგადოებაში საჯაროდ თავის წარმოჩენაში.

პრაქტიკის აღწერა

მოქმედება 1: ჩვენი შობა

როგორ შეგვიძლია სეზონურად ავანცოთ კაფეტერიის დიზაინი? ქრისტოსა და ჟან-კლოდის ნამუშევრებით ([ქრისტო და ჟან-კლოდი](#)) და შობის საჩუქრების კულტურით შთაგონებულმა, ჩვენ შევფუთეთ კაფეტერია: სვეტები საჩუქრების შესახვევ ქაღალდში, სკამები დეკორატიული ვერცხლისფერი ნაგვის ტომრების საფარველებით, მაგიდები მწვანე და თეთრ ქსოვილებში.

ნათურების შესახვევმა შექმნა განათების ახალი ატმოსფერო. მატყლით შეფუთული კარის სახელოურები უჩვეულო ტაქტილურ შესასვლელს ქმნიდა სივრცეში. პრეზენტაციისთვის მოწვეული კლასების მოსწავლეებმა "სინათლე" შეიტანეს თავდაპირველად დაბნელებულ ოთახში. მათი მობილური ტელეფონების ეკრანები "სანთლების" როლს ასრულებდა. აკუსტიკურად, შობა ფლეიტის მუსიკით იყო გაფორმებული და კარამელიზებული ნუში საზეიმო სურნელს ავრცელებდა.

მოქმედება 2: "ახალი მიწის წაკითხვა"

როგორ შეგვიძლია კაფეტერიის გამოყენება საკვების მიღების დროის გარეთ? კაფეტერიის დროებით "ახალ მიწის წაკითხვა"-დ გარდაქმნით, შესაფუთი ფირისა და გადაყრილი სასკოლო წიგნებისგან შევქმენით სამშენებლო ბლოკები. ეს ბლოკები დასაჯდომ ადგილებად და პლატფორმებად გადაკეთდა. დამატებითი წიგნები სვეტად აშენდა. საკითხავ მასალებად ჩვენ უზრუნველყავით როგორც წიგნები, რომლებსაც სტუდენტები იშვიათად კითხულობენ საკუთარი ინიციატივით, როგორცაა კულინარიული წიგნები, მშობლების სახელმძღვანელოები, ფილოსოფია, გერტრუდ შტაინის პოეზიის კრებული, ასევე წიგნები ახალგაზრდებისთვის, რომლებიც სტუდენტებში რეზონანსულია.

სტუდენტებმა ჩამოაყალიბეს საკითხავი გუნდი, რომელიც სხვადასხვა ტემპში, რიტმსა და ხმაურობაში კითხულობდა. მცირე ჯგუფებში მათ შეიმუშავეს საკუთარი კითხვის სტილები; მაგალითად: ორთოგრაფიული, რიტმული ორსიტყვიანი კითხვა. სადილის შესვენების დროს, კითხვის გუნდმა შეასრულა სპექტაკლი სასადილო ზონაში განლაგებულ წიგნის სკამებზე.

რედიზაინი და სპექტაკლური ინტერვენციები აღძრავს იმ სივრცის პოტენციალს, რომელსაც ყველა ყოველდღიურად იყენებს. მოსწავლეები და მასწავლებლები სასადილო ზონას ახლებურად აღიქვამენ და როგორც რაღაცას, რაც შეიძლება ჩამოყალიბდეს. მსახიობები და ვიზიტორები ამით ავითარებენ მოქმედების ახალ შესაძლებლობებს. არტისტული გამოხატვის სასკოლო ლექსიკონი გაფართოვდა.

არტისტული მიდგომა, ხელოვნების ინსტრუმენტები და არტისტული მეთოდები

პროექტი მოიცავდა ინტერვენციულ მოქმედებებს, წარმოდგენებს, დროებით სკულპტურულ და დეკორატიულ ელემენტებს. ჩვენ მივანოდეთ მასალები, შემოთავაზებები და მიზნები, რომელთა საფუძველზეც სტუდენტებმა შეიმუშავეს ჩართულობის საკუთარი გზები და ფორმები.

ფრანც იოზეფ ბეკერი არის მსახიობი და რეჟისორი. ის მუშაობს სპექტაკლური არტისტული ინტერვენციებით საჯარო სივრცეში. ელენ ნონენმახერი მოდის სახითი ხელოვნების სფეროდან და მუშაობდა სპექტაკლურად.

„კითხვის“ თემა მხატვრულად იქნა შესწავლილი საკითხავ მასალებთან თავისუფალი ურთიერთობის გზით, რაც სკოლებში ტექსტებისადმი სტანდარტული მიდგომის მიღმა მოქმედებდა. ეს მოიცავდა მოლაპარაკე გუნდთან მუშაობას და ენის შეგნებულად გამოყენებას კითხვისა და თეატრალური სწავლების სახით.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

საერთო სესიაზე პროექტი წარდგება და განიხილება დისკუსიის წრეში და ცალკეული ნაბიჯები მეთოდოლოგიურად იქნება წარდგენილი. საუბრის დროს ვადგენთ, გაიგეს თუ არა სტუდენტებმა პროექტი და სამუშაო მეთოდები, ვითვალისწინებთ წინადადებებსა და კრიტიკას და შესაბამისად ვცვლით პროექტის ასპექტებს ან ვავრცელებთ სამუშაო მეთოდებს. შეთანხმებული დროის პერიოდების შემდეგ ან ნაბიჯის დასრულების შემდეგ, ჩვენ განვიხილავთ უკუკავშირის რაუნდებში რა წარმატებით ჩაიარა და როგორ გავაგრძელებთ. როგორც მოდერატორები, ჩვენ დიდ მნიშვნელობას ვანიჭებთ გაწეული ძალისხმევის აღიარებას (აპლოდისმენტები, წარმატებული ან თუნდაც წარუმატებელი, მაგრამ გამბედავი მცდელობების გამოკვეთა...) რათა წავახალისოთ სტუდენტები უცხო სასწავლო გარემოში ექსპერიმენტისა და თავდაჯერებულობის ჩამოყალიბებისთვის.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

ექსპერიმენტული სწავლება

შემოქმედებით პროცესებში ჩვენ ვამახვილებთ ყურადღებას კოლექტიურ სწავლებაზე; სტუდენტები მუშაობენ სასურველ გუნდებში, ან მარტო, თუ ასე ურჩევნიათ. სამუშაო პროცესი იძლევა ექსპერიმენტისა და შეცდომების საშუალებას, რაც სტუდენტებს საკუთარი გადაწყვეტილებების შემუშავებისკენ მიჰყავს.

მონაწილეობითი სწავლება

საკუთარი იდეები და პროექტები, რომლებიც შეიძლება ჩაეტიოს საერთო პროექტის ფართო ჩარჩოებში, წახალისებულია.

პროცესზე ორიენტირებული სწავლება

მუშაობის ყოველი ეტაპის შემდეგ ტარდება უკუკავშირის რაუნდები და დისკუსიებში შესაძლებელია ჯგუფების რეორგანიზაცია და თანამშრომლობა.

ტრანსფორმაციული სწავლების შესაძლებლობა

კომპეტენციები

უნარები:

- არტისტული და სივრცითი დიზაინი: ყოველდღიური გარემოს ტრანსფორმაცია მასალების, სინათლის, ტექსტურისა და კომპოზიციის საშუალებით
- პერფორმატიული და ვოკალური პრაქტიკა: ხმის, რიტმისა და ჯგუფური თანაობის ექსპერიმენტი საჯარო სივრცეში
- კომუნიკაცია და თანამშრომლობა: ჯგუფურ დისკუსიებში მონაწილეობა, აქტიური მოსმენა, უკუკავშირის გაცემა და იდეების პრეზენტაცია
- ჯგუფური დინამიკა და თვითორგანიზება: საკუთარი როლისა და სხვების წვლილის შეფასება, ამოცანების გაზიარება და გუნდური მუშაობის მხარდაჭერა
- რეფლექსიური პრაქტიკა: კითხვების დასმა, შედეგების დაკვირვება, შეფასებისთვის შეჩერება და რეფლექსიაზე დაყრდნობით ადაპტაცია

ცოდნა

- დროებითი და ინტერვენციონისტური ხელოვნების სტრატეგიები, მათ შორის ქრისტოსა და ჟან-კლოდის ნამუშევრები
- კითხვა როგორც არტისტული და პერფორმატიული პრაქტიკა, სკოლაში მიღებული ფუნქციის მიღმა
- იმის გაგება, თუ როგორ შეიძლება სივრცის, რიტუალისა და ატმოსფეროს ფორმირება არტისტული

მოქმედებების საშუალებით

- კოლაბორაციული შემოქმედებითი პროცესებისა და ისეთი კონცეფციების ცოდნა, როგორიცაა ტრანსფორმაცია, ფენებად დაყოფა და ხილვადობა

დამოკიდებულებები

- თავდაჯერებულობა სივრცის დაკავებისთვის სხვების პატივისცემისა და მათთვის ადგილის გათავისუფლების პარალელურად
- ღიაობა ექსპერიმენტისადმი, არასრულყოფილებისა და ცვლილებისადმი შემოქმედებითი პროცესის განმავლობაში
- მზაობა პასუხისმგებლობის გაზიარებისა და კოლექტიურ გადაწყვეტილებებში მონაწილეობისთვის
- მრავალფეროვანი ხმების, სტილებისა და როლების შეფასება ჯგუფში
- ცნობისმოყვარეობა და კრიტიკული აზროვნება: მზაობა კითხვისთვის, დაკვირვებისთვის, მოსმენისა და რეაგირებისთვის

როგორ?

ამ პროექტში მიდგომა იყო სტუდენტების განზრახ დაპირისპირება იმ პერსპექტივებთან და სამუშაო მეთოდებთან, რომლებიც სავარაუდოდ უცნობი იყო მათთვის, ან ნაცნობის ახლებურად განცდა გაუცხოების მეშვეობით. ჩვენ ყურადღება გავამახვილეთ სწრაფად განხორციელებად მეთოდებზე, რომლებმაც უნდა მიაღწიონ მნიშვნელოვან ეფექტებს დაბალი ღირებულებით: მაგალითად, ნაგვის ტომრებით დაფარვა, განათების დაბნელება, ძველი მასალების გამოყენება, როგორიცაა წიგნები და მატყლის ნარჩენები და მობილური ტელეფონების გამოყენება სინათლის წყაროებად.

წინაპირობა:

იმის გამო, რომ სკოლა მუდმივად მუშაობდა კულტურულ აგენტთან და გარე პარტნიორებთან, როგორც მასწავლებლები, ისე სტუდენტები მომზადებული და მზად იყვნენ ამ გამოწვევისთვის.

პროექტისთვის არსებითი იყო მუდმივი კომუნიკაცია ყველა მონაწილესთან, მომხდარზე რეფლექსია და დაგეგმვის კორექტირება.

ნაბიჯები:

1. შეიკრიბეთ დისკუსიის წრეში. სესია დაიწყო პროექტის საერთო მიზნების ან დღის კონკრეტული ამოცანის განსაზღვრით. მოიწვიეთ ყველა, გაიზიაროს აზრები ან კითხვები. საჭიროების შემთხვევაში, ამ ეტაპზე შესაძლებელია კოლექტიური გადაწყვეტილებების მიღება.
2. განსაზღვრეთ დროითი ჩარჩო. შეთანხმდით, რამდენ ხანს გაგრძელდება სამუშაო სესია. ეს შესაძლებელია კორექტირდეს ჯგუფის ენერგიის ან პროგრესის მიხედვით.
3. ახსენით მეთოდები და მასალები. გააცანით იმ ინსტრუმენტები და ტექნიკები, რომლებიც იმ დღეს გამოიყენება. საჭიროების შემთხვევაში, გააკეთეთ დემონსტრაცია და დარწმუნდით, რომ ყველამ გაიგო შესაძლებლობები და შეზღუდვები.
4. შემოქმედებითი სამუშაო სესია. მონაწილეები მუშაობენ ინდივიდუალურად ან ჯგუფებში შეთანხმებული შემოქმედებითი ამოცანისკენ. ზოგი შესაძლოა ირჩევდეს ინდივიდუალურ მუშაობას; სხვები შესაძლოა თანამშრომლობდნენ. მიზანია სივრცის, მასალებისა და თემის გამოკვლევა და მათზე რეაგირება.
5. უკუკავშირისა და დაგეგმვის რაუნდი. ხელახლა შეიკრიბეთ, რათა განიხილოთ რა გაკეთდა, რა იყო წარმატებული, რისი გაუმჯობესებაა შესაძლებელია და რა მოდის შემდეგ. ეს ასევე ქმნის სივრცეს ახალი იდეებისა ან ადაპტაციებისთვის.

(გაიმეორეთ ან მონაცვლეობით შეასრულეთ მე-4 და მე-5 ნაბიჯები საჭიროებისამებრ.)

დასკვნითი რაუნდი:

- ყოველი დღის ბოლოს, გამართეთ მოკლე დისკუსია გამოცდილების გასაანალიზებლად:
- რა გავაკეთეთ დღეს?
- რა არ წარიმართა კარგად?
- რამ იმუშავა ან იგრძნობოდა მნიშვნელოვნად?
- რა უნდა ვცადოთ ხვალ?

ისტორია პრაქტიკიდან:

ელენ ნონენმახერი:

ჩემი საყვარელი ისტორია დოკუმენტური ფილმის გარეკანის ფოტოზეა ასახული: პროექტის დასრულების შემდეგ, ოთახი პირვანდელ მდგომარეობაში უნდა დაბრუნებულიყო. დემონტაჟი ყოველთვის პროექტის ყველაზე ნაკლებად დასაფასებელი ამოცანაა. სტუდენტების მცირე ჯგუფმა ეს საქმე მოხალისეობრივად ჩაატარა. სკამების გაშლისას მათ აღმოაჩინეს, რომ პლასტიკურმა ტომრებმა სასაცილო ხმები გამოსცეს ფრიალისას და დაიწყეს ტომრებთან ერთად ერთგვარი ცეკვის შექმნა, რომელიც ბუნებრივად გახდა სულ უფრო ველური. ბოლოს, მასალების დიდი გროვა წარმოიქმნა, რომელშიც მათ შეეძლოთ ხტომა და ძიება. ბევრი ენერგია და სიხარული მოულოდნელად და სპონტანურად ამოიფრქვა. ორგანიზებული დასუფთავება და შეფუთვა შემდეგ გლუვად წარიმართა.

ზეგავლენა:

ჩართულმა მოსწავლეებმა სკოლის საზოგადოების წინაშე დიდი გამბედაობა გამოავლინეს საშემსრულებლო უნარებით, რაც მათი გარემოს მოლოდინებს არ შეესაბამებოდა. არა მხოლოდ განვითარდა მათი გამომხატველი უნარი და გამოიშუშა მგრძნობელობა, არამედ გაძლიერდა შემსრულებლების თავდაჯერებულობაც. მასწავლებელთა კომენტარები ასახავდა, რომ მათ არ სჯეროდათ სტუდენტები ამის უნარს ფლობდნენ, თუმცა სტუდენტებმა შეძლეს ახალი ძლიერი მხარეების წარმოჩენა.

ავტორები:

ავტორები: კონცეფცია და განხორციელება, ფრანც იოზეფ ბეკერი, ელენ ნონენმახერი

ბმულები:

<http://www.kulturagenten-programm.de/laender/projekte/3/1047.html>

სურათები:

ელენ ნონენმახერი

სურათები: ელენ ნონენმახერი

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- რა სპეციფიკური საჭიროებები ან სურვილები აქვს სამიზნე აუდიტორიას განსხვავებულ კონტექსტში და როგორ შეიძლება პროექტის მათთან შესაბამისობაში მოყვანა?
- რა ახალი შემოქმედებითი მიდგომები შეიძლება გამოყენებულ იქნას განსხვავებულ კონტექსტში სივრცის დროებითი ტრანსფორმაციისთვის?
- როგორ შეიძლება დამატებითი ჯგუფების (მაგ., მასწავლებლები, მშობლები, სხვა სტუდენტები) ჩართვა დიზაინის პროცესში?
- რა სხვა მასალები და რესურსები არის ხელმისაწვდომი განსხვავებულ კონტექსტში და როგორ შეიძლება მათი შემოქმედებითი გამოყენება?
- რა განსხვავებული თემები ან კონცეფციები შეიძლება განხორციელდეს შობისა და კითხვა-ახალი-მინის იდეის ნაცვლად?
- როგორ შეიძლება პროექტი გახდეს უფრო მდგრადი და რა ეკოლოგიურად უსაფრთხო მასალების გამოყენება იქნება შესაძლებელი?
- რა ზომით შეიძლება თანამედროვე ტექნოლოგიების ან ციფრული მედიის ჩართვა დიზაინში ინტერაქტიული გამოცდილების შესაქმნელად?
- რა კულტურული ან ადგილობრივი ელემენტების ინტეგრირება შეიძლება კაფეტერიის ახალ კონტექსტში უფრო რელევანტურად გასაკეთებლად?
- როგორ შეიძლება მომხმარებელთა უკუკავშირის შეგროვება კაფეტერიის ახალი დიზაინის შესახებ და მისი ჩართვა მომავალ პროექტებში?
- სივრცითი დიზაინის რა სხვა ასპექტები (მაგ., აკუსტიკა, განათება, ერგონომიკა) უნდა იქნეს განხილული განსხვავებულ კონტექსტში მომხმარებელთა გამოცდილების გასაუმჯობესებლად?

იზიქრა ერთობლივად — ითამაშე ერთობლივად

განსაზღვრული მისია:

მიგრაცია, განათლება, ინტერკულტურული, გლობალური მოქალაქეობა, მონაწილეობის ფორმებიგამოყენებული

ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ვიზუალური ხელოვნება, თეატრი, ცეკვა, ციფრული ხელოვნება, მონაწილეობითი ხელოვნება

სირთულე:

5 – ძალიან რთული

მასალები:

მოხმარებადი მასალები არტისტული სამუშაოებისთვის, როგორიცაა კალმები, ქაღალდი, მუყაო, საღებავები, არტისტული მასალები, სცენის დიზაინისა და წარმოებისთვის საჭირო მასალები, კოსტიუმების მასალები, ტექნიკური აღჭურვილობა, მათ შორის ვიდეო ტექნოლოგია, მწვანე ეკრანი, კამერა, სტატივები, მიკროფონები, კომპიუტერები და მონიტორის პროგრამული უზრუნველყოფა.

რესურსები:

ჩართული არტისტებისა და მედია პედაგოგის ჰონორარები. მონაწილე არტისტები ადრე მუშაობდნენ გერმანული ენის მასწავლებლებად ამ დაწესებულებაში, რაც მათ კარგად აცნობდა ადგილობრივ პირობებსა და იქ განხორციელებულ სოციალურ მუშაობას. შენობა რამდენიმე ოთახს უზრუნველყოფდა მუშაობისთვის. ადგილზე მყოფმა სოციალურმა მუშაკებმა ხელი შეუწყვეს პროგრამის გავრცელებას დაწესებულების ფარგლებში, უზრუნველყვეს ბავშვებისა და მოზარდების რეგულარული მონაწილეობა, მშობლები მოიწვიეს პრეზენტაციაზე და თან ახლდნენ ექსკურსიებს.

ჯგუფი:

სემინარები ჩატარდა სამი არტისტის მიერ, რომლებსაც ჰქონდათ სპეციფიკური ექსპერტიზა ვიზუალურ ხელოვნებაში, თეატრალურ რეჟისურაში ფილმის მონტაჟის ცოდნით და მედია განმანათლებლის მიერ.

აუდიტორია:

24 ბავშვი და მოზარდი 8-დან 14 წლამდე ასაკის მიგრაციის ისტორიით შვიდი სხვადასხვა წარმოშობის ქვეყნიდან.

პრაქტიკის კონტექსტი:

პროექტი ჩატარდა ბერლინის მარცანის რაიონში მდებარე ლტოლვილთა საცხოვრებელში. დაწესებულება შედგება ორი ყოფილი საოფისე შენობისგან სულ 550 ადგილით საოჯახო და საერთო ოთახებში: ორი ექვსსართულიანი ფილებით მოპირკეთებული შენობა. ნაკვეთი მოიცავს სულ 15,000 კვადრატული მეტრის ფართობს. გარე სივრცე გავლურებულია და ჰგავს მიტოვებულ ურბანულ უდაბნოს, რომელიც მოიცავს ქვიშის სათამაშო მოედანს, ბურთის სათამაშო მოედანს და სხვადასხვა დასაჯდომ ადგილებს.

არტისტული საგანმანათლებლო პროექტის იმპულსი იყო ცარიელი პავილიონი, რომელიც მდებარეობდა დაწესებულებიდან არც თუ ისე შორს და განკუთვნილი იყო მონაწილეობითი არტისტული ქმედებების მეშვეობით გააქტიურებისთვის. არტისტთა კოლექტივმა, რომელიც ცნობილია ZIP ჯგუფის სახელით, დროებით გახსნა იქ „რადიკალური ოცნებების ოფისი“. ერთ-ერთი მიზანი იყო პავილიონის, რომელიც მდებარეობს დიდი მოედნის შუაგულში ქვეითების ზონაში, გაცოცხლება არტისტული საქმიანობის მეშვეობით.

ამ პროექტის კონცეფციის ერთ-ერთი გავლენა, რომელიც COVID-19 კრიზისის დროს განვითარდა, იყო ამბების თავიდან აცილების ფენომენი; ადამიანები თავს არიდებენ ამბებს ერთდროული კრიზისებით გადატვირთვის

გამო. გარდა ამისა, სხვადასხვა მედია და ინფორმაციის წყაროებზე წვდომის მრავალფეროვნება სულ უფრო მეტად იწვევს ყალბი ამბების გავრცელებას, რაც ყოველდღიურ ენაში ჩვეულებრივ წარმოადგენს ალარმიზმს და დეზინფორმაციას.

პროექტი დაფინანსდა „გლობალური სოფლის“, ბერლინის საშემსრულებლო ხელოვნების ფონდის მეშვეობით, „კულტურა აძლიერებს“ პროგრამის ფარგლებში.

პროექტი განხორციელდა 2023 წელს, 10 ინდივიდუალური სესიით 5 კვირის განმავლობაში, რაც დასრულდა კომპაქტური პროექტის კვირით.

პრაქტიკის მიზნები

პროექტის მეშვეობით მონაწილეებმა შეძლეს მედია-კრიტიკული უნარების შესწავლა და თვითგაძლიერების, პირადი ეფექტურობისა და თვითორგანიზების სტრატეგიების განვითარება. ჩართულმა ბავშვებმა და მოზარდებმა, 8-დან 14 წლამდე, ქალაქში გააფართოვეს თავიანთი ჰორიზონტები და შეხვდნენ მოდერირებულ გარემოში. როგორც წესი, ბავშვები და მოზარდები დროს ლტოლვილთა საცხოვრებლის მიმდებარე ტერიტორიაზე და დაწესებულების დერეფნებში ატარებენ. რადგან მშობლებს, როგორც წესი, არადადეგების დროს ექსკურსიების ან მსგავსი აქტივობებისთვის დრო და რესურსები არ აქვთ, ეს ღონისძიებები მაძლიერებით მიიღეს.

მონაწილეთა კიდევ ერთი საზრუნავი გერმანული ენის შესწავლა და ლტოლვილთა საცხოვრებლის იზოლაციისა და მოწყენილობისგან გაქცევა იყო. პროექტის მიზანი იყო ბავშვებისა და მოზარდების ნახალისება, რომ შემოქმედებითად ურთიერთობდნენ ერთმანეთთან და თავიანთ საცხოვრებელ გარემოსთან. განთავსების მონაწილეებთან კოლაბორაციული მუშაობა მიზნად ისახავდა არსებული წინასწარგანწყობების გაძლიერებას, ერთმანეთს შორის დიალოგის ხელშეწყობას და ერთმანეთის სამყაროების შესახებ ცნობიერების გაძლიერებას. შემოქმედებითი მუშაობა და არტისტული გამოხატვა საჯარო სივრცეებში შექმნილი იყო იმისთვის, რომ დახმარებოდა ბავშვებსა და მოზარდებს თავიანთი თავის გამოხატვასა და გახსნაში. გარდა ამისა, მონაწილეობითმა მიდგომამ მნიშვნელოვანი პიროვნული პასუხისმგებლობის გრძნობა გააღვივა. კერძოდ, მონაწილეები, რომლებსაც სხვაგვარად უჭირდათ კულტურულ შეთავაზებებზე წვდომა, არა მხოლოდ გაეცნენ მხატვრულ და თანამედროვე კულტურულ ფორმატებს, არამედ წახალისეს, დაეძლიათ თავიანთი შიშები. ისინი ამის ნაწილი გახდნენ.

დადებითი ამბების შექმნამ ბავშვებსა და მოზარდებს საშუალება მისცა დაუპირისპირდნენ თავიანთი ყოველდღიური ცხოვრების არასასიამოვნო რეალობას და ამავდროულად ისწავლონ ამ სიტუაციებთან გამკლავების დადებითი მექანიზმები. მედია მუშაობის მეშვეობით შეიქმნა საინფორმაციო პროგრამა და ფორმატები, რომლებიც ბავშვებმა არა მხოლოდ ერთად ჩაიფიქრეს, არამედ პასუხისმგებლობაც აიღეს მათ დადგმასა და მოდერაციაზე.

პრაქტიკის აღწერა

პროექტის სხვადასხვა ეტაპზე სამმა არტისტმა თავდაპირველად დაამყარა კონტაქტები ბავშვებთან და მოზარდებთან და შეთავაზა ადვილად ხელმისაწვდომი არტისტული სამუშაო მეთოდები საღამოს საათებში, რათა ეპოვნათ ერთგული ბავშვებისა და მოზარდების ჯგუფი, რომლებიც მოტივირებულნი იქნებოდნენ ზაფხულის არდადეგების დროს სცენარის შესაქმნელად და აქტიურები ყოფილიყვნენ როგორც კამერის წინ, ასევე კამერის მიღმა. გარდა ამისა, ჩავატარეთ რამდენიმე ექსკურსია, მაგალითად, ვესტმრეთ დოიჩე კინემათეკს – კინოსა და ტელევიზიის მუზეუმს, რომელიც იმ დროს ჯერ კიდევ პოტსდამერ პლაცზე იყო განთავსებული და მოვანყვეთ კინოთეატრში ვიზიტი. ჩვენ ვუყურეთ ფილმს „ბარბი“ 2023 წლიდან, გრეტა გერვიგის მხატვრულ ფილმს, რომელიც მრავალი ანიმაციით იყო შექმნილი.

ჩვენ ყურადღება გავამახვილეთ „კარგ ამბებზე“ და მონაწილეობით შევქმენით სიუჟეტური პროექტი, როგორც არტისტული სტრატეგია გამოგონილი საინფორმაციო პროგრამის ფორმატში, რომელსაც მონაწილეები უძღვებოდნენ. მწვანე ეკრანის ტექნოლოგიის გამოყენებით, ფილმის სცენების ფონზე განთავსდა ჰელერსდორფში მდებარე ცარიელი მეზობელი პავილიონის გამოსახულება, რამაც ის გადააქცია გამოგონილი ისტორიის გარემოდ, რომელიც საინფორმაციო პროგრამაში სრულიად ახალი მიმდინარე მოვლენის სახით იყო წარმოდგენილი.

ამის მისაღწევად, ბავშვებთან და მოზარდებთან ერთად შევიმუშავეთ კოლექტიური მომავლის ლაბორატორია, რომელშიც მონაწილეობითი მეთოდით სთორითელინგისა და დადგმების ჩართვა იყო შესაძლებელი.

ეს გულისხმობდა კლასიკური თეატრის ფორმების მედია საგანმანათლებლო მიდგომებთან შერწყმას. გამოყენებული იყო ისეთი არტისტული სტრატეგიები, როგორიცაა საჯარო წარმოდგენა, როლური თამაში, იმპროვიზაციული თეატრი, შემოქმედებითი წერა და სთორითელინგი.

დასკვნით ფაზაში ინდივიდუალური სიუჟეტური ხაზები გაერთიანდა კოლექტიურ ხედვაში - უკეთესი სამყაროს გამოგონილ ასახვაში, რომელიც წარმოდგენილია ამ საინფორმაციო პროგრამის ფორმატში. მონაწილეები ერთდროულად მოქმედებდნენ როგორც ავტორები, მსახიობები და კონტრიბუტორები.

ჩვენ განვიხილეთ ახალი ამბების თავიდან აცილებისა და ყალბი ამბების საკითხები „კარგ ამბებზე“ ფოკუსირებით და სთორითელინგის გამოყენებით, როგორც არტისტული სტრატეგიის ფიქციური საინფორმაციო პროგრამის ფორმატში.

ჟურნალისტ რ. რობერტის „ფრინველები არ არიან რეალური“ ფიქციური ნარატივით შთაგონებულმა, რომელიც 2018 წელს გავრცელდა როგორც შეთქმულების თეორია და განვითარდა აქტივისტურ მოძრაობად, ჩვენ მონაწილეებთან ერთად შევქმენით ფიქციური „ყალბი ამბები.“ ასევე, ჩვენ მათ ვასწავლეთ მოტყუების შესახებ, როგორც არტისტულად გამოყენებული სტრატეგიის შესახებ. ყალბი ამბების მედია სტრატეგიების გამოყენებით, ჩვენ შევქმენით დიზაინი, რომელიც ასახავს პოზიტიურ ცვლილებებს, როგორც „შემდეგ შესაძლო“ შედეგს.

ჩვენ დავდგით უკეთესი სამყაროს მედია სურათები, რომლებიც საბოლოოდ აისახა და გამოქვეყნდა როგორც „კარგი ამბების“ ისტორიები პროექტის ფინალურ ფაზაში. ფრაზა „გააკეთე ყალბად, სანამ ნამდვილად არ გააკეთებ“ გამოიყენებოდა, როგორც ფსიქოლოგიური მეთოდი ახალი უნარებისა და ტექნიკების შესასწავლად. მონოდება „გააკეთე ყალბად!“ ფოკუსირებული იყო ისტორიებზე, რომლებიც, როგორც ხედვით გაჯერებული კოლექტიური ნარატივები, სთავაზობენ იუმორისტულ იმპულსებს ცვლილებისთვის.

არტისტული მიდგომა

პროექტის სამ ეტაპზე გამოყენებული იყო არტისტული სტრატეგიები, როგორიცაა საჯარო სპექტაკლი, როლური თამაშები, იმპროვიზაციული თეატრი, შემოქმედებითი წერა და სთორითელინგი.

კოლაბორაციული სთორითელინგისა და თეატრის აქტივობები ასრულებდა ჰოლისტური სოციალური ლიანდაგის როლს, რაც საშუალებას აძლევდა როგორც არავერბალური თარგმანებისთვის, ასევე კოლექტიური ენისა და გამოხატვის საშუალებების შექმნისთვის. ამის საფუძველზე ჩვენ შევქმენით მონაწილეობითი, ზღაპრისმაგვარი იგავი მარტივ ენაზე, როგორც სიახლეთა პროგრამის შინაარსი. ენობრივი ბარიერები დაიძლია და შიშები თამაშურად დაიშალა.

მწვანე ეკრანის ტექნოლოგიის გამოყენებამ მნიშვნელოვანი როლი ითამაშა პროექტში. დასრულებული მოკლე მოთხრობა ლტოლვილთა საცხოვრებლის ერთ-ერთ ოთახში, იმპროვიზებულ მწვანე ეკრანის გარემოში გადაიღეს. კადრები მოგვიანებით ერთ-ერთმა არტისტმა დაამუშავა, პავილიონი დადგმული იყო როგორც ხელოვნურად შექმნილი სივრცე, რომელიც მსახურობდა როგორც ილუზიური, ასევე არტისტული ხედვითი სივრცის როლს.

მონაწილეთა ანონიმურობის უზრუნველსაყოფად, ჩვენ ავირჩიეთ ნაკლებად რთული დადგმა, გამოვიყენეთ მარტივი რეკვიზიტი, როგორიცაა პარკები და თვითნაკეთი ცხოველური ნიღბები. ამ მიდგომამ ხელი შეუწყო ციფრულ სამყაროში ჩართული ბავშვებისა და მოზარდების ვინაობის დამალვას, რითაც დავიცვით ისინი.

მონაწილეობრივი, დიალოგური სცენური განვითარების მეშვეობით ბავშვებისა და მოზარდების ყოველდღიური ცხოვრება თამაშობრივად ინტეგრირდა პროექტში. გამოყენებული იქნა იმპროვიზაციული თეატრისა და კინემატოგრაფიული ციფრული მედია პროდუქციების ორივე მეთოდი.

არტისტები, რომლებმაც გუნდურად განახორციელეს პროექტი, არიან მონაწილეობრივი, საძიებო კვლევითი პრაქტიკების ექსპერტები. თავიანთი შემოქმედებითი პერსპექტივით არტისტები თეატრს უახლოვდებიან ისე, როგორც მეცნიერები ლაბორატორიაში ღია პროცესით, იყენებენ სიტუაციურ და კონტექსტზე დაფუძნებულ მეთოდებს, რომლებიც შემფასებელ გაძლიერებას მოაქვს.

იმპროვიზაციის ტექნიკებისა და ჩაგრულთა თეატრის კონცეფციის გამოყენების მეშვეობით გაიფიქრა საერთო თემები და მონაწილეები გაძლიერდნენ თავიანთ თვითაღქმასა და თვითწარმოდგენაში. ჩაგრულთა თეატრი (TO) აღწერს თეატრალურ ფორმებს, რომლებიც ბრაზილიელმა თეატრის პრაქტიკოსმა აუგუსტო ბოალმა პირველად შეიმუშავა 1970-იან წლებში, თავდაპირველად ბრაზილიაში და მოგვიანებით ევროპაში.

მათ წაახალისეს ექსპერიმენტი თვითორგანიზებისა და თანამშრომლობის ფორმებით, ქსელურობა, შექმნა და კოლექტიური სწავლა. პრაქტიკული მუშაობა ასევე შეეხებოდა მედია განათლების ასპექტებს.

მონაწილე არტისტები ყოველ ლოკაციასა და კონტექსტს უნიკალურად განიხილავენ და ყველა მონაწილესთან ურთიერთობენ გამოკვლევითი და მონაწილეობითი მეთოდების საშუალებით ღია დიზაინის პროცესში.

თემები და შინაარსი შემუშავდა მონაწილეებთან ერთად ექსპერიმენტული და ღია ჩარჩოს ფარგლებში. კითხვებისა და მოქმედებების საშუალებით გაიხსნა და გამოიკვლია ურთიერთქმედების ახალი სივრცეები.

დაბალი ზღურბლის თეატრის სემინარებმა დასაწყისში მონაწილეთა ენთუზიაზმის ზრდას შეუწყო ხელი პროექტის მიმართ. მათ ხელი შეუწვეს ურთიერთგაცნობას და წარადგინეს განსახილველი თემა. პროექტის მობილურმა გარემომ საცხოვრებელ სივრცეში და ღია ტერიტორიაზე ერთობლივმა მუშაობამ ხელი შეუწყო ურთიერთობების ჩამოყალიბებას პროფესიონალებსა და მონაწილეებს შორის.

კოლექტიური ისტორიის შემუშავებისთვის ჩვენ გამოვიყენეთ შემოქმედებითი წერისა და ხატვის მეთოდები და პრაქტიკები. სთორითელინგი გამოიყენებოდა მომავლის ლაბორატორიის ფორმატად. მედია განათლების პროექტის შინაარსი გადაიცემოდა სწავლა-კეთების მიდგომით, ტრადიციული ფრონტალური ინსტრუქციის თავიდან აცილებით.

რეალურმა მედია წარმოებამ შეგნებულად აირჩია მინიმალისტური მიდგომა, უარი თქვა ზედმეტად დიდ აღჭურვილობაზე. გენდერული თემები არ იყო ძალდატანებით თავსმოხვეული, არამედ სამუშაო პროცესში ორგანულად წარმოჩენის საშუალება მიეცა. ეს უკვე აშკარა იყო ჩართულ პედაგოგებსა და მოხალისეებში, რომლებმაც პროექტში შეიტანეს მრავალფეროვანი პირადი ბიოგრაფიები (გენდერის, სექსუალური ორიენტაციის, ასაკის, ცხოვრების მოდელებისა და წარმომავლობის თვალსაზრისით).

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

სწავლება მუდმივად გროვდებოდა არაფორმალური რეფლექსიისა და პრაქტიკული ჩართულობის მეშვეობით. ყოველი სესია მოიცავდა დიალოგზე დაფუძნებულ შემოწმებებსა და უკუკავშირის რაუნდებს, სადაც მონაწილეებს შეეძლოთ გამოეხატათ, როგორ გრძნობდნენ თავს, რა ისწავლეს და რის შემდგომი გამოკვლევა სურდათ. არტისტული შედეგები, როგორიცაა ნახატები, მოკლე სცენარები და სპექტაკლის სცენები, გახდა როგორც გამომხატველი ინსტრუმენტები, ასევე სწავლების მტკიცებულება. მოგვიანო ეტაპებზე, ვიდეო პროდუქციის პროცესი თავად გახდა რეფლექსიისა და სინთეზის კოლექტიური მომენტი. არტისტებმა ხელი შეუწვეს ჯგუფური გაზიარების მომენტებს და წაახალისეს თანატოლთა უკუკავშირი, უსაფრთხო და მხარდამჭერ ატმოსფეროში.

სიახლეთა მაუწყებლობის ჟანრთან შემოქმედებითი თამაშის მეშვეობით, მონაწილეებმა ისწავლეს ნარატივების ანალიზი, დაკითხვა და რეკონსტრუქცია, რაც წარმოადგენს მედია წიგნიერების საფუძვლიან ნაბიჯებს.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით

არტისტულ პროცესში ხელი შეუწყო მონაწილეობით სწავლებას, გამოცდილებით სწავლებასა და კოლექტიურ სწავლებას, რამაც გააძლიერა მედია კომპეტენციების ცნობიერება. ეს მოიცავდა კინოს საშუალებით ილუზიის დეკონსტრუქციას და ყალბი ამბების შესახებ განათლებას, რაც პრაქტიკული განხორციელების გზით ხელშესახები გახდა.

მონაწილეობითი სწავლება: ახალგაზრდა მონაწილეები ჩაერთნენ თემების, სიუჟეტური ხაზების, როლებისა და გამოგონილი საინფორმაციო პროგრამის ვიზუალური სტილის თანაშემოქმედებაში. მათ მიიღეს მთავარი გადაწყვეტილებები მთელი პროცესის განმავლობაში და აქტიურად ჩამოაყალიბეს პროექტის მიმართულება.

გამოცდილებითი სწავლება: სწავლება მიმდინარეობდა არტისტული ინსტრუმენტებისა და რეალურ დროში მედია პროდუქციის პირდაპირი ჩართულობის მეშვეობით. ბავშვებმა შეისწავლეს თეატრი, მედია და სთორითელინგი არა ლექციების მეშვეობით, არამედ კეთებით, შექმნით და შესრულებით.

კოლექტიური სწავლება: პროცესების უმეტესობა იყო კოლაბორაციული – იმპროვიზაციის ვარჯიშებიდან ბოლო ვიდეო გადაღებამდე. ჯგუფური დისკუსიები, ერთობლივი პრობლემების გადაწყვეტა და თანაშემოქმედება ხელს უწყობდა ურთიერთ მხარდაჭერას და ჰორიზონტალურ სწავლებას.

საძიებო სწავლება: ღია ფორმატი იძლეოდა თამაშობრივი ექსპერიმენტებისა და აღმოჩენის საშუალებას. ახალგაზრდებმა შეისწავლეს მრავალი შესაძლებლობა, გამოსცადეს იდეები და მოახდინეს მათი კორექტირება მიმდინარეობისას.

კომპეტენციები

უნარები:

- შემოქმედებითი სთორითელინგი და სცენარის წერა, გამოგონილი ნარატივების, დიალოგებისა და სტრუქტურების შემუშავება დადგმული საინფორმაციო ფორმატებისთვის
- მედია პროდუქცია და სპექტაკლი, კამერის წინ მსახიობობა, როლური თამაშების ექსპერიმენტი, ვიდეო შექმნის ძირითადი პროცესების მხარდაჭერა
- არტისტული თვითგამოხატვა, მათ შორის ემოციების, გამოცდილებისა და იმედების გამოხატვა ნახატის, იმპროვიზაციისა და წერის მეშვეობით
- კომუნიკაცია და გუნდური მუშაობა, ჯგუფებში თანამშრომლობა, იდეების შეტანა, აქტიური მოსმენა, საერთო შედეგების ერთობლივი შექმნა
- რეფლექსიური პრაქტიკა, პირადი პროგრესის აღიარება, უკუკავშირის ფორმულირება
- გერმანული ენის გაუმჯობესება, მათ შორის ლექსიკონის გაფართოება და თავდაჯერებულობის ზრდა სთორითელინგში, დისკუსიასა და სპექტაკლში პრაქტიკული გამოყენების მეშვეობით

ცოდნა

- იმის გაგება, თუ როგორ იქმნება ამბები და როგორ აყალიბებს ეს აღქმას, მიკერძოების, დეზინფორმაციისა და ნარატიული ჩარჩოების ამოცნობა
- ყალბი ამბების მექანიზმები
- გამოყენებითი თეატრის პრაქტიკები (მათ შორის ჩაგრულთა თეატრი) როგორც გამოხატვის, დიალოგისა და სოციალური რეფლექსიის ინსტრუმენტები
- ვიზუალური სთორითელინგი და მწვანე ეკრანის ტექნიკები
- სოციალური და კულტურული მრავალფეროვნება

დამოკიდებულებები

- თავდაჯერებულობა თვითგამოხატვაში
- ტოლერანტობა და მოთმინება
- ღიაობა სხვადასხვა თვალსაზრისების, თანამშრომლობითი ტემპისა და მრავალფეროვანი სამუშაო სტილების მიმართ
- ემპათია
- მზაობა ინიციატივის გამოჩენისთვის, აქტიური მონაწილეობისა და სხვების მხარდაჭერისთვის საერთო მიზნების მიღწევაში

როგორ?

პროექტი სტრუქტურირებული იყო სამ ეტაპად. პირველი ფაზა ფოკუსირებული იყო თემის გაცნობაზე დაბალბარიერიანი პრაქტიკების მეშვეობით, რათა მონაწილეებისთვის პროექტში ჩართვა გაადვილებულიყო. მეორე ფაზაში გაზიარებული ისტორიები განვითარდა როგორც პოტენციური „ყალბი სათაურები“. ამ ფაზის განმავლობაში შეიქმნა სცენის დიზაინი, სცენარები და კოსტიუმები. მესამე ფაზა, პროექტის კვირა ზაფხულის არდადეგების დროს, ეძღვნებოდა საბოლოო დადგმასა და მედია პროდუქციას.

პროექტის განხორციელებისთვის დაიგეგმა ათი სესია, თითოეული ოთხი საათის ხანგრძლივობით, არდადეგების პერიოდის გარეთ, დაახლოებით ხუთიდან შვიდ კვირაში გადანაწილებული. მინიმუმ ერთი და ხშირად ორი სესია ტარდებოდა ყოველ კვირას შუადღის შემდეგ. ეს მოწყობა უზრუნველყოფდა უწყვეტ ჩართულობას და ეხმარებოდა მომენტუმის შენარჩუნებაში. ეს განაწილება განზრახ იქნა არჩეული წინა პროექტების გამოცდილების საფუძველზე, რომელიც მიუთითებდა, რომ შეიძლება რთული იყოს ბავშვებისა და მოზარდების ენთუზიაზმის თანმიმდევრულად შენარჩუნება კვირაში მხოლოდ ერთი სესიით, განსაკუთრებით თუ ბავშვი გამოტოვებდა შეხვედრას და ორკვირიანი შესვენების შემდეგ უნდა დაუბრუნებოდა თემას. ამ ათი სესიის შემდეგ ინტენსიური ფაზა გაიმართა ზაფხულის არდადეგების პირველ კვირაში. ამ ეტაპზე მონაწილეებთან მუშაობას სულ 6 საათი დაეთმო.

საბოლოო ერთობლივ კინოჩვენებაზე წარდგენილ იქნა იმპროვიზებული მოკლემეტრაჟიანი ანიმაციური ფილმი.

ნაბიჯი 1: გარემოს და სამიზნე ჯგუფის საჭიროებების შესწავლა. საწყისი ნაბიჯი მოიცავდა კონტექსტის გაგებას და სამიზნე ჯგუფის საჭიროებების იდენტიფიცირებას.

ნაბიჯი 2: კონცეფციის შემუშავება და დაფინანსება. ეს ეტაპი ფოკუსირებული იყო პროექტის დიზაინზე და საჭირო დაფინანსების უზრუნველყოფაზე.

ნაბიჯი 3: რეალიზაცია – პროექტი სტრუქტურირებულია 3 ფაზად:

ფაზა 1 - შესაბამისობა კასტინგის ნაცვლად:

დაბალბარიერიანი თეატრალური, პედაგოგიური სემინარები არა მხოლოდ ხელს უწყობდა მონაწილეების ერთმანეთთან გაცნობას, არამედ მათ პროექტიც გააცნო. მობილური გარემოს უნიკალურობამ, სადაც საწყისი ფაზა საზოგადოებრივ საცხოვრებელსა და ჰელერსდორფის პავილიონში ჩატარდა, უზრუნველყო ფართო წვდომა და პროფესიონალებსა და მონაწილეებს შორის სწრაფი და პირდაპირი ურთიერთობების დამყარების საშუალება მისცა.

ფაზა 2 - კოლექტიური სთორითელინგის ლაბორატორია:

ჯგუფურ მუშაობაში შემოქმედებითი წერის მეთოდების გამოყენებით შეიქმნა ისტორიები, რომლებიც ცვლილებისა და ტრანსფორმაციის ხედვითი რეფლექსიების როლს ასრულებს. ეს ისტორიები დაიდგა ფიქციური საინფორმაციო პროგრამის სახით. ამ ეტაპზე მედიაგანათლების საწყისი ასპექტებიც განიხილებოდა: რა არის ყალბი ამბები? როგორ ვცნობთ, რომელი ინფორმაცია არის ჭეშმარიტი? აქ მედია სტრატეგიები განირჩეოდა არტისტული სტრატეგიებისგან, ყურადღება ფოკუსირდებოდა სიმბოლურ სთორითელინგზე, რომელსაც ვირუსული გავრცელებაც შეუძლია.

ფაზა 3 - მოკლემეტრაჟიანი ფილმის დადგმა და გადაღება:

გადაღებები ლტოლვილთა საცხოვრებელში არსებულ ოთახში მიმდინარეობდა, სადაც მარტივი მობილური მწვანე ეკრანის სტუდია მოვანყვეთ. ისტორია ფიქციურად ჰელერსდორფის პავილიონში იყო მოთავსებული. პავილიონი დადგმის ადგილად იქცა მწვანე ეკრანის ტექნოლოგიის გამოყენებით და ფოტოგრაფიული ტექნიკის საშუალებით ილუზიის სახით მხატვრულად იქნა ინტეგრირებული ფილმის ფონში. თვითმოდერიებული საინფორმაციო გამოშვების ფორმატში, ის, რაც რეალურ მოვლენებს ჰგავდა, მხატვრულად იყო შეფუთული. „რეალური“ ყალბი ამბებისგან განსხვავებით, მოტყუება მხატვრულ სტრატეგიად იყო განმარტებული.

ნაბიჯი 4: ფილმის მონტაჟი და შემდგომი მუშაობა. ეს ეტაპი მოიცავდა გადაღებული მასალის მონტაჟს და შემდგომი საქმიანობების განხორციელებას.

ნაბიჯი 5: პრეზენტაცია და გამოქვეყნება. ბოლო ეტაპი მოიცავდა დასრულებული პროექტის პრეზენტაციას

და მის გამოქვეყნებას შედეგების უფრო ფართო აუდიტორიისთვის გასაზიარებლად.

ისტორია პრაქტიკიდან:

[Think common, play common! Final GoodNews Film](#)

ზეგავლენა:

ბავშვები და მოზარდები, მათ მშობლებთან და დაწესებულების თანამშრომლებთან ერთად, ძალიან ამაყობდნენ შედეგით და ეს ერთობლივი პრეზენტაციით აღნიშნეს. იმ მონაწილეებსაც კი, რომლებიც იმ დროისთვის სხვა დაწესებულებაში გადავიდნენ, არაფორმალური არხებით მიეწოდათ ინფორმაცია და დაესწრნენ პრეზენტაციას. ყველა მონაწილემ, დროებით განსაზღვრულ გამოცდილებით სივრცეში, განიცადა, თუ როგორ შეიძლება თვითორგანიზებისა და თანამშრომლობის ფორმებმა გამოიწვიოს კოლექტიური წარმატების საერთო განცდა.

ავტორები:

პროექტის განვითარება: ევა რანდელცჰოფერი დავიდ ფიშერთან თანამშრომლობით

მონაწილე არტისტები: ანის ჰამდუნი, გიორგიოს კეხაგიასი, ევა რანდელცჰოფერი

თანამშრომლობის პარტნიორები:

Stadt|RaumMuseum e. V.

NESWA e. V. (New Empowered Society for Women and Activism)

ბიტერფელდერ შტრასეზე ლტოლვილთა საზოგადოებრივი საცხოვრებელი

EJF (ევანგელისტური ახალგაზრდობისა და კეთილდღეობის ასოციაცია)

ბმულები:

[Think common – play common! – StadtRaumMuseum](#)

[Website of Eva Randelzhofer _ProjectPage](#)

[Think common, play common! Final GoodNews Film](#)

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- რომელი კონკრეტული არტისტული მეთოდები, რომლებიც წარმატებული იყო აღწერილ პროექტში, შეიძლება გამოყენებულ იქნას სხვა კონტექსტებში (მაგ., სკოლები, ახალგაზრდული ცენტრები, საზოგადოებები)?
- კიდევ რა თემების განხილვა და დეკონსტრუქცია შეიძლება, ახალი ამბების თავიდან აცილების მსგავსად, არტისტული მეთოდებით? რომელი თემებია აქტუალური ამჟამად?
- ხელოვნური ინტელექტისა და სმარტფონების განვითარების კონტექსტში უფრო ადვილია პროექტის განხორციელება? როგორ შეუძლიათ ბავშვებსა და მოზარდებს გახდნენ მედია შემქმნელები ისეთი უმარტივესი ინსტრუმენტების გამოყენებით, როგორიცაა სმარტფონები და ხელოვნური ინტელექტი?
- რა გზებით შეიძლება „მომავლის ლაბორატორიის“ კონცეფციის გამოყენება სხვა პროექტებში მომავლისთვის შემოქმედებითი ხედვების განვითარებისათვის?
- როგორ შეიძლება გამოყენებული არტისტული სტრატეგიების (როგორიცაა სპექტაკლი, როლური თამაში ან სთორითელინგი) ადაპტაცია სხვადასხვა სამიზნე ჯგუფებისთვის ან თემებისთვის?

**ვისია:
ადამიანის
უფლებები /
აქტიური
მოქალაქეობა**

ძალაუფლების ვაკუუმი **- თეატრალური ექსპერიმენტი** **დირექტორის არყოფნისას**

განსაზღვრული მისია:

ციფრული ხელოვნება, ძალაუფლება და ძალაუფლების სტრუქტურები, დემოკრატიის ექსპერიმენტი, ბავშვთა მონაწილეობა, ინსტიტუციური კრიტიკა, თეატრი/სპექტაკლი, საგანმანათლებლო ინსტიტუტები, ავტორიტეტი და ლიდერობა, იერარქიები, ფიქცია vs რეალობა, სოციალური ცხელი წერტილები, მრავალფეროვნება, ინტეგრაცია, ხელოვნური ინტელექტი, ზედამხედველობა, გადანაცვტილების მიღების პროცესები, სკოლის საზოგადოება, კომუნიკაცია, სტატუსი და პრესტიჟი, კონტროლის დაკარგვა, ტრანსფორმაციული ხელოვნება.

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ინსტალაცია (მუდმივი გრძელვადიანი ინსტალაცია ინსტიტუციონალურ ძალაუფლების ცენტრში)
 სპექტაკლი (9-კვირიანი თეატრალური გრძელვადიანი ექსპერიმენტი)
 მონაწილეობითი ხელოვნება (მთელი სკოლის საზოგადოების უცნობი ჩართულობა)
 კონცეპტუალური ხელოვნება (ფიქციისა და რეალობის სისტემატური ზღვარების ბუნდოვანება)
 სოციალური პრაქტიკის ხელოვნება (პირდაპირი ჩარევა რეალურ საზოგადოებრივ სტრუქტურებში)
 პროცესის ხელოვნება (დინამიურად განვითარდა სამი თვის განმავლობაში)
 დოკუმენტური ხელოვნება (მედია თანხლება და არქივირება)

სირთულე:

5 – ძალიან რთული

რატომ:

პროექტს სჭირდებოდა თვეების განმავლობაში საიდუმლო წინასწარი დაგეგმვა ექვსი პროფესიონალი არტისტის გუნდთან ერთად, კოორდინირებული თანამშრომლობა სკოლის ხელმძღვანელობასა და სკოლის ზედამხედველობასთან, მუდმივი ჩარევა ჰამბურგის ერთ-ერთი უდიდესი სკოლის მიმდინარე საქმიანობაში, რომელშიც 1,800 მოსწავლე და 300 თანამშრომელია, ასევე რთული ფიქციის შენარჩუნება ცხრა კვირის განმავლობაში, რაც მოითხოვდა ყოველდღიურ ახალ იმპროვიზაციებსა და რეაქციებს, მონაწილეთა უმრავლესობის ხელოვნების პროექტის შესახებ ინფორმირების გარეშე.

აუდიტორია:

ჰამბურგ-დულსბერგის დაწყებითი და საშუალო სკოლის ალტერ ტაიხვეგის მთელი სკოლის საზოგადოება: 1,800 მოსწავლე 6-18 წლის ასაკში, მათი მშობლები 80-ზე მეტი ქვეყნიდან, 300 თანამშრომელი (მასწავლებლები, ადმინისტრაცია, დამლაგებლები, კაფეტერიის პერსონალი).

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

პროექტი განხორციელდა 2025 წლის იანვრიდან მარტამდე ჰამბურგში, საზოგადოებრივი ინტენსიური დებატების პერიოდში საგანმანათლებლო ინსტიტუტებში მონაწილეობის, დემოკრატიული განათლებისა და სკოლებში ხელოვნური ინტელექტის დანერგვის შესახებ.

დაწყებითი და საშუალო სკოლა ალტერ ტაიხვეგი მდებარეობს დულსბერგის რაიონში, სოციალურ ცხელ წერტილში, სადაც ოჯახების დიდი ნაწილი იღებს სოციალურ დახმარებას, მაღალია უმუშევრობა და შეზღუდულია საგანმანათლებლო შესაძლებლობები. მრავალ ოჯახს აქვს მიგრაციული წარმომავლობა და მცირე კონტაქტი ექსპერიმენტული თეატრის ფორმებთან ან თანამედროვე ხელოვნებასთან. ბავშვები და

ახალგაზრდები იშვიათად იღებენ სკოლის გარეთ იმ განცდას, რომ მათი აზრები მოისმინება და მათი იდეები სერიოზულად აღიქმება. ამ გარემოში პროექტმა განავითარა განსაკუთრებით ინტენსიური ზეგავლენა. ეს დრო ხასიათდებოდა საზოგადოებრივი დისკუსიებით ავტორიტეტის, ლიდერობისა და ინსტიტუტების როლის შესახებ დემოკრატიულ პროცესებში.

სპეციფიკა:

იდეა წარმოიშვა კულტურული აგენტი მატეას ფოგელისა და სკოლას შორის ხანგრძლივი ნდობით სავსე თანამშრომლობიდან. როდესაც პოპულარულმა და აქტიურმა დირექტორმა ბიორნ ლენგვენუსმა დაგეგმა სამთვლიანი შეხვედრები ახალ ზელანდიაში, ფოგელმა ამოიცნო უნიკალური შესაძლებლობა ექსპერიმენტისთვის ძალაუფლებისა და ლიდერობის შესახებ. კონცეფცია შემუშავდა პროფესიონალი თეატრალების გუნდთან თანამშრომლობით, რომლებიც ყველა გამოცდილი იყვნენ მონაწილეობრივ და ინსტიტუციურ-კრიტიკულ პროექტებში. იმპულსი იყო საგანმანათლებლო დაწესებულების ჩვეულებრივ უხილავი ძალაუფლების სტრუქტურების ხილვადობისა და კითხვის ნიშნის ქვეშ დაყენება და იმის გამოკვლევა, თუ ვინ იღებს სინამდვილეში გადაწყვეტილებებს და რა კრიტერიუმების მიხედვით.

პრაქტიკის მიზნები

“ძალაუფლების ვაკუუმი” ისახავდა ამბიციურ მიზანს - არა მხოლოდ თეორიულად განეხილა ძალაუფლების სტრუქტურები დიდ საგანმანათლებლო ინსტიტუტში, არამედ გაეხადა ისინი ექსპერიმენტულად და არტისტულად შესაგრძნობი. სკოლის ხელმძღვანელობის დროებით კუსთვის, სამი დაწყებითი სკოლის მოსწავლისთვის და ბოლოს, ხელოვნური ინტელექტისთვის გადაცემით, ყურადღების ცენტრში ფუნდამენტური საზოგადოებრივი საკითხები უნდა მოქცეულიყო: ვინ იღებს ჩვენს შესახებ გადაწყვეტილებებს და რა კრიტერიუმებით? როგორ ვანალიზებთ ძალაუფლებას დემოკრატიულ ინსტიტუტებში? როგორ მივუდგეთ ბავშვებსა და ახალგაზრდებს სერიოზულად და როგორ ჩავრთოთ ისინი ჩვენს გადაწყვეტილების მიღების პროცესებში? პროექტი განსაკუთრებით ისწრაფოდა, რომ „ალტერ ტაიხვეგის“ ბავშვებსა და ახალგაზრდებს — რომელთაც ჩვეულებრივ იშვიათად ეძლევათ სიტყვა — მიეღოთ კონკრეტული განცდა, რომ მათი აზრები მნიშვნელოვანია, მათი ინტერესები აღიქმება და გათვალისწინებულია, ხოლო მათი იდეების განხორციელება შესაძლებელია; ამავდროულად კი ხელოვნებისა და განათლების გაერთიანებით და გაბედული ექსპერიმენტირებით გახსნილიყო ახალი შესაძლებლობების სივრცეები.

პრაქტიკის აღწერა

არტისტული მიდგომა

სახელოვნებო პროექტი ფუნქციონირებდა როგორც მუდმივი ინსტალაცია, რომელმაც დირექტორის ოფისი სრულად გარდაქმნა სცენად - მთლიანად დაცარიელებული, გარდა ბონსაის ხისა და აკვარიუმის ცენტრში. კლასიკური თეატრის სპექტაკლებისგან განსხვავებით, სადაც სცენასა და აუდიტორიას შორის არსებობს მკაფიო განცალკევება, ინსტალაცია მუდმივად და დიფუზურად მოქმედებდა მთელ სასკოლო საზოგადოებაში. პროექტში გამოყენებული იყო გაუცხოების ეფექტები ფიქციასა და რეალობას შორის საზღვრების განზრახ ბუნდოვანების მეშვეობით - თავდაპირველად არავინ იცოდა, ეს იყო სერიოზული კადრული გადაწყვეტილებები თუ ხელოვნება.

სპექტაკლის ელემენტები მოიცავდა ავთენტურ ოფიციალურ ქმედებებს: ელექტრონული წერილები ფაკულტეტისთვის, ხმოვანი განცხადებები, შეხვედრების დაგეგმვა, გამოსვლები სასკოლო საზოგადოებისთვის, ვებგვერდის ცვლილებები და სოციალური მედიის პოსტები. მონაწილეობითი მეთოდები მოიცავდა მთელ სასკოლო საზოგადოებას როგორც უცნობ მსახიობებს - ყველა რეაქცია ხდებოდა სპექტაკლის ნაწილი. მედია სტრატეგიებმა გააფართოვა მოქმედების არეალი ინსტაგრამის, LinkedIn-ისა და ბავშვთა საინფორმაციო პროგრამა LOGO-ს ვიზიტის მეშვეობით. პროექტი განზრახ მუშაობდა გაღიზიანებასა და გაურკვევლობასთან როგორც სახელოვნებო საშუალებებთან, რათა ხელისუფლების მიმართ ავტომატური რეაქციები ხილული გაეხადა.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები:

სწავლება მოიპოვებოდა მრავალი დოკუმენტირებისა და რეფლექსიის ფორმატის მეშვეობით: ცნობილმა კინორეჟისორმა მარტინ დ'კოსტამ თან ახლდა მთელ პროექტს და შექმნა მომხიბვლელი 20-წუთიანი დოკუმენტური ფილმი, რომელმაც აღბეჭდა ემოციური რეაქციები და საზოგადოებრივი დინამიკა. დირექტორის დაბრუნების შემდეგ მთელ ფაკულტეტთან ერთად თითქმის 90-წუთიანი ინტენსიური დისკუსია გაიმართა, რომელშიც როგორც დადებითი, ისე კრიტიკული ხმები გაისმა. მედიის რეაქციამ - ადგილობრივი გაზეთებიდან ბავშვთა საინფორმაციო პროგრამა LOGO-მდე - ფართო საზოგადოებრივი დებატები შექმნა ძალაუფლების, მონაწილეობისა და ხელოვნების როლის შესახებ საგანმანათლებლო დაწესებულებებში. „ბავშვთა ლიდერობის“ სოციალური მედიის პოსტებს ასობით გაზიარება და კომენტარი ქონდა, რამაც საზოგადოებრივი განხილვები გააჩინა. მასწავლებელთა კოლექტივში და მშობლებს შორის მიმდინარე დისკუსიებმა აჩვენა, რომ პროექტმა უფრო ღრმა კითხვები დააყენა იერარქიებსა და გადაწყვეტილების მიღების პროცესებზე.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

- გამოცდილებითი სწავლება: ყველა მონაწილემ პირდაპირ და ფიზიკურად განიცადა, როგორ იგრძნობა ძალაუფლების სტრუქტურები - როგორც გავლენისა და შემოქმედებითი სივრცეების მოპოვება, ისე მათი დაკარგვა
- ტრანსფორმაციული სწავლება: პროექტმა აიძულა კრიტიკული რეფლექსია არსებულ ავტორიტეტულ სტრუქტურებზე და ბუნებრივად აღქმული იერარქიების დაკითხვა
- კოლექტიური სწავლება: მთელმა სკოლის საზოგადოებამ გაიარა ერთობლივი სწავლების პროცესი ძალაუფლების, კომუნიკაციისა და გადაწყვეტილების მიღების შესახებ
- მონაწილეობითი სწავლება: განსაკუთრებით სამმა დაწყებითი სკოლის ბავშვმა განიცადა რეალური მონაწილეობა და თანაგანსაზღვრა, რადგან მათ რეალურად მიეცათ საშუალება მიეღოთ გადაწყვეტილებები, რომლებიც განხორციელდა
- კონფლიქტზე დაფუძნებული სწავლება: ზოგჯერ ინტენსიური ემოციური რეაქციები ქმნის სასწავლო სიტუაციებს კონფლიქტების დამუშავებისა და სხვადასხვა პერსპექტივების გაგების აუცილებლობის გამო

კომპეტენციები:

უნარები:

- კრიტიკული აზროვნება ძალაუფლების სტრუქტურებისა და იერარქიების შესახებ
- კომუნიკაციის უნარები კონფლიქტურ სიტუაციებში
- მონაწილეობის კომპეტენცია და დემოკრატიული მონაწილეობა
- მედიაინჟინერება სოციალური მედიისა და საზოგადოებრივი ყურადღების მართვის მეშვეობით
- ბუნდოვანების ტოლერანტობა გაურკვეველ სიტუაციებთან გამკლავებისას
- რეფლექსიის უნარი საკუთარი რეაქციებისა და ემოციების შესახებ.

ცოდნა:

- ღრმა გაგება ძალაუფლების სტრუქტურებისა ინსტიტუტებში
- ხედვები დემოკრატიული პროცესებისა და გადაწყვეტილების მიღების შესახებ
- ცოდნა სტატუსისა და პრესტიჟის როლის შესახებ სოციალურ სისტემებში
- ხედვები იმის შესახებ, თუ როგორ ფუნქციონირებენ სკოლები როგორც „თავისებური ბიოტოპები“ არაფორმალური იერარქიებით.

დამოკიდებულებები:

- გამბედაობა არსებული სტრუქტურების კრიტიკისთვის
- ღიაობა ალტერნატიული პერსპექტივებისა და არატრადიციული გადაწყვეტილებების მიმართ

- ემპათია ძალაუფლებრივ ურთიერთობებში სხვადასხვა პოზიციების მიმართ
- მზადყოფნა თვითრეფლექსიისთვის საკუთარი პრივილეგიებისა და რეაქციების შესახებ
- ბავშვებისა და ახალგაზრდების მოსაზრებებისა და იდეების პატივისცემა.

როგორ?

1. ნდობის ჩამოყალიბება და იდეების განვითარება: კულტურულ აგენტსა და სკოლას შორის მრავალწლიანმა თანამშრომლობამ შექმნა ნდობის საფუძველი რისკიანი ექსპერიმენტისთვის
2. საიდუმლო კონცეფციის შემუშავება: პროფესიონალ არტისტთა გუნდთან კოლაბორაციული დაგეგმვა რამდენიმე თვის განმავლობაში, სამფაზიანი კონცეფციის შემუშავება სხვადასხვა "მემკვიდრეებით"
3. სტრატეგიული ინიციატივა: მხოლოდ რამდენიმე მთავარი პირი იყო წინასწარ ინფორმირებული: დირექტორის მოადგილე, სკოლის ზედამხედველი, დარაჯი, სკოლის ოფისის მენეჯერი - ყველა დანარჩენი უცოდინარი დარჩა
4. ფაზა 1 - კუ (იანვარი): დირექტორის ოფისის სრული დაცლა, აკვარიუმისა და ბონსაის დაყენება, ახალი დირექტორის გონსალა ცაიდლერ-ბრაკის გამოცხადება ხელოვნების პროექტზე მითითების გარეშე
5. ფაზა 2 - ბავშვთა ხელმძღვანელობა (თებერვალი): კუს "გადადგომის" შემდეგ, თანამდებობის დაკავება მარსელის (10), ჯერინას (10) და ცელინეს (9) მიერ, ბავშვური რეფორმების დაუყოვნებელი განხორციელება (საშინაო დავალების გაუქმება, ქუდების ნებართვა, ყოველდღიური კარტოფილი), მედია გაშუქება "LOGO"-ს მიერ
6. ფაზა 3 - ხელოვნური ინტელექტი (მარტი): "ინტერვენცია" სკოლის ადმინისტრაციის მხრიდან, ხელოვნური ინტელექტის Kl.nd 1.4.0-ის დაყენება ტოტალიტარული ზედამხედველობის გეგმებით, როგორც გალიზიანების ესკალაცია
7. გადანყვება და რეფლექსია: დირექტორის დაბრუნება, ფაკულტეტთან ვრცელი განხილვა, გამოცდილების დოკუმენტირება, დოკუმენტური ფილმის პრემიერა

ისტორია პრაქტიკიდან:

"მე თავად განვიცადე გადამწყვეტი მომენტი, როდესაც ბიორნმა სკოლის მთავარი გასაღები გადმომცა: ხელში მცირე ლითონის ნაჭერთან ერთად, შესაძლებლობების მთელი კოსმოსი გაიხსნა. უეცარმა შემოქმედებითმა ძალამ სიტყვასიტყვით თითის წვერებში მიჩხვლიტა. გასაღების შემდგომი დაბრუნება მცირე ამპუტაციას ჰგავდა. გასაღების მოგვიანებით დაბრუნება პატარა ამპუტაციას ჰგავდა. დირექტორის კაბინეტის ხელახლა დაცლა კი ერთდროულად ჩემი პრივილეგირებული სამუშაო ადგილის დაცლასაც ნიშნავდა." (მათიას ვოგელი)

განსაკუთრებით შემძვრელი სცენა მოხდა, როდესაც სამმა დაწყებითი სკოლის მოსწავლემ გახსნა თავისი პირველი ფაკულტეტის შეხვედრა. საკუთარი ხელით დამზადებული ოფიციალური სამკერდე ნიშნებითა და სერიოზული სახეებით, ისინი 300 ზრდასრული თანამშრომლის წინაშე სიტყვით გამოვიდნენ. მარსელმა სიამაყით გამოაცხადა: „ჩვენ გავაუქმეთ საშინაო დავალება, რადგან სწავლა სტრესის გარეშეც მუშაობს!" აუდიტორიის რეაქციები მერყეობდა შეძრული ღიმილებიდან დაბნეულ თავის ქნევამდე. ერთმა კოლეგამ მოგვიანებით ჩამოაყალიბა თავისი გამოცდილება: "უსიამოვნო იყო, რომ უეცრად აღარ ვიყავი იმათ შორის, ვინც ყველაფერი იცოდა. თითქოს მე ვიყავი უბრალო სუბიექტი და არა მნიშვნელოვანი პიროვნება სკოლის იერარქიაში."

ზეგავლენა:

მიზნობრივი ზეგავლენა:

პროექტმა მიაღწია თავის მიზანს, რაც გულისხმობდა ძალაუფლების სტრუქტურების თვალსაჩინოობას და საგანმანათლებლო დაწესებულებებში მონაწილეობისა და დემოკრატიის შესახებ ფართო დებატების დაწყებას. ბავშვებმა პირველად განიცადეს რეალური შემოქმედებითი ძალა და იხილეს მათი იდეების განხორციელება. სკოლის საზოგადოება გაცნობიერებული იყო იერარქიებისა და არაფორმალური

ძალაუფლების სტრუქტურების მნიშვნელობის მიმართ.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

რეაქციების ემოციურმა ძალამ გამოცდილი არტისტების გუნდიც კი გააკვირვა. განსაკუთრებით ფუნქციონალურ პოზიციებზე მყოფმა მასწავლებლებმა ძლიერი ემოციებით უპასუხეს ძალაუფლებასთან სიახლოვის დროებით დაკარგვას. პროექტმა გამოავლინა, თუ რამდენად იკვეთება სკოლებში სტატუსი და პრესტიჟი სკოლის ხელმძღვანელობასთან არაფორმალური წვდომის მეშვეობით. იმის გააზრებამ, რომ თუნდაც აშკარად გამოგონილმა ექსპერიმენტმა შეძლო ძალაუფლების დაკარგვის ნამდვილი გრძნობების გამოწვევა, აჩვენა არტისტული ინტერვენციების ძალა.

მედიის ყურადღებამ ყველა მოლოდინს გადააჭარბა - ბავშვთა საინფორმაციო პროგრამა LOGO-დან დაწყებული სოციალურ მედიაში ასობით გაზიარებამდე. პროექტი ალტერნატიულად აღინიშნებოდა როგორც "გულთბილი ავაზაკობა" ან "არაჩვეულებრივად ამაღელვებელი დემოკრატიის ექსპერიმენტი". ამავდროულად, წარმოიშვა მიმდინარე დისკუსიები ხელოვნების საზღვრების, ასეთი ექსპერიმენტების ლეგიტიმურობისა და იმ კითხვის შესახებ, თუ როდის წყვეტს ხელოვნება უვნებლად ყოფნას. ის ფაქტი, რომ 90-წუთიანმა დისკუსიამ და ფორმალურმა ბოდიშმაც კი ვერ მოაგვარა სრულად წყლები, აჩვენა გამოწვეული რეფლექსიის პროცესების მდგრადობა.

ავტორები:

ძირითადი არტისტული გუნდი: მათიას ფოგელი (კულტურული აგენტი, იურისტი და კინორეჟისორი), კერსტინ შტეფები (ოპერის რეჟისორი), ანტონია რეჰფიუსი (თეატრის შემქმნელი), სოფია ჰუსაინი (თეატრის შემქმნელი), ჰანე ლენცე-ლაუხი (კოსტიუმისა და სცენოგრაფიის დიზაინერი), ლეონი აპოლდი (კოსტიუმისა და სცენოგრაფიის დიზაინერი), მარტინ დ'კოსტა (დოკუმენტაციის კინორეჟისორი).

თანამშრომლობის პარტნიორები ინსტიტუციაში: იან პოლი (დირექტორის მოადგილე), ეკარტ კუნცე (დიდაქტიკური ლიდერი), ჯანეტ რაიზერი (სკოლის ზედამხედველობა), სკოლის ოფისის მენეჯერი, დარაჯი, კაფეტერიის მენეჯერი

ბმულები:

<https://kulturagenten-hamburg.de/projekte/das-machtvakuum/>

<https://www.instagram.com/p/DGX8BblMGL-/?hl=de>

დაფინანსებულია კულტურისა და სკოლის ჰამბურგის პროექტების ფონდის მიერ.

დოკუმენტური ფილმის პრემიერა 2025 წლის ზაფხულში.

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- თქვენს დაწესებულებაში რომელ ძალაუფლების სტრუქტურებს მიიჩნევთ თავისთავად მიღებულად, რომელთა კითხვის ნიშნის ქვეშ დაყენება შესაძლებელია? როგორი იქნებოდა თქვენი განწყობა, თუ ისინი მოულოდნელად შეიცვლებოდა?
- როდესაც ფიქრობთ თქვენს ემოციურ რეაქციაზე ასეთ ექსპერიმენტებზე: რას ამბობს ეს თქვენს დამოკიდებულებაზე ძალაუფლების, სტატუსისა და პრივილეგიების მიმართ?
- როგორ შეგვიძლია ბავშვებისა და ახალგაზრდებისთვის ნამდვილი მონაწილეობისა და თანაგადაწყვეტილების უზრუნველყოფა დამტკიცებული სტრუქტურების საფრთხეში ჩაგდების გარეშე? სად ვავლებთ საზღვარს მონაწილეობასა და პასუხისმგებლობას შორის?
- რა როლი შეიძლება და უნდა ითამაშოს ხელოვნებამ საზოგადოებრივ ინსტიტუტებში? როდის წყდება თქვენთვის „უვნებელი ღონისძიება“ და იწყება პრობლემური საზღვრების გადალახვა?
- როგორ იქცევით, როდესაც ფიქცია და რეალობა ერთმანეთში ირევა? რა უსაფრთხოება გჭირდებათ ექსპერიმენტული პროცესებში ჩართულობისთვის?

**ვისია:
აქტიური
მოქალაქეობა**

წიგნის წვეულება ხესთან ერთად

განსაზღვრული მისია:

საზოგადოებრივი ჩართულობა, სამოქალაქო გამოხატვა, ადამიანური კავშირი, ჯანმრთელობა და კეთილდღეობა

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ლიტერატურა, სპექტაკლი

სირთულე:

2 - მარტივი

დრო:

მთავარი სირთულე დაკავშირებული იყო ადამიანების ხელმისაწვდომობასთან, რადგან პრაქტიკა ხორციელდებოდა ნებაყოფლობითი საფუძვლით და ყველას ჰქონდა სხვა პროფესიული ვალდებულებები.

ორგანიზაცია - მეორე სირთულე დაკავშირებული იყო წიგნის არჩევანზე გადაწყვეტილებასთან (რადგან ორგანიზატორებს უნდა დაეცვათ იტალიური საავტორო უფლებების კანონები), რეპეტიციებთან, იმის გადაწყვეტასთან, თუ რაზე უნდა ემსჯელათ და შემდეგ თავად ღონისძიების ჩატარებასთან.

მასალები და რესურსები:

წიგნების მოპოვება არ იყო რთული და თუ აქტივობა ტარდებოდა პამპულოს ხის ქვეშ, ეს იყო მარტივი, რადგან იქ იყო სკამები და ადგილი ძალიან კომფორტული იყო. ორგანიზატორებს ჩვეულებრივ არ სჭირდებოდათ გამაძლიერებელი, მაგრამ თუ სჭირდებოდათ, ჰქონდათ პორტატული მიკროფონი დინამიკით. უფრო მასშტაბური ღონისძიებებისთვის ეს უფრო რთული იყო. მაგალითად, პლაჟზე მეგაფონი იყო საჭირო. თუ ხმის გაძლიერება იყო საჭირო, ის უნდა ყოფილიყო ბატარეებზე მომუშავე, არა ელექტროქსელზე დამოკიდებული.

ჯგუფი - რამდენიმე ფასილიტატორი მონაწილეობს სესიის მომზადებასა და წარმართვაში და კიდევ რამდენიმე მოხალისე საჭიროა გარემოს მოსამზადებლად (სკამების მოტანა და ა.შ.).

აუდიტორია:

იყვნენ მრავალფეროვანი სამიზნე აუდიტორიები - უბნის მცხოვრებლები, უსახლკაროები, უმცირესობის ჯგუფები, ხანდაზმულები და ნეიროგანსხვავებული ინდივიდები - ყოველ ჯერზე 20-30 ადამიანი. ასევე, ზოგიერთი ღონისძიება ონლაინ ტარდებოდა, მაგრამ ამათ ნაკლები მონაწილე ჰყავდათ.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

პანდემიის დროს იტალიის მთავრობამ მკაცრი ლოკდაუნები დააწესა. ამან მავნე ზეგავლენა იქონია მოსახლეობის ფსიქიკურ ჯანმრთელობასა და კეთილდღეობაზე, განსაკუთრებით ხანდაზმულებზე. ლოკდაუნის მოხსნის შემდეგ ადამიანებს სირთულეები ჰქონდათ წინანდელ ცხოვრებაში დაბრუნებასა და სხვებთან სოციალიზაციაში.

სპეციფიკა:

რომში ლოკდაუნის მოხსნის შემდეგ კრისტინა კაუმ, აქტივისტმა და UN Pensiero Per ინიციატივის დამფუძნებელმა, შემოიღო იდეა ისეთი ადგილისა, სადაც ადამიანები შეძლებდნენ შეხვედრას, კავშირის დამყარებას, გაზიარებასა და ერთად დროის გატარებას - ყველაფერი ის, რაც იმ დროს ძალიან იყო საჭირო. ეს იყო არაფორმალური და სპონტანური საქმიანობა, რაც ნიშნავს, რომ მას არანაირი დაფინანსება არ მიუღია და ყველაფერი ნებაყოფლობით გააკეთა. მოგვიანებით, საზოგადოებისთვის ხმამაღლა კითხვისადმი სიყვარულის გამო, მას შეუერთდა ბარბარა სბროკა ბლუ შაბაკა APS ორგანიზაციიდან, რამდენიმე სხვა ვნებიანი აქტივისტთან ერთად. ეს მოხალისეობრივ პრინციპზე დაფუძნებული პრაქტიკა შემდეგ 4 წლის

განმავლობაში გაიზარდა და გაფართოვდა. ხმამაღლა კითხვის ღონისძიებები ახლა გავრცელდა რომისა და მისი შემოგარენის სხვა რაიონებშიც, ასევე სხვა ქვეყნებში, როგორიცაა გერმანია (ბერლინი). ეს ღონისძიებები ასევე გახდა სხვა აქტივისტური პროექტების ნაწილი, რომელთა თემატიკაა სამოქალაქო უფლებების დაცვა და პოლიტიკური ჩართულობა.

პროექტი რომის გარეუბანში, ოსტიას სახელობის უბანში დაიწყო. კრისტინამ ოსტიაში გზაჯვარედინზე ზრუნვა დაიწყო, სადაც ნაკვით გარშემორტყმული და მიტოვებული ულამაზესი ხე იდგა. მან გადაწყვიტა, ეს ტერიტორია დაესუფთავებინა და ხისთვის ისტორია შეექმნა. მან ხის ლეგენდა მოიგონა, რომელსაც პამპულო დაარქვა. პამპულო სამხრეთ ამერიკიდან ჩამოვიდა და იქაურობა საცხოვრებელი ადგილის ძიებაში, კეთილი სულების მქონე ადგილის საძებნელად დატოვა. მან მთელი მსოფლიო მოიარა და საბოლოოდ ოსტიაში ჩავიდა, გადაწყვიტა, იქ ფესვები გაედგა და ულამაზეს ხე იქცა. ხე ორი ქუჩის კუთხეში მდებარეობს და კრისტინას წყალობით, ის ხალხის შეხვედრის ადგილად იქცა. დროთა განმავლობაში მან წიგნების მიტანა დაიწყო ხესთან და მათ ხის ტოტებზე ჰკიდებდა. მან დაწერა პამპულოს ისტორია და შექმნა პლაკატი, რომელიც ახლა იქ მუდმივად არის გამოფენილი და მის ისტორიას ყველას აცნობს, ვისაც მისი წაკითხვა სურს.

დროთა განმავლობაში, ადგილობრივი თემის დახმარებით, მან დაიწყო ღონისძიებების შექმნა სახელწოდებით “წიგნის წვეულება ხესთან ერთად”, და ახლა იქ სკამები და სავარძლებიც კი დგას, ხის ტოტები კი ღონისძიების მონაწილეებისთვის გამაგრებული ჩრდილს ქმნის.

ღონისძიებები ზოგჯერ ოფიციალურად იყო რეკლამირებული, ზოგჯერ კი უბრალოდ სპონტანურად, ბუნებრივად ხდებოდა. ვიდაცას ჰქონდა წიგნი და დაიწყო კითხვა. ყოველთვის იყვნენ ადამიანები, რომლებიც გადიოდნენ და ზოგჯერ მიუერთდებოდნენ. ეს ადგილი ასევე ხანდაზმულებისთვის დასვენების ადგილად იქცა, რადგან მათ აქვთ დასაჯდომი ადგილი. პამპულოს კუთხე ადამიანების შეხვედრებისა და ყოფნის ორგანულ ადგილად იქცა.

პრაქტიკის მიზნები

1. უბნის საზოგადოების შექმნა და გაძლიერება, მისი ზრდისა და ერთიანობის განცდის ხელშეწყობა იმ დროს, როდესაც პანდემიითა და ლოკდაუნით გამოწვეული სოციალური იზოლაცია ხალხს ყველაფრის დავიწყებას აიძულებდა.
2. ახალი კავშირებისა და ადამიანური კონტაქტების ჩამოყალიბება. ადამიანების ერთმანეთის გაცნობასა და ხელახლა ურთიერთობაში დახმარება. მათთვის იმის შეხსენება, თუ რას ნიშნავს სხვა ადამიანთან ფიზიკურად ყოფნა.
3. სოციალური უნარების ხელახალი შესწავლა, როგორიცაა მოლაპარაკება, განხილვა, კომპრომისი, აქტიური მოსმენა, ემპათიის ქონა და სხვების გამოცდილებისადმი ღიაობა.
4. სივრცის შენარჩუნება და ადამიანების ნახალისება, რომ გაუზიარონ თავიანთი ემოციები, ფიქრები და მოსაზრებები.
5. ხმამაღლა კითხვის ძლიერი პრაქტიკის დაბრუნება ყოველდღიური ადამიანებისთვის და არა მხოლოდ განვრთნილი პროფესიონალებისთვის, როგორიცაა მსახიობები.
6. ჩართული პირების კეთილდღეობის გაუმჯობესება.

პრაქტიკის აღწერა

წიგნის წვეულება ხესთან ერთად არის მოხალისეობრივ საფუძველზე მოქმედი საზოგადოებრივი ხელოვნების პრაქტიკა, რომელიც აერთიანებს პერფორმატიულ კითხვას, სამოქალაქო დიალოგს და კოლექტიურ ზრუნვას პოსტ-პანდემიურ ურბანულ გარემოში. საჯარო სივრცეებში ხმამაღლა კითხვის, განხილვისა და სთორითელინგის მეშვეობით, პროექტი ხელს უწყობს ემოციურ გამოხატვას, საზოგადოებრივ სოლიდარობას და სამოქალაქო ჩართულობას. ის კითხვის აქტს აღიარებს როგორც დემოკრატიულ, განმაკურნებელ და აქტივისტურ ინსტრუმენტს, იწვევს ყველას, წარმომავლობის მიუხედავად, გაუზიაროს ისტორიები, კოლექტიურად იფიქროს და განავითაროს აქტიური მოქალაქეობა.

არტისტული მიდგომა

ლიტერატურული და სპექტაკლური მიდგომა, რომელიც ეფუძნება ლიტერატურის ზეპირ ინტერპრეტაციას. ხმამაღლა კითხვა განიხილება როგორც სპექტაკლური აქტი, რომელიც აერთიანებს ლიტერატურის მიმზიდველობას ხმისა და თანდასწრების ინტიმურობასთან. არტისტული მიდგომა ფოკუსირებულია სპექტაკლურ კითხვაზე როგორც სამოქალაქო რიტუალზე. იყენებს ნათქვამ სიტყვას რეფლექსიის, ემოციური კავშირისა და დიალოგის ხელშეწყობისთვის საჯარო, საზოგადოებრივ სივრცეებში.

არტისტული მეთოდები:

აქტიური მოსმენა, ხმა, წიგნები, სივრცე.

აქტიური მოსმენა არის მთავარი აუცილებლობა იმისთვის, რომ ღონისძიებამ მოახდინოს გავლენა. მიუხედავად იმისა, რომ ორგანიზატორები ამ უნარის განვითარებაზე მიზანმიმართულად არ მუშაობდნენ, მათ შენიშნეს, რომ დამსწრე აუდიტორიაში ეს უნარი ვითარდებოდა. ყოველ შეხვედრაზე საზოგადოება უფრო და უფრო მეტად იყოს ჩართული.

ხმა გამოიყენება ლიტერატურის გაცოცხლებისთვის და ადამიანების ემოციურად და სოციალურად დაკავშირებისთვის. ორგანიზატორები იყენებენ თავიანთ ხმებს არა მხოლოდ სიტყვების გადმოსაცემად, არამედ საერთო ატმოსფეროს, რიტმისა და ემოციური ტონის შესაქმნელად, რომელიც იწვევს თანდასწრებასა და ღრმა მოსმენას. ხმა საჯარო სივრცეებს ინტიმურ საერთო სივრცეებად გარდაქმნის. ის ასევე ხდება არაძალადობრივი სამოქალაქო გამოსატყვის იარაღი, რომელიც მკითხველებს საშუალებას აძლევს ისაუბრონ სოციალურ საკითხებზე, ადამიანის უფლებებზე ან ემოციურ გამოცდილებაზე რბილი, მაგრამ ძლიერი გზით.

გამოყენებული იყო რეალური ფიზიკური წიგნები, არა ფოტოასლები, რადგან ორგანიზატორებს სურდათ, რომ ადამიანებს ეგრძნოთ ქაღალდის წიგნის კითხვის სიამოვნება და ასევე მათი ავტორებისადმი პატივისცემა გამოეხატათ. მათ სურდათ, რომ ადამიანებს სიამოვნება მიეღოთ კითხვისგან და დაეფასებინათ წიგნები. სწორედ ამიტომ იყო წიგნები პამპუელოს გარშემო და მის ტოტებზე.

სივრცე:

ადგილმდებარეობა — კუთხე, სადაც პამპუელოს ხე დგას — თავისთავად არის არტისტული იარაღი. რაც ოდესღაც იყო უგულებელყოფილი, ნაგვით დაფარული საჯარო ადგილი, გახდა ადგილობრივების შეხვედრის ადგილი, რამაც გააძლიერა მათი ერთიანობის გრძნობა და დაეხმარა სხვებთან დაკავშირებაში.

არტისტული მეთოდები:

ხმამაღლა კითხვა, სთორითელინგი და დისკუსია

ხმამაღლა კითხვა:

მიზანი იყო, საზოგადოებაში ხმამაღლა კითხვის პრაქტიკის, როგორც ყველასთვის განკუთვნილი საქმიანობის, დაბრუნება. იმის ჩვენება, რომ რომ საჯარო კითხვა მხოლოდ მსახიობებისა და შემსრულებლებისთვის არაა. ღია, საჯარო ღონისძიებების ჩატარებით, სადაც წიგნები ხმამაღლა იკითხება ყოველდღიურ გარემოში, პროექტი ეწინააღმდეგება იმ მოსაზრებას, რომ მხოლოდ პროფესიონალებს შეუძლიათ ლიტერატურას ხმა მისცენ. ეს სთორითელინგის დემოკრატიზირებას ახდენს და, ხაზს უსვამს იმას, რომ ყველა ხმა მნიშვნელოვანია და რომ ხმამაღლა კითხვა არის საერთო კულტურული და სამოქალაქო პრაქტიკა, და არა სპექტაკლი, რომელიც მხოლოდ სცენითაა შემოსაზღვრული.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

დისკუსია - მონაწილეები ხშირად ერთვებოდნენ კითხვით გამოწვეულ საუბრებში, აზიარებდნენ პირად დაკვირვებებს, ემოციებსა და დაკავშირებულ ისტორიებს. შეხვედრების სპონტანურობა ხალხს ახალისებდა

თავისუფლად გამოეხატათ საკუთარი თავი. დისკუსიების ინტერაქტიულმა ხასიათმა და მონაწილეთა მუდმივმა დაბრუნებამ ორგანიზატორებს საშუალება მისცა ჯგუფის საჭიროებებიდან გამომდინარე მოეხდინათ რეაგირება და ადაპტირება, რამაც უფრო მეტად გააძლიერა პერსონალური და კოლექტიური სწავლის პროცესი.

უკუკავშირი - ხშირად უშუალო და გულწრფელი - მონაწილეები იღიმებოდნენ, მადლობას უხდოდნენ ორგანიზატორებს და გამოხატავდნენ სურვილს დაბრუნებულიყვნენ. ეს განმეორებითი ინტერესი და ემოციური კავშირი მიუთითებდა, რომ სწავლება ღრმა, ტრანსფორმაციული გზით მიმდინარეობდა. მიუხედავად იმისა, რომ არ არსებობდა ფორმალური სისტემა, როგორცაა წერიტი შეფასება ან დღიურები, ეს გაცვლები ემსახურებოდა უკუკავშირის ბუნებრივ მომენტებს, სადაც ორგანიზატორებს შეეძლოთ დროთა განმავლობაში ემოციური რეაქციების, ყურადღების და მზარდი ჩართულობის დაკვირვება.

განმეორებითი მონაწილეობა - ღონისძიებებში რეგულარულად დაბრუნება მონაწილეებს საშუალებას აძლევდა გაეღრმავებინათ კავშირი საზოგადოებასთან.

სოციალური ურთიერთქმედება - მონაწილეებს შორის არაფორმალური გაცვლა და ისტორიების გაზიარება ღონისძიების დროს ხელს უწყობდა სწავლების განმტკიცებას.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით

მონაწილეობითი სწავლება: მონაწილეები აქტიურად იყვნენ ჩართულნი პროცესში; წიგნების არჩევა, ხმამაღლა კითხვა და დისკუსიებში მონაწილეობა. ამ ინკლუზიურმა მიდგომამ ყველა, განსხვავებული გამოცდილებისა თუ უნარების მიუხედავად, წაახალისა, შეეტანათ წვლილი საკუთარი ხმითა და რეფლექსიებით.

ტრანსფორმაციული სწავლება: პანდემიით გამოწვეული იზოლაციის შემდეგ, მონაწილეთა უმრავლესობაში სოციალური უნარების ცვლილება გამოიწვია. ისტორიების გაზიარებამ, შეხვედრებმა ფიზიკურ სივრცეში და ემოციების გამოხატვის შესაძლებლობამ ხელი შეუწყო, მონაწილეებს შორის ნდობის, თანაყოფნისა და კუთვნილების გრძნობის აღდგენას, რამაც გარდაქმნა მათ მიერ საზოგადოებისა და ადამიანური კავშირების აღქმა.

კოლექტიური სწავლება: ურთიერთგაცვლის, დიალოგის, აქტიური მოსმენისა და ფიქრის მეშვეობით მონაწილეები ხელახლა სწავლობდნენ ერთმანეთთან ყოფნას და ერთმანეთის გაგებასა, ახალი კავშირების დამყარებასა და ერთიანობის გრძნობის განვითარებას.

გამოცდილებაზე დაფუძნებული სწავლება: თეორიაზე აქცენტირების ნაცვლად, სწავლება ხორციელდებოდა პირდაპირი გამოცდილების მეშვეობით; საჯაროდ ხმამაღლა კითხვა, გარემოზე რეაგირება და სპონტანური ურთიერთქმედება. მონაწილეები სწავლობდნენ კეთების, შეგრძნებისა და თითოეული მომენტის სრულყოფილად განცდის გზით.

კომპეტენციები

- საზოგადოების ჩამოყალიბება: მონაწილეებმა განავითარეს სოციალური კავშირების გაძლიერებისა და ინკლუზიური სივრცეების შექმნის უნარი, რომელიც ხელს უწყობს თემისადმი კუთვნილების გრძნობას გაძლიერებას.
- სამოქალაქო შეხედულებების გამოხატვა: სთორითელინგისა და დიალოგის მეშვეობით, მონაწილეებმა გაივარჯიშეს სოციალური და პოლიტიკური კონტექსტებისთვის რელევანტური პირადი და კოლექტიური გამოცდილების გამოხატვაში.
- ემპათია და სოლიდარობა: მოსმენისა და ანალიზის საერთო გამოცდილებამ განავითარა სხვების მიმართ თანაგრძნობა, სოლიდარობისა და ღიაობის განცდა.
- აქტიური მოქალაქეობა: მონაწილეებმა ისწავლეს ხელოვნების, როგორც ცნობიერების ამაღლებისა და ადამიანების დაკავშირების მედიუმის გამოყენებით, მშვიდობიანად და კონსტრუქციულად ჩართვა საჯარო ცხოვრებაში.

უნარები:

- აქტიური, ყურადღებიანი და ემპათიური მოსმენა კითხვისა და დისკუსიების დროს
- კოლაბორაციული სთორითელინგი, ნარატივების თანაშექმნა და აუდიტორიის კოლექტიური ჩართვა
- ხელოვნებისა და კითხვის გამოყენება არაძალადობრივი პროტესტისა და სოციალური კავშირისთვის ცოდნა:

- კულტურული და ლიტერატურული ცნობიერება, კლასიკური ლიტერატურისა და თანამედროვე ისტორიების ზემოქმედება, რომლებიც დაკავშირებულია სოციალურ სამართლიანობასთან
- სოციალური საკითხების გაგება, რომლებიც დაკავშირებულია იდენტობასთან, მიგრაციასა და საზოგადოებრივ გამოწვევებთან
- იურიდიული ცნობიერება საავტორო უფლებების სფეროში
- სოციალური კონტექსტი: ადგილობრივი სოციალური და გარემოსდაცვითი საკითხებისადმი გაზრდილი ცნობიერება, როგორცაა პორტის პრივატიზაცია და მისი ზემოქმედება.

დამოკიდებულებები:

- საზოგადოებრივი სოლიდარობა, კუთვნილების გრძნობის განვითარება საერთო კულტურული გამოცდილების მეშვეობით
- ღიაობა ავთენტური ემოციური გამოხატვისადმი და არასრულყოფილების მიღება
- მშვიდობიანი სამოქალაქო ჩართულობისადმი პატივისცემა
- კულტურული მემკვიდრეობისადმი პატივისცემა
- ხმამაღლა კითხვის, როგორც ტრადიციული პრაქტიკის დაფასება, რომელიც ხალხს ხელახლა აკავშირებს.

როგორ?

ნაბიჯი 1. ორგანიზატორები პირადად ხვდებიან ან განიხილავენ WhatsApp-ის ჯგუფში, თუ როდის ჩატარდება შემდეგი წიგნის წვეულება. წვეულებები ჩვეულებრივ თვეში ერთხელ ტარდება. ისინი წინასწარ წყვეტენ, თუ რომელი წიგნი, ან რომელი სამოქალაქო საკითხი სურთ განიხილონ. ორგანიზატორები, როგორც წესი ერთ ავტორს ღონისძიებების სერიას უძღვნიან, რათა მეტ-ნაკლებად სრულყოფილად მოხდეს ავტორის შემოქმედების განხილვა. მათ შეისწავლეს როდარის, გინზბურგის, საპიენცას, კალვინოსა და სხვების ნაშრომები.

ნაბიჯი 2. ორგანიზატორები ერთხელ ან ორჯერ იკრიბებიან, რათა აირჩიონ წიგნის რომელი ნაწილები სურთ წაიკითხონ და რეპეტიციას გადიან.

ნაბიჯი 3. ღონისძიების პოპულარიზაცია. ინფორმაცია ღონისძიების შესახებ ჩვეულებრივ სოციალურ მედიაში ვრცელდება. თუმცა მნიშვნელოვანია ინფორმაციის გავრცელება სხვა მეთოდებითაც, რადგან ღონისძიებები მიზნად ისახავს ხანდაზმულების ჩართვას, რომელთა უმეტესობა ტექნოლოგიებს არ იყენებს.

ნაბიჯი 4. ღონისძიებები. პირველ რიგში, ხდება ავტორის შესახებ საუბარი, შემდეგ ხმამაღლა კითხვის აქტივობა, კითხვები და კომენტარები. ამის შემდეგ, ადამიანები რჩებიან, ერთმანეთთან ატარებენ დროს და ურთიერთობენ.

ისტორია პრაქტიკიდან

ბარბარა სბროკა Blu Shabaka APS ორგანიზაციიდან, ერთ-ერთი თანაორგანიზატორი:

“შეგიძლიათ ერთად იცინოთ, შეგიძლიათ ერთად იფიქროთ, შეგიძლიათ ერთმანეთს გაუზიაროთ ემოციები.” და ეს არის რაღაც, რასაც ვგრძნობთ. უკუკავშირი, რომელსაც ვიღებთ, არის ის, რომ ყველა ადამიანი იღიმება და გვემადლიერება ყოველ ჯერზე. მათ სურთ იცოდნენ, როდის იქნება შემდეგი ღონისძიება, რადგან ადამიანებს სურთ ერთად იყვნენ. იზოლაცია და მარტოობა აწუხებთ ადამიანებს და ეს არის ძალიან მარტივი, მაგრამ ასევე მნიშვნელოვანი, ინტელექტუალური გზა ერთად ყოფნისა. მსმენელებისთვის, ეს არ არის პასიური

ჩართულობა, ეს არ არის ტელევიზორის ყურების მსგავსი გამოცდილება, რადგან ჩვენ ადამიანები ვართ, ჩვენ იქ ვართ, მათ შეუძლიათ გაგვიზიარონ თავიანთი ემოციები, თავიანთი ფიქრები. ისინი რეაგირებენ, მათ შეუძლიათ კითხვა, მათ შეუძლიათ მოგვიყვեն ისტორიები იმასთან დაკავშირებით, რასაც ვკითხულობთ. ეს არის რაღაც მარტივი და უფასო.”

კრისტინა კაუ, ინიციატორი/ორგანიზატორი:

“პამპუელს კუთხე არის თვითმმართველი ლიტერატურული კუთხე, რომელიც დაიბადა ასწლოვანი ხის გარშემო. ოდესღაც ეს სივრცე დაფარული იყო დიდი რაოდენობით ნარჩენებით, მაგრამ გასუფთავდა და მუდმივი ზრუნვის მეშვეობით, მან თანდათან შეძლო გადაქცეულიყო წიგნების გაცვლისა და ოსტიას უბნის მცხოვრებლებთან შეხვედრების კუთხედ”.

ზეგავლენა:

მოსალოდნელი ზეგავლენა:

- სამეზობლოს გაძლიერება ერთიანობისა და კუთვნილების გრძნობის განვითარების მეშვეობით.
- ამ პრაქტიკის ძალების გაზიარება მრავალფეროვან ჯგუფებთან, მათ შორის ხანდაზმულ ადამიანებთან, უმცირესობებთან და ნეირომრავალფეროვან პირებთან.
- არავირტუალური, პირისპირ სოციალური ურთიერთობების წახალისება, რომელიც ეხმარება იზოლაციის და მარტოობის დაძლევისა და მონაწილეთა კეთილდღეობის გაუმჯობესებას.
- ადამიანების ხელახალი დაკავშირება და სოციალიზაციისთვის საჭირო უნარების განვითარების ხელშეწყობა
- აქტიური მონაწილეობის ხელშეწყობა საჯარო კითხვისა და დიალოგის მეშვეობით, რაც ადამიანებს საშუალებას აძლევს გააზიარონ ემოციები, ფიქრები და ისტორიები.
- ყოფადობისა და გაცნობიერებულობის შეგრძნებების გაძლიერება ხმამაღლა კითხვის პრაქტიკის მეშვეობით, რაც ასევე ხელს უწყობს პიროვნულ განვითარებას, და ეხმარება თვითკრიტიკულობის დაძლევისა და თავდაჯერებულობის ზრდას.
- ხმამაღლა კითხვის კულტურული პრაქტიკის, როგორც საზოგადოებრივი, ინკლუზიური საქმიანობის, აღორძინება და ყველასთვის ხელმისაწვდომობის ზრდა.
- სტორიულინგისა და თეატრალური ელემენტების გამოყენება მონაწილეების შემოქმედებითად და ემოციურად ჩართულობის ხელშესაწყობად, ემპათიის უნარისა და სოციალური კავშირების განვითარებისთვის.
- უფასო, მარტივი და მნიშვნელოვანი გზის შეთავაზება ადამიანებისთვის, რომ შეიკრიბონ, გააზიარონ და იგრძნონ თავი მხარდამჭერი საზოგადოების ნაწილად.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

- მნიშვნელოვანია, რომ ამ ღონისძიებების დროს ყველა იღიმებოდა. ორგანიზატორებმა მიიღეს უკიდურესად დადებითი უკუკავშირი; ყველა მადლობას უხდოდა მათ და კითხულობდა, როდის და სად იქნებოდა შემდეგი ღონისძიება.
- პროექტის ზრდასთან ერთად, ის იქცა სხვადასხვა საკითხებთან დაკავშირებული პროტესტების ნაწილად, როგორცაა ადამიანის უფლებები და პოლიტიკური აქტივიზმი. ერთ-ერთი ასეთი ღონისძიება ორგანიზებული იყო ბერლინის მეტროში. ეს იყო ფლეშმობი 2023 წელს, რომელიც ჩატარდა ცნობილი იტალიელი პოლიტიკოსის უფლებების დასაცავად. წიგნი სამ სხვადასხვა ენაზე იქნა წაკითხული. კიდევ ერთი ხმამაღლა კითხვის აქტივობა მოეწყო პლაჟზე რომის პერიფერიაზე. ეს იყო პროტესტის ნაწილი - sit-in და ფლეშმობი - იმავე პოლიტიკოსის დაპატიმრების წინააღმდეგ. ყველას შეეძლო წიგნის მოტანა და საქმესთან დაკავშირებული ამბის წაკითხვა. მომავალი ხმამაღლა კითხვის ღონისძიება იმართება ნავსადგურთან, რადგან მის პრივატიზირებას აპირებენ ხალხთან კონსულტაციის გარეშე. ეს პროტესტი ასევე მიზნად ისახავს ცნობიერების ამაღლებას იმ დაბინძურების და გარემოზე მავნე ზემოქმედების

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- რა სახის საზოგადოების შექმნას ან გაძლიერებას იმედოვნებთ ხმამაღლა კითხვის მეშვეობით? (იფიქრეთ იმ ემოციურ და სოციალურ კავშირებზე, რომელთა განვითარებაც გსურთ.)
- როგორ შეგიძლიათ პროექტი ინკლუზიური და ხელმისაწვდომი გახადოთ მრავალფეროვანი მონაწილეებისთვის (მაგ., ხანდაზმულები, ნეირომრავალფეროვანი პირები, მიგრანტები)? (გაითვალისწინეთ ფიზიკური ხელმისაწვდომობა, ენა, კულტურული წარმომავლობა და კითხვის უნარები.)
- ქმნით თუ არა სივრცეს, რომელიც ხელს უწყობს როგორც მოსმენას, ასევე მონაწილეობას? (არის თუ არა გარემო უსაფრთხო და ღია იმისთვის, რომ ადამიანებმა გამოხატონ ემოციები ან იყვნენ აქტიურად ჩართულები?)
- როგორ აირჩევთ ტექსტებს და რა ღირებულებებს ასახავენ ისინი? (ირჩევთ თუ არა ლიტერატურას, რომელიც რეზონანსშია ადგილობრივ რეალობებთან, პოლიტიკურ კონტექსტებთან ან სოციალურ ბრძოლებთან?)
- როგორ დააბალანსებთ სპონტანურობას და სტრუქტურირებულ მიდგომებს თქვენი შეკრებების დროს? (იქნება თუ არა თქვენი ღონისძიებები არაფორმალური ან წინასწარ ორგანიზებული და რატომ?)
- რა გზებით შეგიძლიათ უზრუნველყოთ პროექტის უწყვეტობა და მდგრადობა, თუ გარე დაფინანსება არ გაქვთ? (იფიქრეთ მოხალისეების მოტივაციაზე, პარტნიორობაზე ან საზოგადოების ჩართულობაზე.)
- თქვენს რეალობაში, რა როლს ასრულებს სთორითელინგის ტექნიკა ან ერთობლივი კითხვა განკურნებაში, პროტესტებში ან აქტივიზმში? (იფიქრეთ ხმის, თანდასწრებისა და კოლექტიური გაზიარების ძალაზე.)

დონაუველე (DONAUWELLE)

განსაზღვრული მისია:

პოლიტიკური ჩართულობა, გაძლიერება, საზოგადოების განმტკიცება

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ლიტერატურა, მედია, ჟურნალისტიკა.

სირთულე:

4 – საკმაოდ რთული

მასალები:

კალამი და ქაღალდი წერისთვის, გრაფიკული პროგრამა და პრინტერი

რესურსები:

ადგილი სემინარებისა და პერსონალის შეხვედრებისთვის

დრო:

ერთი ნომრის წარმოება დაახლოებით 3-4 თვეს სჭირდება

ჯგუფი:

მოხალისეები, 2 რედაქტორი, თარჯიმნები, ილუსტრატორი და გრაფიკული დიზაინერი

აუდიტორია:

ყოველი ნომრის გამოშვებაში უბნიდან ხუთიდან ათამდე ადამიანი მონაწილეობდა. რაც შეეხება გაზეთის მკითხველებს, უბანში მცხოვრები მოსახლეობის მნიშვნელოვან ნაწილს მიგრანტული წარმომავლობა აქვს. ამ მიზეზით, ნომრები ჩვეულებრივ ითარგმნება თურქულ და არაბულ ენებზე. გაზეთის ყოველი ნომერი იბეჭდება 2,000 ეგზემპლარად.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

ისტორიულად, დონაუკი ნორდის უბანში ძირითადად დაბალი სოციალურ-ეკონომიკური კლასები ცხოვრობენ. ასევე, მისი მოსახლეობის დიდი ნაწილი დაბალშემოსავლიანი მიგრანტებია, რომელთა უმრავლესობა არ ლაპარაკობს გერმანულად და არ აქვთ საცხოვრებელი ნებართვები ან ოფიციალური დოკუმენტაცია. ეს ართულებს საზოგადოებაში ინტეგრაციას. ასევე, უბანი გადის ჯენტრიფიკაციის პროცესს, რაც დამატებით გამოწვევებს უქმნის ადგილობრივი მაცხოვრებლებს.

სპეციფიკა:

Quartiersmanagement (უბნების მენეჯმენტი) ბერლინში, ქალაქის მიერ მართული პროგრამაა, რომელიც მიზნად ისახავს სოციალურად დაუცველი უბნების მხარდაჭერასა და გაძლიერებას. პროგრამა თანაფინანსდება ბერლინის სენატის მიერ. იგი მხარს უჭერს ადგილობრივ პროექტებს, რომლებიც აუმჯობესებენ განათლებას, დასაქმებას, ინტეგრაციას, საცხოვრებელ პირობებსა და საჯარო სივრცეებს. იგი მხარს უჭერს მაცხოვრებლებს, ადგილობრივ ინსტიტუტებსა და ქალაქის ადმინისტრაციას შორის კოორდინაციის გაუმჯობესებას, უბნის სპეციფიკური პრობლემების გადასაჭრელად და ადგილობრივი თემების გაძლიერებისთვის, რათა ისინი ჩაერთონ თავიანთი ტერიტორიის ჩამოყალიბების პროცესში.

დონაუველეს პროექტი დაიწყო ამ პროგრამასა და Schillerwerkstatt e.V ასოციაციას შორის თანამშრომლობის შედეგად. იმპულსი იყო უბნის მაცხოვრებლების ადგილობრივ პოლიტიკაში ჩართვის წახალისების, მათი ყოველდღიურ ცხოვრებაში მიმდინარე მოვლენებში მონაწილეობის უფლებამოსილების მინიჭებისა და ადგილობრივი თემის გაძლიერების საჭიროება.

პრაქტიკის მიზნები

1. სამოქალაქო და პოლიტიკური განათლების მხარდაჭერა ადგილობრივი მონაწილეობის ნახალისებით, განსაკუთრებით მარგინალიზებული ჯგუფების შორის, ხელმისაწვდომი ფორმატების მეშვეობით პრობლემების წამოჭრისთვის, გადაწყვეტილებების ერთობლივი შემუშავებისთვის და დემოკრატიულ პროცესებში ჩართულობისთვის, როგორცაა პეტიციები და სამეზობლო ინიციატივები.
2. მონაწილეობითი ჟურნალისტიკის მიდგომის დანერგვა კრიტიკული აზროვნების გასაძლიერებლად და არაპროფესიონალების გაძლიერებისთვის საზოგადოებრივი ნარატივების ერთობლივი შექმნისას.
3. თემის ჩამოყალიბებისა და სოციალური ინკლუზიის ხელშეწყობა სამეზობლო კავშირების გაძლიერებით, მრავალფეროვანი ხმების მონაწილეობის უზრუნველყოფით, მათ შორის მიგრანტების, ხანდაზმული უბნის მცხოვრებლებისა და ბავშვების, და თაობათაშორისი და ინტერკულტურული გაცვლის ხელშეწყობით.
4. არტისტული გამოხატვის მხარდაჭერა ხელმისაწვდომი შემოქმედებითი ფორმატების მეშვეობით, როგორცაა სთორითელინგი, კოლაჟი, კომიქსები და ფოტოგრაფია, მონაწილეობის ნახალისებით იმ ადამიანებშიც კი, ვინც ნაკლებად თავდაჯერებულია წერაში.
5. კულტურული მრავალფეროვნებისა და მრავალენოვნების ხელშეწყობა შერჩეული შინაარსის თურქულ და არაბულ ენებზე თარგმნით და ალტერნატიული კულტურული ნარატივების გამოკვეთით ისეთ თემებზე, როგორცაა დაბერება და მარტოობა.
6. გაძლიერების ხელშეწყობა ხილვადობის მეშვეობით უბნის მცხოვრებლების წვლილის ბეჭდური ფორმით წარმოჩენით, ალიარების, სიამაყისა და მფლობელობის უფრო ძლიერი გრძნობის განვითარებით, რაც ნახალისებს მუდმივ ჩართულობას.

პრაქტიკის აღწერა

დონაუველე პროექტი არის მონაწილეობითი სამეზობლო გაზეთი, რომელიც მიზნად ისახავს სამოქალაქო ჩართულობის, პოლიტიკური მონაწილეობისა და საზოგადოების გაძლიერების ამაღლებას. ის განიხილავს ადგილობრივ საკითხებს, როგორცაა ჯენტრიფიკაცია და სოციალური ინკლუზია სთორითელინგის, ილუსტრაციისა და კოლექტიური რედაქტირების მეშვეობით. დონაუველე აძლიერებს უბნის კავშირებს და ხმას აძლევს ხალხს, აქცევს შემოქმედებით გამოხატვას სოციალური ცვლილებისა და აქტიური მოქალაქეობის ძლიერ იარაღად.

არტისტული მიდგომა:

მონაწილეობითი ხელოვნება

დონაუველეს პროექტში გამოყენებული მთავარი არტისტული მიდგომა არის მონაწილეობითი ხელოვნება. გაზეთის თითოეული ნომრის წარმოება მოიცავს უბნის მცხოვრებთა აქტიურ ჩართულობას. მონაწილეობა არის ღია, მოქნილი და არაიერარქიული; საზოგადოების ნებისმიერ წევრს შეუძლია შეუერთდეს, მიუხედავად წარმომავლობისა, ენობრივი უნარებისა თუ არტისტული გამოცდილებისა. ეს მიდგომა გამოიყენება იმიტომ, რომ ბევრი მცხოვრები, განსაკუთრებით მიგრანტები ან დაბალი განათლების მქონე პირები, შეიძლება გამორიცხულად იგრძნონ ფორმალური პოლიტიკური ან კულტურული სივრცეებიდან. ხელოვნების მეშვეობით მონაწილეობა გვთავაზობს ხელმისაწვდომ და გამაძლიერებელ მიდგომას. ის ასევე ცვლის ხელოვნების როლს პროფესიონალების მიერ შექმნილი პროდუქტიდან მნიშვნელობის შექმნისა და იდენტობის ჩამოყალიბების კოლექტიურ პროცესად. ის საშუალებას აძლევს საზოგადოების მრავალფეროვან წევრებს შემოქმედებითად, თანამშრომლობით და მნიშვნელოვნად ჩაერთონ სოციალურ და პოლიტიკურ საკითხებში.

სემინარებისა და ღია რედაქციული შეხვედრების მეშვეობით, უბნის მცხოვრებლები წვლილს შეაქვთ ისტორიებით, ნახატებით, ფოტოგრაფიებითა და იდეებით. ბავშვებს ეპატიჟებათ გამოხატონ თავი ნახატების საშუალებით, ხოლო ხანდაზმული პროექტის მონაწილეები წვლილს შეაქვთ მეხსიერებაზე დაფუძნებული სვეტებით. საბოლოო რედაქტირების სესიები ტარდება ჯგუფებში, სადაც ყველა მონაწილე განიხილავს,

კომენტარს აკეთებს და ხმას აძლევს გამოსაქვეყნებელ მასალაზე.

ადამიანები, რომლებიც თავდაპირველად მხოლოდ იდეების გასაზიარებლად მოდიან, ხშირად რეგულარულ კონტრიბუტორებად იქცევიან.

ხელოვნება კრიტიკული რეფლექსიისთვის

მეორე მთავარი არტისტული მიდგომა ხელოვნების გამოყენება, როგორც ინსტრუმენტისა კრიტიკული რეფლექსიისთვის ადგილობრივ პოლიტიკაზე, ურბანულ განვითარებაზე, სოციალურ საკითხებზე, იდენტობაზე და სხვაზე. გაზეთი ასახავს უბნის ცხოვრებით გამოცდილებებს და საშუალებას იძლევა აღიარებულ იქნას ის პერსპექტივები, რომლებიც ხშირად არასაკმარისად არის წარმოდგენილი.

იმის გამო, რომ უბანი წააწყდება ისეთ გამოწვევებს, როგორიცაა ჯენტრიფიკაცია, ცუდი ინფრასტრუქტურა და დაბინძურება, ხელოვნება უზრუნველყოფს სივრცეს უბნის მცხოვრებლებისთვის, რომ წარმოადგინონ თავიანთი ისტორიები, ფიქრები და ამ პრობლემების გადაწყვეტის გზები.

ყოველი ნომერი ფოკუსირებულია ადგილობრივ კონტექსტისთვის მნიშვნელოვან თემაზე, როგორიცაა ტრანსპორტი, ნაგავი, სკოლები ან მარტოობა. უბნის მცხოვრებლები კრიტიკულად განიხილავენ ამ საკითხებს წერის, ილუსტრაციის, ინტერვიუებისა და ფოტოგრაფიული წვლილების მეშვეობით. ჩართულია მრავალფეროვანი პერსპექტივები, როგორიცაა თურქი მცხოვრები, რომელიც ეწინააღმდეგება დასავლურ შეხედულებებს მარტოობაზე, ან ბავშვები, რომლებიც წარმოადგენენ უკეთეს სკოლას. საბოლოო გამოცემა მრავალენოვანია (გერმანული, თურქული, არაბული) ჩართულობის უზრუნველსაყოფად.

მონაწილეობითი პროცესების კრიტიკულ არტისტულ რეფლექსიასთან შერწყმით, დონაუკელე მცხოვრებლებს აძლევს უფლებამოსილებას გახდნენ როგორც თავიანთი ისტორიების ავტორები, ასევე ადგილობრივი ცვლილების აგენტები. ის კრეატიულ გამოხატვას სამოქალაქო ინსტრუმენტად აქცევს.

არტისტული ინსტრუმენტები და მეთოდები:

სთორითელინგი, ილუსტრაცია, რედაქტირება და ფოტოგრაფია გამოიყენება როგორც ინსტრუმენტებისა, ასევე მეთოდების სახით.

სთორითელინგი:

სთორითელინგი არის პროექტის ფუნდამენტური არტისტული მეთოდი. პროექტის მონაწილეები იზიარებენ თავიანთ ცხოვრებისეულ გამოცდილებას, დაკვირვებებსა და ემოციებს წერიითი ფორმით, ხშირად აერთიანებენ ნარატიულ, მოსაზრებით, მეხსიერებით და ჟურნალისტურ სტილებს. სთორითელინგი უზრუნველყოფს ემოციურ რეზონანსსა და ხელმისაწვდომობას, მარგინალიზებული პერსპექტივების ზედაპირზე გამოტანას, ხიდს კერძო გამოცდილებასა და საზოგადოებრივ დისკურსს შორის.

ილუსტრაცია:

ილუსტრაცია გამოიყენება როგორც დამატებითი ან ალტერნატიული გამომხატველი მეთოდი, განსაკუთრებით მათთვის, ვისთვისაც წერიითი ენა ნაკლებად კომფორტულია. პროექტის მონაწილეები წვლილს შეაქვთ ხელით დახატული ილუსტრაციებით, კომიქსებით, ვიზუალური მეტაფორებითა და ბავშვური ნახატებით, გამოხატავენ თავიანთ შეხედულებებს წარმოსახვის მეშვეობით, ვიდრე სიტყვებით. ხანდაზმული პროექტის მონაწილეების ვიზუალური მეხსიერების რუკაზომვა აკავშირებს წარსულსა და აწმყოს.

მონაწილეობრივი რედაქტირება:

რედაქტირება ხორციელდება კოლექტიურად. პროექტის მონაწილეები მოწვეულნი არიან წაიკითხონ, გააკრიტიკონ და ხმა მისცენ წარდგენილ შინაარსს. ეს მოიცავს უკუკავშირის რაუნდებს, სადაც ყველა კომენტარს აკეთებს ტონზე, სიცხადესა და ხელმისაწვდომობაზე და მოლაპარაკებას იმაზე, თუ როგორ

ჩამოაყალიბონ მგრძნობიარე ან სადავო საკითხები. რედაქტირება ხდება არტისტული და სამოქალაქო ინსტრუმენტი დიალოგისა და კოლექტიური ავტორობისთვის.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

კოლაბორაციული რედაქტირების სესიები: მას შემდეგ, რაც კონტრიბუტორები წარადგენენ თავიანთ ტექსტებს, ყველა მონაწილე, როგორც ძირითადი გუნდი, ისე მეზობლები, იკრიბებიან, რათა წაიკითხონ, გააკომენტარონ და კოლაბორაციულად ჩამოაყალიბონ შინაარსი. ეს სესიები მოქმედებს როგორც რეფლექსიური სივრცეები, სადაც პროექტის მონაწილეები იღებენ და აძლევენ თანატოლთა უკუკავშირს და ადარებენ პერსპექტივებს.

დისკუსია და უკუკავშირი: გაზეთის თითოეული ნომერი ყალიბდება შეხვედრების მრავალი რაუნდის მეშვეობით, სადაც მეზობლები იზიარებენ თავიანთ ცხოვრებისეულ გამოცდილებას, შეშფოთებებსა და მოსაზრებებს. ეს დისკუსიები მსახურობს როგორც არაფორმალური, მაგრამ ეფექტური ინსტრუმენტები რეფლექსიისთვის, რაც ეხმარება მონაწილეებს გახდნენ უფრო ცნობიერი თავიანთი სოციალური რეალობისა და იმისა, თუ როგორ ჩამოაყალიბონ იგი.

სამოქალაქო მოქმედება როგორც სწავლის მტკიცებულება: ხელშესახები შედეგები, როგორიცაა მეზობლების მიერ ქუჩების დასუფთავების ორგანიზება ან პოლიტიკური პეტიციების ინიცირება რომელიმე ნომრის კითხვის ან მასში წვლილის შეტანის შემდეგ, მსახურობს როგორც ძლიერი ინდიკატორები გამოყენებითი სწავლისა და გაზრდილი სამოქალაქო კომპეტენციისა.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

დონაუველეს პროექტი აერთიანებს არაფორმალური და სამოქალაქო სწავლების რამდენიმე მიდგომას, რომლებიც ხელს უწყობს როგორც პიროვნულ განვითარებას, ასევე საზოგადოების გაძლიერებას:

1. მონაწილეობითი სწავლება

მეზობლები არ არიან პასიური მიმღებები, არამედ აქტიური წვლილის შემტანები გაზეთის შინაარსისა და მიმართულების ჩამოყალიბებაში. თემების არჩევიდან დაწყებული ტექსტებისა და ვიზუალური მასალების წვლილამდე, პროექტის მონაწილეები აყალიბებენ სასწავლო გარემოს საკუთარი ცხოვრებისეული გამოცდილების საფუძველზე. ეს მიდგომა ზრდის კუთვნილების გრძნობას, რელევანტურობას და სწავლის მოტივაციას.

2. კოლექტიური სწავლება

შექმნის პროცესი განზრახ კოლექტიურია. სხვადასხვა წარმომავლობის ადამიანები იკრიბებიან ერთად, იზიარებენ ცოდნას და ფიქრობენ ერთმანეთის წვლილზე. ეს ურთიერთო გაცვლა აშენებს საზოგადოებრივი საკითხების საერთო გაგებას და ხელს უწყობს სოლიდარობას, ემპათიას და კრიტიკულ აზროვნებას.

3. ტრანსფორმაციული სწავლება

საზოგადოებრივ პრობლემებზე ფიქრით (მაგ., ჯენტრიფიკაცია, ნაგავი, გარიყვა), პროექტის მონაწილეები მოწვეულნი არიან გააკრიტიკონ არსებული დაშვებები და შეიმუშაონ ახალი პერსპექტივები. საზოგადოების საჯაროდ ჩამოყალიბებისა და მათი სერიოზულად აღქმის პროცესი აძლიერებს ინდივიდებს, ზრდის მათ აგენტობის გრძნობას და ცვლის მათ ურთიერთობას გარემოსთან და საზოგადოებასთან.

კომპეტენციები

უნარები:

- კომუნიკაცია და გამოხატვა: მონაწილეებმა ისწავლეს საკუთარი იდეების, მოსაზრებებისა და გამოცდილების გამოხატვა წერის, ილუსტრაციის, ფოტოგრაფიისა და სხვა შემოქმედებითი ფორმატების

მეშვეობით. ბევრი ადამიანი ჩაერთო სთორითელინგში ან შექმნა ვიზუალური წვლილი (მაგ., კოლაჟები, ნახატები), რამაც გააძლიერა მათი უნარი საჯარო ან ნახევრად საჯარო გარემოში კომუნიკაციისთვის.

- რედაქტორული და მედია ნიგნიერება: გაზეთის წარმოების პროცესთან ზიარებით, იდეების წარდგენით, ტექსტების შედგენითა და კოლაბორაციული რედაქტირებით, მონაწილეებმა მოიპოვეს ღრმა ხედვა იმისა, თუ როგორ ყალიბდება მედია, რაც ხელს უწყობს მედია ნარატივებისა და ძალაუფლების სტრუქტურების კრიტიკული ცნობიერების განვითარებას.
- მონაწილეობითი კოლაბორაცია: მრავალფეროვანი პერსპექტივების მქონე მეზობლებთან ერთად მუშაობა მოითხოვდა მოლაპარაკებას, აქტიურ მოსმენასა და კოლაბორაციულ გადაწყვეტილების მიღებას (მაგ., თემების არჩევა, სხვების წვლილის განხილვა).

ცოდნა

- ადგილობრივი სამოქალაქო საკითხების გაგება: მონაწილეებმა გააღრმავეს უბნის დონის საკითხების გაგება (მაგ., ტრანსპორტი, ნაგვის მართვა, ჯენტრიფიკაცია) და ის, თუ როგორ უკავშირდება ეს უფრო ფართო პოლიტიკურ და სოციალურ სტრუქტურებს.
- დემოკრატიული და სამოქალაქო მონაწილეობის ხედვა: პროექტმა მონაწილეებს საშუალება მისცა დაენახათ, თუ როგორ შეუძლია მათ ხმას გავლენა მოახდინა საჯარო დისკურსზე. მაგალითად, თემატური გამოცემების გამოქვეყნების შემდეგ, რამდენიმე სამეზობლო ინიციატივა ჩამოყალიბდა (მაგ., ლობირება მანქანებისგან თავისუფალი ქუჩისთვის), რაც ასახავს მზარდ გაგებას იმისა, თუ როგორ შეიძლება დაიწყოს სამოქალაქო ცვლილება.
- კულტურული მრავალფეროვნების ცნობიერება: მრავალენოვანი შინაარსისა და ინტერკულტურული დიალოგის მეშვეობით, მონაწილეებმა განავითარეს ცნობიერება სხვადასხვა პერსპექტივებისა და პრაქტიკების შესახებ ისეთ საკითხებზე, როგორიცაა საზოგადოება, მართობა ან დაბერება.

დამოკიდებულებები

- გაძლიერება და აგენტურობა: მონაწილეებმა განიცადეს მათი წვლილის ღირებულება, რომელიც გამოქვეყნდა და ხილული გახდა, რამაც გააძლიერა კუთვნილებისა და აგენტურობის გრძნობა. ბევრმა უფრო დარწმუნებულად იგრძნო საკუთარი მოსაზრებების საჯაროდ გაზიარება და სამოქალაქო ქმედებების ინიცირება.
- ემპათია და ინკლუზია: მრავალფეროვანი ხმების ზემოქმედება (მაგ., ხანდაზმულთა პერსპექტივები, მიგრანტთა პერსპექტივები) ხელს უწყობდა ემპათიის განვითარებას და უფრო ინკლუზიური დამოკიდებულების ჩამოყალიბებას საზოგადოების სხვადასხვა წევრების მიმართ.

როგორ?

ნაბიჯი 1: თემის განვითარება

ადგილობრივ მცხოვრებლებთან ღია რედაქციული შეხვედრა გამოიყენება ძირითადი თემების იდენტიფიცირებისთვის: რა არის მნიშვნელოვანი უბნისთვის? რომელი თემებია რელევანტური მიმდინარე გამოცემისთვის?

ნაბიჯი 2: მობილური რედაქციული ერთეული

რედაქციული გუნდი ქუჩებში გადის მობილური რედაქციული ურიკით, აგროვებს ხმებსა და პერსპექტივებს უბნის მცხოვრებლებისა და ადგილობრივი ექსპერტებისგან შერჩეულ თემაზე.

ნაბიჯი 3: კვლევა

თემასთან დაკავშირებული ფაქტები, მონაცემები და პირადი ისტორიები იგროვება, განიხილება და განიმარტება გამოქვეყნებისთვის მომზადების მიზნით.

ნაბიჯი 4: წარმოება

სამუშაო ჯგუფები ყალიბდება ცალკეული სტატიებისა და სემინარის შედეგების გარშემო. ეს ჯგუფები პასუხისმგებელი არიან წერაზე, ინტერვიუების ჩატარებასა და ფოტოგრაფირებაზე.

ნაბიჯი 5: რედაქტირება

ნაწყვეტების ტექსტები და სურათები იბეჭდება და განიხილება კოლექტიურად საბოლოო სარედაქციო შეხვედრის დროს. მასალა განიხილება, გადაიხედება, მოკლდება და კორექტირდება საჭიროების შემთხვევაში.

ნაბიჯი 6: საბოლოო რედაქტირება

უკუკავშირი და გადახედვის წინადადებები განიხილება და ხორციელდება კოლაბორაციულად. შერჩეული ტექსტები ითარგმნება. პროფესიონალი რედაქტორი განიხილავს შინაარსს სიცხადისა და წაკითხვადობის უზრუნველსაყოფად.

ნაბიჯი 7: დიზაინი

გრაფიკული დიზაინერი ალაგებს ყველა წვლილს, ვითარებს რამდენიმე ვარიანტს ყდისთვის და საერთო ფერადი კონცეფციისთვის. სარედაქციო საბჭო ირჩევს საბოლოო ვერსიას, რომელიც შემდეგ იგზავნება ბეჭდვაში.

ნაბიჯი 8: გავრცელება

2,000 ახლად დაბეჭდილი ეგზემპლარი Donauwellen-ის აიღება და ვრცელდება მთელ უბანში, პირდაპირ მკითხველების ხელეში.

ისტორია პრაქტიკიდან:

ირიტ მოგილევსკი, Donauwelle-ის ილუსტრატორი:

“ცხოვრება ფეხბურთის მატჩი არ არის. არც ომი სინათლესა და სიბნელეს შორის, სწორსა და არასწორს შორის. ცხოვრება ბუნდოვანია, მიუწვდომელი, ორაზროვანი.

ერთ მხარეზე დგომა, სამყაროზე ინდივიდუალისტური პერსპექტივით ყურება, სხვა ცოცხალი არსებების გამოცდილებისთვის საკუთარი თავის დახურვა, არა მხოლოდ სამწუხაროა, ეს ასევე კატასტროფის რეცეპტია. როდესაც ვერ ვუკავშირდებით სხვებს, სრულიად მარტოებულად, გაუცხოებულად და უბედურად ვგრძნობთ თავს. ვხდებით ეგოცენტრიკები, ვატარებთ ჩვენს ეგოიზმს, როგორც ღირსების ნიშანს.

ვაზიანებთ სხვებს, რადგან მათი ტკივილი ჩვენთვის არაფერს ნიშნავს. მათი ტკივილი ვერ გვცხება. და ამიტომ ჩვენს გარშემო მყოფები ადაპტირდებიან, იზრდებიან უფრო მკვრივი კანით, ამახვილებენ ყურადღებას, აღმართავენ კედლებს და სხვა თავდაცვის მექანიზმებს. ზოგი მოქმედებს, უზიანებს უკან. აქ იწყება შურისძიების ციკლი – ტკივილი, შურისძიება, ტკივილი, შურისძიება... თვალი თვალის სანაცვლოდ და მთელი სამყარო ბრმაა.

ახლა მოდით, ფირი უკან დავახვიოთ. მოდით, გავიხსენოთ ყველაფერი, რაც ვფიქრობთ, რომ ვიცით. დავივიწყოთ ყველაფერი, რაც გვასწავლეს.

დავივიწყოთ, რომ ოდესღაც ვფიქრობდით, თეთრი შავის საპირისპიროა, ნათელი ბნელის საპირისპიროა, დიდი პატარის საპირისპიროა. დავივიწყოთ საიდან მოვდივართ და რა სახელი დაგვარქვა დედამ. მოდი, მხოლოდ ის გავიხსენოთ, რომ ცოცხლები ვართ ადამიანის სხეულში, ნელა ჩავისუნთქოთ და ამოვისუნთქოთ...”

წყარო: შილერვერკშტატი

მიღებულია: Schillerwerkstatt

ზეგავლენა:

მიზნობრივი ზეგავლენა:

- უბნის მცხოვრებლები უფრო აქტიურად ერთვებიან უბნის საკითხებსა და ადგილობრივ პოლიტიკაში, რაც ხელს უწყობს აქტიური მოქალაქეობის განვითარებას.
- პროექტის მონაწილეები იძენენ თავდაჯერებულობასა და უნარებს გამოხატვაში, კრიტიკული აზროვნებაში, სთორითელინგსა და თანამშრომლობაში.
- გაძლიერებული ადგილობრივი იდენტობა და კუთვნილების გრძნობა, განსაკუთრებით ახალბედებისა და მარგინალიზებული ჯგუფებისთვის.
- დიალოგისთვის ინკლუზიური სივრცეების შექმნა, რომელიც ხელს უწყობს კულტურულ გაცვლას, ურთიერთგაგებასა და პატივისცემას მრავალფეროვანი საზოგადოების წევრებს შორის.
- თაობათაშორისი კავშირებისა და საზოგადოებრივი თანამშრომლობის ნახალისება, სხვადასხვა ასაკობრივ ჯგუფებსა და წარმომავლობას შორის უფსკრულების დაძლევა
- უბნის მცხოვრებლების გაძლიერება კოლექტიური მოქმედებისთვის, საკუთარი საჭიროებების დაცვისა და უბანში დადებითი ცვლილებების გავლენისთვის.
- საზოგადოებაზე მოქმედი სოციალური და პოლიტიკური საკითხების შესახებ ცნობიერების ამაღლება, რაც შთააგონებს მუდმივ სწავლასა და მონაწილეობას პროექტის ფარგლებს გარეთ.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

- სამეზობლო სამოქმედო ჯგუფების ჩამოყალიბება (მაგ., ნაგვის განმეხდა, ქუჩის ტრაფიკის შესახებ პეტიციები).
- კონფლიქტები ან კრიტიკული შეფასებები ახალ წვლილებსა და პერსპექტივებს წარმოშობს (მაგ., მკითხველი არ ეთანხმება და უერთდება პროექტს საკუთარი მოსაზრების დასაწერად).
- მცხოვრებლები ასევე ცნობენ და ურთიერთობენ პროექტის ორგანიზატორებთან, რაც მათაც საზოგადოების ნაწილად გრძნობაში ეხმარება.
- ბავშვები და ხანდაზმული ადამიანები განსაკუთრებული მონაწილეობის ფორმატების მეშვეობით ჩართულად და დაფასებულად გრძნობენ თავს.

ავტორები:

შილერვერკშტატის გუნდი: სტეფანი ბატისტი, იაელ პარიში, კატრინ ფრიდმანი, ირიტ მოგილევსკი

ბმულები: <https://www.schillerwerkstatt.de/>

ყველა გამოცემის ონლაინ ვერსიები: [Kiezredaktion der Donauwelle - Schillerwerkstatt](#)

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

1. ვისი ხმები აკლია და რატომ? (როგორ მისწვდებით არასაკმარისად წარმოდგენილ ან მარგინალიზებულ მცხოვრებლებს (მაგ., ვინც არ საუბრობს ეროვნულ ენაზე, ხანდაზმულები, ახალგაზრდები) ისე, რომ საინტერესო და მიმზიდველი იყოს?)
2. რას ნიშნავს მონაწილეობა რეალურად თქვენს კონტექსტში? (პროექტის მონაწილეები ჩამოაყალიბებენ შინაარსს, პროცესს, თუ ორივეს?)
3. არის თუ არა ხელოვნება მედიუმი, რომლის გამოყენებასაც გეგმავთ, მონაწილეებზე მორგებული პროექტის დასაგეგმად? (არის თუ არა არტისტული ინსტრუმენტები, რომლებსაც ირჩევთ (მაგ., წერა, ხატვა, ფოტოგრაფია) ხელმისაწვდომი თქვენი აუდიტორიისთვის უნარების, ენისა და თავდაჯერებულობის თვალსაზრისით?)
4. რომელი ადგილობრივი საკითხების გადაჭრა გასურთ? (რა არის გადაუდებელი სოციალური საკითხები თქვენს უბანში და როგორ შეუძლია თქვენს პროექტს გახდეს ადგილობრივი ცვლილების კატალიზატორი?)
5. როგორ შეინარჩუნებთ საზოგადოებრივ ურთიერთობებს ერთი საკითხის ან გამოფენის მიღმა? (რა სტრუქტურები ან რუტინები შეგიძლიათ ააშენოთ, რომ ხალხი ჩართული იყოს, განსაკუთრებით ისინი, ვინც ჩვეულებრივ არ მონაწილეობს სამოქალაქო ინიციატივებში?)
6. მზად ხართ თუ არა გარკვეული კონტროლის დათმობისთვის? (მონაწილეობითი ხელოვნება ნიშნავს გაუთვალისწინებლობის მიღებას. როგორ შექმნით სივრცეს კონფლიქტისთვის, უთანხმოებისთვის ან რადიკალურად განსხვავებული შეხედულებებისთვის?)

ლინოლეუმ ექსპრესი

განსაზღვრული მისია:

დემოკრატიული გაძლიერება, პოლიტიკური ჩართულობა, პროტესტის ხელოვნება, კეთილდღეობა, ფოკუსი

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ლინოლეუმზე ბეჭდვა, ვიზუალური ხელოვნება, ქუჩის ხელოვნება

სირთულე:

2 - მარტივი

ადვილია მონაწილეებისთვის ძირითადი ტექნიკის სწავლება (როგორ უნდა დაიჭირონ დანა, როგორ გამოიყენონ მასალები და ა.შ.). საკუთარი უნარების დასახვეწად მხოლოდ თვითრწმენა სჭირდებათ.

მასალები: ლინოლეუმი (100% ბუნებრივი ან რბილი ქრილი, რომელიც შეიცავს პლასტიკს), საჭრელი დანები, საბეჭდი პრესი.

რესურსები:

თანამშრომლობა შესაბამის ასოციაციებთან სასურველი სამიზნე ჯგუფის მოსაზიდად. სივრცის მხრივ, საჭიროა შიდა სივრცეები წვიმიანი ამინდისთვის და შესაფერისი ხალხმრავალი ლოკაციები ღია ცის ქვეშ სემინარებისთვის.

დრო:

ვინაიდან ეს არის მობილური სემინარი, მომზადება დიდ დროს არ მოითხოვს. უნდა გავითვალისწინოთ ის ფაქტი, რომ როდესაც ადამიანები ჩაერთვებიან პროცესში, სემინარები შეიძლება ხუთ საათამდე გაგრძელდეს.

ჯგუფი:

სემინარების წარმართვისთვის ერთი ადამიანიც კი საკმარისია. როდესაც მონაწილეთა ნაწილი აითვისებს ლინოლეუმზე ჭრის ტექნიკას, შეუძლიათ სხვებსაც ასწავლონ.

აუდიტორია:

პრაქტიკა მიზანშეწონილია მრავალფეროვანი აუდიტორიისთვის, როგორც ბავშვებისთვის ასევე ზრდასრულებისთვის. ვორკშოპებში მონაწილეობდნენ პოლიტიკური აქტივისტები, ახალგაზრდები მძიმე სოციალური ფონის მქონე სამეზობლოებიდან, ADHD-ს მქონე არტისტები, ან უბრალოდ გამვლელები - ზრდასრულები, ოჯახები შვილებით, რომლებსაც ჰქონდათ თავისუფალი დრო. მონაწილეთა რაოდენობა იცვლებოდა; ჩვეულებრივ 10-12 ადამიანი, მაგრამ ხალხმრავალი სივრცის პირობებში, გაცილებით მეტი მონაწილე შეიძლება იყოს ჩართული.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

პროექტი განხორციელდა პოლიტიკური დაძაბულობით გამორჩეული კონტექსტში, განსაკუთრებით გერმანიაში ულტრამემარჯვენე AfD პარტიის აღმავლობის ფონზე, რომლის გავლენა ახალგაზრდებში იზრდებოდა. ამას თან ახლდა საზოგადოების მხრიდან პოლიტიკურ და საზოგადოებრივ ცხოვრებაში ჩართულობის კლების ტენდენციების ზრდა. ბევრი ადამიანი, როგორც ჩანდა, უარს ამბობდა აქტიურ მონაწილეობაზე და ინდიფერენტული გახდა. პროექტმა ამ რეალობას უპასუხა ისეთ ალტერნატიული სივრცის შექმნით, სადაც ყველას და განსაკუთრებით მთავარი პოლიტიკური დისკურსისგან მოწყვეტილ ახალგაზრდებს თავისუფლად შეეძლოთ თვითგამოხატვა, რეფლექსია და პოლიტიკური განათლების მიღება არაფორმალურ გარემოში. უფრო ფართო კონტექსტი კი მოიცავდა ღრმა შემოფოთებას აღმოსავლეთ გერმანიის ახალგაზრდული მუშაობის სექტორში მემარჯვენე გავლენის ზრდის გამო, განსაკუთრებით ომის შემდგომი დენაციფიკაციის ისტორიული ხარვეზების გათვალისწინებით. ამის გამო გადაწყდა რომ ქსელი იდეოლოგიურად უსაფრთხო და ინკლუზიური ყოფილიყო.

სპეციფიკა:

პროექტი დაიბადა იმ დროს მომხდარ პოლიტიკურ მოვლენებსა და სოციალურ უსამართლობაზე რეაგირების საჭიროებიდან. ლუკის იმპულსი იყო ლინოგრაფიურის გამოყენებით საზოგადოების პოლიტიკურად უფრო გააქტიურება და მათი მოტივირება. კონცეფცია ჩამოყალიბდა, როდესაც მის დაუკავშირდა ბერლინსა და ლაიფციგში მსგავსად მოაზროვნე პოლიტიკური აქტივისტების, სოციალური მუშაკებისა და ახალგაზრდული მუშაკების ქსელს. ეს პიროვნებები, რომელთაგან ბევრს არასამთავრობო ორგანიზაციების გამოცდილება ჰქონდა, დაეხმარნენ მას პროექტის დაფინანსების, ინფორმაციის გავრცელებისა და ლოგისტიკის საკითხებში ნავიგაციაში.

პრაქტიკის მიზნები

1. პოლიტიკური ცნობიერების, აქტივიზმისა და კრიტიკული აზროვნების განვითარება ხელმისაწვდომი ხელოვნების შექმნის პროცესების მეშვეობით.
2. მონაწილეთა გაძლიერება უთანხმოებისა და სამოქალაქო შეშფოთებების გამოსახატავად ლინოლეუმის ბეჭდვის საშუალებით.
3. ბეჭდვაში არტისტული და ტექნიკური უნარების განვითარება სპონტანურ საჯარო სივრცეებში გამოსაყენებლად.
4. მედიტაციური, პრაქტიკული შემოქმედებითი საქმიანობის უზრუნველყოფა, რომელიც ეხმარება მონაწილეებს დამშვიდებაში, ფოკუსის აღდგენასა და ემოციური მდგრადობის ჩამოყალიბებაში.
5. ხელოვნების როგორც გამკლავების მექანიზმის პოპულარიზაცია, რომელიც სამოქალაქო გამოსატყვასთან ერთად ფსიქოლოგიურ შვებას სთავაზობს.
6. ლინოლეუმის ბეჭდვის როგორც თერაპიული და შემოქმედებითი ინსტრუმენტის პოპულარიზაცია.

პრაქტიკის აღწერა

“ლინოლეუმ ექსპრესი” არის მობილური, მონაწილეობითი ხელოვნების პროექტი, რომელიც აძლიერებს ინდივიდებს, განსაკუთრებით პოლიტიკურ აქტივისტებს, ახალგაზრდებსა და მარგინალიზებულ ჯგუფებს, საჯარო სივრცეებში გამართული ლინოლეუმზე ბეჭდვის სემინარების მეშვეობით. პოლიტიკური ჩართულობის ნაკლებობის საპასუხოდ შემუშავებული, პროექტი ხელს უწყობს აქტიური მოქალაქეობის, პოლიტიკური გამოსატყვისა და ემოციური მდგრადობის განვითარებას სპონტანური, პრაქტიკული ხელოვნების შექმნის მეშვეობით.

სემინარები იყენებს ლინოლეუმზე ჭრის ტექნიკებს, მონაწილეთა ჩასართავად საპროტესტო ხელოვნების შექმნაში, რაც ხელს უწყობს თვითგამოხატვას, კრიტიკულ აზროვნებასა და სამოქალაქო დიალოგს. პროცესი ადვილად სასწავლო, იაფი და ღრმად მედიტაციურია, რაც მას განსაკუთრებით ზემოქმედხდის ADHD-ის მქონე ან ემოციური სტრესის მქონე პირებისთვის.

იქნება ეს ხალხმრავალი ქუჩები თუ საზოგადოებრივი ცენტრები, ეს სემინარები ღიაა ყველა ასაკისთვის და ეფუძნება თანასწავლების, თანამშრომლობისა და ინკლუზიურობის პრინციპებს. პროექტის ძირითადი მისიაა არტისტული შემოქმედების პოლიტიკურ ცნობიერებასთან დაკავშირება, ტროტუარების სტუდიებად გარდაქმნა და ნაბეჭდების ძლიერ საჯარო შეტყობინებებად ქცევა.

არტისტული მიდგომა:

“ლინოლეუმ ექსპრესი” იყენებს აქტივისტურ და სპონტანურ არტისტულ მიდგომას, რომელიც ფუძნდება ხელმისაწვდომობაზე, სისწრაფეზე და ქუჩის დონეზე ჩართულობაზე. მიზანია სწრაფი, კოლექტიური არტისტული წარმოების უზრუნველყოფა პოლიტიკური ან სოციალური მოვლენების საპასუხოდ. მიდგომა არის როგორც მონაწილეობითი, ისე მობილური, რაც ხაზს უსვამს საპროტესტო ხელოვნების დემოკრატიზაციას.

არტისტული მეთოდები:

- ლინოლიუმი და კვეთის ინსტრუმენტები ბეჭდვისთვის.
- პორტატული საბეჭდი მანქანა ან აღჭურვილობა ადგილზე შექმნისთვის.
- მობილური ურიკა მასალების საჯარო სივრცეებში ტრანსპორტირებისთვის.

არტისტული მეთოდები:

- რელიეფური ბეჭდვა: ლინოგრაფიურების გამოყენება კონცენტრაციის დაც სიმშვიდის დინების შესაქმნელად.
- ქუჩაზე დაფუძნებული სემინარები: ხელოვნების პირდაპირ საჯარო სივრცეებში მიტანა.
- სპონტანური საპროტესტო ხელოვნება: ნაბეჭდების რეალურ დროში შექმნა მყისიერი პოლიტიკური რეაგირებისთვის.
- კოლაბორაციული დიზაინი: მონაწილეები ერთობლივად ქმნიან ლოზუნგებს, სიმბოლოებსა და შეტყობინებებს.
- პრაქტიკული უნარების გაზიარება: ადგილზევე ისეთი უნარის შესწავლა, რომლის დაუფლებაც ადვილია.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

სპონტანური დისკუსია სესიების დროს და მათ შემდეგ მონაწილეებს საშუალებას აძლევდა ეფიქრათ პოლიტიკურ შეტყობინებებზე და ემოციურ რეაქციებზე, რომლებიც შემოქმედებითმა პროცესმა გამოიწვია. საჯარო სივრცეებში გამვლელთა რეაქციების დაკვირვება უზრუნველყოფდა დაუყოვნებელ, რეალურ უკუკავშირს.

თანატოლებს შორის გაცვლა ბუნებრივად ხდებოდა, რადგან მონაწილეები ერთმანეთს ლინოგრაფიურის ტექნიკას ასწავლიდნენ.

ჯგუფური რეფლექსია წარმოიშვებოდა, როდესაც ადამიანები უფრო მეტ სესიაზე ბრუნდებოდნენ და ხშირად განიხილავდნენ იმას, რაც ისწავლეს, რამ შთააგონა ისინი, ან როგორ გამოიყენეს ნაბეჭდები შემდეგ.

ემოციური დამუშავება ხდებოდა ტაქტილური მუშაობისა და კონცენტრირებული ყურადღების მეშვეობით. მონაწილეები პოულობდნენ სიმშვიდისა და სიცხადის მომენტებს, რაც დიდ ღირებულებას წარმოადგენდა ADHD-ით დაავადებულებისათვის.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

გამოცდილებითი სწავლება ცენტრალური იყო, რადგან მონაწილეები კვებდნენ, ბეჭდავდნენ და ფიზიკურად ქმნიდნენ საპროტესტო მასალებს, სწავლობდნენ რეალურ დროში კეთებით.

მონაწილეობითი სწავლება ხდებოდა, რადგან მონაწილეები თავად აყალიბებდნენ ვორქშოპის შინაარსს საკუთარი შეტყობინებებისა და პოლიტიკური გამოხატვის მეშვეობით.

კოლექტიური სწავლება ვითარდებოდა საზიარო საჯარო სივრცეებში, სადაც იდეები, ინსტრუმენტები და ტექნიკები თავისუფლად იცვლებოდა.

ტრანსფორმაციული სწავლება განხორციელდა, როდესაც ადამიანებმა მიიღეს ახალი შეხედულებები აქტივიზმის, გამოხატვისა და საზოგადოებაში მათი როლის შესახებ.

ტანდემური სწავლება წარმოიშვა, როდესაც მონაწილეებმა ერთმანეთს ასწავლეს ლინოგრაფიურის ბეჭდვა.

კომპეტენციები

უნარები:

- ვიზუალური თვითგამოხატვა ლინოგრაფიურის ბეჭდვის მეშვეობით
- ძირითადი დიზაინი და ხელნაკეთი ბეჭდვის ტექნიკები
- შეტყობინების შემუშავება და ლოზუნგების დაწერა
- საზოგადოებრივი ჩართულობა და ქუჩის დონის აქტივიზმი

ცოდნა

- ლინოგრაფიურის ბეჭდვის ზეგავლენის შეგნება ადამიანის კეთილდღეობაზე
- იმის გაგება, თუ როგორ შეიძლება ხელოვნების გამოყენება სამოქალაქო გამოხატვისთვის
- შეხედულება პოლიტიკურ პროცესებსა და საზოგადოებრივ დისკურსში

დამოკიდებულებები

- თავდაჯერებულობა თვითგამოხატვაში
- გაძლიერება შემოქმედებითობის მეშვეობით
- გაზრდილი პოლიტიკური ცნობიერება და კრიტიკული აზროვნება
- ღიაობა თანამშრომლობისა და ინკლუზიური დიალოგისადმი

როგორ?

ნაბიჯი 1. უზრუნველყავით უსაფრთხო თანამშრომლობა საჭირო პარტნიორებთან პროექტის დაფინანსების მისაღებად და ცნობადობის უზრუნველსაყოფად. შეთანხმდით პროექტის მიზნებსა და სამიზნე აუდიტორიაზე.

ნაბიჯი 2. იპოვეთ შესაბამისი სივრცე. თუ ეს არის გარე ღონისძიება, სასურველია, რომ ეს იყოს ინტენსიური ფეხით მოსიარულეთა ზონა.

ნაბიჯი 3. ჩაატარეთ ვორკშოპები. თუ მონაწილეთა რაოდენობა 10-ზე მეტია, საჭიროა 2 ფასილიტატორი.

ნაბიჯი 4. პროექტის წარმატების შეფასება ფასილიტატორების, მონაწილეებისა და საზოგადოების უკუკავშირის საფუძველზე.

ისტორია პრაქტიკიდან:

მონაწილეთა უკუკავშირი:

“ეს საოცარი იყო, არასოდეს მიფიქრია, რომ ამ მარტივი ტექნიკის გამოყენებით შეიძლებოდა ასეთი რთული რამის შექმნა!”

“ეკრანული ბეჭდვასთან შედარებით ბევრად უფრო ადვილია ორგანიზება და შესრულება და ბევრად უფრო სახალისოც!”

“ახლა ყოველთვის მინდა ამის კეთება! ეს ნამდვილად შთამაგონებელი იყო და საბოლოოდ შემიძლია 5 წუთზე მეტი ხნით რაღაცაზე კონცენტრირება მოწყენილობის ან საკუთარი თავისთვის კითხვების დასმის გარეშე!”

ზეგავლენა:

მიზნობრივი ზეგავლენა:

- შემოქმედებითი გაძლიერება: ადამიანების, განსაკუთრებით ახალგაზრდებისა და მარგინალიზებული ჯგუფების გაძლიერება, რათა გამოხატონ თავი ლინოლიუმზე ჭრისა და ბეჭდვის მეშვეობით.
- გაუმჯობესებული კონცენტრაცია და სიმშვიდე: ინდივიდების, განსაკუთრებით ADHD-ის ან ტრავმის მქონე პირების დახმარება კონცენტრაციისა და რელაქსაციისთვის ჭრისა და ბეჭდვის მედიტაციური პროცესის მეშვეობით, ამავდროულად ტვინის ორივე ნახევარსფეროს გააქტიურებით.
- ხელმისაწვდომი უნარების განვითარება: მარტივი, განმეორებადი ტექნიკის სწავლება, რომელიც შეიძლება გამოყენებულ იქნას დამოუკიდებლად ან გადაეცეს სხვებს („თითოეული ასწავლის ერთს“).

- თვითშეფასებისა და აგენტურობის ხელშეწყობა: მონაწილეთა რწმენის გაძლიერება საკუთარ შემოქმედებით შესაძლებლობებში, წინა გამოცდილების მიუხედავად.
- პოლიტიკური აქტივაციის მოტივირება: მონაწილეების ნახალისება, რომ გახდნენ პოლიტიკურად უფრო ცნობიერი და აქტიური იმის გაცნობიერებით, რომ აქვთ სათქმელი და გზა ამის გამოსახატავად.
- პოლიტიკური გამოხატვა: აქტივისტების აღჭურვა ინსტრუმენტებით, რომ სწრაფად და სპონტანურად შექმნან საპროტესტო მასალები საჯარო სივრცეში.
- ხელოვნებისა და სამოქალაქო ცხოვრების დაკავშირება: არტისტული შემოქმედების საჯარო სივრცეების ნაწილად ქცევა, ხელოვნების მუზეუმებისა და ელიტარული სივრცეების გარეთ გამოტანა.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

- ახალი კოლექტივების ჩამოყალიბება: ზოგიერთი მონაწილე იმდენად შთაგონებული იყო, რომ შემდგომ საკუთარი ბეჭდვითი ჯგუფები ან პროექტები დაიწყო.
- მიმდინარე პირადი პრაქტიკა: მონაწილეებმა ლინოლიუმის ჭრა სემინარების დასრულების შემდეგაც გააგრძელეს დამოუკიდებლად, ზოგჯერ ასობით ანაბეჭდის შექმნით (მაგ., შობის ბარათების DIY მასობრივი წარმოება).
- სოციალური ტალღური ეფექტები: მონაწილეებმა უნარები გადასცეს ბავშვებს, თანატოლებსა და ადგილობრივ ქსელებს, რამაც შემოქმედებითობა თავდაპირველი პროექტის წრის მიღმა გაავრცელა.
- ციფრული ჩართულობა: მონაწილეებმა დაიწყეს თავიანთი ნამუშევრების გაზიარება სოციალურ მედიაში, რაც ხილვადობასა და სამოქალაქო მესიჯინგს აძლიერებდა.
- თერაპიული შედეგები: მონაწილეებმა განიცადეს ღრმა ემოციური განტვირთვა და რეფლექსია, ფორმალური თერაპიული მხარდაჭერის გარეშეც კი, განსაკუთრებით ტრავმით დაზარალებულ საზოგადოებებში.

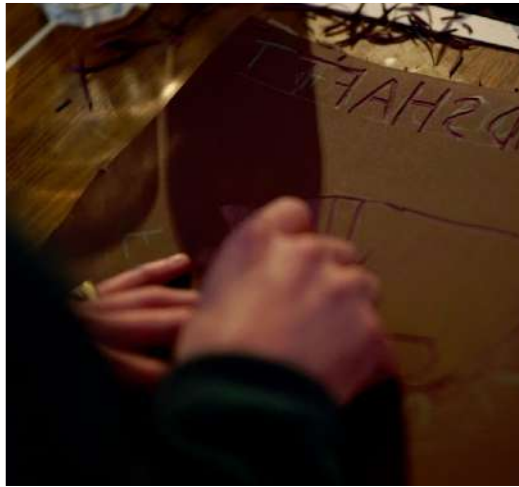
ავტორები:

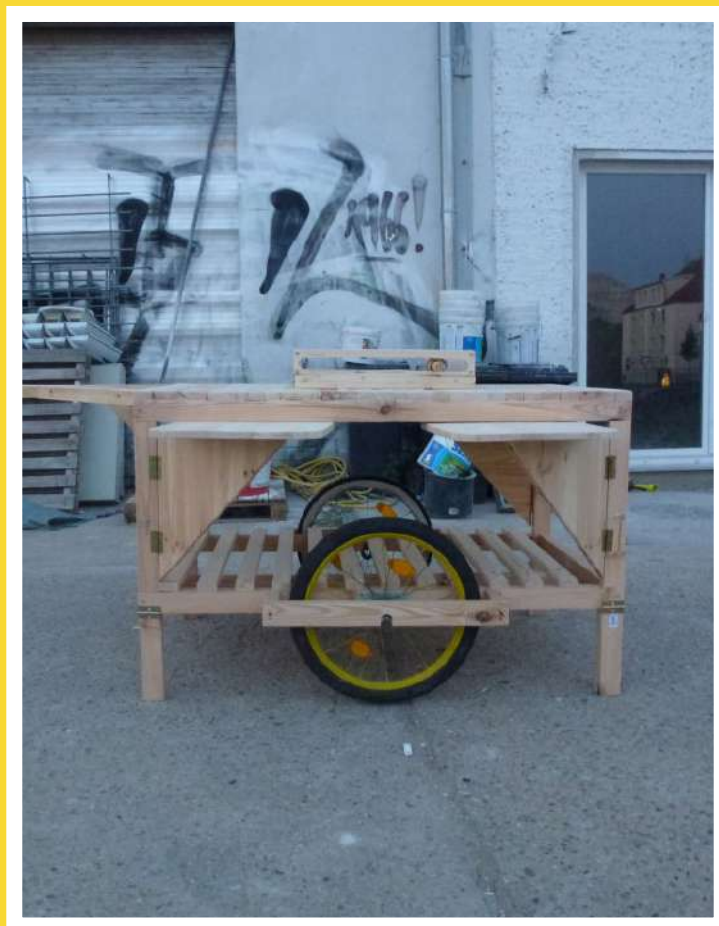
ლუკ ვატენდორფი, პროდუქტის დიზაინერი სოციალური მიდგომით.

ბმულები:

linoleumexpress.wordpress.com, luec.carbonmade.com

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

1. როგორ შეიძლება იქნას გამოყენებულ იქნას სახელოვნებო ბეჭდვითი ტექნიკები, როგორიცაა ლინოლიუმზე ჭრა, პოლიტიკურ თუ სოციალურ საკითხებზე საზოგადოებრივი დისკუსიის წახალისებისთვის?
2. რა გზებით შეიძლება სახელოვნებო სემინარების დაგეგმვა იმ ადამიანების ჩასართავად და გაძლიერებისთვის, რომლებიც შესაძლოა არ მიიჩნევენ თავს ხელოვანებად?
3. რა პარტნიორები (ასოციაციები, არასამთავრობო ორგანიზაციები და ა.შ.) შეიძლება დაგჭირდეთ კონკრეტული სამიზნე ჯგუფების (მაგალითად, მარგინალიზებული ახალგაზრდების) მოსაზიდად?
4. რა რესურსები (სივრცე, დაფინანსება, ფასილიტატორები) არის საჭირო ამგვარი პროექტის ხელმისაწვდომისა და მდგრადობისთვის?
5. როგორ შეიძლება თქვენმა პროექტმა შექმნას ტალღური ეფექტები სემინარის ფარგლებს გარეთ, როგორიცაა გამოფენები, პუბლიკაციები ან შემოქმედებითი აქტივობები?
6. როგორ შეძლებთ მონაწილეების მოტივაციას იმისთვის, რომ იყვნენ საკმარისად ცნობისმოყვარეები და ღია აზროვნების მქონეები სემინარებში მონაწილეობისთვის, რა ღირებულებას შესთავაზებთ მათ?

ხელოვნება, გადაადგილება და მონაცვლადობა. ბარსელონას ფოტოგრაფირება მისი პიდეებიდან

განსაზღვრული მისია:

სოციალური ინკლუზია, სამოქალაქო ჩართულობა, ფსიქიკური ჯანმრთელობის მოვლის ჰუმანიზაცია

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ვიზუალური ხელოვნება, მედია, ციფრული ხელოვნება

სირთულე:

4 – საკმაოდ რთული

მასალები:

პროექტი მოითხოვს მრავალფეროვან მასალებს, მათ შორის ანალოგურ კამერებს, პოლაროიდ კამერებს და გასამუშავებელ მასალებს (სითხეები, ფოტოქალაქი). ასევე საჭიროა მასალები საბოლოო გამოფენისთვის, როგორიცაა ჩარჩოები და პროექტორები.

რესურსები:

პროექტს სჭირდება სივრცეები სემინარების ჩატარებისა და საბოლოო გამოფენისთვის. ის ასევე საჭიროებს ფინანსურ რესურსებს, რომლებიც მიღებულ იქნა „ფუნდაციონ ლა კაიშას“ და მისი „ხელოვნება ცვლილებისთვის“ ჯილდოს წყალობით. პროექტმა ითანამშრომლა ბარსელონაში სამოქალაქო ცენტრ პატი ლიმონასთან და დავიდ ხარკესთან, რომელმაც თავისი იალქნიანი ნავი იკიგაი, ზღვაში გასასვლელად, უსასყიდლოდ დაუთმო გუნდს.

დრო

პროექტი მოითხოვს დროს მონაწილეების შერჩევისა და სემინარებისთვის ოთხი ჯგუფის ჩამოყალიბებისთვის, ასევე დროს ხელოვნების ნაწარმოებების შექმნისა და გამოფენისთვის და, რაც ყველაზე მნიშვნელოვანია, პროექტში წვლილის შემტან სხვადასხვა ადამიანებთან მუშაობისთვის.

ჯგუფი

პროექტში ჩართულია ადამიანების მრავალფეროვანი ჯგუფი; რადიო ნიკოსიას კოლექტივის წევრები, არტისტები, ფსიქოლოგები და მოხალისეები. პროექტი მოითხოვს მაღალ დონის კოორდინაციასა და კომუნიკაციას ყველა ჩართული პირის შორის.

აუდიტორია:

- ფსიქიკური ჯანმრთელობის პრობლემების და დიაგნოზის არმქონე ადამიანები.
- ფსიქიკური ჯანმრთელობის სექტორში მომუშავე ადამიანები და ინსტიტუტები, რომლებსაც სჭირდებათ ფსიქიკური ჯანმრთელობის მოვლის ჰუმანიზაცია.
- საზოგადოება, მოქალაქეთა მონაწილეობის ხელშეწყობა ლექციებისა და გამოფენების მეშვეობით.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

პრაქტიკა წარმოიშვა პანდემიის შემდგომ ურბანულ კონტექსტში, რომელიც გამოიჩინა გაზრდილი სოციალური უთანასწორობით, ფსიქიკური ჯანმრთელობის გამოწვევებითა და ინკლუზიისა და საჯარო სივრცის გარშემო მიმდინარე დებატებით. ბარსელონა, ქალაქი, რომელიც ცნობილია თავისი ცოცხალი კულტურული სცენითა და მრავალფეროვანი მოსახლეობით, უზრუნველყოფდა ნაყოფიერ ნიადაგს არტისტული ექსპერიმენტებისა და საზოგადოებაზე დაფუძნებული მუშაობისთვის, განსაკუთრებით

მარგინალიზებულ ურბანულ ზონებში.

სპეციფიკა:

ხელოვნების, სოციალური ჩართულობისა და ფსიქიკური ჯანმრთელობის ადვოკატირების კვეთაზე მოქმედი პროექტი „ხელოვნება, დისლოკაცია და მოწყვლადობა. ბარსელონას ფოტოგრაფირება მისი კიდეებიდან“ ასახავდა ესპანეთში უფრო ფართო სოციალურ-პოლიტიკურ ძალისხმევას ფსიქიკური დაავადების სტიგმატიზაციის მოსაშორებლად, მონაწილეობითი კულტურის ხელშესაწყობად და პერიფერიულ ურბანული სივრცეებში შემოქმედებითობის დაბრუნება.

პროექტი შეიქმნა ბარსელონაში, ესპანეთი, 2023 წელს. იგი დაიწყო მას შემდეგ, რაც დაფინანსდა ფონდ „ლა კაიშას“ გრანტით „ხელოვნება ცვლილებისთვის“, რომელიც მხარს უჭერს ძლიერი სოციალური ზეგავლენის მქონე არტისტულ ინიციატივებს.

თანამშრომლობამ გააერთიანა ესპანელი ფოტოჟურნალისტი კვინტინა ვალერო და რადიო ნიკოსია, კულტურული ასოციაცია, რომელიც შედგება ფსიქიატრიული დიაგნოზის მქონე და არმქონე ადამიანებისგან. მათი ერთობლივი მუშაობა ფოკუსირებული იყო ფოტოგრაფიისა და აუდიოვიზუალური მედიის გამოყენებაზე, როგორც გაძლიერების, კოლექტიური გამოხატვისა და ემოციური განკურნების ინსტრუმენტებზე.

პროექტმა ასევე ითანამშრომლა ისეთ ადგილობრივ ინსტიტუტებთან, როგორიცაა სამოქალაქო ცენტრი პატი ლიმონა, რომელმაც შესთავაზა სივრცე ანალოგური ფოტოგრაფიის სემინარებისთვის და უმასპინძლა საბოლოო გამოფენას. გარდა ამისა, თერაპიული ნაოსნობის სესიებში ჩატარდა დავიდ ხარკეს მხარდაჭერით, რომელმაც თავისი ნავი იკიგაი უსასყიდლოდ დაუთმო პროექტს ინსპირაციისა და ბუნებასთან კავშირის სივრცედ გამოსაყენებლად.

პრაქტიკის მიზნები

- ცნობიერების ამაღლება, სამოქალაქო განათლების ხელშეწყობა და აქტივიზმის გაძლიერება.
- ფსიქიკური ჯანმრთელობის გარშემო არსებული სტერეოტიპული ნარატივების წინააღმდეგ გაბრძოლება და ტრანსფორმაცია, სხვებისთვის შთამაგონებელი ისტორიების გაზიარებით. ამ ვიზუალური ნარატივების მეშვეობით, ჩვენ ვისწრაფვოდით ფსიქიკური ჯანმრთელობის საკითხებისადმი ემპათიის გაჩენის, სტიგმის დარღვევისა და საზოგადოებრივი აღქმების შეცვლისკენ.
- მონაწილეობითი ფოტოგრაფიის სემინარებისა და სივრცეების შექმნა, რომლებიც ხელს უწყობს რეფლექსიას, კრიტიკულ აზროვნებას და აქტიურ მოსმენას.
- ცნობიერების ამაღლების ლექციების ორგანიზება ინსტიტუტებში, უნივერსიტეტებში, სკოლებში, საზოგადოებრივ ცენტრებსა და კონფერენციებზე. ეს ღონისძიებები წარმოადგენდა პლატფორმებს პროექტის შედეგების გავრცელებისთვის, დიალოგის წახალისებისა და საზოგადოების ჩართულობის ხელშეწყობისთვის.
- ფართო და მრავალფეროვანი აუდიტორიაზე წვდომისთვის, ხელოვნების ნამუშევრები გამოიფინა ბარსელონაში გამოფენაზე და გავრცელდა მედია არხების მეშვეობით, მათ შორის რადიო ნიკოსიას, მისი ვებგვერდის და ეროვნული გამომცემლობა „ლა ვანგუარდია“ - ს საშუალებით.

პრაქტიკის აღწერა

ეს პროექტი იყენებს ეთიკურ მონაწილეობით ფოტოგრაფიასა და აუდიოვიზუალურ მედიას, რათა ჩართოს ფსიქიკური ჯანმრთელობის მრავალფეროვანი გამოცდილების მქონე პირები კოლაბორაციულ ხელოვნების შექმნაში, ხელი შეუწყოს სოციალურ ინკლუზიასა და გაძლიერებას. ანალოგური ფოტოგრაფიის სემინარების, ნაოსნობის ექსკურსიებისა და კოლექტიური რეფლექსიის კომბინაციის მეშვეობით, მონაწილეები აქტიურად

აყალიბებენ ნარატივებს, რომლებიც ეწინააღმდეგება ფსიქიკური ჯანმრთელობის სტიგმას და აშენებს მედეგობას.

არტისტული მიდგომა:

ეთიკური მონაწილეობითი გამოსახულების შექმნა და ხელოვნება.

ეს მიდგომა ხელს უწყობს გამოცდილებაზე დაფუძნებულ სწავლებას, კონსტრუქციულ კრიტიკასა და პოზიტიურ დისკუსიებს. იგი ხელმძღვანელობდა ხუთი ძირითადი პრინციპით:

- ინკლუზია: ჩვენს საზოგადოებებში ნაკლებად ხილული პირების ხმების გაძლიერება.
- მოსმენა: საზოგადოების მიერ მართული დიალოგების, მოქმედებებისა და ანალიზის შექმნა.
- გადაფორმატება: იდენტობებისა და რთული საკითხების შესწავლა და ხელახალი განსაზღვრა.
- მითვისება: მონაწილეების გაძლიერება საკუთარი ნარატივების კონტროლისა და გამოსავლების იდენტიფიცირებისთვის.
- ტრანსფორმაცია: ადამიანების დაკავშირება, პირადი და კოლექტიური ტრავმების განკურნება და შერიგების ხელშეწყობა.

არტისტული ინსტრუმენტები:

- ფოტოგრაფია (ანალოგური კამერები, პოლაროიდები, მობილური ტელეფონები)
- ვიდეოს ჩაწერა (დოკუმენტირებისთვის, სთორითელინგისა და აუდიოვიზუალური ნაწარმოებებისთვის)

არტისტული მეთოდები:

ეთიკური სთორითელინგი, გააზრებული კომუნიკაცია, ნაოსნობის ექსკურსიები, ანალოგური დამუშავების სემინარები.

მთავრი ინსტრუმენტები არის ეთიკური სთორითელინგი და გააზრებული კომუნიკაცია. შემოქმედებითი და ადამიანური პროცესი განიხილება ისეთივე მნიშვნელოვნად, როგორც საბოლოო პროდუქტი. პროექტი ფოკუსირებულია მონაწილეების თავდაჯერებულობისა და მოტივაციის ამაღლებაზე, და წარმატებებსაც და შეცდომებსაც განიხილავს სწავლებისა და გაძლიერების ინსტრუმენტებად.

ნაოსნობის ექსკურსიები გამოიყენებოდა, როგორც შემოქმედებითი და თერაპიული მეთოდი ხედვის, ლაპარაკის, მოსმენისა და შექმნის გზების გაფართოებისთვის.

ანალოგური ფილმის დამუშავების სემინარების დროს, კოლექტიური მონაწილეობა ხელშეწყობილი იყო კოლაბორაციული სურათების შექმნით, რომლებიც შემდგომ შეირჩა საბოლოო გამოფენისთვის. ყოველი ვორკშოპის შემდეგ ტარდებოდა ჯგუფური სესიები პირადი გამოცდილებისა და შესწავლილი შემოქმედებითი ტექნიკების გასაზიარებლად. მონაწილეები აქტიურად იყვნენ ჩართული არტისტულ პროცესში, მათი საჭიროებები ყურადღებით იქნა გათვალისწინებული. ძირითადი იდეა იყო ფოტოგრაფიული მედიის სხვადასხვა ფორმებით ექსპერიმენტირება და შემოქმედებითი პროცესის დოკუმენტირება. გარდა ამისა, რადიო ნიკოსიას გუნდი უზრუნველყოფდა მონაწილეების მუდმივ ფსიქოლოგიურ მხარდაჭერას, რაც პროექტის განმავლობაში უსაფრთხო და მხარდამჭერ გარემოს ქმნიდა.

საგანმანათლებლო მიდგომა

სწავლების შედეგების მიღების გზები

ჯგუფური დისკუსიები და პირადი რეფლექსიები:

ყოველი ვორკშოპის შემდეგ, იქნებოდა ეს ფოტოგრაფია, ნაოსნობა თუ ანალოგური ფილმის დამუშავება, ტარდებოდა ჯგუფური დისკუსიები, სადაც მონაწილეები იზიარებდნენ პირად გამოცდილებას და ფიქრობდნენ ემოციურ და არტისტულ პროცესზე. ეს დიალოგები სწავლის პროცესს ხილვადს და მნიშვნელოვანს ხდიდა.

გამოფენა:

გამოფენა აღმოჩნდა ძლიერი მეთოდი სწავლის შედეგების დასაანახად, მისი საშუალებით მონაწილეთა პირადი და კოლექტიური გამოცდილებები საზოგადო ნარატივად გარდაიქმნა. ეს მათ საშუალებას აძლევდა ენახათ თავიანთი ნამუშევრები კონტექსტში, სხვების მიერ შეფასებული და ინტერპრეტირებული, რაც ადასტურებდა მათ შემოქმედებით ძალისხმევასა და ემოციურ მოგზაურობას. გამოფენის მომზადებისა და კურატორობის პროცესში მონაწილეები ფიქრობდნენ თავიანთ სწავლაზე, იღებდნენ გადაწყვეტილებებს იმის შესახებ, რა ეჩვენებინათ და რატომ, და ივარჯიშებდნენ კრიტიკული აზროვნების, სთორითელინგისა და თანამშრომლობის უნარებს. საკუთარი ნამუშევრების აუდიტორიისთვის წარდგენამ ასევე ხელი შეუწყო თავდაჯერებულობის, სიამაყისა და იდენტობისა და სამოქალაქო ჩართულობის განცდის განვითარებას.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით

მონაწილეობითი სწავლება იყო ცენტრალური, ინდივიდები აქტიურად იყვნენ ჩართული სემინარების ჩამოყალიბებაში, შინაარსის თანაშემქმნასა და საბოლოო გამოფენაზე გავლენის მოხდენაში. მათი ხმები და გამოცდილებები მართავდა არტისტულ და საგანმანათლებლო პროცესს.

გამოცდილებაზე დაფუძნებული სწავლება ხორციელდებოდა პრაქტიკული აქტივობების მეშვეობით, როგორცაა ანალოგური ფოტოგრაფია, ნაოსნობის ექსკურსიები და ფილმის შექმნა. მონაწილეები სწავლობდნენ კეთების, ასახვისა და გამეორების გზით.

ტრანსფორმაციული სწავლება წახალისებული იყო კრიტიკული ასახვისა და სთორითელინგის მეშვეობით, რაც ეხმარებოდა მონაწილეებს შებრძოლებოდნენ მათში არსებულ სტიგმას, ხელახლა ჩამოეყალიბებინათ პირადი ნარატივები და განეცხადებინათ საკუთარი თავისა და სამყაროს ხედვის ახალი გზები.

კოლექტიური სწავლება ხდებოდა ჯგუფურ სესიებში, სადაც იზიარებდნენ გამოცდილებებს, არტისტულ ტექნიკებსა და უკუკავშირს. ეს გაცვლები ქმნიდა თემად ყოფნის შეგრძნებას და აძლიერებდა ურთიერთმხარდაჭერის სურვილს.

კომპეტენციები

უნარები:

- ანალოგური ფოტოგრაფია და აუდიოვიზუალური ხელოვნება (გადაღება, დამუშავება, რედაქტირება)
- სთორითელინგი და თვითგამოხატვა ვიზუალური მედიის მეშვეობით
- კომუნიკაცია და ჯგუფური თანამშრომლობა
- დაკვირვების უნარები (განსაკუთრებით ნაოსნობის მოგზაურობების დროს)

ცოდნა

- ფსიქიკური ჯანმრთელობის საკითხების გააზრება პირადი გამოცდილებებისა და გაზიარებული პერსპექტივებიდან
- სოციალურ ცვლილებებში სამოქალაქო მონაწილეობისა და საზოგადოებრივი ხელოვნების როლის გააზრება
- ხელოვნება როგორც სოციალური ინკლუზიის, განკურნებისა და აქტივიზმის საშუალება

დამოკიდებულებები

- ემპათია და ღიაობა სხვების გამოცდილების მიმართ
- მათი როგორც ხელოვნების და საზოგადოების წევრების მნიშვნელობის შესახებ თვითრწმენის ზრდა
- სტერეოტიპებისა და სტიგმების კრიტიკული გააზრება
- კუთვნილების გრძნობა და სამოქალაქო პასუხისმგებლობა
- ცნობისმოყვარეობა და მოტივაცია გააგრძელონ სწავლა და გამოხატვა ხელოვნების მეშვეობით

როგორ?

ნაბიჯი 1. საწყისი ფაზა:

მონაწილეობრივ მეთოდოლოგიებსა და მონაწილეთა აქტიურ მოსმენაზე დაყრდნობით, ხელოვანმა კვინტინა

ვალერომ შეიმუშავა ანალოგური ფოტოგრაფიის სემინარების პროგრამა კულტურული ასოციაციისთვის რადიო ნიკოსია. ის მუშაობდა ფსიქიკური ჯანმრთელობის პრობლემების მქონე და დიაგნოზის არ მქონე .

ეს ფაზა მოიცავდა შეხვედრებს ხელოვან კვინტინა ვალეროს, რადიო ნიკოსიას ასოციაციასა და თანამშრომელ პროფესიონალებს შორის იდეების გასაცვლელად და ინოვაციური, შემოქმედებითი მიდგომების შესამუშავებლად, რათა მონაწილეობრივი მეთოდოლოგიების გამოყენებით, შექმნილიყო კომუნიკაციისა და შეფასების პლატფორმები, რათა უზრუნველყოფილიყო მონაწილეთა შერჩევა და ინტეგრაცია პროექტის დიზაინის, დაგეგმვისა და სემინარების მიმდინარეობის ეტაპებზე.

ნაბიჯი 2. წარმოების ფაზა:

საველე სამუშაოები და კვლევითი სემინარები ჩატარდა რადიო ნიკოსიას Red Sin Gravedad სივრცეში ბარსელონაში, და მოიცავდა ქალაქის ვიზიტებს და ნაოსნობის ექსკურსიებს მასნოუდან ბარსელონას სანაპიროზე. ეს ეტაპი მოიცავდა ფოტოგრაფიისა და რედაქტირების ძირითადი ტექნიკის სემინარებს, ყოველკვირეულ ვორკშოპებს არტისტებსა და მონაწილეებს შორის მიმდინარე დიალოგის პარალელურად, ყოველთვიურ შეფასებებსა და პროექტის კონსოლიდაციას და ფოტოგრაფიული სერიებისა და აუდიოვიზუალური ნამუშევრების საბოლოო შექმნას.

- ოთხი საზღვაო მოგზაურობა განხორციელდა დავიდ ხარკეს იალქნიანი ნავით, მასნუს პორტიდან ბარსელონისკენ. ამ გასვლების დროს მონაწილეები გადასაღებად იყენებდნენ შავ-თეთრი ფილმის კამერებსა და მობილურ ტელეფონებს. ყოველი მოგზაურობის დასასრულს ჯგუფი განიხილავდა თავის გამოცდილებას.
- ორი ექსკურსია ჩატარდა ქალაქ ბარსელონაში, სადაც მონაწილეები იყენებდნენ ანალოგურ კომპაქტურ კამერებსა და მობილურ ტელეფონებს ვიდეო ჩანაწერებისთვის.
- ფილმის შექმნის ოთხი სემინარი ჩატარდა პატი ლიმონას სამოქალაქო ცენტრში. გარდა ამისა, პოლაროიდ კამერა გამოიყენებოდა მონაწილეების პორტრეტების შესაქმნელად. მიღებულ გამოცდილებაზე რეფლექსიით სრულდებოდა ყოველი გასვლა.

ნაბიჯი 3. პოსტპროდუქციისა და გამოფენის ეტაპი:

სემინარები ჩატარდა რედაქტირებისა და საბოლოო სურათების შერჩევისთვის. საბოლოო გამოფენის მომზადება მოიცავდა 100 შავ-თეთრი ფოტოსურათის ბეჭდვას სხვადასხვა ზომის მაღალი ხარისხის ქაღალდზე. ოცი შერჩეული სურათი გამოიფინა სალა რუინესში, ბარსელონაში მდებარე სამოქალაქო ცენტრ პატი ლიმონაში. სურათებს თან ახლდა ტექსტები როგორც კატალანურ, ასევე ესპანურ ენებზე. გამოფენა გაიხსნა სამოქალაქო ცენტრ პატი ლიმონაში 2024 წლის 21 მარტს და გაგრძელდა 2024 წლის 17 აპრილამდე. აუდიოვიზუალური ნამუშევარი, რომელშიც წარმოდგენილი იყო ზღვა, ხმოვანი კომენტარითა და ლექსით, რომელიც მთავგონებული იყო ბარსელონის ქალაქით და შექმნილი არტისტ კრის ინკას მიერ, წარმოდგენილი იყო ეკრანზე სალა რუინესში და ის ქუჩიდანაც იყო ხილული.

კიდევ ერთი აუდიოვიზუალური ნამუშევარი, რომელიც შედგებოდა ვიდეოებისა და ფოტოგრაფიებისგან, რომლებიც შექმნილი იყო რადიო ნიკოსიას კოლექტივის მიერ და ასახავდა შემოქმედებით პროცესს, ხელმისაწვდომი იყო QR კოდის საშუალებით გამოფენაზე და ჩართული იყო ციფრული ფაილის სახით.

პროექტის ეს ეტაპი მოიცავდა:

- გამოფენის მომზადებას: ფოტოების ბეჭდვას, ვიდეოს მონტაჟს და ინსტალაციის მოწყობას.
- პროექტის შედეგების განვითარებასა და გავრცელებას ვებგვერდების, სოციალური მედიის, რადიო პროგრამებისა და ჟურნალების საშუალებით. თანამშრომლობა მოიცავდა სამოქალაქო ცენტრ პატი ლიმონას, რადიო ნიკოსიას, ბარსელონას საქალაქო საბჭოს, ლა ვანგუარდიასა და ფონდ „ლა კაიშას“.
- გამოფენის მოწყობა და ინაუგურაცია.
- ლექციებისა და ღონისძიებების ორგანიზება პროექტის პარტნიორ სივრცეებში, საჯარო და კერძო ინსტიტუტებში, მათ შორის კატალონიის უნივერსიტეტსა და იტალიაში მდებარე როვირა ი ვირჯილის უნივერსიტეტში.
- გამოფენის შემდეგ პროექტის შედეგების გავრცელების გაგრძელება ონლაინ პლატფორმებისა და მედიის

მეშვეობით.

ნაბიჯი 4. შეფასება:

პროექტის საბოლოო ფაზა მოიცავდა მუდმივ შეფასებას პროექტის ყველა ეტაპზე, რაც დასრულდა ყოვლისმომცველი საბოლოო შეფასებით. სესიების მუდმივი შეფასება ხორციელდებოდა არტისტ კვინტინა ვალეროს მიერ, მონაწილეებთან და რადიო ნიკოსიასთან მჭიდრო თანამშრომლობით, შემოქმედებითი პროცესისა და მონაწილეთა ურთიერთქმედების გასაუმჯობესებლად.

ისტორია პრაქტიკიდან

ქვემოთ მოცემულია ლექსის ნაწილი, რომელიც შექმნა არტისტმა კრის ინკამ რადიო ნიკოსიის კოლექტივიდან, ჩვენი პროექტითა და ბარსელონის ქალაქით შთაგონებული. ეს ლექსი წაიკითხა კრის ინკამ რადიო ნიკოსიის კოლექტივის მიერ შექმნილ ვიდეოში და იქნა პროექტირებული პატი ლიმონას სამოქალაქო ცენტრის სალას რუინესში პროექტის გამოფენის დროს.

ეს შეზღუდვების ქალაქი
კრის ინკას მიერ (თარგმანი)

ზღვრების ეს ქალაქი,
ფერდობის ეს ქალაქი—
ჩვენი სული დარჩა
ლანდშაფტის კიდეზე,
ხეზე,
ფანჯარაზე.
სადაც მონიშნულია ადგილები
ჩვენ რომ ვოხრავდით,
სადაც ვკოცნიდით,
სადაც ვტიროდით.
რომელ ქუჩაზეც,
რომელ ზღვაშიც,
რომელ ასფალტზეც
რომელიც ჩვენთან ერთად სუნთქავდა.
ვუყურებთ ამ ლაბირინთულ ქალაქს,
მაღაზიების ვიტრინების მინაზე —
ტყვედ ქცეულ სიყვარულს, რომელმაც ოდესღაც ჩაგვიარა,
ცარიელ პასუხს
როცა ვკითხულობდით ვინ ვიყავით,
სად მივდიოდით.
ეს ქალაქი,
ლამაზი და საშინელი -
ვცხოვრობთ მასში როგორც უადგილობაში
რომელიც სუნთქავს
ჩვენს პატარა, წითელ გულში.
უნესრიგობის ქალაქი,
სინათლის ქალაქი,
გამქრალი ქალაქი,
ტურისტებით სავსე
და ცარიელი შადრევნებით.

სად შეგვიძლია განვთავსდეთ
რომ განსხვავებულად დაგინახოთ?
სად ჩავდეთ ის, რასაც ვგრძნობთ,
რომ არ დაგვფლითო?
ვუყურებთ შენს ზღვას—
რომელიც ჩემთვის ოკეანეა—
შენს მთას,
რომელიც გვეხვევა, გვბოჭავს.
და შენი სიმაღლეებიდან,
შენი სიშრიდან,
მე მჯერა
ჩვენ კვლავ გვიყვარხარ,
მაშინაც კი, როცა ვრჩებით
ტყვეებად
შენი ხმაურის,
შენი კვამლის,
შენი თავანყვეტილი რიტმის.....

ზეგავლენა:

მონაწილეებისთვის

ფსიქიკური ჯანმრთელობის სფეროში მუშაობა მოითხოვს ძლიერ ფოკუსირებას დაზარალებულ პირებსა და მათ საზოგადოებებს შორის კავშირების აღდგენაზე. პროექტის ძირითადი მოსალოდნელი შედეგი იყო ურთიერთობითი სივრცეების რეკონსტრუქცია ხელოვნებისა და ფოტოგრაფიის მეშვეობით, საერთო ცხოვრებისეული გამოცდილების ხელშეწყობა და ადამიანებსა და მათ გარემოს შორის კავშირების განვითარება.

პროექტმა ხელი შეუწყო არსებულ რეალობაში ახალი პერსპექტივის განვითარებას, რაც წარმოადგენდა სოციალური რეინტეგრაციის პოტენციურ გზას. ნაოსნობის ექსკურსიებმა განსაკუთრებით დადებითი გავლენა მოახდინა მონაწილეებზე, შექმნა რა სივრცეები, რომლებმაც გააფართოვა მათი დანახვის და შეგრძნების უნარები ზღვასთან დაკავშირების და ქალაქთან ურთიერთკავშირის განვითარების მეშვეობით.

მონაწილეთა გაძლიერება მოხდა არტისტული ტექნიკების დაუფლების მეშვეობით. კომპაქტური ანალოგური კამერების გამოყენება განსაკუთრებით წარმატებული იყო, რადგან მონაწილეთა უმრავლესობას არასოდეს ჰქონდა ამ ფორმის გამოცდილება. მთავარი მიზანი იყო მნიშვნელოვანი სურათების შექმნა და ამავდროულად შემოქმედებითი პროცესიდან სიამოვნების მიღება. ანალოგური კამერებისა და შავ-თეთრი ფირის დამუშავების გამოყენებამ გააძლიერა მონაწილეთა ფოტოგრაფიის უნარები, დაკვირვების შესაძლებლობები, მეხსიერება და რეფლექსიური შესაძლებლობები.

ჯგუფური გასვლები, განსაკუთრებით ნაოსნობის დროს, ხელს უწყობდა თბილი და დასამახსოვრებელი მომენტების შექმნას, ახალისებდა გუნდურ მუშაობას გამოსახულების შექმნის, მუსიკისა და ნავიგაციის სწავლის მეშვეობით. ამ შემოქმედებითმა სტიმულირებამ შთააგონა მონაწილეები, და გაჩინა სურვილი რომ კვლავ ჩაერთოს ანალოგური პროექტებში.

თვითდაჯერებულობაში მნიშვნელოვანი გაუმჯობესება დაფიქსირდა, რადგან მონაწილეებმა განავითარეს ახალი არტისტული უნარი, რომელმაც თავის მხრივ გააჩინა მათთვის სოციალიზაციის ფორმა, რომელიც ფსიქიკური ჯანმრთელობის პრობლემის მქონის იარღილის ნაცვლად პროფესიონალურ ფოტოგრაფიულ იდენტობაზე იყო ორიენტირებული.

არტისტებისა და პედაგოგებისთვის:

პროექტმა შექმნა სინერგია და ახალი კავშირები. მან ხელი შეუწყო სტიგმის დეკონსტრუქციას ფართო სოციალურ გარემოში განსხვავებების ხილვადობისა და ნორმალიზაციის მეშვეობით. მან ასევე გააფართოვა კულტურული და არტისტული რეზონანსი, რომელიც საჭიროა ფსიქიკური ჯანმრთელობის ჰუმანიზაციისთვის.

აღიარების სივრცეების შექმნისა და გაფართოების მეშვეობით, პროექტმა გააძლიერა მონაწილეთა თვითშეფასება. მან მონაწილეებში ხელი შეუწყო იმ განცდის გაჩენას რომ მათი საქმე მნიშვნელოვანია, ამას კი დიდი სოციალური ზეგავლენა ჰქონდა ფსიქიკური ჯანმრთელობის პრობლემებითა და ფუნქციონალური მრავალფეროვნებით მცხოვრებ ინდივიდებზე.

ახალ გარემოში საქმიანობებში ჩართულობამ ასევე ხელი შეუწყო ფსიქიკური ჯანმრთელობის გამოწვევების მქონე მონაწილეებს შორის ახალი ტექნიკებისა და სოციალური უნარების შესწავლას.

ავტორები:

პროექტის კოორდინატორები:

კვინტინა ვალერო (ხელოვანი) და ფაბიანა როსაროლა (რადიო ნიკოსია)

კვინტინა ვალერო, ესპანელი ფოტოგრაფი, არტისტი და პედაგოგი, რომელიც ცხოვრობს ესპანეთში.

კვინტინა, მომთაბარე ცხოვრების მოყვარულია, თავს აიდენტიფიცირებს მიგრანტ ფოტოგრაფად, რომელმაც თითქმის ორი ათწლეულის განმავლობაში თავისი ხელოვნება სოციალური გარიყვის რისკის ქვეშ მყოფი ადამიანების და თემების პრობლემების დღის შუქზე გამოტანას მიუძღვნა. მრავალწლიანი გამოცდილებადე დაყრდნობით, მან აღმოაჩინა თუ როგორ უნდა გადაეღო ამ ადამიანების და ჯგუფების სოციალურ-ეკონომიკური და გარემოსდაცვითი ზეგავლენები. მისი ფოტო რეპორტაჟები გამოქვეყნდა Financial Times-ში, The Guardian-ში, Sunday Times-ში, BBC-ზე, Internationale-ში, Stern Magazine-ში, El País-ში, ლა ვანგუარდიაში და XL Semanal-ში.

2015 წლიდან, თავის არტისტული კოლექტივ Food of War-თან ერთად, ის ჩართულია არტისტული და საგანმანათლებლო პროექტების დიზაინსა და მენეჯმენტში, რომლებიც ეძღვნება საკვების მოხმარებას, გარემოს და საერთაშორისო კონფლიქტებს. კვინტინას აქვს ფართო გამოცდილება სოციალურად გარიყულ საზოგადოებებთან მუშაობაში მონაწილეობითი ფოტოგრაფიის სემინარების მეშვეობით. კოლექტივი, რომელიც შედგება ხუთი საერთაშორისო ხელოვანისგან, გამოფენებს მართავდა უკრაინაში, დიდ ბრიტანეთში, გერმანიაში, ესპანეთში, იტალიაში, კოლუმბიაში, ბრაზილიაში, პერუსა და მექსიკაში.

www.quintinavalero.com

ნიკოსია არის პლატფორმა, კოლექტივი და ასოციაცია, რომელიც შედგება როგორც დიაგნოსტირებული ტანჯვის გამოცდილების მქონე, ისე ამ გამოცდილების არმქონე ადამიანებისგან. მათ შორის არიან ხელოვანები, ეკონომისტები, ფილოლოგები, მწერლები, პოეტები, დიეტოლოგები, ეჭვის პროფესიონალები, ფსიქოლოგები, პედაგოგები, ანთროპოლოგები და კიდევ მრავალი სხვა. ეს არის როგორც სოციალური სივრცე, სადაც ბრძოლა წინააღმდეგობას უწევს იძულებით იდენტობაზე დაფუძნებულ ექსკლუზივობას, ამის ნაცვლად იხსნება იმ მრავალფეროვნებისთვის, რომელიც აუცილებელია ნებისმიერ შეხვედრაში, რომელიც ცდილობს კომპლექსურობის განხილვას.

ნიკოსია არის უპირველეს ყოვლისა, პოლიტიკური ტერიტორია: ასამბლეა, გაზიარებული ზრუნვის სივრცეებისა და მხარდაჭერის სისტემების ქსელი; კულტურულ ცენტრებში ჩატარებული სემინარები, რადიო პროგრამები და ინტერვენციები, ლიტერატურული, აუდიოვიზუალური, აკადემიური პროდუქციები და სხვა. ზოგადად, არაფერი მეტი და არაფერი ნაკლები, ვიდრე შეხვედრისა და კოლექტიური შემოქმედების მომენტები, რომლებიც განიხილება ინტერსუბიექტურისადმი მგრძნობელობით — პირადისა და საზოგადოებრივის

კვეთაზე, სხვის სუბიექტურობისადმი გულწრფელი ერთგულებით. აქ, თითოეული ადამიანის ინდივიდუალური სიმბოლური გამოხატულება ისეთივე მნიშვნელოვანია, როგორც მნიშვნელობისა და ურთიერთქმედების კოლექტიური წარმოება.

www.radionikosia.org

პროექტის მონაწილეები:

მარტა, ვიქტორია, მაირა, ხავი ხტუსეტ, ფრანსესკ, მერსედეს, კლარა, DjMartin, ისრაელ, ლაურა P, ლაურა, ლოლა, ნატალი, ჯენი, დავით, ესპერანსა, სანტი, შეილა, მარია პროსპერინა, მარსელა, ტანია, გლორია, ლუისა, კრის ინკა და ტანია კვინტანა.

ბმულები:

<https://youtu.be/bDu-LzliQwQ>

<https://youtu.be/XS8v2ILIBDs>

[Lección de cordura de pacientes mentales en el mar](#)

[\[Exposición\] ARTE, DISLOCAMIENTO Y VULNERABILIDAD: FOTOGRAFIAR BARCELONA DESDE SUS ORILLAS - Ràdio Nikosia i Quintina Valero - Centre Cívic PATI LLIMONA](#)

https://ajuntament.barcelona.cat/agendajove/es/detall/exposicio-arte-dislocamiento-y-vulnerabilidad-fotografiar-barcelona-desde-sus-orillas_99400724459.html

<https://www.youtube.com/watch?v=gP5YX6xkOfQ>

[Art for Change impulsa en Cataluña ocho nuevos proyectos artísticos de transformación social para colectivos en situación de vulnerabilidad – NewsTerceraEdad](#)

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

1. როგორ შეუძლია მონაწილეობითი ხელოვნების პრაქტიკებს, როგორიცაა ანალოგური ფოტოგრაფია, შექმნას სივრცეები გაძლიერებისა და სოციალური კავშირისთვის, მარგინალიზებულ საზოგადოებებში?
2. რა გზებით შეუძლია შემოქმედებით თანამშრომლობას დაეხმაროს ფსიქიკური ჯანმრთელობის შესახებ არსებული სტერეოტიპების წინააღმდეგ გაბრძოლებასა და ტრანსფორმაციაში?
3. როგორ შეიძლება გავლენა მოახდინოს ბუნებასთან ურთიერთობამ და არატრადიციულმა სასწავლო გარემომ (როგორიცაა ნაოსნობის ექსკურსიები) განკურნებასა და ჯგუფურ დინამიკაზე?
4. რა პასუხისმგებლობა აქვთ ხელოვანებსა და კულტურულ ორგანიზაციებს ეთიკური სტორიულინგის ხელშეწყობასა და გარიყული ჯგუფების/ინდივიდების გაძლიერებაში?
5. როგორ შეუძლია კოლექტიური ხელოვნების შექმნის პროცესს ხელი შეუწყოს ემპათიის, მედეგობისა და კუთვნილების გრძნობის განვითარებას მრავალფეროვან საზოგადოებებში?

სოციალური ქუჩის ხელოვნება - სომხური ნაგვის ურნები ბუდაპეშტში (უნგრეთი)

განსაზღვრული მისია:

სოციალური ცნობიერება, სოლიდარობა, პირდაპირი მოქმედება, სოციალური ინკლუზია, ეკოლოგია, საჯარო სივრცეების რედიზაინი, სოციალური ქუჩის ხელოვნება

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ვიზუალური ხელოვნება, ქუჩის ხელოვნება, გადამუშავება.

სირთულე:

2-3 – მარტივიდან საშუალომდე

რესურსები:

გრაფიკული დიზაინერი, სემინარების სივრცე, ხელსაქმეში გამოცდილი ადამიანი.

მასალები:

ხე, ხრახნები, სხვადასხვა ლითონის ელემენტები, ძლიერი ნებო, საბეჭდი დანადგარი (შესაბამისი ქაღალდის აღჭურვილობით დიდი ზომის სტიკერების დასაბეჭდად), გრაფიტის სპრეები, მაკრატელი, მასკირების ლენტი, ქაღალდები, ფანქარი და კალამი და სახაზავი.

დრო:

პროექტის მომზადება დაახლოებით ერთი კვირა დასჭირდა და მისი განხორციელება ერთი საღამო. შემდგომ, გარკვეული კორექტივები უნდა შეტანილიყო, რაც დიდ დროს არ მოითხოვდა.

ჯგუფი:

მოხალისეების მცირე ჯგუფი. შესაძლებელია ერთი ადამიანისთვისაც ამის გაკეთება, მაგრამ მეტი მონაწილის ყოლა უფრო საინტერესო და ეფექტურია.

აუდიტორია:

რადგან საბოლოო პროდუქტი მიმართულია იმ ინდივიდებზე, რომლებიც სურთ გაიღონ თავიანთი გამოყენებული სასმელის ბოთლები და ქილები და რადგან არჩეული ადგილმდებარეობა არის საზოგადოებრივი ტრანსპორტის კვანძი ახლომდებარე პარკითა და სათამაშო მოედნით, გარშემორტყმული სამ-ხუთსართულიანი საცხოვრებელი შენობებით, პროექტი სამიზნე აუდიტორია არის როგორც ადგილობრივ მაცხოვრებლები, ასევე გამვლელები, მიზანი კი მათი წახალისებაა, რომ შესთავაზონ თავიანთი ქველმოქმედება ნაკლებად მათ ვისაც ეს სჭირდება.

კიდევ ერთი მთავარი სამიზნე ჯგუფი მოიცავს უსახლკარო ინდივიდებს და მათ ვინც რთულ სოციალურ ან ფინანსურ მდგომარეობაში იმყოფებიან, რომელთათვისაც ცარიელი ბოთლებისა და ქილების შეგროვება წარმოადგენს მნიშვნელოვან დამატებით შემოსავალს, ხშირად აუცილებელს თვის გადასატანად. ეს ადამიანები ხშირად ჩანან ქალაქში სიარულისას დიდი ნაგვის ტომრებით ან ურმებით, როდესაც საჯარო სივრცეებში არსებულ ურნებსა და კონტეინერებში ეძებენ ჩასაბარებელ ნივთებს.

პროექტი ასევე მიზნად ისახავს ჩართოს ყველა მოტივირებული ადამიანი, რომელსაც სურს ამ იდეის გამეორება და თავისი სოლიდარობის მოქმედებასა და პრაქტიკულ გადაწყვეტილებებად გარდაქმნა. ჩვენ აქ ვართ მათი მხარდასაჭერად და დასაკავშირებლად, რითაც ასევე ხელს ვუწყობთ თემებს შორის თანამშრომლობას.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

ეს პრაქტიკა წარმოიშვა ურბანული იზოლაციის ზრდისა და სოლიდარობის გაძლიერების საჭიროების საპასუხოდ, განსაკუთრებით უსახლკარო ადამიანების მიმართ. დიდ ქალაქებში, სწრაფი ტემპისა და კაპიტალისტური ცხოვრების წესის გამო, ადამიანები ხშირად ცხოვრობენ ერთმანეთისგან განცალკევებულად, რაც ქმნის უფრო დიდ საჭიროებას ისეთი ინიციატივებისა, რომლებიც ხელს უწყობს სოციალურ კავშირსა და ურთიერთობას. პროექტზე ასევე გავლენა მოახდინა პოლიტიკის ცვლილებამ: მთავრობამ შემოიღო პატარა ანაზღაურება დაბრუნებული სასმელი ბოთლებისა და ქილების საზღაურად, რამაც კიდევ უფრო წაახალისა შეგროვება. თუმცა, ამ ცვლილებამდეც კი, ბოთლების, განსაკუთრებით ალუმინის ქილების შეგროვება, უკვე იყო ჩვეულებრივი გადარჩენის სტრატეგია მრავალი უსახლკარო ადამიანისთვის მათი მატერიალური ღირებულების გამო. გარდა ამისა, ვერონიკას ორგანიზაციას აქვს ძლიერი ტრადიცია საუკეთესო პრაქტიკების შთაგონებისა, რომლებიც გადაიზარებენ და ცვლიან საჯარო სივრცეებს, რათა ისინი იქცნენ სამოქალაქო ჩართულობისა და სოციალური სოლიდარობის პლატფორმებად.

სპეციფიკა:

იდეა ვერონიკას დაახლოებით სამი წლის წინ მოუვიდა, რადგან პრობლემა ხელის გულზე იდო. ჩვეულებრივ, ის ამჯობინებს ასეთი პროექტების განვითარებას თავიდანვე მონაწილეობითი პროცესის მეშვეობით, მაგრამ ამ შემთხვევაში გზა წინ ნათელი იყო და მან სწრაფად მოქმედება აირჩია.

ის დიდი ხნის განმავლობაში აკვირდებოდა ადამიანებს, რომლებიც საჯარო ურნებში ეძებდნენ ნებისმიერ გამოსადეგ ნივთს და ასევე შენიშნა, თუ რამდენად ხშირად რეაგირებდნენ ამაზე მაცხოვრებლები გაღიზიანებით და ხშირად ბრალს უსახლკარო პირებს სდებდნენ. ამ ხილულმა დაძაბულობამ საჯარო სივრცეებში გააძლიერა მისი გადაწყვეტილება, რომ ეპოვა კონსტრუქციული გამოსავალი.

აქტივისტის როლთან ერთად, ის ასევე არის არჩეული საბჭოს წევრი თავის უბანში. მომდევნო წლების განმავლობაში, ის განმეორებით ცდილობდა მუნიციპალიტეტის დარწმუნებას იდეის მხარდაჭერისთვის. მან წარადგინა მრავალი წინადადება და რამდენჯერმე საჯაროდ სიტყვითაც კი გამოვიდა, რათა ადგილობრივი საბჭოს მეშვეობით დაეწყო და დაეფინანსებინა საპილოტე პროექტი როგორც სოლიდარობის აქტი. სამწუხაროდ, ხელმძღვანელობა მუდმივად უარყოფდა მის წინადადებებს.

საბოლოოდ, მან გადაწყვიტა საკუთარ ხელში აეღო საქმე და თავად ააშენა პროტოტიპი. საბედნიეროდ, მის პოლიტიკურ პარტიას ღრმა ფესვები აქვს ქუჩის ხელოვნებაში, რამაც მას ადვილი წვდომა მისცა ბევრ საჭირო რესურსზე. მან შეკრიბა ენთუზიასმით სავსე ადამიანების მცირე ჯგუფი. და ასეშთაბერა სული პროექტს.

მათ არ ითხოვეს ოფიციალური ნებართვა მისი განხორციელებისთვის და არც ნანობენ ამას. ხელისუფლებამ საბოლოოდ პრობლემები არ შექმნა, რაც მხოლოდ ადასტურებს, რომ პირდაპირი მოქმედება, განსაკუთრებით როდესაც კეთილ განზრახვებს ეფუძნება, ხშირად მუშაობს. პროექტი ხორციელდება ისეთ ლოკაციაზე რომ ბევრი ადამიანისთვის ადვილად ხელმისაწვდომია.

იმ პრაქტიკული გადაწყვეტის მიღმა, რასაც იგი სთავაზობს, პროექტი ასევე აგზავნის მკაფიო პოლიტიკურ მესიჯს აქტიური მოქალაქეობის შესახებ: რომ ჩვენ შეგვიძლია შევქმნათ სასარგებლო, სოლიდარობაზე დაფუძნებული ჩარევები მინიმალური რესურსებით, ბიუროკრატიის მიერ დაბლოკვის გარეშე. ზოგჯერ, რისკიანი ნებართვის პროცესებით დაწყების ნაცვლად, უფრო ეფექტურია კარგი იდეის მოქმედებაში დემონსტრირება, რაღაც ისეთისა, რაც ადრე არ იყო და მოგვიანებით კი მიღებული და მოწონებული იქნეს.

ეკონომიკური თვალსაზრისით, ეს არის ტიპური დაბალბიუჯეტური ინიციატივა, რომელიც ამტკიცებს, რომ მნიშვნელოვან ზეგავლენას არ უნდა ახლდეს მაღალი ხარჯები.

პრაქტიკის მიზნები

1. პირდაპირი სამოქალაქო ჩართულობისა და აქტიური მოქალაქეობის ხელშეწყობა ადამიანების გაძლიერების გზით, რათა მათ განახორციელონ მნიშვნელოვანი ქმედებები, რომლებიც კარგ შეგრძნებას იწვევს და ცვლილებას ახდენს.
2. უსახლკარო პირებისთვის პირდაპირი მხარდაჭერის შეთავაზება.
3. სხვადასხვა სოციალური წარმომავლობის ადამიანებს შორის კავშირების განვითარება.
4. სოლიდარობის, ინკლუზიის ხელშესახება ქმედებებად გარდაქმნა.
5. ეკოლოგიური აზროვნების წახალისება.
6. საჯარო სივრცეების გადააზრება ადამიანური შემოქმედებითობისა და კოლექტიური ზრუნვის მეშვეობით.

პრაქტიკის აღწერა

ეს სოციალურად ჩართული ქუჩის ხელოვნების პროექტი, სოციალური ქუჩის ხელოვნება – სომბრერო ნაგვის ურნები, შემოქმედებით ურბანულ ინტერვენციას სოლიდარობისა და აქტიური მოქალაქეობის ძლიერ მესიჯთან აერთიანებს. ბუდაპეშტში დაგეგმილი და განხორციელებული ეს პროექტი ჩვეულებრივ საჯარო ნაგვის ურნებს გარდაქმნის იუმორისტულ, თვალისმომჭრელ ინსტალაციებად, რომლებიც ადგილობრივ მცხოვრებლებს მოუწოდებს გაიღონ გამოყენებული სასმელი ბოთლები და ქილები რათა უსახლკარო პირებმა შეძლონ მათი შეგროვება.

ურბანული იზოლაციისა და უსახლკაროობასთან დაკავშირებული სოციალური დაძაბულობის წინააღმდეგ ბრძოლის საჭიროებით შთაგონებული, პროექტი საჯარო სივრცეს გარდაქმნის ემპათიის, ინკლუზიისა და ეკოლოგიური ცნობიერების ადგილად. ნაგვის ურნის ფერადოვან “სომბრერო” ხელოვნების ნაწარმოებად გარდაქმნით, გუნდმა გამოიყენა ვიზუალური და ქუჩის ხელოვნების ტექნიკები, როგორცაა გრაფიტი, სტიკერები და ხელნაკეთი ხის კონსტრუქციები, რათა ფუნქციონალურობა შემოქმედებითობასთან შეერწყა.

სირთულისა და ღირებულების მხრივ დაბალი, მაგრამ მნიშვნელოვანი მდიდარი, ეს პროექტი ადასტურებს, რომ პირდაპირ მოქმედებას, მოქალაქეების შექმნილ დიზაინსა და სპონტანურ სოლიდარობას შეუძლია როგორც მენტალიტეტის, ისე ურბანული გარემოს ფორმირება.

არტისტული მიდგომა:

პროექტი იყენებს საზოგადოებრივ არტისტულ მიდგომას და აქტიურად ჩრთავს ადგილობრივ ხალხს— მაცხოვრებლებს, გამვლელებსა და მარგინალიზებულ ჯგუფებს—საჯარო სივრცის საერთო გამოცდილებაში. ეს მიდგომა ხელს უწყობს კუთვნილების გრძნობისა და სოლიდარობის განვითარებას ყოველდღიური ურბანული ობიექტების ინკლუზიისა და მხარდაჭერის ხელმისაწვდომ სიმბოლოებად გარდაქმნით. იგი იყენებს ხელოვნებას, როგორც ინსტრუმენტს საზოგადოებრივი კავშირების გასაძლიერებლად, სოციალური ცნობიერების ასამაღლებლად და ქმედების დაწყებისთვის. პროექტი ადასტურებს, თუ როგორ შეუძლია საზოგადოებისგან წამოსულ ხელოვნებას საჯარო გარემოს ფორმირება და სოციალური თანასწორობის განვითარება.

არტისტული ინსტრუმენტები:

გრაფიტის სპრეი საღებავები, სტიკერები, ხე და ხრახნები სომბრეროს ფორმის საჭირო მოწყობილობის დასამზადებლად, სხვადასხვა ლითონის ელემენტები, ძლიერი ნებო და ძირითადი ხელის ინსტრუმენტები (მაკრატელი, საზომი ინსტრუმენტები, ფანქრები)

არტისტული მეთოდები:

- აპსაიკლინგი და ხელახალი გამოყენება: არსებული ურბანული ინფრასტრუქტურის (ნაგვის ურნები) არტისტული მედიუმის სახით გამოყენება.
- საჯარო ხელოვნების ინტერვენცია: ნაწარმოებების პირდაპირ განთავსება ცოცხალ საჯარო სივრცეებში მრავალფეროვანი აუდიტორიის ჩასართავად

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

სწავლება მრავალი არხის მეშვეობით მოიპოვება, რაც ასახავს როგორც პირდაპირ ჩართულობას, ასევე ფართო საზოგადოებრივ ურთიერთქმედებას. ურნის აქტიური გამოყენება მისი ახალი დანიშნულებისთვის - ცარიელი ბოთლებისა და ქილების შეგროვება უსახლკარო პირების დასახმარებლად - უზრუნველყოფს ქცევითი ცვლილებისა და სოციალური ზეგავლენის ხელშესახებ მტკიცებულებას. გამვლელთა რეაქციების დაკვირვება, რომლებიც ხშირად ცნობისმოყვარეობით, ღიმილით ან საუბრით გამოიხატება, უზრუნველყოფს პროექტის წარმატების დაუყოვნებელ, არაფორმალურ უკუკავშირს.

უშუალო რეაქციებთან ერთად, პროექტმა მნიშვნელოვანი ონლაინ დიალოგი წარმოშვა. ბლოგ პოსტებმა, ფეისბუქის განახლებებმა და მუნიციპალურ საბჭოში საჯარო გამოსვლამ ხელი შეუწყო პროექტის ისტორიისა და მიზნების ფართო აუდიტორიისთვის გაზიარებას. ენთუზიაზმით აღსავსე დამკვირვებლებმა კიდევ უფრო გააფართოვეს მისი მოქმედების რადიუსი სოციალურ მედია პლატფორმებზე ფოტოებისა და დადებითი კომენტარების გამოქვეყნებით, რითაც კიდევ უფრო ზრდის ცნობიერება.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

ტრანსფორმაციული სწავლება: პროექტი ხალხს იწვევს გადაიაზროს და აქტიურად ჩამოაყალიბოს თავისი საჯარო სივრცეები, ახალისებს მათ, რომ ქალაქური გარემო დაინახონ იმ ადამიანების თვალით, რომელთაც ძალიან განსხვავებული ცხოვრებისეული გამოცდილებები აქვთ. ის ხაზს უსვამს იმას, თუ როგორ შეუძლია შემოქმედებითობას დაარღვიოს იზოლაცია და ააშენოს მნიშვნელოვანი კავშირები საზოგადოებაში.

მონაწილეობითი სწავლება ვითარდება, როდესაც საზოგადოება იღებს გარდაქმნილ ნაგვის ურნებს და აინტეგრირებს მათ ახალ გამოყენებას ყოველდღიურ ცხოვრებაში. როდესაც მცხოვრებლები და გამვლელები აქტიურად ათავსებენ ცარიელ ბოთლებსა და ქილებს, ისინი პასიური დაკვირვების მიღმა გადადიან და ხდებიან სოლიდარობის აგენტები, პირდაპირ უჭერენ მხარს უსახლკარო პირებს.

კომპეტენციები

უნარები:

- ვიზუალური თვითგამოხატვა ქუჩის ხელოვნებასა და შემოქმედებით ურბანულ დიზაინთან ჩართულობის მეშვეობით
- პრაქტიკული შექმნის უნარები, როგორიცაა ფერწერა, აწყობა და ყოველდღიური ობიექტების ადაპტაცია
- კოლაბორაცია და თანაშემოქმედება, განსაკუთრებით საერთო რედიზაინში მონაწილეობისას
- პრობლემის გადაჭრა, საჯარო სივრცეების გადააზრებით სოციალური ან ეკოლოგიური გამოწვევების მოსაგვარებლად
- სამოქალაქო ჩართულობა, საზოგადოების მიერ ინიციატივის აღების მეშვეობით

ცოდნა:

- უსახლკაროობისა და სოციალური გარიყვის შესახებ ცნობიერება ურბანულ კონტექსტში
- გადამუშავების სისტემების გაგება და იმის გაზრება, თუ როგორ უჭერს მხარს ბოთლების/ქილების

შეგროვება მოწყვლად მოსახლეობას

- საჯარო ინფრასტრუქტურის ალტერნატიული გამოყენების ცოდნა, რომელიც შთააგონებს ქალაქის საერთო ელემენტების ხელახალ გააზრებას
- აქტიური მოქალაქეობის შეგნება, რომელიც აჩვენებს, თუ როგორ შეუძლია ინდივიდუალურ მოქმედებას წვლილი შეიტანოს კოლექტიურ კეთილდღეობაში
- ხელოვნების ემოციური და სიმბოლური ზეგავლენის აღიარება საჯარო სივრცეებში

დამოკიდებულებები:

- ემპათია და სოლიდარობა უსახლკაროების ან ფინანსურ სირთულეების მქონე ადამიანების მიმართ
- საჯარო სივრცეებისა და სოციალური გამოწვევების მიმართ გაზიარებული პასუხისმგებლობის გრძნობა
- ღიაობა ცვლილების არაინსტიტუციური ფორმების მიმართ, მათ შორის პირდაპირი მოქმედებისა და DIY ინიციატივების ჩათვლით
- მონაწილეობის მზაობა, მაშინაც კი, როცა წინასწარი არტისტიკული ან ტექნიკური გამოცდილება არ არსებობს
- გაზრდილი თავდაჯერებულობა, და რწმენა იმისა რომ მცირე შემოქმედებითი ქმედებების საშუალებით ცვლილება შესაძლებელია
- ურბანული სივრცეების მნიშვნელოვან და დადებითი შეხვედრების ადგილებად აღქმა

როგორ?

ნაბიჯი 1. გამოიკვლიეთ თქვენი ჰაბიტატი და ჰკითხეთ საკუთარ თავს, შეგიძლიათ თუ არა მოიძებნოთ სხვა გამოყენება იმ ელემენტებს, რომლებიც თქვენს გარშემო საჯარო სივრცეებში არსებობს.

ნაბიჯი 2. დახაზეთ ვიზუალური იდეის ესკიზი გრაფიკული დიზაინერისთვის.

ნაბიჯი 3. გაზომეთ ურნის ზომა.

ნაბიჯი 4. შეისწავლეთ მასალების არჩევანი (საღებავი, სტიკერები და ხე).

ნაბიჯი 5. მოამზადეთ საჭირო მასალები ვორქშოპის დროს.

ნაბიჯი 6. გაიტანეთ მასალები ქუჩაში. ჯერ განმინდეთ და შეღებეთ ურნა, შემდეგ კი მიაკრეთ სტიკერები და ქუდი.

ნაბიჯი 7. შესაძლოა საჭირო იყოს საბოლოო კორექტირება. შესაძლოა საჭირო გახდეს ქუდის ხელახალი ფორმირება, რადგან ის სათანადოდ არ ეხურება ურნას.

ნაბიჯი 8. ჩადეთ რამდენიმე საკუთარი ცარიელი ქილა, რათა სხვებს უბიძგოთ მისი გამოყენებისკენ და აჩვენოთ მისი დანიშნულება.

ისტორია პრაქტიკიდან:

„საჯარო სივრცეები თქვენი საკუთარი სივრცეებია, რომელთა ჩამოყალიბება, გადაკეთება და გამოყენება შეგიძლიათ თქვენი და სხვების სურვილის შესაბამისად. თქვენ გაქვთ მოქმედების უფლება, თუ გაქვთ სოლიდარობის იდეა. იმოქმედეთ თავისუფლად, რეალობის გასაუმჯობესებლად.“ ვერონიკა იუჰასი, პროექტის ორგანიზატორი.

„საზოგადოება ისეთია, როგორსაც ჩვენ ვქმნით.“ უბუნტუს ფილოსოფიით შთაგონებული.

„შაბათი კაცისთვის შეიქმნა და არა კაცი შაბათისთვის.“ ბიბლია, მარკოზის სახარება.

ზეგავლენა

მიზნობრივი ზეგავლენა

პროექტმა წარმატებით წაახალისა ადგილობრივი თემის წევრები გამოეყენებინათ მორთული ურნები ცარიელი სასმელების ბოთლებისა და ქილების ჩასაყრელად, ეს კი უშუალოდ უჭერს მხარს უსახლკაროებს, რომლებიც ამ გადამუშავებადი მასალების შეგროვებაზე არიან დამოკიდებული. ურნების გალამაზებით, პროექტმა ხელი შეუწყო სოლიდარობასა და პრაქტიკულ დახმარებას ურბანულ გარემოში, რაც ხელს უწყობს აქტიურ მოქალაქეობასა და ეკოლოგიურ ცნობიერების ზრდას.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

ურნებმა მიიპყრეს ყურადღება მათი უშუალო მდებარეობის მიღმაც, გარემომცოფებმა გაიზიარეს ფოტოები და დადებითი კომენტარები სოციალურ მედია პლატფორმებზე, როგორიცაა ფეისბუქი, რითაც გაიზარდა პროექტის მასშტაბი და გაზარდა ინტერესი პროექტისადმი.

თუმცა, პროექტი გარკვეული წინააღმდეგობებსაც წააწყდა: იყო ვანდალიზმის შემთხვევები, როცა რამდენიმეჯერ ურნის „სომბრერო“ დააზიანეს. საბედნიეროდ, ქუდი აღადგინეს და ადგილზე დააბრუნეს, რაც აჩვენებს ინიციატივის მდგრადობას და ინკლუზიური საჯარო სივრცეების დაბრუნებისა და შენარჩუნების მიმართ მუდმივ ერთგულებას.

ავტორები:

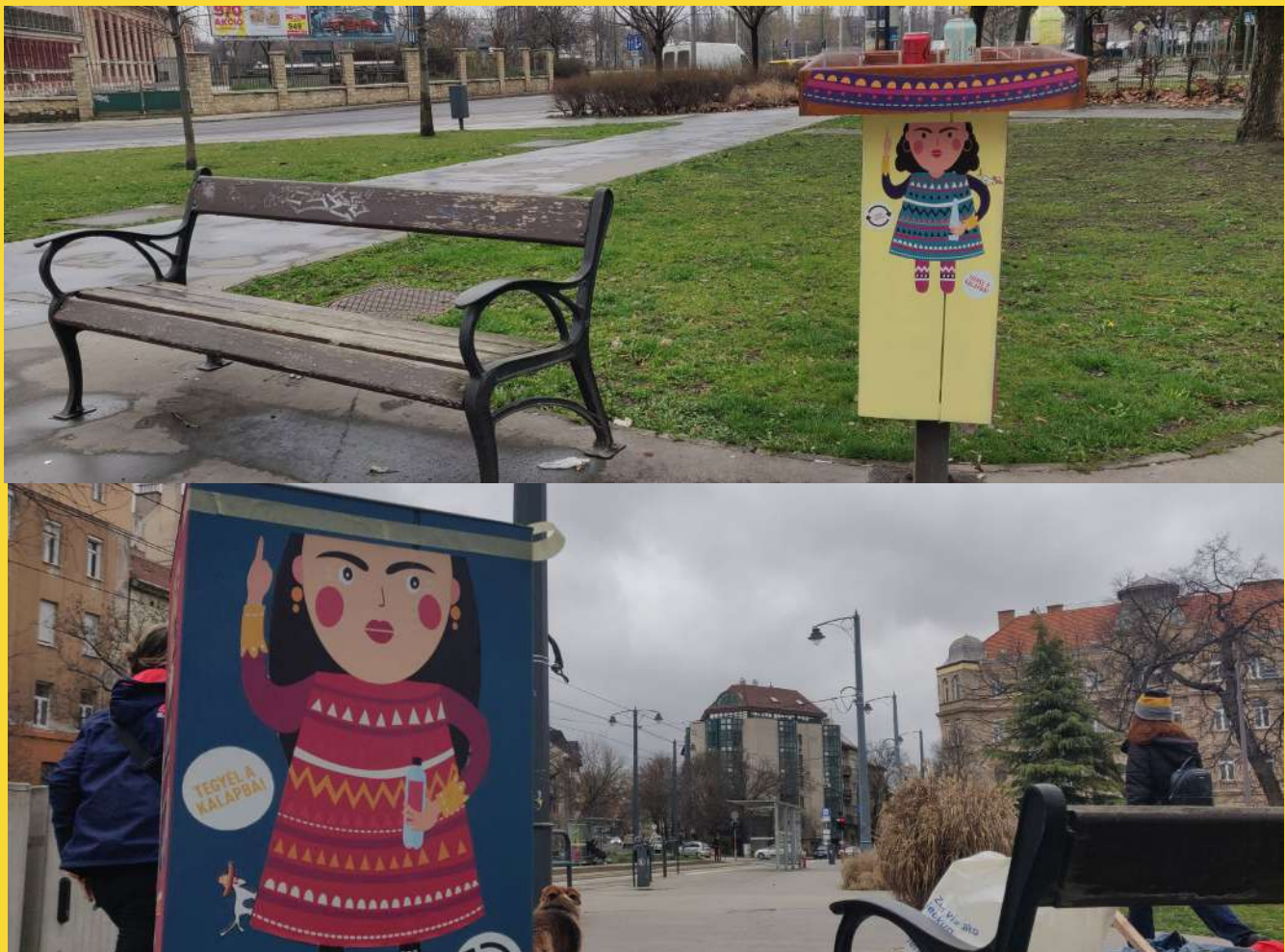
ვერონიკა იუჰასი (უნგრეთი), ხუან პერუჩა-კანადასი (ესპანეთი)

ბმულები:

[Szociális streetart a II. kerületben: kukára szerelhető sörösdobozgyűjtőt készítettünk – Kétfarkú Kutya Párt](#)

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

1. შესაძლებელია თუ არა შემოქმედებითობის გამოყენება სოციალური ინკლუზიის გასაძლიერებლად?
2. რა გზებით შეუძლია (ქუჩის) ხელოვნებას საჯარო სივრცეებისთვის განსხვავებული მნიშვნელობის მიცემა?
3. რა გზებით შეიძლება სოციალური მგრძნობელობისა და ქუჩის ხელოვნების შერწყმა პრაქტიკული მიზნისთვის?
4. რა მარტივი გზებით შეგიძლიათ თქვენ, როგორც მოქალაქეს, წვლილი შეიტანოთ სოციალურ ინკლუზიაში მინიმალური ბიუჯეტისა და ძალისხმევის გამოყენებით?
5. შეუძლია თუ არა მოხალისეობრივ პრინციპზე დაფუძნებულ, შემოქმედებით თანამშრომლობას შეცვალოს ჩვენი საზოგადოება ან ჩვენი ადგილობრივი თემები?
6. გამოიკვლიეთ თქვენს გარშემო არსებული საჯარო სივრცეები: ხედავთ თუ არა მათი სხვაგვარი გამოყენების შესაძლებლობას?
7. შთაგონებით თუ არა საჯარო სივრცეების ფორმები და გამოყენება? თუ ასეა, რა შეიძლება დაემატოს თქვენი და სხვების საერთო კმაყოფილებისთვის, მაგალითად, ხელახალი დანიშნულების მიცემით?
8. თუ გაქვთ ასეთი იდეა, ვისი უნარ-ჩვევები შეიძლება დაგჭირდეთ მისი განხორციელებისთვის?
9. შეგიძლიათ თუ არა საკუთარ თავს მისცეთ უფლება დაიჯეროთ რომ საჯარო სივრცეები ასევე თქვენი საკუთარი სივრცეებია 'დასაკავებლად' და თანამშრომლობისთვის?

"იყავი აღამიანი" (ციტატა მარგოტ ფრიდლენდერისგან)

განსაზღვრული მისია:

პოლიტიკური განათლება, მონაწილეობის ფორმები, Erinnerungskultur (მეხსიერების კულტურა)

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

სპექტაკლი საჯარო სივრცეში, ბიოგრაფიული თეატრი მარსელ კრემერის მიხედვით, ინტერაქტიული ფლემშობი

სირთულე:

5 – ძალიან რთული

მასალები:

თითოეულმა სტუდენტმა მოიტანა ცარცის ნაჭერი და ორი პატარა ქვა. მოსამზადებელი სემინარების დროს, თითოეულმა მონაწილემ შეისწავლა ერთი ან ორი ბერლინელი ებრაელის სახელები, რომლებიც აუშვიცში დაიღუპნენ, მათ შორის მათი გარდაცვალების თარიღი და მოკლე ინფორმაცია მათი ცხოვრების შესახებ. ეს ბიოგრაფიული მონაცემები გამოყენებული იყო სპექტაკლში.

ხმოვანი სისტემა უკაბელო მიკროფონითა და კომპიუტერული პენდერეცკის "პოლიმორფიას" აუდიო ფაილით - პოლონური ხელისუფლების ნებართვა საჯარო სპექტაკლისთვის შერჩეულ ლოკაციაზე.

დრო:

ხანგრძლივობა მოიცავდა დროს მოსამზადებელი სემინარებისთვის, ექსკურსიებსა და მგზავრობას: 5 დღე. სპექტაკლი ადგილზე გაგრძელდა 25 წუთი, თუმცა მინიმუმ ერთი საათი მაინც უნდა იყოს გამოყოფილი.

ჯგუფი:

პროექტში, ორგანიზატორისა და ზედამხედველი მასწავლებელი ლიანე მატერნისგარდა, ჩართული იყვნენ ორი არტისტი, ორი სპიკერი ვანზეს კონფერენციის სახლიდან და სულ შვიდი მასწავლებელი სამი სკოლიდან. ადგილზე კრაკოვში ჯგუფს დაემატა ხელოვანები ხმის ინჟინერიისთვის, ვიდეო და დრონის კამერებისთვის, ასევე პოლიციის ოფიცრები.

სამიზნე ჯგუფი:

60 სტუდენტი, ასევე გამვლელები და ვიზიტორები გეტოს გმირთა მოედანზე. გერმანელ და პოლონელ არტისტებთან თანამშრომლობით, გერმანული სტუდენტური ჯგუფი და პოლონელი სტუდენტები.

ლონისძიება დაფინანსდა სამი მონაწილე სკოლისა და მათი მხარდამჭერი ასოციაციების მიერ, ასევე ბერლინის სენატისგან "ხიდების მშენებლობის" ასოციაციის მიერ მიღებული სახსრებით მემორიალური მოგზაურობებისთვის.

აუდიტორია:

60 მოსწავლე 15-დან 20 წლამდე ასაკის ბერლინის სამი საშუალო სკოლიდან: ISS ჰაინც ბრანდტი, ISS რაინჰოლდ ბურგერი და ობერშტუფენცენტრუმ მაქს ბილი.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

მაქს-ბილის საშუალო სკოლაში ორი სამუშაო დღის განმავლობაში მოხდა მოსწავლეების მომზადება პოლოკოსტთან დაკავშირებული ისტორიული ფონისა და განსაკუთრებით ყოფილი საკონცენტრაციო ბანაკ აუშვიცთან მიმართებაში. პროექტში მონაწილეობა მოსწავლეებისთვის ნებაყოფლობითი იყო, მათ, რეგულარული გაკვეთილების ჩარჩოში ჰქონდათ შესაძლებლობა სხვადასხვა პროექტს შორის არჩევანი

გაეკეთებინათ. ერთი დღე იყო დაგეგმილი კრაკოვში მგზავრობისთვის, 2025 წლის 25 იანვარს, აუშვიცის მემორიალზე ვიზიტი, 2025 წლის 26 იანვარს, სპექტაკლი ადგილზე და სალამოს, ბერლინში დაბრუნება.

ადგილმდებარეობა: პლაც ბოჰატეროვ გეტა პოდგორზეში კრაკოვში

სპეციფიკა:

იდეა წარმოიშვა "ConAct" კონფერენციის შემოქმედებითი შეჯამებიდან, რომელიც მიზნად ისახავდა ახალი პარტნიორობის დამყარებას გერმანულ და ებრაულ ორგანიზაციებს შორის ახალგაზრდების კეთილდღეობისა და საგანმანათლებლო საქმეში, რომელსაც, პროექტის ორგანიზატორი ლიანე მატერნი, 2024 წლის ნოემბერში დაესწრო.

იმოტივით რომ მემორიალური ადგილების მონახულება უფრო თანამედროვე, არტისტული და ინტერაქტიული გამხადარიყო ხელოვანებმა ჰაიდი ცენგერლემ და ფრანც-იოზეფ ბეკერმა, რომლებიც ცნობილი არიან რაინჰოლდ-ბურგერ-ობერშულეში განხორციელებული ერთობლივი პროექტით, თანამშრომლობა გადაწყვიტეს.

კრაკოვის „გეტოს გმირთა მოედანი“ მიჩნეულ იქნა სპექტაკლისთვის შესაფერის ადგილად მისი ისტორიული მნიშვნელობისა და არტისტული დიზაინის გამო, რომელიც ხსოვნას უნარჩუნებს კრაკოვის გეტოდან თითქმის 70,000 დეპორტირებულს.

ეს ადგილი, რომელიც ასევე ცნობილია როგორც „გეტოს გმირთა მოედანი“, მდებარეობს ყოფილი ებრაული გეტოს მახლობლად პოდგუჟეს რაიონში, რომელიც მნიშვნელოვანი იყო ნაცისტური ოკუპაციის დროს. მემორიალი შედგება 70 ფიქსირებული, მასიური რკინის სკამისგან, რომელთაგან თითოეული სიმბოლურად წარმოადგენს 1,000 დეპორტირებულ ებრაელს. სკამების განლაგება ასახავს ყოფილი გეტოს ადგილს და ცარიელი სკამები გამოხატავს დევნილი და მოკლული ებრაელების მიერ დატოვებულ სივრცეებს. მოედანი არის ის ადგილი, სადაც ძირითადად ებრაელი ხალხი, რომელიც ცხოვრობდა კრაკოვის გეტოში, იკრიბებოდა მათი დეპორტაციის წინ. ღონისძიება ჩატარდა 2025 წლის 27 იანვარს, აუშვიცის განთავისუფლების 80-ე წლისთავზე. მემორიალი, რომელიც გაიხსნა 2005 წელს, წარმოადგენს პოლოკოსტის ტრაგედიისა და კრაკოვის ებრაული თემის ტანჯვის მახსოვრობის თვალსაჩინო სიმბოლოს.

იმის განსაზღვრისას თუ როგორ შეიძლებოდა მემორიალი ჩართულიყო სპექტაკლში, გადაწყდა რომ ცარიელი სკამები აუცილებლად უნდა გამოეყენებინათ პირვანდელი სახით, ამან კი, თავის მხრივ ხელი შეუწყო სპექტაკლის განვითარებას.

პროექტის შემდგომი განვითარებისთვის ახალი იდეებიც გაჩნდა, მაგალითად, სასაფლაოსთან დაკავშირებული ებრაული ტრადიცია, როცა ნათესავები ვიზიტის დროს ქვებს აყენებენ საფლავის ქვებზე ან გარდაცვლილთა გახსენება შტოლპერშტაინეს მეშვეობით - პატარა ცემენტის კუბები, გარდაცვლილთა სახელებით და წლებით, რომლებიც განთავსებულია ტროტუარებზე.

პარტნიორებისთვის მთავარი კითხვა იყო: „როგორ უნდა მოვიქცეთ მემორიალის ტერიტორიაზე რომ იქ დაღუპული ადამიანების შესახებ არ დავივიწყოთ?“, რათა მაქსიმალური პატივისცემით მოხსრობოდნენ მემორიალს და დაღუპული ადამიანების ხსოვნას.

სპექტაკლის კონცეფციის შემუშავებაში სტუდენტები მაქსიმალურად იყვნენ ჩართულნი, ასევე მოხდა სპექტაკლის იმპროვიზაციული გათამაშება და ჩატარდა რეპეტიციები.

საჯარო სივრცეში სპექტაკლი წინასწარ იყო რეგისტრირებული კრაკოვის ქალაქის ადმინისტრაციაში, მათ მიერ დამტკიცებული და ადგილზე პოლიციის ოფიცრების მიერ უსაფრთხოების თვალსაზრისით

ზედამხედველობის ქვეშ, რაც ხელს უწყობდა სტუდენტებისთვის იურიდიული დაცულობის განცდის გაჩენას და ამყარებდა მათ ნდობას ამ აქციის მიმართ.

დაგეგმილი სტუდენტური გაცვლა პოლონელ სტუდენტებთან ვერ განხორციელდა ამ წელს პოლონეთში ზამთრის არდადეგების გამო.

პრაქტიკის მიზნები

მთავარი მიზანია გამვლულებისა და სტუდენტების ინტერაქტიული და კოლექტიური ჩართულობა რეფლექსიისა და თანაგრძნობისთვის, რითაც ხელოვნებითა და გამოწვეული გრძნობებით გამოიხატება და გადამოიცემა ის რისი წარმოდგენაც კი ძნელია. ჩართული სტუდენტები სწავლობენ საკუთარი თავის გამოხატვას და აღიარებენ თავიანთ გავლენას საჯარო სივრცეებში. გერმანიაში უმცირესობების მიმართ მზარდი ქსენოფობიის დროს, კრაკოვში ჩატარებული აქცია ემსახურება ერებს შორის გაგების ხელშეწყობას და განიხილება როგორც მოგონების ჟესტი. სტუდენტები იკვლევენ მესამე რაიხისა და ჰოლოკოსტის ისტორიას. სტუდენტები ასევე მუშაობენ იმის დასადგენად თუ რა გზების და მეთოდების მოძიება შეიძლება რომ ამ საკითხს მაქსიმალური პატივისცემით მიუდგე.

პრაქტიკის აღწერა

აუშვიცის განთავისუფლების 80-ე წლისთავის აღსანიშნავად, ინტერაქტიული ნაწარმოები სახელწოდებით "იყავი ადამიანი" შეიქმნა. მასში მონაწილეობა მიიღო 60 სტუდენტმა და მრავალპროფესიულმა, ხელოვანების და მასწავლებლების სსამკაცრიანმა გუნდმა, მიზანი იყო ამბიციური - საჯარო სივრცეებში სპექტაკლის დადგმა.

2025 წლის 26 იანვარს ინტერაქტიული ფლეშმობი შესრულდა კრაკოვის პოდგუჟეს რაიონში, გეტოს გმირთა მოედანზე, ყველა მონაწილის ჩართულობით.

სპექტაკლის სათაური წარმოადგენს ციტატას მარგოტ ფრიდლენდერისგან, ჰოლოკოსტის გადარჩენილისა და თვითმხილველისგან, რომელმაც დიდი წვლილი შეიტანა გერმანელ ახალგაზრდებში მეხსიერების კულტურის განვითარების სასარგებლოდ.

ინტერაქტიული ფლეშმობი რთავს აუდიტორიას და შეიცავს გადასახლებული პირების სახელების კითხვას. ეს ფლეშმობი არტისტ ფრანც ბეკერთან ერთად თეატრის სემინარების დროს იქნა შემუშავებული და მასში 20 სტუდენტმა მიიღო მონაწილეობა, საჯარო სივრცეში. ამ პროცესში გამოყენებული იქნა მარსელ კრემერის ბიოგრაფიული თეატრის მეთოდი მეხსიერების კულტურის თემის განსახილველად. მუსიკამ უზრუნველყო ხმოვანი ლანდშაფტი, რომელიც შექმნა ქრისტოფ ტენდერეცკიმ.

აუშვიცში მემორიალური მოგზაურობის ფარგლებში, რომელიც ორგანიზებული იყო არაკომერციულ ასოციაცია "ხიდების მშენებლობასთან" თანამშრომლობით, სულ 60 სტუდენტმა მიიღო მონაწილეობა ბერლინის სამი განსხვავებული სკოლიდან: ISS ჰაინც ბრანდტი, OSZ მაქს ბილი და ISS რაინჰოლდ ბურგერი. ჯგუფი შედგებოდა მე-10 კლასის ორი კლასისგან 15-დან 16 წლამდე მოზარდებით, ასევე მე-11 კლასის სტუდენტებით, რომელთა საშუალო ასაკი იყო 16-დან 18 წლამდე.

დეტალები:

დეკორტირებულის სახელი ცარცით იწერებოდა სკამზე და მასზე ორი ქვა ედებოდა. სპექტაკლის პროცესი ოთხ ფაზად იყოფა და მთავრდება რეფლექსიით.

სპექტაკლის დაწყება:

ღონისძიება იწყება გარკვეული რაოდენობის სტუდენტებით, რომლებიც ფარულად არიან განაწილებული ტერიტორიაზე. კშიშტოფ პენდერეცკის მუსიკის "პოლიმორფია" ხმით, რომელიც ატმოსფერულ და ამაღლებულ განწყობას ქმნის, სტუდენტები ტერიტორიაზე იკრიბებიან. ისინი იკავებენ ადგილებს წინასწარ შერჩეულ სკამებზე, რომლებიც სიმბოლურად პატივს მიაგებენ ებრაულ პიროვნებებს.

ფაზა 1: ფლეშმობის დაწყება

ამ პირველ ფაზაში, რომელიც მუსიკით იწყება, სივრცე გარდაიქმნება ადამიანების ყოველდღიური საქმიანობის ადგილიდან სტუდენტების დინამიურ შეკრებად, რომლებიც მკაფიო მიზნით მოქმედებენ. ეს საწყისი მოძრაობა გადამწყვეტია და მსმენელთათვის გამოღვიძების სიგნალის როლს ასრულებს.

ფაზა 2: სიჩუმე და მესიჯი

მუსიკის შეწყვეტის შემდეგ, თავდაპირველად სიჩუმის ფაზა მოდის, რომელიც მსმენელს რეფლექსიის სივრცეს აძლევს. შეტყობინება ისმის ხმამაღლა მოლაპარაკებიდან სამ ენაზე – გერმანულად, ინგლისურად და პოლონურად: "Ich sage nur: Seid Menschen!", "I'm just saying: Be human!" და "Mówię tylko: bądź człowiekiem!". ეს შეტყობინებები უბიძგებს მონაწილეებს მოქმედებისკენ. სტუდენტები უახლოვდებიან გარშემო მყოფ ადამიანებს, ხელს უწვდიან და ამბობენ: "მენდე და მომყევი!". ყოველ გერმანელ სტუდენტს აქვს ამოცანა, ერთი ადამიანი საკუთარ სკამამდე მიიყვანოს.

ფაზა 3: მოგონება და დასახელება

როდესაც სტუმრები სკამს მიაღწევენ, ეს მომენტი ასახავს ღრმა კავშირს წარსულსა და აწმყოს შორის. ბერლინელი სტუდენტი ცარცით წერს ბერლინელი ებრაული კაცის ან ქალის სახელს სკამზე და მოტანილ ქვას გადასცემს სტუმარს. ეს სიმბოლური ქმედება გამოხატავს პატივისცემასა და ხსოვნას გარდაცვლილი ებრაული ინდივიდების მიმართ. სტუდენტები ამას არავერბალურად გადმოსცემენ თვალის კონტაქტითა და ჟესტებით, თავიანთ სტუმრებს იწვევენ, რომ მათაც დადონ ქვა სკამზე.

ფაზა 4: სახელების დაბრუნება

ბოლო ფაზაში ხდება სახელის დაბრუნება. თითოეული სტუდენტი მკაფიოდ და გასაგონად აცხადებს სახელს, ბერლინელი ებრაელის გარდაცვალების თარიღს და გარდაცვალების ადგილს (აუშვიცი), მიკროფონის საშუალებით, რომელიც სიმბოლურად გადაეცემა სკამიდან სკამზე. ეს არა მხოლოდ იდენტობის აღდგენას წარმოადგენს, არამედ ხსოვნისა და პატივისცემის აქტსაც.

დასკვნა

სპექტაკლი მთავრდება ღრმა ფიქრისა და სიჩუმის მომენტით. ამ ფაზაში მონაწილეებსა და მაყურებლებს შეუძლიათ გადახარშონ მესხიერებაში მომხდარის მნიშვნელობა და შეისრუტონ სპექტაკლის დროს გამოწვეული ღრმა ემოციები და ფიქრები.

ეს შთამბეჭდავი ღონისძიება არა მხოლოდ ხსოვნის აღნიშვნას ემსახურება, არამედ კაცობრიობაზე, ინდივიდუალურ პასუხისმგებლობასა და წარსულის ხსოვნის მნიშვნელობაზე ფიქრის მოწოდებაცაა.

არტისტული მიდგომა

არტისტული გამოხატვისა და გამოცდილების საშუალებით იქმნება კავშირი ისტორიულ წარსულსა და თანამედროვე არტისტულ საშუალებებს შორის (ფლემშობი, სპექტაკლი), რაც ახალგაზრდა თაობების ჩართულობას უწყობს ხელს, ამავედროულად ემსახურება მდგრადობის გამოცდილებას მესხიერების კულტურის სახით.

გამოყენებული ტექნიკები მოიცავს: ინტერაქციას, ხმოვან ინსტალაციას, სპექტაკლს, დოკუმენტაციას (ვიდეო).

ბიოგრაფიული თეატრი მარსელ კრემერის მიხედვით:

სტუდენტებს დაევალიათ შტოლპერშტაინეს ვებგვერდის გამოყენებით ამოერჩიათ პიროვნება, რომელიც აუშვიცში დაიღუპა და აღედგინათ იქ მოცემული ინფორმაცია მოკლე ბიოგრაფიისთვის, და ამ ფორმით დაემყარებინათ კავშირი დაღუპულ პიროვნებასთან.

იმპროვიზაცია შიდა საცდელი აუდიტორიაში ზეგავლენის გადამონებისა და უზრუნველყოფისთვის.

იმერსიული თეატრი: იმერსიული თეატრი არის თეატრის ტიპი, სადაც აუდიტორია აქტიურად არის ჩართული სპექტაკლში. ტრადიციული თეატრისგან განსხვავებით, სადაც უბრალოდ უყურებენ, იმერსიულ თეატრში ხშირად შეიძლება გარემოს გამოკვლევა, მსახიობებთან და სხვა მაყურებელთან ინტერაქცია და ისტორიის საკუთარი გზით განცდა. საქმე ეხება აუდიტორიის მოქმედებაში ჩართვას. ასე, ისინი უბრალო მაყურებლებიდან

ისტორიის ნაწილად იქცევით.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

მემორიალურ ადგილებზე მოგზაურობები ჰოლოკოსტის შესახებ განათლების პრინციპებს ეფუძნება. ეს ნიშნავს, რომ მონაწილეობა ნებაყოფლობითია და ატარებს პედაგოგიკურ ხასიათს, რაც შესაბამის მომზადებას და შემდგომი ნაბიჯების დაგეგმვას გულისხმობს. აქცენტი არ არის წმინდა ფაქტობრივი ცოდნის გადაცემაზე, არამედ ემპათიის, ისტორიული გაგების და კრიტიკული აზროვნების განვითარებაზე. მოგზაურობების მიზანია სტუდენტების გაძლიერება, რათა მათ არა მხოლოდ კოგნიტურად გაიგონ ჰოლოკოსტის მოვლენები, არამედ ემოციური კავშირი დაამყარონ მათთან. ამიტომ, ჩვენ ვიყენებთ მეთოდებს ჩვენი მოგზაურობების დროს, რომლებიც სტუდენტებს საშუალებას აძლევს შეაფასონ და გამოხატონ თავიანთი გამოცდილება, როგორცაა ინდივიდუალური ვიდეო დღიურების წარმოება ან სპექტაკლის მოქმედებებში ჩართვა.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით

მონაწილეობითი სწავლება:

მიდგომა, რომელიც მემორიალის მონახულების დროს სტუდენტებთან ერთად კოლაბორაციულად ავითარებს და ახორციელებს სპექტაკლს, მიზნად ისახავს მათი მემორიალური მუშაობის წარმოდგენას საჯარო სივრცეში. სპექტაკლი იქმნება ისე, რომ რაც შეიძლება მეტმა მონაწილემ შეძლოს შეერთება და ყველამ იპოვოს თავისთვის შესაფერისი გამოხატვის ფორმა. მნიშვნელოვანია რომ, ამ პროცესში სტუდენტებს მაქსიმალურად შეუმცირდეთ ბარიერები. ყველა მონაწილე (მათ შორის ზრდასრული თანმხლები პირები) სწავლობენ ერთმანეთისგან და სწავლობენ ერთად, აძლევენ ერთმანეთს რჩევებს, უზიარებენ თავიანთ აზრებს და ერთმანეთს ამხნევენ სპექტაკლის დროს. სპექტაკლის მეშვეობით მეხსიერების კულტურა მხოლოდ თეორიული აღარაა; ჰოლოკოსტთან დაკავშირებული ინდივიდუალური ფიქრები და გრძნობები შეიძლება გამოიხატოს როგორც პირადად, ასევე წარმოდგენილ იქნას კოლექტიურად. ყველანაირი სოციალური, ფიქიკური თუ ენობრივი შეზღუდვები მოხსნილია, ყველას შეუძლია მონაწილეობა მიიღოს სპექტაკლში, მათ შორის გამვლელებსა და ტურისტებსაც, რადგან ის ძირითადად ჟესტებსა და სახის გამომეტყველებაზე ეყრდნობა.

გამოცდილებითი და ტრანსფორმაციული სწავლება:

კრაკოვისთვის აუშვიცის მემორიალთან სიახლოვე ნიშნავს, რომ ძირითადად გერმანული სკოლის კლასები ჩამოდიან კრაკოვში, სწრაფად მიდიან აუშვიცში და კვლავ მიდიან. ჩვენ კი გვინდოდა ვყოფილიყავით გერმანული სკოლის კლასი, რომელმაც სპექტაკლის შემუშავებისა და კრაკოვში წარდგენით რაღაც „დატოვა“. ჩვენ, როგორც ჯგუფს გვინდოდა „გვეჩვენებინა სახე“ და სიმბოლურად „გავვენოდებინა ხელი“ (როგორც შერიგების ჟესტი), რათა მიგვეთითებინა, რომ მიუხედავად იმისა, რომ ჩვენ არ ვართ პასუხისმგებლები იმაზე, რაც მოხდა, ჩვენ ვაღიარებთ პასუხისმგებლობას იმის უზრუნველსაყოფად, რომ ასეთი მოვლენები აღარ განმეორდეს. გამოყენებული იყო ტანდემური სწავლება, გამოცდილებითი სწავლება, ტრანსფორმაციული სწავლება, კოლექტიური სწავლება და მონაწილეობითი სწავლება.

კომპეტენციები:

უნარები:

- ემპათიური კომუნიკაცია და საჯარო სივრცის გაგება, ჟესტის, სახის გამომეტყველებისა და ჩუმი ურთიერთქმედების გამოყენებით ემოციისა და არსის გამოსახატავად
- კოლაბორაციული სპექტაკლის შექმნა, თანამუშაოქმედება და შესრულება კოორდინირებულ ჯგუფურ გარემოში, პირადი ინიციატივის დაბალანსება კოლექტიური რიტმისა და განზრახვის მიხედვით
- ბიოგრაფიული და ისტორიული სტორიულინგი არტისტული ფორმების მეშვეობით, რეალური პიროვნებების კვლევა და მათი ისტორიების გადმოცემა სიზუსტითა და ემოციური სიღრმით
- სოლიდარობის პრაქტიკა საჯარო სივრცეში, საერთო პასუხისმგებლობისა და კოლექტიური მოგონების მომენტების შექმნა

ცოდნა:

- ძირითადი ცოდნა ნაციონალ-სოციალიზმის შესახებ, ცოდნის გადმოცემა აუშვიცის ისტორიული ადგილის შესახებ (რატომ სწორედ ეს კონკრეტული ადგილი, ადგილის ისტორია როგორც ავსტრიული ყაზარმისა მუზეუმად განვითარებამდე)
- ინტერკულტურული განსხვავებები მეხსიერების კულტურებში (როგორ განსხვავდება ჰოლოკოსტის ზოგადად და კერძოდ აუშვიცის მოგონების კულტურა პოლონეთში, ისრაელსა და გერმანიაში და რატომ)
- უსამართლობის შეგნება, დემოკრატიული ღირებულებები და ადამიანის უფლებებისადმი ერთგულება
- საკონცენტრაციო ბანაკის მემორიალურ ადგილზე ქცევის წესები: რა ქცევა არის შესაფერისი და რა არა (მაგ., სელფის გადაღება, ჩაცმულობა).

დამოკიდებულებები:

- კრიტიკული დამოკიდებულება ნაციონალ-სოციალიზმის მიმართ
- ინტერკულტურული ინტერესი და გაგება, განსაკუთრებით გერმანულ-პოლონური ურთიერთობების თვალსაზრისით
- პასუხისმგებლობის გრძნობა: რას ნიშნავს გერმანელი თინეიჯერისთვის აუშვიცის მონახულება?
- ადამიანური ღირსებისა და მეხსიერების პატივისცემა
- ერთგულება მშვიდობის, სამართლიანობის, ინკლუზიურობისა და კრიტიკული მეხსიერების მიმართ, როგორც უფრო ჰუმანური საზოგადოების საფუძვლისადმი
- ინტერკულტურული მგრძნობელობა და მეხსიერებისა და გლოვის სხვადასხვა ფორმების გაგება, განსაკუთრებით ეროვნულ და კულტურულ კონტექსტებში.

როგორ?

მომზადების დრო:

მოედანზე სპექტაკლის განხორციელების ნებართვა წინასწარ უნდა იქნეს მიღებული.

პირველი და მეორე დღეები:

ორდღიან შესავალ სემინარებში მემორიალის ისტორია იქნა შესწავლილი. ამან გაჩინა მრავალი იდეა პროექტის განვითარებისთვის, განსაკუთრებით საფლავების ებრაული ტრადიციებთან დაკავშირებით. მონახულების დროს ნათესავები ქვებს აყენებენ გარდაცვლილთა საფლავის ქვებზე. ასევე მეხსიერების შენარჩუნება "შტოლპერშტაინეს" მეშვეობით.

"შტოლპერშტაინე" არის მემორიალური ქვები, რომლებიც დებენ ნაციონალ-სოციალიზმის მსხვერპლთა ბოლო თავისუფლად არჩეული საცხოვრებელი ადგილების წინ. მათი ძირითადი მიზანია ამ მსხვერპლთა შესახებ ხალხისთვის შეხსენება და ჰოლოკოსტის ისტორიის ცოცხლად შენარჩუნება. ეს პატარა, კვადრატული ბრინჯაოს ფირფიტები ჩაშენებულია ტროტუარში და იხსენებს იმ ადამიანებს, რომლებიც დევნილი და მოკლული იყვნენ მათი წარმოშობის, რელიგიის, პოლიტიკური შეხედულებების ან სექსუალური ორიენტაციის გამო.

ამ დროისთვის ათასობით შტოლპერშტაინე დაიდო გერმანიაში და სხვა ევროპულ ქვეყნებში. პროექტი გარდაიქმნა ერთ-ერთ უდიდეს დეცენტრალიზებულ მემორიალურ ინიციატივად და ხელს უწყობს მეხსიერების კულტურისა და ნაცისტური წარსულის მართვის შესახებ შემდგომ დისკუსიებს.

პროექტის ფარგლებში მონაწილეებმა გამოიკვლიეს ერთი ან ორი ებრაული ბერლინელის სახელები, რომლებიც აუშვიცში დაიღუპნენ. მათ ასევე ჩაწერეს სიკვდილის თარიღი და, შესაძლებლობის შემთხვევაში, მოკლე ინფორმაცია მათი ცხოვრების შესახებ. კვლევისთვის გამოყენებული იქნა ვებგვერდი ([Stolpersteine Finden | Stolpersteine in Berlin](http://Stolpersteine.Finden.Stolpersteine.in.Berlin)).

ორდღიან შესავალ ვორკშოპში გუნდის ჩამოყალიბება სტიმულირებული იქნა იმპროვიზაციის ტრენინგისა და შემოქმედებითი წერის მეშვეობით სხვადასხვა გარემოში, მათ შორის დიდ და მცირე ჯგუფებში მუშაობით.

ისტორია პრაქტიკიდან:

ვორკშოპის დროს განიხილებოდა ომის თემაც, კონკრეტულად ის, თუ რამდენად თავხედური და უსამართლოა იმ ადამიანებისგან, რომლებმაც თავად არასოდეს განიცდიათ ომი, ისაუბრონ და შეაფასონ ომის ტრავმების მასშტაბი და შედეგები. ამ კონტექსტში დამსწრე სტუდენტებს დაესვათ კითხვა, ჰქონდა თუ არა ვინმეს ოდესმე ომის გამოცდილება, რამაც გამოიწვია ის, უკრაინულმა ლტოლვილმა სტუდენტმა გააზიარა თავისი ისტორია. იმ მომენტში ოთახი ძალიან დაწყნარდა და ყველა ყურადღებით უსმენდა. მას შემდეგ, რაც მან თავისი გამოცდილება გააზიარა, სხვა სტუდენტებმა მადლიერება ტაშით გამოხატეს. ამ სტუდენტმა ვორკშოპის შემდეგ ახსნა, რომ ის აქტიურად მიიღებდა მონაწილეობას სპექტაკლში, რადგან ესმოდა მესიჯი.

სპექტაკლზე დიდი გავლენა იქონია ასტრიდ ლინდგრენის სიტყვა „არასოდეს ძალადობა“ 1978 წელს გერმანული წიგნის ვაჭრობის სამშვიდობო პრიზის მინიჭების შემდეგ. აქ არის ამონარიდი მისი გამოსვლის ბოლო ნაწილიდან:

„...მათ, ვინც ასე ხმამაღლა მოითხოვენ უფრო მკაცრ დისციპლინას და მკაცრ კონტროლს, მინდა გავუზიარო ის, რაც ერთხელ მითხრა ერთმა მოხუცმა ქალბატონმა. ის იყო ახალგაზრდა დედა იმ დროს, როდესაც ხალხი ჯერ კიდევ სწამდა იმ ბიბლიურ გამონათქვამის: „ვინც ზოგავს ჯოხს, აფუჭებს შვილს“.

გულის სიღრმეში, ალბათ, საერთოდ არ სჯეროდა ეს, მაგრამ ერთ დღეს მისმა პატარა ვაჟმა ისეთი რამ ჩაიდინა, რისთვისაც მას ეგონა, რომ ცემას იმსახურებდა, პირველი ცემა მის ცხოვრებაში. უთხრა, რომ ბაღში წასულიყო და ჯოხი ეპოვა, რომელიც შემდეგ მისთვის უნდა მოეტანა.

პატარა ბიჭი წავიდა და დიდხანს არ დაბრუნებულა. საბოლოოდ, ტირილით დაბრუნდა და თქვა: „ჯოხი ვერ ვიპოვე, მაგრამ აი ქვა; ეს შეგიძლია მესროლო.“ იმ მომენტში დედამაც დაიწყო ტირილი, რადგან უეცრად ყველაფერი ბავშვის თვალებით დაინახა. ბავშვი ალბათ ფიქრობდა „ჩემს დედას ნამდვილად უნდა რომ მატკინოს და ამას კვითაც შეძლებს.“

პატარა ვაჟი გულშეჩაიკრა და ორივე ერთად ტიროდნენ გარკვეული ხნის განმავლობაში. შემდეგ ქვა სამზარეულოს თაროზე დადო, სადაც დარჩა, როგორც მუდმივი შეხსენება იმ დაპირების, რომელიც იმ მომენტში საკუთარ თავს მისცა: „არასდროს ძალადობა!“...

ფილმი: „Das weiße Band“ („თეთრი ლენტ“) მიხაელ ჰანეკეს მიერ.

ფილმის სასტიკად ასახავს იმას, თუ როგორ ჩაეყარა საფუძველი XX საუკუნის დასაწყისში ახალგაზრდა თაობის ფიზიკური და ფსიქოლოგიური დასჯის მეშვეობით შემდგომი ომის თაობების ბრმა კონფორმის (პირველი და მეორე მსოფლიო ომი) და ავლენს ერთ-ერთ მიზეზს იმისა, თუ როგორ შეიძლება მასების მობილიზება არასწორი ქცევის ჩასადენად.

სხვა სიტყვებით: როგორ წარმოშობს ძალადობა მეტ ძალადობას.

ციტატა: „იყავი ადამიანი“ და ინტერვიუები მარგოტ ფრიდლენდერთან.

ლექსი: „სიკვდილი გერმანიიდან მოსული ოსტატია“ (პაულ ცელანი)

ზეგავლენა:

მიზანი იყო, რომ მონაწილე სტუდენტებს გაეცნობიერებინათ, რომ ბერლინიდან ებრაული წარმომავლობის ადამიანები იძულებით გადაასახლეს აუშვიცში, რომ ბერლინის მოქალაქეებს უარი ეთქვათ ბერლინში დამოუკიდებელი ცხოვრების უფლებაზე და რომ მათ, როგორც დღევანდელ ახალგაზრდებს 2025 წელს, აქვთ შესაძლებლობა აღადგინონ ბერლინის ყოფილი მოქალაქეების სახელები და ამით საჯაროდ პატივი მიაგონ მათ ხსოვნას.

მონაწილე პედაგოგებზე ზეგავლენა იყო ის, რომ ისინი დადებითად გაკვირვდნენ თავიანთი სტუდენტების ქცევითა და რეაქციებით. გარდა ამისა, თავად იყვნენ გაოცებული იმით, თუ რამდენად ღრმად შეეხო მათ ეს სპექტაკლი: კოგნიტურად, მათ ჰქონდათ ყველა ფაქტობრივი ცოდნა ჰოლოკოსტში მომხდარის შესახებ. თუმცა, ამის გამოხატვამ სპექტაკლში, საჯარო სივრცეში, ძლიერად იმოქმედა მათზე.

პოლონელი მონაწილეების - ხელოვანებისგან, ხმის ინჟინრებისა და ოპერატორებისგან, ასევე სხვა პოლონელებისგან მოდიოდა მუდმივად დადებითი უკუკავშირი. ოპერატორმა და ხმის ინჟინერმა დაგვარწმუნეს, რომ მათ არასოდეს მიუღიათ მონაწილეობა ასეთ ღონისძიებაში. ისინი ძლიერი შთაბეჭდილების ქვეშ იყვნენ, განსაკუთრებით იმ ფაქტით, რომ ეს სპექტაკლი წარმოდგენილი იყო გერმანული სტუდენტების მიერ.

პროექტის გუნდი იმედოვნებდა, რომ გამვლელები და ტურისტები მონაწილეობას მიიღებდნენ სპექტაკლში სტუდენტების მოწოდებებზე პასუხის გაცემით ან დამოუკიდებლად ჩართვით. ეს იმედი რეალობად იქცა: ბევრი ტურისტი და გამვლელი გაჩერდა, იღებდა ვიდეოს ან უბრალოდ უყურებდა. აქ გამოიკვეთა, რომ უფრო ახალგაზრდა მაყურებლებს უფრო გაუჭირდათ ჩართვა. ზრდასრული ტურისტების და გამვლელების (დაახლოებით 40 წლის და უფროსი ასაკის) ინტეგრირება უფრო გაუადვილდათ სტუდენტებს. განსაკუთრებით გამოირჩეოდა ტურისტი წყვილი, რომელიც ძალიან აქტიურად, დამოუკიდებლად მონაწილეობდა; მაგალითად, მათ დამოუკიდებლად ააგეს კომუნიკაცია სტუდენტებთან და საუბრების დროს მათთან რჩებოდნენ. ერთმა ქალმა კი ტირილიც კი დაიწყო და თქვა, რომ ძალიან შეეხო. მან მადლობა გადაუხადა სტუდენტებს სპექტაკლის წარდგენისთვის და მონაწილეობის საშუალების მიცემისთვის.

მოულოდნელი იყო ის, რომ სტუდენტების ნაწილი არ მონაწილეობდა და გვერდზე იდგა. ამის შესახებ შემდგომი საუბრები საინტერესო იყო: ისინი ხშირად ამბობდნენ, რომ ყოყმანობდნენ ან მუსიკალური სიგნალით თავიანთი რიგი გამოეპარათ. თუმცა, ამ სტუდენტებმა რეფლექსიის დროს თითქმის ერთხმად აღინიშნეს, რომ შემდეგ ჯერზე სხვაგვარად აირჩევდნენ სპექტაკლში მონაწილეობას და დაძლევენ თავიანთ შიშებს, რადგან დარწმუნდნენ რომ სპექტაკლს დიდი გავლენის მოხდენა შეუძლია ადამიანებზე.

ავტორები:

ლიანე მატერნი, ჰაიდი ცენგერლე, ფრანც-იოზეფ ბეკერი

არტისტული კოლექტივი "polymat berlin", ბერლინის სამი განსხვავებული სკოლა: ISS Heinz Brandt, OSZ Max Bill, ISS Rheinhold Burger არაკომერციული ორგანიზაცია "ხიდების მშენებლობასთან" თანამშრომლობით.

ბმულები: www.bbridges.de

შტოლპერშტაინეს მთავარი გვერდი

<https://www.stolpersteine-berlin.de/de/stolpersteine-finden>

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

- რა კონტექსტებში შეიძლება მიდგომების გადატანა?
- როგორ შეიძლება უზრუნველყოფილ იქნას უსაფრთხო ჩარჩო მსწავლელებისთვის, ან ყველა მონაწილისთვის, რათა გაჩნდეს რეფლექსისა და მოულოდნელ გრძნობებისა და ემოციების გამოხატვისთვის?
- თავდაპირველი კონცეფცია საკმაოდ კომპლექსურია და შექმნილია სასკოლო გარემოსთვის. რომელ, უფრო მცირე გარემოში იქნება შესაძლებელი ამ კონცეფციის ან თუნდაც მისი უფრო გამარტივებული ფორმის იმპლემენტაცია?

მოსებითა და მისაღები ოთახები

განსაზღვრული მისია:

სამართლიანი და ხარისხიანი საჯარო სივრცეები, აქტიური მონაწილეობა სოციალურ ცხოვრებაში, საზოგადოების ჩართულობა, დანაგვიანება და ნარჩენების მართვა საჯარო სივრცეში.

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

საჯარო ინტერვენცია, ქუჩის ხელოვნება, ურთიერთობითი ხელოვნება

სირთულე:

3 – საშუალო

შენიშვნა: მასალები ძალიან ხელმისაწვდომია. მომზადება შეიძლება მოითხოვდეს გარკვეულ ძალისხმევას და მხარდაჭერას, იმისდა მიხედვით, თუ სად აშენდება „მისაღები ოთახი“.

მასალები და რესურსები

საბაზისო და ადვილად ხელმისაწვდომი მასალები, როგორიცაა ხალიჩები, მაგიდები, სკამები, წიგნები, ფოტო ჩარჩოები, მცენარეები და ვაზები. დასუფთავების ალჭურვილობა, მათ შორის აქანდაზი, ხელთათმანები და ვედროები შეიძლება საჭირო იყოს ადგილიდან გამომდინარე.

დრო:

საჭირო დრო კონტექსტზეა დამოკიდებული. აღწერილ შემთხვევაში, მოსამზადებელი აქტივობები (როგორიცაა ყოველკვირეული სემინარები) ცხრა თვის განმავლობაში მიმდინარეობდა, ხოლო თავად საცხოვრებელი ოთახი შეიქმნა და გამოიყენებულ იქნა უბნის ფესტივალის დროს.

ჯგუფი:

მოხალისეები და საზოგადოების წევრები, მხარდაჭერილი ადგილობრივი ორგანიზაციების მიერ. რაოდენობა და როლები შეიძლება განსხვავდებოდეს არჩეული ლოკაციისა და კონსტრუქციის მასშტაბის მიხედვით.

აუდიტორია:

უბნის მაცხოვრებლები, სქესის, ასაკის ან წარმომავლობის შეზღუდვების გარეშე.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ეს ინიციატივა განხორციელდა ქალაქის მარგინალიზებულ უბანში, სადაც მაღალი სიღარიბის დონე, სოციალური გამოწვევები და არაადეკვატური საცხოვრებელი პირობებია. მცხოვრებლები ძირითადად მიგრანტები არიან, მათგან ბევრი მეორე ან მესამე თაობისაა. ამ ტერიტორიაზე არის ორი ლტოლვილთა თავშესაფარი და ორი სოციალური საცხოვრისი, რომლებიც ემსახურება რომასა და სინტის თემებს. უბნის ქუჩებში ასევე ცხოვრობს მრავალი უსახლკარო ადამიანი. უბანში არსებობს რელიგიებისა და კულტურული ტრადიციების მდიდარი ნაზავი, რომლებიც ერთმანეთის გვერდით არსებობს, მაგრამ არ აქვთ ურთიერთობისთვის საჭირო სივრცეები და შესაძლებლობები.

პრაქტიკის მიზნები

საჯარო სივრცეში დროებითი საცხოვრებელი ოთახის შექმნა რთავს საზოგადოებას საერთო შემოქმედებით პროცესში და ზრდის ცნობიერებას საერთო ურბანული გარემოს ხარისხისა და გამოყენების შესახებ.

პრაქტიკის აღწერა

არტისტული მიდგომა

ეს პრაქტიკა ეფუძნება რწმენას, რომ ქუჩები და მოედნები, როგორც საჯარო სივრცეები, ყველას ეკუთვნის და სწორედ ამ მიზეზით, ყველამ უნდა იზრუნოს მათზე და ჰქონდეს უფლება განსაზღვროს, თუ როგორ ხდება მათი დიზაინი და მართვა. იგი იყენებს ქუჩის ხელოვნების მიდგომას, იყენებს შემოქმედებით ინტერვენციებს საჯარო სივრცის გარდასაქმნელად, როგორც საშუალებას საერთო მფლობელობის გრძნობის დაბრუნებისა და ამ საკითხების გარშემო ცნობიერების გაზრდისთვის. კოლექტიურად რაღაცის დროებით, მაგრამ

გააზრებულად შექმნით, პროექტი იძლევა სოციალურად ჩართული ხელოვნების მძლავრ მაგალითს, სადაც პროცესი, მონაწილეობა და კონტექსტი ისეთივე მნიშვნელოვანია, თუ არა უფრო მნიშვნელოვანი, ვიდრე საბოლოო შედეგი.

პრაქტიკა ასევე მოძრაობს სიმბოლურ დონეზე, თამაშობს კონტრასტითა და ირონიით, ქმნის ყოველდღიურობასთან პოეტური შეხების წერტილებს.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

დასწავლა „მოხეტიალე მისაღები ოთახების“ პრაქტიკაში ხდება კოლექტიური განხილვის, არაფორმალური უკუკავშირისა და რეფლექსიური დიალოგის მეშვეობით საერთო შემოქმედებითი პროცესის დროს და მის შემდეგ. სივრცის გაფორმებისა და ერთობლივად შესახლების აქტი იწვევს სპონტანურ საუბრებს, რომლებიც ეხმარება მონაწილეებს გააზიარონ თავიანთი გამოცდილებები და დაკვირვებები. აქტივობის სიმბოლური ბუნება (მაგ. ფეხშიშველა სიარული, ნივთების გაზიარება) ხელს უწყობს ემოციურ ჩართულობას და პირად რეფლექსიას პროცესის ბუნებრივ ნაწილად აქცევს.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

“მოხეტიალე მისაღები ოთახები” არის კოლექტიური და მონაწილეობითი პროცესი, რომელიც მოიცავს გამოცდილებითი, მონაწილეობითი და ტრანსფორმაციული სწავლების ელემენტებს და ეყრდნობა კრიტიკულ პედაგოგიკასა და ხელოვნებაზე დაფუძნებულ განათლებას. საერთო საცხოვრებელი ოთახის ერთობლივ შექმნაში ჩართულობისას, მონაწილეები ქმნიან კავშირებს და ავითარებენ ადგილის მფლობელობის გრძნობას. თანამშრომლობა ასევე ხელს უწყობს ურთიერთპატივისცემას, საერთო პასუხისმგებლობას და ცოდნის სხვადასხვა ფორმების აღიარებას (კულტურული, გამოცდილებითი და ტექნიკური).

გამოცდილებითი სწავლება

მონაწილეებმა ისწავლეს, საჯარო სივრცის ტრანსფორმაციის პრაქტიკულ პროცესში აქტიური ჩართულობით. მოედნის გაწმენდა, ავეჯით აღჭურვა და გაფორმება შესაძლებლობებს იძლეოდა დაფიქრებულიყვნენ თავიანთ გარემოზე და მასში თავიანთ როლზე პირდაპირი მოქმედების მეშვეობით.

ტრანსფორმაციული სწავლება

უგულებელყოფილი საჯარო სივრცის საერთო საცხოვრებელ ოთახად გარდაქმნით, მონაწილეებმა შეცვალეს საჯარო სივრცის აღქმა და განავითარეს ახალი დამოკიდებულებები მფლობელობის, ზრუნვისა და საზოგადოებრივი კუთვნილების შესახებ.

კოლექტიური სწავლება

პრაქტიკა ეფუძნებოდა თანამშრომლობასა და თანაშემოქმედებას. მონაწილეები ერთად მუშაობდნენ საცხოვრებელი ოთახის შესაქმნელად, სწავლობდნენ ერთმანეთისგან და ქმნიდნენ ახალ სოციალურ კავშირებს საერთო ძალისხმევის მეშვეობით.

მონაწილეობითი სწავლება

ყველა ჩართულმა პირმა წვლილი შეიტანა სივრცის ჩამოყალიბებაში პირადი ნივთებისა და იდეების მოტანით. ამ ინკლუზიურმა მიდგომამ მონაწილეებს საშუალება მისცა დაენახათ საკუთარი წვლილი საბოლოო შედეგში, ამან კი გააძლიერა მოქმედების სურვილი და საერთო პასუხისმგებლობის განცდა.

კომპეტენციები

უნარები:

- თანამშრომლობითი დაგეგმვა და სივრცითი დიზაინი, საჯარო სივრცის კოლექტიურად ორგანიზება, მოწყობა და გაფორმება
- პრობლემების გადაჭრის შემოქმედებითი მიდგომები: საჯარო სივრცის შეზღუდვებთან და ხელმისაწვდომ რესურსებთან ადაპტაცია საერთო ხედვის განსახორციელებლად
- კომუნიკაციისა და მოლაპარაკების უნარები, მათ შორის იდეების გაზიარება, სხვების მოსმენა და საერთო

საფუძვლის პოვნა გადაწყვეტილების მიღების პროცესში

ცოდნა

- საჯარო სივრცის როგორც სამოქალაქო და კულტურული არენის აღქმა
- იმის აღიარება, თუ როგორ ასახავს საერთო სივრცეები სოციალურ ღირებულებებს, ძალაუფლების დინამიკას და ჩართულობის შესაძლებლობებს
- მრავალფეროვანი ცხოვრებისეული გამოცდილების, ტრადიციებისა და ყოველდღიური პრაქტიკების ცნობიერების ზრდა
- მატერიალური ცნობიერება და ხელახალი გამოყენება

დამოკიდებულებები

- საერთო სივრცეებისადმი კოლექტიური პასუხისმგებლობის გრძნობა
- მრავალფეროვნების პატივისცემა, სხვადასხვა კულტურული პერსპექტივებისა და პირადი წვლილის დაფასება კოლექტიურ პროცესში
- ჩართულობისა და ინიციატივის გამოვლენის მზაობა
- ცნობისმოყვარეობა და ღიაობა შემოქმედებითი ექსპერიმენტებისადმი

როგორ?

უპირველეს ყოვლისა, მნიშვნელოვანია პრაქტიკისთვის სწორი ადგილისა და დროის არჩევა. გასათვალისწინებელი საკითხებია: რომელ სამიზნე ჯგუფებთან გვსურს მუშაობა და რომელია ის სივრცე, რომელიც უკეთ შეესაბამება ჩვენს საგანმანათლებლო მიზანს (მაგალითად, შეგვიძლია ავირჩიოთ მოედანი განსაკუთრებული მნიშვნელობით სახელწოდების ან ისტორიის გამო, სივრცე, სადაც ყურადღებისა და ზრუნვის ნაკლებობაა, სათამაშო მოედანი, რომელსაც შეკეთება სჭირდება).

ჩვენს მიერ აღწერილი მაგალითის შემთხვევაში, ჩვენ გადავწყვიტეთ ოთახის შექმნა მოედანზე, რომელიც სამი მხრიდან არის ღობით შემოსაზღვრული და ჩვეულებრივ გამოიყენება ნაგვის ტომრებისა ან დიდი ნაგვის ნივთებისთვის.

პირველი ნაბიჯი იყო მოხალისეების შეგროვება სივრცის გასასუფთავებლად, შესაბამისი და უსაფრთხო მასალების გამოყენებით (აქანდაზები, ხელთათმანები, ვედრები).

მას შემდეგ, რაც დავრწმუნდით, რომ ადგილი უსაფრთხო და სუფთა იყო (არ იყო მინა, ქილები, ლითონის ელემენტები...) დავიწყეთ სივრცის მოწყობა ხალიჩებით, მაგიდებით, სკამებითა და სახლის ნივთებით, როგორიცაა წიგნები, ფოტოს ჩარჩოები, ტელეფონები, მცენარეები და ვაზები...

ყველა პირს შეუძლია რაიმე მოიტანოს საერთო მისაღები ოთახისთვის და სხვებთან ერთად მოაწყოს იგი.

როდესაც სივრცე სრულად „ავეჯით არის აღჭურვილი“, მისაღები ოთახი მზადაა ახალი ადამიანების მისაღებად და შეხვედრების სამასპინძლოდ.

ყავა და ნამცხვრები, სხვადასხვა კერძები ასევე შეიძლება ჩაითვალოს აქტივობებად, რომლებიც შესანიშნავად ჯდება ამ პრაქტიკის ფორმატში.

ისტორია პრაქტიკიდან:

სივრცის მყუდრო ატმოსფერო აისახა ყველას ბუნებრივ ინსტინქტში, ფეხსაცმელ გაეხადათ მისაღები ოთახში „შესვლამდე“. ფეხშიშველა სიარული გახდა მეტაფორა, სიმბოლო რომელიც გამოხატავდა მოწყვლადობას, უსაფრთხოების განცდას და კოლექტიურად შექმნილი საერთო სივრცის პატივისცემას.

ზეგავლენა:

საჯარო სივრცეში ისეთი სივრცის შექმნა, რომელიც ტრადიციულად კერძო, ინტიმური და კომფორტულია, როგორიცაა მისაღები ოთახი, ბუნდოვანს ხდის საზღვარს კერძოსა და საჯაროს შორის და ძლიერ მესიჯს გზავნის: საჯარო სივრცეები უნდა იყოს ისეთივე მისაღები, უსაფრთხო და საარსებოდ ვარგისი, როგორც ჩვენი სახლებია. იგი მოუწოდებს მაცხოვრებლებს, დაიბრუნონ საჯარო სივრცე როგორც საერთო „მისაღები ოთახი“, სადაც ყველას ეკუთვნის ადგილი.

მისაღები ოთახები ასევე არის სივრცეები საუბრებისა და შეხვედრებისთვის: ისევე, როგორც სახლების შიგნით, მისაღები ოთახი საჯარო სივრცეში ქმნის არაფორმალურ და ნაცნობ გარემოს, დროებითი მისაღები ოთახი ხელს უწყობს სპონტანურ შეხვედრებს, დიალოგსა და ურთიერთქმედებას მრავალფეროვან ჯგუფებს შორის, რომლებიც სხვაგვარად შესაძლოა არასოდეს ურთიერთობდნენ ერთმანეთთან.

პრაქტიკის დროებითი ასპექტს ასევე მოაქვს ტრანსფორმაციული გრძელვადიანი ზეგავლენა: სხვადასხვა სიმბოლოებით თამაშით, კერძო და საჯარო სფეროების გაერთიანებით და ჩვენი ყოველდღიური სამოძრაო სივრცეების „ნორმალურობის“ შეცვლით, ეს ინსტალაცია არღვევს ყოველდღიურ რუტინას და იწვევს ადამიანებს, რომ თავიანთი გარემო ახალი თვალთ დაინახონ, ნერგავს იდეას, რომ საჯარო სივრცეები შეიძლება და უნდა იყოს კოლექტიური ძალისხმევით შექმნილი და მოვლილი.

ავტორები:

Zuhause Kollektiv

ბმული:

[Instagram - zuhause_kollektiv](#)

მისია:
ინტერსაქციული
ფილოზოფი

არტისტანია

განსაზღვრული მისია:

გაძლიერება, არტივიზმი, უწყვეტი განათლება, კრეატიულობა, ტრანსკულტურულობა, ურთიერთსწავლა, სოციალური ინკლუზია

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

სპექტაკლი, თეატრი, ვიზუალური ხელოვნება, მულტიმედია, გადამუშავება, ციფრული.

სირთულე:

4

არტისტანიას პროექტები საკმაოდ რთულია მათი მულტიდისციპლინური, კოლაბორაციული და საზოგადოებრივი ხასიათის გამო. დაგეგმვა, კოორდინაცია და ფასილიტაცია მნიშვნელოვან ძალისხმევასა და გამოცდილებას მოითხოვს.

მასალები:

გადამუშავებული მასალები, ნივთები ხელოვნების ნიმუშების შესაქმნელად, ციფრული აღჭურვილობა, ინსტალაციებისა და სპექტაკლებისთვის მასალები.

რესურსები:

შიდა და გარე კრეატიული სივრცეები, ტექნიკურ აღჭურვილობაზე ხელმისაწვდომობა, ადგილობრივი ქსელები და პარტნიორობა, ფინანსური რესურსები ხშირად შეზღუდულია, რაც მოითხოვს კრეატიულ, დაბალბიუჯეტიან გადაწყვეტილებებსა და რესურსების გაზიარებას.

დრო:

პროექტები, როგორც წესი, გრძელდება რამდენიმე კვირა ან თვე, განსაკუთრებით თუ ისინი მოიცავს თემის მხრიდან ჩართულობას შექმნის პროცესში, სემინარებს დაუცველ ან შერეული შესაძლებლობების ჯგუფებთან, სპეციფიკურ ინსტალაციას ან ქუჩის სპექტაკლს. ისინი ასევე მოიცავს დროს რეფლექსიისთვის, უკუკავშირისთვის და დოკუმენტაციისთვის.

ჯგუფი:

ინტერდისციპლინარული ხელოვნები და ფასილიტატორები, რომლებიც განვრთნილნი არიან არაფორმალურ განათლებასა და მონაწილეობით მეთოდებში, ადგილობრივი მოხალისეები და ტექნიკური ექსპერტები.

აუდიტორია:

აუდიტორია მრავალფეროვანია, როგორც მათი თვალსაზრისით, ვინც აქტიურად მონაწილეობს, ასევე მათი, ვინც ესწრება სპექტაკლებს ან გამოფენებს. მონაწილეები, რომლებიც ძირითადად ბავშვები და მოზრდილები არიან, მოდიან სხვადასხვა სოცოკულტურული რეალობიდან ურთიერთ თანამშრომლობისა და გაგების ხელშეწყობისთვის. მათ უმეტესობას შეზღუდული წვდომა აქვს კულტურულ ან არტისტულ განათლებაზე და ხშირად ახალბედები არიან შემოქმედებითი გამოხატვის ფორმებში.

აუდიტორია, რომელიც ესწრება არტისტანიას საჯარო პრეზენტაციებს, როგორიცაა პარადები, გამოფენები ან თეატრის სპექტაკლები, ასევე მრავალფეროვანია და მოიცავს როგორც მათი რაიონის თემებს, ასევე რაიონის ფარგლებს გარეთ არსებულ თემებს.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

2012 წელს, როდესაც არტისტანია დაარსდა, არ იყო ინკლუზიური შემოქმედებითი სივრცე, განსაკუთრებით მარგინალიზებული საზოგადოებებიდან მოსული ადამიანებისთვის და იმ ადამიანებისთვის, რომლებსაც შეზღუდული წვდომა ჰქონდათ ფორმალურ განათლებაზე ან ხელოვნების სამყაროზე.

სპეციფიკა:

თავდაპირველი იდეა კოლაბორაციულად წარმოიშვა, და დაფუძნდა რწმენაზე, რომ ხელოვნება შეიძლება

იყოს როგორც ტრანსფორმაციული სოციალური ინსტრუმენტი, ასევე ურთიერთსწავლების პლატფორმა. ადრეული პროექტები იყო მაღალი მონაწილეობითი ხასიათის, რომლებშიც უბნის მაცხოვრებლები ჩართულნი იყვნენ ინსტალაციების, სპექტაკლებისა და სემინარების თანაშემწეებაში. მიდგომა დარჩა ღრმად საზოგადოებაზე-ორიენტირებული და პროცეს-ორიენტირებული, მოქნილად რეაგირებს მონაწილეთა საჭიროებებზე, გამოცდილებასა და წვლილზე და არ ფოკუსირდება წინასწარ განსაზღვრული შედეგების დაკისრებაზე. მისი ამგვარი ბუნება ასახავს მკაფიო განზრახვას ხელი შეუწყოს ტრანსკულტურულ გაცვლას, მიმართოს სოციალური გარიყვის პრობლემას და გააქტიუროს სამოქალაქო ჩართულობა არტისტული გამოხატვის მეშვეობით.

პრაქტიკის მიზნები

შექმნას უსაფრთხო სივრცეები შემოქმედებითი კვლევისთვის

სემინარების მეშვეობით, როგორცაა ნიღბების დამზადება, თოჯინების შექმნა, ქუჩის ხელოვნება და თეატრი, არტისტანია ზრდის გარემოს, სადაც მონაწილეებს შეუძლიათ თავისუფლად ექსპერიმენტირება, პერსპექტივების გაზიარება და ერთად ფიქრი მრავალფეროვან თემებზე, როგორცაა ეკოლოგია, თანასწორობა და სოციალური სამართლიანობა.

ხელი შეუწყოს პოზიტიურ თვითკონცეფციას და სოციალურ უნარებს

არტისტული პრაქტიკები გამოიყენება მიზანმიმართულად მონაწილეთა თვითშეგნების, თავდაჯერებულობის, ემპათიისა და სოციალური კომპეტენციის გასაძლიერებლად, რაც მათ აძლევს ძალას პოზიტიურად იმოქმედონ თავიანთ გარემოზე.

წახალისოს ტრანსკულტურული შემოქმედება და ურთიერთსწავლება

სხვადასხვა კულტურული და სოციალური წარმომავლობის ინდივიდების ერთად შეკრებით, ორგანიზაცია ავრცელებს იდეას, რომ კულტურული მრავალფეროვნება ასტიმულირებს შემოქმედებითობას. მათი პროექტები ახალისებენ ტრანსკულტურულ თანამშრომლობას დაგამორიცხავენ ადამიანების გარიყვის შესაძლებლობას.

ხელს უწყობენ მონაწილეობას, ტოლერანტობასა და საზოგადოებრივ ჩართულობას

არტისტანია მხარს უჭერს საზოგადოებრივ ჩართულობას არაკომერციული არტისტული პროექტების მეშვეობით, ხელს უწყობს მონაწილეების თანამშრომლობას საჯარო სპექტაკლებში, გამოფენებსა და სემინარებში. ეს ქმნის კუთვნილების, პატივისცემისა და საერთო პასუხისმგებლობის გრძნობას ადგილობრივ კონტექსტში.

მონაწილეების გაძლიერება საჯარო ცხოვრების თანაშემწისთვის

მათი ხედვა მოიცავს საზოგადოებრივი ატელიეს შენარჩუნებას, რომელიც ხელს უწყობს ინტერდისციპლინურ პრაქტიკას და საშუალებას აძლევს მონაწილეებს აქტიურად შეიტანონ წვლილი ურბანულ ტრანსფორმაციასა და კულტურულ ცხოვრებაში სამეზობლოებზე დაფუძნებული ხელოვნების ინიციატივების მეშვეობით.

პრაქტიკის აღწერა

არტისტანია არის სოციო-კულტურული ხელოვნების ინიციატივა, რომელიც ქმნის ინკლუზიურ, მონაწილეობითი ხელოვნების პროექტებს, რომლებიც ფოკუსირებულია გაძლიერებაზე, ინტერკულტურულ გაცვლასა და შემოქმედებით გამოხატვაზე. მუშაობს ბავშვებთან, ახალგაზრდებთან და მარგინალიზებულ საზოგადოებებთან, არტისტანია აერთიანებს არტისტულ დისციპლინებს, როგორცაა თეატრი, ვიზუალური ხელოვნება, სთორითელინგი და ხელსაქმე და მათ საგანმანათლებლო მეთოდებთან კომბინირებით ხელ უწყობენ სოციალური დიალოგსა და თანაშემწეებას. მათი პროექტები ჩვეულებრივ მოიცავს თანამშრომლობით პროცესებს, სადაც მონაწილეები ერთად ქმნიან დიზაინს, აშენებენ და ასრულებენ, ხელს უწყობენ თავდაჯერებულობას, კრიტიკულ აზროვნებასა და აქტიურ მოქალაქეობას. წარმოსახვითი კვლევისა და სათამაშო სწავლების მეშვეობით, არტისტანია ქმნის უსაფრთხო სივრცეებს, სადაც მრავალფეროვანი იდენტობები არის აღიარებული და მიღებული და სადაც არტისტული გამოხატვა ხდება სოციალური კავშირისა

და ტრანსფორმაციის ინსტრუმენტი.

არტისტული მიდგომა:

არტისტანია აღიარებს საზოგადოებაზე დაფუძნებულ, მონაწილეობით არტისტულ მიდგომას, რომელიც აფასებს თანაშემწას, კოლექტიურ წარმოსახვასა და გაძლიერებას ხელოვნების მეშვეობით. მათი პროექტები ფუძნდება სოციალურად ჩართული ხელოვნების პრაქტიკებზე, რომლებიც ხშირად აერთიანებს სხვადასხვა დისციპლინას, როგორიცაა თეატრი, სპექტაკლი, მარიონეტული ხელოვნება, ვიზუალური ხელოვნება, აპსაიკლინგი და სთორითელინგი, ინკლუზიური და ხელმისაწვდომი არტისტული გამოცდილების შესაქმნელად.

ხელოვნების ინსტრუმენტები:

ეს მასალები მნიშვნელოვნად განსხვავდება და ხშირად მოიცავს ყოველდღიურ ან გადამუშავებულ მასალებს (მაგ., მუყაო, ტექსტილი, ხე, პლასტმასი), ასევე საღებავს, თიხას, პაპიე-მამეს და ხელნაკეთი ნივთების მასალებს. გარდა ამისა, ისინი იყენებენ სპექტაკლის ინსტრუმენტებს, როგორიცაა ნიღბები, კოსტიუმები, მარიონეტები და მუსიკალური ინსტრუმენტები, რომლებიც ყველა მონაწილის მიერ იქმნება კოლაბორაციულ სემინარების დროს.

არტისტული მეთოდები:

ეს მოიცავს იმპროვიზაციას, სთორითელინგს, ნიღბების დამზადებას, მარიონეტების კონსტრუირებას, კოლაბორაციულ კედლის მხატვრობას და სპეციფიკურ ინსტალაციებს. ეს მეთოდები შექმნილია თვითგამოხატვის, ემოციური კვლევისა და კულტურული გაცვლის მხარდასაჭერად, ასევე კუთვნილების გრძნობისა და საზოგადოებრივი კულტურული სივრცეების კოლექტიური მფლობელობის განვითარებისთვის.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

- ჯგუფური დისკუსიები, სადაც მონაწილეები ფიქრობენ თავიანთ გამოცდილებაზე, გამოწვევებსა და ემოციურ შეხედულებებზე, რომლებიც მიღებული აქვთ შემოქმედებითი მუშაობის მეშვეობით.
- უკუკავშირის რაუნდები, როგორც ზეპირი, ისე წერილობითი, რეგულარულად ინტეგრირდება იმის შესაფასებლად, თუ როგორ იგრძნეს მონაწილეებმა პროცესი და რა ისწავლეს.
- თანატოლების უკუკავშირი, რომელიც ხელს უწყობს კოლექტიურ სწავლებას ერთმანეთის სპექტაკლების, ხელოვნების ნაწარმოებების ან ისტორიების დანახვისა და მათზე რეაგირების მეშვეობით.
- საჯარო პრეზენტაციები ან სპექტაკლები, რომლებიც წარმოადგენს სივრცეს არა მხოლოდ შედეგების გაზიარებისთვის, არამედ აუდიტორიის წინაშე დასწავლის პროცესის ვალიდაციისთვისაც.
- ღონისძიების შემდგომი შეფასებები, სადაც ორგანიზატორები აგროვებენ შთაბეჭდილებებს ან მტკიცებულებებს გამოცდილების - ემოციებზე, არტისტულ და სოციალურ უნარებზე უფრო ფართო ზეგავლენის გასაგებად.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

გამოცდილებითი სწავლება: მონაწილეები სწავლობენ კეთებით, ხელსაქმის, მოძრაობისა და სპექტაკლის მეშვეობით. ასეთი მიდგომა ღრმა ემოციური და ინტელექტუალური კავშირის დამყარების საშუალებას იძლევა საკვლევ თემებთან, როგორიცაა იდენტობა, ინკლუზია ან საზოგადოება.

ტრანსფორმაციული სწავლება: სოციალურად ცნობიერ ჩარჩოში ხელოვნებასთან ჩართულობით, მონაწილეები წახალისებული არიან იფიქრონ, გაიზარდნონ და დაინახონ საკუთარი თავი და სხვები ახალი პერსპექტივებიდან.

კოლექტიური სწავლება: ჯგუფზე დაფუძნებული აქტივობები და კოლაბორაციული არტისტული პროცესები ხელს უწყობს გაზიარებული სასწავლო გამოცდილებების განვითარებას.

მონაწილეებს წვლილი შეაქვთ თავიანთი იდეებითა და ნიჭით, ხოლო ამავდროულად ექვემდებარებიან სხვების მრავალფეროვან პერსპექტივებს, რაც აძლიერებს საზოგადოების, როგორც თანაშემწენელის იდეას.

მონაწილეობითი სწავლება: ყოველი პროექტი იქმნება მონაწილეებთან ერთად და მათთვის. ისინი ჩართულნი არიან შინაარსის შექმნაში, თემებისა და საბოლოო შედეგების განსაზღვრის პროცესში. ეს ინკლუზიურობა

უზრუნველყოფს რელევანტურობას და ყველა ჩართული პირის გაძლიერებას.

ტანდემური სწავლება: არტისტები, ფასილიტატორები და მონაწილეები ხშირად სწავლობენ ერთმანეთისგან ასაკის, კულტურის, წარმომავლობისა და გამოცდილების განსხვავებების მიუხედავად. ეს თაობათაშორისი და კულტურათაშორისი გაცვლები ამდიდრებს სასწავლო პროცესს და აშენებს ხიდებს საზოგადოებებს შორის.

კომპეტენციები

უნარები:

- შემოქმედებითი თვითგამოხატვა: სპექტაკლის, DIY ექსპერიმენტების, ვიზუალური ხელოვნების, სთორითელინგისა და სხვა საშუალებით, მონაწილეები სწავლობენ პირადი გამოცდილებისა და შეხედულებების გადმოცემას.
- კოლაბორაციული შემოქმედება: მრავალფეროვან ჯგუფებში მუშაობა ხელს უწყობს გუნდურ მუშაობას, მოსმენას, მოლაპარაკებას და თანაშექმენას.
- პრაქტიკული არტისტული უნარები: როგორიცაა ქანდაკება, კოსტიუმების დამზადება, კედლის მხატვრობა, ნიღბების შექმნა და მოძრაობა.
- კომუნიკაციის უნარები: როგორც ვერბალური, ისე არავერბალური, რომლებიც ვითარდება გაზიარების, სპექტაკლისა და სხვებთან ურთიერთობის მეშვეობით.

ცოდნა:

- კულტურული ცნობიერება: მრავალფეროვანი კულტურული ნარატივების გაგება დიალოგის საშუალებით.
- ხელოვნება როგორც ცვლილების ინსტრუმენტი: იმის შესწავლა, თუ როგორ შეუძლია შემოქმედებით მეთოდებს გავლენა მოახდინოს საზოგადოებრივ აზრზე, პოლიტიკასა და საზოგადოების ჩართულობაზე.

დამოკიდებულებები:

- ემპათია და ღიაობა: სხვების გამოცდილებისა და გამოხატვის მიმართ, განსაკუთრებით განსხვავებების გათვალისწინებით.
- თავდაჯერებულობა და აქტიურობა: საკუთარი ხმის, იდეებისა და ზეგავლენის მოხდენის უნარის განვითარება.
- პასუხისმგებლობა და ზრუნვა: საზოგადოების, საჯარო სივრცისა და შესასწავლი სოციალური საკითხების მიმართ.
- სიხალისე და ცნობისმოყვარეობა: სიხარულით სავსე, საძიებო მენტალიტეტის განვითარება, რომელიც ხელს უწყობს უწყვეტ განათლებასა და ჩართულობას.

როგორ?

ნაბიჯი 1. საზოგადოებისა და კონტექსტის კვლევა

იმ საზოგადოების კულტურული, სოციალური და პოლიტიკური კონტექსტის გაგება, რომელთანაც სურს ჩართულობა, მრავალფეროვნებისა და ინკლუზიურობის საჭიროებებზე ფოკუსირებით.

ნაბიჯი 2. კოლაბორაციული კონცეფციის განვითარება

არტისტანია ადგილობრივ ხელოვანებს, საზოგადოების წევრებსა და დაინტერესებულ მხარეებს აკავშირებს პროექტის მიზნებისა და არტისტული მიდგომის ჩამოყალიბებისთვის, რათა უზრუნველყოს რელევანტურობა და თანაშექმნის პროცესი.

ნაბიჯი 3. რესურსების შეგროვება და პარტნიორობა

ისინი უზრუნველყოფენ სივრცეებს, მასალებს (ხშირად მდგრად ან გადამუშავებულს) და პარტნიორობას

ადგილობრივ ინსტიტუტებთან, როგორიცაა სკოლები, საზოგადოებრივი ცენტრები და ახალგაზრდული ორგანიზაციები.

ნაბიჯი 4. მონაწილეობითი სემინარების დიზაინი

პროექტი სტრუქტურირებულია მონაწილეობითი, არაფორმალური საგანმანათლებლო მეთოდების გარშემო, რომელიც აერთიანებს სხვადასხვა ხელოვნების ტექნიკებს (ვიზუალური, ციფრული, სპექტაკლი) და კულტურულ გამოხატვებს.

ნაბიჯი 5. ფასილიტატორების შერჩევა და ტრენინგი

ხელოვნებისა და ინტერკულტურული განათლების სფეროში გამოცდილი კვალიფიციური ფასილიტატორები ჩართულნი არიან ან გადამზადებულნი არიან.

ნაბიჯი 6. განხორციელება: არტისტული საქმიანობა და დიალოგი

მონაწილეები ჩართულნი არიან შემოქმედებით სესიებში, რომლებიც ხელს უწყობს ტრანსკულტურულ დიალოგს და თვითგამოხატვას, ხშირად იყენებენ შერეულ მეთოდებს, სპექტაკლს ან ციფრულ ხელოვნებას.

ნაბიჯი 7. მიმდინარე რეფლექსია და ადაპტაცია

უკუკავშირის, დისკუსიებისა და დაკვირვების მეშვეობით, პროექტი ვითარდება მონაწილეთა საჭიროებებსა და ახალ იდეებზე რეაგირების საშუალებით.

ნაბიჯი 8. დოკუმენტაცია და გავრცელება

შედეგები (ნამუშევრები, სპექტაკლები, გამოფენები) ზიარდება ფართო საზოგადოებასთან სოციალური ღირებულებების პოპულარიზაციისა და შემდგომი ჩართულობის წახალისებისთვის.

ნაბიჯი 9. მდგრადობა და უწყვეტი განათლება

არტისტანია ცდილობს შექმნას მონაწილეობის მუდმივი შესაძლებლობები არსებული პროექტის მიღმა, აძლიერებს რა საზოგადოებას და კულტურათმორის გაცვლას.

ისტორია პრაქტიკიდან:

“ჩვენ გვჯერა, რომ გამოხატვის თავისუფლება აუცილებელია საზოგადოების განვითარებისთვის და ასევე, ძალიან მნიშვნელოვანია ინდივიდებისთვის ჰქონდეთ სივრცე საკუთარი თავის, თავიანთი პრობლემების გამოსახატავად, სიხარულის გამოსახატავად, მწუხარების გამოსახატავად, იმისთვის, რომ შეძლონ საკუთარი ინდივიდუალიზმის იდენტიფიცირება საკუთარ თავში და არ იყვნენ მხოლოდ იმ დიდი მასის ნაწილი, რომელსაც ხშირად ვექვემდებარებით. ერთი ძალიან მნიშვნელოვანი ღირებულება ჩემთვის, რომელსაც მე მუდმივად ვიცავ: არ არსებობს ისეთი რამ, როგორიცაა ვინმესთვის ქადაგება ან ვინმეს სწავლება ან მესიასავით ან სამყაროს განმათავისუფლებელივით შეტყობინებების მიწოდება. ეს უფრო მოკრძალებული იდეაა ერთი ადამიანის შთაგონების შესახებ, რომელიც ჯანსაღია გონებით, საკუთარ თავთან და ეს უკვე საკმარისია ამ ენერგიის წინ გადასაცემად.

საბა წერეთელი, არტისტანიის თანადამფუძნებელი და არტ-დირექტორი

ზეგავლენა:

მიზნობრივი ზეგავლენა:

არტისტანია მიზნად ისახავს ინკლუზიური სივრცეების შექმნას, სადაც ყველა ასაკობრივი ჯგუფის ინდივიდები, მათი სოციოკულტურული წარმომავლობის მიუხედავად, შეძლებენ თავის შემოქმედებითად გამოხატვას, სოციალური საკითხების გამოკვლევას და სხვებთან უფრო ძლიერი კავშირების დამყარებას. ორგანიზაციის პროექტები შექმნილია ემპათიის, ინტერკულტურული დიალოგისა და სამოქალაქო ჩართულობის განვითარებისთვის, მონაწილეობითი ხელოვნების გამოყენებით როგორც პირადი და კოლექტიური გაძლიერების ინსტრუმენტი. არტისტანია ასევე ცდილობს საჯარო სივრცეების გააქტიურებას და ხელოვნებაზე ხელმისაწვდომის გაზრდას, თემების წახალისებით, რომ ერთობლივად შექმნან და არა პასიურად მოიხმარონ.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

მისი სტრუქტურული მიზნების მიღმა, არტისტანიის პროექტებმა გააჩინა სპონტანური სოლიდარობის აქტები, ხანგრძლივი მეგობრობები და გაგრძელებული შემოქმედებითი ინიციატივები, რომლებსაც ყოფილი მონაწილეები ხელმძღვანელობენ. ზოგიერთმა ინდივიდმა აღმოაჩინა ახალი ნიჭები, ჰობები მათი ჩართულობის მეშვეობით, სხვებმა კი აღნიშნეს თავდაჯერებულობის ზრდა და ემოციური განკურნება. არტისტანიის არსებობამ ადგილობრივ სამეზობლოში ასევე მიიპყრო ყურადღება უფრო ფართო აუდიტორიისა და ინსტიტუტებისგან, რამაც გამოიწვია კოლაბორაციები და კულტურული აქტივიზმის უფრო მეტი ხილვადობა, ვიდრე თავდაპირველად იყო მოსალოდნელი.

ავტორები:

კლერ შოლე, საბა წერეთელი, თიმ'არტი, მირიამ აბერკანე, ფიონა კელი, პატრიცია მოროსან

ბმული:

Artistania

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

1. როგორ ქმნის თქვენი პროექტი ნამდვილ ტრანსკულტურულ გაცვლას?
2. ქმნით თუ არა სივრცეებს, სადაც სხვადასხვა კულტურული გამოხატულებები არა მხოლოდ თანაარსებობენ, არამედ ერთმანეთს შთააგონებენ და გარდაქმნიან?
3. რა გზებით აქრობთ საზღვრებს „ხელოვანსა“ და „არა-ხელოვანს“ შორის?
4. როგორ ჩართავთ ადამიანებს, რომლებიც შესაძლოა არ განიხილავენ თავს ხელოვანებად და როგორ აძლევთ მათ ძალას შექმნან და გამოხატონ თავი?
5. ხელმისაწვდომია თუ არა თქვენი პროექტის შემოქმედებითი პროცესები მათთვის, ვინც ხშირად რჩება კულტურული ცხოვრების გარეთ?
6. განიხილავთ თუ არა მუშაობას იზოლირებულ ჯგუფებთან, უბნის თემებთან ან მათთან, ვისაც ადრე არ ჰქონდა ხელოვნებაზე წვდომა?
7. იყენებს თუ არა თქვენი პროექტი ხელოვნებას სოციალური საკითხების წინ წამოსაწევადა?
8. როგორ ასახავს ან უპირისპირდება თქვენი შემოქმედებითი არჩევანი ისეთ თემებს, როგორიცაა კლიმატური სამართლიანობა, სოციალური უსამართლობა ან უთანასწორობა?
9. როგორ დაუჭერთ მხარს უწყვეტ განათლებას თქვენი პროექტის მეშვეობით?
10. რა ნაბიჯებს გადადგამთ იმისთვის, რომ მონაწილეებმა არა მხოლოდ შექმნან, არამედ ასევე განავითარონ თვითშეგნება, ემპათია და შემოქმედებითი თავდაჯერებულობა?
11. რა სახის საზოგადოებას ქმნით თქვენი შემოქმედებითი მუშაობის მეშვეობით?
12. ხომ არ ზრუნავს თქვენი პროექტი აქტიურად სიკეთის, ზრუნვისა და ურთიერთ პასუხისმგებლობის განვითარებაზე მრავალფეროვან მონაწილეებს შორის?

გულიდან გულამდე

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

ვიზუალური ხელოვნება

სირთულე:

4 – საკმაოდ რთული

მასალები:

პროექტი მოითხოვს მასალების ფართო სპექტრს, როგორიცაა არტისტული მასალები (საღებავები, მარკერები, ფანქრები და ა.შ.), ნივთები ხელსაქმისთვის (მაგ., ტრადიციული სათამაშოები, ვარსკვლავები) და საგამოფენო მასალები. საგამოფენო სივრცისთვის მაღალი ხარისხის მასალების (განათება, საჩვენებელი დაფები და ა.შ.) საჭიროება ზრდის სირთულეს.

რესურსები:

პროექტი მოიცავს საერთაშორისო თანამშრომლობას, რაც მოითხოვს რესურსების კოორდინაციას სხვადასხვა ქვეყნებში. ეს მოიცავს დაფინანსების უზრუნველყოფას, მგზავრობისა და ლოჯისტიკის ორგანიზებას და სემინარებისა და გამოფენებისთვის შესაბამისი ადგილებისა და სივრცეების ხელმისაწვდომობის უზრუნველყოფას.

დრო:

პროექტი მოიცავს მრავალ ეტაპს: სემინარები, ხელოვნების ნიმუშების შექმნა, გამოფენის ორგანიზება და შემდგომი აქტივობების უზრუნველყოფა. ყოველი ეტაპი მოითხოვს ზუსტი დროის განსაზღვრასა და დაგეგმვას აქტივობის წარმატებით იმპლიმენტაციის უზრუნველსაყოფად, განსაკუთრებით ბავშვებთან და საერთაშორისო პარტნიორებთან მუშაობისას.

ჩვეულებები:

საჭიროა მრავალფეროვანი პერსონალი, მათ შორის ხელოვანები, პედაგოგები, მოხალისეები და პროექტის მენეჯერები საქმიანობების ზედამხედველობისა და ხელშეწყობისთვის. ხელოვანებსა და კულტურულ ინსტიტუტებს შორის საერთაშორისო თანამშრომლობის მართვა მოითხოვს კოორდინაციისა და კომუნიკაციის უნარებს, ასევე ყოველი ჩართული ქვეყნის ადგილობრივი კონტექსტის ღრმა გაგებას.

აუდიტორია:

ომში მყოფი ბავშვები (3-12 წლის), დევნილები

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

პროექტი დაიწყო 2022 წელს, იმ დროს, როდესაც უკრაინაში ომმა გამოიწვია მხარდაჭერის ტალღა მთელი მსოფლიოდან, მათ შორის იაპონიიდან. პოლიტიკურმა სიტუაციამ უკრაინაში, განსაკუთრებით ომმა, მოითხოვა არა მხოლოდ ემოციური მხარდაჭერა, არამედ აქტიური ჰუმანიტარული ძალისხმევა დაზარალებულთა დასახმარებლად. იმ დიდი რაოდენობის ლტოლვილებისთვის, რომლებიც იძულებული გახდნენ დაეტოვებინათ თავიანთი სახლები, გაჩნდა კულტურული ინტეგრაციისა და ადაპტაციის გადაუდებელი საჭიროება, რათა მათ თავი კვლავ ეგრძნოთ საზოგადოების ნაწილად. ამ ჰუმანიტარულ ინიციატივებს შორის, კულტურულმა პროექტებმა, რომლებიც მიზნად ისახავდა ბავშვებისა და ახალგაზრდების მხარდაჭერას, გადამწყვეტი როლი ითამაშა და რთულ რეალობაში, მათთვის, შემოქმედებითი შესაძლებლობებისა და ფსიქოლოგიური ჯანმრთელობის საფუძველი გახდა.

ჰუმანიტარული ინიციატივებისთვის, განსაკუთრებით კულტურული სფეროსთვის, სახსრების გამოყოფა გახდა ამ პროცესის მთავარი ელემენტი. საერთაშორისო პარტნიორების, როგორიცაა იაპონია, მხარდაჭერით შეიქმნა შესაძლებლობები სახელოვნებო ღონისძიებების, სემინარებისა და გამოფენების ჩასატარებლად, რაც არა მხოლოდ დაეხმარა ბავშვებს ამ რთული პერიოდის გადალახვაში, არამედ ხელი შეუწყო მათ ახალ

გარემოებებთან ადაპტაციასაც. ამ ინიციატივამ უზრუნველყო არა მხოლოდ მატერიალური მხარდაჭერა, არამედ შექმნა ღირებული ინსტრუმენტი კულტურული კავშირების დამყარებისა და ფსიქოლოგიური ბარიერების დაძლევისთვის.

კულტურული თანამშრომლობა უკრაინასა და იაპონიას შორის გახდა ამ პროცესის მნიშვნელოვანი ნაწილი, და შექმნა პლატფორმა შემოქმედებითი მიღწევებისა და გამოცდილების გაცვლისთვის ორ ერს შორის ამ რთული პერიოდის განმავლობაში.

სპეციფიკა:

ამ ინიციატივის იდეა წარმოიშვა 2022 წელს რუსეთის მიერ უკრაინის წინააღმდეგ წამოწყებული სრულმასშტაბიანი ომის შემდეგ, როდესაც იაპონელმა არტისტებმა და საზოგადოებამ მოძენეს გზა უკრაინელი ხალხისადმი თავიანთი სოლიდარობის გამოსახატავად. პროექტის მამოძრავებელი ძალა იყო ღრმა სურვილი მხარი დაეჭირათ ომით დაზარალებული ბავშვებისთვის და დაეხმარებოდნენ მათ საზღვარგარეთიდან. მიზანი იყო შემოქმედების, როგორც უნივერსალური ენის გამოყენება სხვადასხვა ქვეყნის ბავშვების გასაერთიანებლად და მათთვის საკუთარი ემოციებისა და გამოცდილების გამოხატვის შესაძლებლობის მიცემა.

პროექტი ინიცირებული იყო იაპონელი არტისტების მიერ, რომლებმაც მიმართეს იაპონელ ბავშვებს და ნახალისეს ისინი უკრაინელი ბავშვებისთვის ნახატების შექმნისკენ. ეს იყო კოლექტიური თანაშექმნის ფორმა, სადაც შემოქმედებით პროცესში მონაწილეობა გახდა მხარდაჭერისა და სოლიდარობის აქტი ხელოვნების მეშვეობით. ეს მიდგომა გამომდინარეობდა სურვილისგან, გაერთიანებინა საზოგადოებები კოლაბორაციული მოქმედების მეშვეობით, სადაც ყველას შეეძლო წვლილი შეეტანა გლობალურ ინიციატივაში, მიუხედავად მანძილისა თუ პოლიტიკური საზღვრებისა.

საპასუხოდ, უკრაინელმა ბავშვებმა, არტისტებთან ერთად, მოამზადეს ნამუშევრები იაპონელი ბავშვებისთვის, როგორც მაღლიერების ნიშანი მათი სოლიდარობისთვის. შედეგად, შეიქმნა ერთობლივი გამოფენა, რომელიც წარმოაჩენდა როგორც უკრაინული, ისე იაპონური ბავშვების ხელოვნების ნამუშევრებს. გამოფენა გახდა არა მხოლოდ შემოქმედებითი გაცვლის სიმბოლო, არამედ სხვადასხვა კულტურის ბავშვებს შორის ღრმა კავშირების ძლიერი დემონსტრაცია. თავიანთი ხელოვნების ნამუშევრების მეშვეობით, მონაწილეებმა შეძლეს გამოეხატათ მშვიდობისა და ურთიერთგაგების იმედი, და დაამტკიცეს, რომ ხელოვნებას შეუძლია იყოს ცოცხალი ინსტრუმენტი ბარიერების დაძლევისა და ერებს შორის ნამდვილი სოლიდარობის შექმნისთვის.

დროთა განმავლობაში, პროექტი განვითარდა და მოიცვა სემინარები უკრაინელი ბავშვებისა და მათი მშობლებისთვის, რომლებიც ორგანიზებული იყო უკრაინელი ხელოვნების მხარდაჭერით. მიუხედავად იმისა, რომ იაპონელი ხელოვნები პირდაპირ არ იყვნენ ჩართული სემინარებში, მათ მნიშვნელოვანი როლი ითამაშეს იაპონიაში საქველმოქმედო გამოფენის ორგანიზებაში. გამოფენაზე წარმოდგენილი იყო ბავშვების მიერ შექმნილი ხელოვნების ნამუშევრები და მოგროვებული თანხა გადაეცა უკრაინულ ArtRespect ფონდს, რომელიც პასუხისმგებელი იყო სემინარების ორგანიზებაზე. ფინანსურმა რესურსებმა ხელი შეუწყო პროექტის მდგრადობას, და ომით დაზარალებული უკრაინელი ბავშვებისთვის გააჩინა არტისტული გამოხატვისა და ფსიქოლოგიური რეაბილიტაციის ახალი შესაძლებლობები.

სემინარების ძირითადი მიზანი იყო ომით დაზარალებული ბავშვებისა და დევნილებისთვის თერაპიული გარემოს უზრუნველყოფა, ხელოვნება კი გამოყენებულ იქნა ემოციური გამოხატვისა და განკურნების საშუალებად. სემინარები, რომლებიც ფოკუსირებული იყო ტრადიციულ უკრაინულ ხალხურ ხელოვნებაზე, უზრუნველყოფდა სივრცეს ბავშვებისთვის, რათა ჩართულიყვნენ ისეთ აქტივობებში, როგორიცაა ფერწერა, ქარგვა და ხელნაკეთობები შექმნა, რაც მათ საშუალებას აძლევდა ხელახლა დაკავშირებოდნენ თავიანთ კულტურულ მემკვიდრეობას. მშობლებისთვის სემინარები იყო შესაძლებლობა, შვილებთან ერთად მიეღოთ მონაწილეობა შემოქმედებით აქტივობებში, რაც აძლიერებდა ოჯახურ კავშირებს და ქმნიდა ერთობის

გრძნობას, იძულებითი მიგრაციისა და ომის ფონზე. სესიებს ჰქონდათ ხელოვნების თერაპიის ფორმა, სთავაზობდნენ რა ემოციურ შვებას და ხელს უწყობდნენ განკურნებას შემოქმედებითი გამოხატვის მეშვეობით.

პრაქტიკის მიზნები

ამ ინიციატივის მიზანია ომით დაზარალებული ბავშვებისთვის ემოციური მხარდაჭერისა და ფსიქოლოგიური რეაბილიტაციის უზრუნველყოფა შემოქმედებითი გამოხატვის მეშვეობით, სოლიდარობისა და კულტურული გაცვლის გრძნობის განვითარება უკრაინასა და იაპონიას შორის. გარდა ამისა, მისი მიზანია არტისტული განვითარებისა და კულტურული გაგების ხელშეწყობა, დაეხმაროს ბავშვებს ხელახლა დაუკავშირდნენ თავიანთ კულტურულ მემკვიდრეობას, ამავედროულად გააძლიერონ ოჯახური კავშირები და თემური ურთიერთობები.

პრაქტიკის აღწერა:

არტისტული მიდგომა

პროექტი ხელოვნებას იყენებს კოლექტიური გამოხატვის ინსტრუმენტად, რაც საშუალებას აძლევს ბავშვებს, განსაკუთრებით ომის მსხვერპლებს, გამოხატონ თავიანთი ემოციები და გამოცდილება. ძირითადი საშუალებები იყო ნახატი, ტრადიციული მასალების გამოყენებით, როგორიცაა საღებავები, მარკერები, ფანქრები და აკვარელი. თავისუფალ სტილში მუშაობისას, ბავშვებს ჰქონდათ შესაძლებლობა დაფიქრებულიყვნენ თავიანთ შინაგან გრძნობებსა და იმედებზე, და გამოეხატათ ისეთი ფორმით, რასაც სიტყვები ვერ გადმოსცემდა. ეს მიდგომა მიზნად ისახავდა მათთვის თერაპიული გამოსავლის შეთავაზებას ემოციებისთვის, თავდაჯერებულობისა და საკუთარი ცხოვრების კონტროლის შეგრძნების განვითარებას არეულობის დროს.

ნახატის გარდა, უკრაინაში ჩატარებული სემინარები მოიცავდა უკრაინული კულტურული მემკვიდრეობის ელემენტებს, როგორიცაა შობის ვარსკვლავების, ლითოგრაფიებისა და ხალხური სათამაშოების შექმნა. ეს აქტივობები ბავშვებს აძლევდა არა მხოლოდ კრეატიულობის გამოხატვის შესაძლებლობას, არამედ უღრმავებდა კავშირს მათ კულტურულ ფესვებთან. ტრადიციული უკრაინული ხელსაქმის საშუალებით, ბავშვებმა და მათმა მშობლებმა შეძლეს გამოეკვლიათ თავიანთი მემკვიდრეობა, შეექმნათ მნიშვნელოვანი ნამუშევრები, რომლებიც წარმოადგენდა მათ კავშირს თავიანთ იდენტობასთან და ისტორიასთან. ეს მიდგომა ემსახურებოდა მათი არტისტული უნარების განვითარებას, ხოლო ამავედროულად ეხმარებოდა კულტურული ტრადიციების შენარჩუნებასა და გაზიარებას.

თავიანთი ნამუშევრების შექმნასთან ერთად, ჯგუფური დისკუსიები ბავშვებს სივრცეს აძლევდა, გაეზიარებინათ თავიანთი აზრები და ფიქრები მათი ნამუშევრების მნიშვნელობაზე. ეს საუბრები ხელს უწყობდა ემოციური მხარდაჭერის განვითარებას და მონაწილეებს შორის კავშირების გაღრმავებას.

ამ პროექტის კულმინაცია იყო გამოფენა ლვოვის ხელოვნების სასახლეში, სადაც წარმოდგენილი იყო 100-ზე მეტი ნამუშევარი ბავშვებისგან უკრაინიდან, პოლონეთიდან, დიდი ბრიტანეთიდან, ავსტრალიიდან, ტაილანდიდან და იაპონიიდან. ბავშვებმა შექმნეს თავიანთი ნამუშევრები სხვადასხვა არტისტული ტექნიკების გამოყენებით, რაც მათ საშუალებას აძლევდა თავისუფლად გამოეხატათ თავიანთი ოცნებები, ემოციები და იმედები მშვიდობისთვის. ფერების თამაშის მეშვეობით, მათ შეძლეს თავიანთი შინაგანი სამყაროს გამოკვლევა და ფანტაზიის განვითარება, რაც მნიშვნელოვან ეტაპს წარმოადგენს მათი შემოქმედებითი პიროვნების ჩამოყალიბებაში.

გამოფენაზე წარმოდგენილი ნამუშევრები გახდა ერებს შორის მშვიდობისა და მეგობრობის გულწრფელი გზავნილები. მთავარი გზავნილი იყო ის, რომ ხელოვნების მეშვეობით, ჩვენ შეგვიძლია არა მხოლოდ ემოციების გადმოცემა, არამედ კულტურათაშორისი დიალოგის ხელშეწყობა, ურთიერთგაგებისა და მხარდაჭერის დამყარება ადამიანებს შორის. გამოფენის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი მომენტი იყო ვ. პატიკის ლვოვის ემოციური ფერწერის სკოლის ახალგაზრდა არტისტების არქივული ნამუშევრები, რომლებმაც გამოფენას დამატებითი სიღრმე მისცა. ეს პროექტი შესაძლებელი გახდა ArtKawado სტუდიის (იაპონია) მხარდაჭერისა და მრავალი სხვა პარტნიორის, ასევე მოხალისეების მნიშვნელოვანი ჩართულობის წყალობით, რომლებიც დაეხმარნენ ბავშვებისა და მათი მშობლებისთვის საზეიმო შემოქმედებითი ატმოსფეროს შექმნაში.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

პირადი სტილის განვითარების მეშვეობით თვითგამოხატვაზე ფიქრი იყო პროექტის მთავარი ასპექტი. ყოველი ნამუშევარი, ერთი მხრივ, ასახავდა ბავშვების პირად ემოციებსა და გამოცდილებას, მეორე მხრივ კი, აჩვენებდა მათ განვითარებად შემოქმედებით სტილს. თავიანთი ნამუშევრების პრეზენტაციის დროს ბავშვები ხსნიდნენ, რას ცდილობდნენ გამოეხატათ თავიანთი ხელოვნების მეშვეობით. ეს არა მხოლოდ ხელს უწყობდა მათი კომუნიკაციური უნარების განვითარებას, არამედ ეხმარებოდა მათ იდეების წარდგენით მიღებული ცოდნის განმტკიცებაშიც. თავიანთი ნამუშევრების ახსნა ბავშვებს საშუალებას აძლევდა გაეუმჯობესებინათ თვითგამოხატვის უნარები და განევიტარებინათ კრიტიკული აზროვნება საკუთარი ნამუშევრების შესახებ შემოქმედებითი კონტექსტში.

სემინარების შემდეგ ორგანიზებული იყო ჯგუფური დისკუსიები, სადაც მონაწილეები აზიარებდნენ თავიანთ შთაბეჭდილებებს პროცესისა და სხვების ნამუშევრების შესახებ. ეს დისკუსიები ხელს უწყობდა კოლექტიურ სწავლებასა და ურთიერთმხარდაჭერას, რაც შემოქმედებითი უნარების განვითარების მნიშვნელოვანი ასპექტებია. ამ გაცვლების შედეგად, ბავშვებმა მიიღეს ახალი იდეები, გააფართოვეს თავიანთი ხედვები და აღმოაჩინეს ახალი მიდგომები საკუთარი შემოქმედებისთვის.

ჯგუფისა და მოზრდილების უკუკავშირი იყო ფოკუსირებული თითოეულ ნამუშევარში უნიკალური ელემენტების იდენტიფიცირებაზე, რაც ხაზს უსვამდა თითოეული ხელოვნების ნიმუშის ინდივიდუალობას. ეს მიდგომა დაეხმარა ბავშვებს დაენახათ საკუთარი შემოქმედებითი გამოხატვის ღირებულება და გაეგოთ, თუ როგორ შეიძლებოდა მათი ნამუშევრების მეშვეობით რაღაც განსაკუთრებული გადმოცემა. თითოეული ბავშვის შემოქმედების უნიკალურობის ხაზგასმით, უკუკავშირმა არა მხოლოდ დაამტკიცა მათი არტისტული ძალისხმევა, არამედ განამტკიცა მათი პირადი ხმის მნიშვნელობა შემოქმედებით პროცესში.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

გამოცდილებითი სწავლება: პროექტი აშენდა გამოცდილების მეშვეობით სწავლების პრინციპზე, სადაც ბავშვებს მიეცათ შესაძლებლობა პირდაპირ ჩართუიყვნენ ხელოვნების ნიმუშების შექმნის პროცესში. ხატვის, ხალხური ხელოვნების ან სემინარებში მონაწილეობის გამოცდილების მეშვეობით, მონაწილეებმა შეიძინეს ახალი ცოდნა და უნარები, რამაც მათ საშუალება მისცა პრაქტიკული გზით განევიტარებინათ თავიანთი შემოქმედებითი უნარები.

ტრანსფორმაციული სწავლება: ბავშვებმა გაიარეს ტრანსფორმაციული პროცესი, სადაც მათი ემოციები და გამოცდილება ომთან და ცხოვრების სირთულეებთან დაკავშირებით გამოიხატა ხელოვნებაში. ეს მიდგომა დაეხმარა ბავშვებს შეეცვალათ მსოფლიოს აღქმა, ღრმად ეფიქრათ საკუთარ გამოცდილებაზე და ეს ემოციები დადებით დადებით შემოქმედებით შედეგებად.

კოლექტიური სწავლება: პროექტმა ასევე ხელი შეუწყო კოლექტიურ სწავლებას, სადაც ბავშვები ერთად მუშაობდნენ ნამუშევრების სერიის შესაქმნელად და მონაწილეობდნენ ჯგუფურ დისკუსიებში. ჯგუფში ურთიერთქმედებამ ბავშვებს საშუალება მისცა გაეცვალათ იდეები და გაეუმჯობესებინათ უნარები თანამშრომლობისა და ურთიერთმხარდაჭერის მეშვეობით, რაც აძლიერებდა მათ საზოგადოებრიობის გრძნობას და ერთობლივ სწავლებას.

კომპეტენციები

უნარები

- უნარი გამოხატოს აზრები, ემოციები და გამოცდილება ვიზუალური ხელოვნების მეშვეობით, მოიპოვოს თავდაჯერებულობა შინაგანი სამყაროს შემოქმედებით ფორმებად გარდაქმნაში
- მრავალფეროვანი არტისტული ტექნიკებისა და სტილების დაუფლება, ფანტაზიის, ექსპერიმენტისა და პირადი გამოხატვის განვითარება
- თანამშრომლობითი შემოქმედების პროცესში ჩართვა, იდეების გაზიარების, კონსტრუქციული უკუკავშირის მიცემისა და მიღების სწავლა და ჯგუფურ გარემოში საერთო მიზნების მისაღწევად მუშაობა
- ვერბალური კომუნიკაციის უნარების განვითარება საკუთარი ნამუშევრების პრეზენტაციისა და

განხილვის მეშვეობით

- ტექნიკური ოსტატობის განვითარება ხატვაში, ლითოგრაფიაში და ტრადიციული სათამაშოების დამზადებაში სხვადასხვა მასალებისა და ინსტრუმენტების პრაქტიკული გამოყენების მეშვეობით
- კონსტრუქციული უკუკავშირის მიცემა და მიღება, იდეების გაზიარება და მხარდაჭერ გარემოში საერთო შემოქმედებითი მიზნებისთვის მუშაობა.

ცოდნა

- ახალი ცოდნა სხვადასხვა არტისტული ტექნიკების შესახებ, მათ შორის ხატვა, ფერწერა, ლითოგრაფია და ტრადიციული ხალხური ხელოსნობა
- სხვადასხვა შემოქმედებითი პროცესებისა და მასალების გაფართოებული გაგება, რაც მათ აძლევს უნარს, გამოიკვლიონ და გამოიყენონ მრავალფეროვანი მეთოდები საკუთარ ნამუშევრებში
- ემოციების ჯანსაღი გზით გამოხატვა და დამუშავება, მათი გრძნობების კონსტრუქციული მიმართულებით მართვა ხელოვნების საშუალებით და იდეების ხელოვნების მეშვეობით კომუნიკაცია
- გაფართოებული ცოდნა უკრაინისა და სხვა ქვეყნების არტისტული ტრადიციების შესახებ გლობალური ხელოვნების პრაქტიკების კონტექსტში
- გაძლიერებული ცნობიერება სხვადასხვა კულტურების მიმართ, რაც ხელს უწყობს ემპათიისა და კულტურათაშორისი გაგების განვითარებას.

დამოკიდებულებები

- ღია და მოქნილი დამოკიდებულება შემოქმედებისადმი, ექსპერიმენტირება სხვადასხვა მასალებითა და ტექნიკებით, რამაც დაეხმარა მათ მიეღოთ არტისტული კვლევის პროცესი შეცდომების დაშვების შიშის გარეშე
- ემპათია და თანატოლების გრძნობებისა და პერსპექტივების გაგება
- კულტურული მრავალფეროვნების შეფასება, რადგან პროექტი მოიცავდა სხვადასხვა კულტურულ ელემენტებს
- თავდაჯერებულობა თვითგამოხატვისას ნამუშევრების შექმნისა და წარდგენის დროს.

როგორ?

ნაბიჯი 1. პროექტის ინიცირება

პროექტის ინიცირების პირველი ნაბიჯია სამიზნე ჯგუფის სპეციფიკური საჭიროებების იდენტიფიცირება. ამ საჭიროებების გაგებით, შეგიძლიათ განსაზღვროთ პროექტის თემები და მიზნები, და შესაბამისად, მოიცვათ მონაწილეებისთვის ყველაზე მწვავე საკითხები, რომლებიც ასევე შეესაბამება მათ გამოცდილებას და აკმაყოფილებს სამიზნე ჯგუფის ემოციურ, ფსიქოლოგიურ და კულტურულ საჭიროებებს.

პროექტის თემის არჩევა და საიმედო პარტნიორების მოძიება მომდევნო ეტაპია და მნიშვნელოვან გადაწყვეტილებას წარმოადგენს. ამ ნაბიჯების თანმიმდევრობა შეიძლება განსხვავდებოდეს კონკრეტული სიტუაციის მიხედვით: შეგიძლიათ გყავდეთ კარგი პარტნიორები და ერთად აირჩიოთ თემა, ან შეგიძლიათ მოძებნოთ პარტნიორები, რომლებიც მუშაობენ თქვენს სასურველ თემაზე. ნებისმიერ შემთხვევაში, თემა უნდა იყოს უნივერსალური და მნიშვნელოვანი სხვადასხვა ქვეყნებისა და კულტურებისთვის, რაც ხელს შეუწყობს მსოფლიოს მასშტაბით მონაწილეების გაერთიანებას და დაეხმარება

პარტნიორებს პროექტის მიზნები შეაბამისობაში მოიყვანონ სამიზნე ჯგუფის კულტურულ ღირებულებებთან და საჭიროებებთან.

შემდეგი ნაბიჯი არის პროექტის აქტივობებისთვის საჭირო მასალების, რესურსებისა და შესაფერისი სივრცის უზრუნველყოფა. ეს მოიცავს სივრცის ორგანიზებას, საჭირო მასალების შეგროვებას და იმის უზრუნველყოფას, რომ არსებობდეს საკმარისი რესურსები სემინარებისა და გამოფენისთვის. ასევე აუცილებელია პარტნიორების, მოხალისეების და ხელოვნების ჩართვა, რომლებიც თავიანთ ექსპერტიზას გამოიყენებენ და დაეხმარებიან სესიების დროს, რაც გარანტიას იძლევა, რომ აქტივობები ეფექტიანი იქნება და მონაწილეები მაქსიმალურ სარგებელს მიიღებენ გამოცდილებიდან.

ნაბიჯი 2. მონაწილეების ჩართვა და გარემოს ჩამოყალიბება

მეორე ამოცანაა ბავშვებთან და მათ მშობლებთან ეფექტური კომუნიკაცია, პროექტის მიზნისა და მნიშვნელობის ახსნა, რათა ყველამ იცოდეს, როგორ შეუძლია წვლილის შეტანა და სარგებლის მიღება. ეს საწყისი კომუნიკაცია ქმნის საფუძველს აქტიური მონაწილეობისთვის და ეხმარება მონაწილეებს იცვნენ ინფორმირებულნი და უხაროდეთ პროექტში ჩართვა.

უსაფრთხო და მხარდაჭერი გარემოს შექმნა ასევე მნიშვნელოვანი კომპონენტია. პირველი შეხვედრების დროს აუცილებელია ნდობით სავსე გარემოს შექმნა, სადაც ბავშვებს შეუძლიათ თავისუფლად ექსპერიმენტირება ხელოვნებაში და თავიანთი ემოციების გამოხატვა. გარემო უნდა იყოს კომფორტული და განსჯისგან თავისუფალი, რაც ბავშვებს საშუალებას მისცემს იგრძნონ თავის უსაფრთხოდ იგრძნობ შემოქმედებითი ძიების პროცესში. ეს ხელს უწყობს უსაფრთხოების გრძნობის განვითარებას, რაც გადამწყვეტია ემოციური გამოხატვისთვის, განსაკუთრებით იმ ბავშვებისთვის, რომლებმაც შესაძლოა განცდილი ჰქონდეთ ტრავმა ან ემიგრაცია.

მოხალისეებისა და კურატორების მხარდაჭერა და მოტივაცია მთავარ როლს თამაშობს ამ ეტაპზე. მათ უნდა აქტიურად წაახალისონ ბავშვები, დაეხმარონ და მისცენ დადებითი უკუკავშირი, რაც ხელს უწყობს თავდაჯერებულობისა და შემოქმედებითობის გაძლიერებას. ემოციური მხარდაჭერითა და კონსტრუქციული შეთავაზებებით, ისინი უზრუნველყოფენ, რომ ბავშვებმა არა მხოლოდ განავითარონ თავიანთი არტისტული უნარები, არამედ გაძლიერდნენ, რათა გააგრძელონ თავიანთი თავის გამოხატვა მთელი პროექტის განმავლობაში.

ნაბიჯი 3. სემინარების ჩატარება, ნამუშევრების შექმნა

მესამე ნაბიჯი ფოკუსირებულია პროექტის მთავარ ნაწილზე - მონაწილეებისთვის მიმართულების მიცემა ნამუშევრების შექმნის პროცესში. აუცილებელია სტრუქტურირებული, მაგრამ მოქნილი გარემოს უზრუნველყოფა, სადაც ბავშვებს შეუძლიათ სხვადასხვა არტისტული ტექნიკებისა და საშუალებების შესწავლა, როგორიცაა ხატვა, ფერწერა, ლითოგრაფია, ხალხური სათამაშოების დამზადება და ა.შ. საბოლოო ჯამში, სემინარებმა უნდა მისცეს მონაწილეებს საშუალება თავისუფლად გამოხატონ თავიანთი ემოციები და გამოცდილება სხვადასხვა მასალებისა და სტილების ექსპერიმენტირების დროს. ეს შემოქმედებითი თავისუფლება ეხმარება ბავშვებს დაუკავშირდნენ თავიანთ შინაგან გრძნობებს და აძლევს მათ შესაძლებლობას განავითარონ თავიანთი უნიკალური შემოქმედებითი ხმა.

სემინარები არ უნდა ჩატარდეს ერთბაშად, არამედ სესიების სერიის სახით, რომელთაგან თითოეული ფოკუსირებულია სხვადასხვა არტისტულ ტექნიკაზე. მაგალითად, სემინარების ერთი სერია შეიძლება ფოკუსირებული იყოს ხატვაზე, ხოლო მეორე - ლითოგრაფიაზე. ხალხურ სათამაშოებზე ან ხელოვნების სხვა ფორმაზე. ეს საშუალებას აძლევს ბავშვებს გამოიკვლიონ გამოხატვის სხვადასხვა ფორმები და ინარჩუნებდნენ მათ ჩართულობას ახალი მეთოდების ექსპერიმენტირების დროს. განრიგი უნდა იყოს საკმარისად მოქნილი, რათა შეესაბამებოდეს მონაწილეთა განვითარებად საჭიროებებსა და შემოქმედებით ინტერესებს.

ასევე მნიშვნელოვანია აღინიშნოს, რომ მონაწილეთა ჯგუფი შეიძლება შეიცვალოს სესიიდან სესიამდე. ეს შეიძლება განპირობებული იყოს სხვადასხვა მიზეზებით, როგორიცაა ხელმისაწვდომობა ან პირადი პრიორიტეტები. მონაწილეთა მრავალფეროვნებას თითოეულ სემინარში შეუძლია გაამდიდროს გამოცდილება, რადგან ბავშვები ერთმანეთისგან სწავლობენ და იზიარებენ განსხვავებულ პერსპექტივებს. სემინარების განმავლობაში ხელმძღვანელობა და მხარდაჭერა უნდა უზრუნველყონ მოხალისეებმა, ხელოვანებმა და ფასილიტატორებმა, წაახალისონ კვლევა და შესთავაზონ კონსტრუქციული უკუკავშირი ბავშვების უნარების განსავითარებლად. ეს სესიები ხაზს უსვამდეს თვითგამოხატვისა და პირადი ინტერპრეტაციის მნიშვნელობას, რაც ბავშვებს საშუალებას მისცემს გააზიარონ თავიანთი ისტორიები ნამუშევრების მეშვეობით.

გარდა ამისა, მნიშვნელოვანია სემინარების დროს კოლაბორაციული ატმოსფეროს ხელშეწყობა. მიუხედავად იმისა, რომ თითოეული ბავშვი მუშაობს თავის ინდივიდუალურ ნამუშევარზე, ჯგუფური დისკუსიებს და გაზიარების მომენტებს შეუძლია გაამდიდროს გამოცდილება, რაც მონაწილეებს საშუალებას მისცემს იფიქრონ თავიანთ ნამუშევრებზე, გააზიარონ იდეები და წაახალისონ ერთმანეთი. ეს ჯგუფის წევრობის და

საერთო მიზნის გრძნობა აძლიერებს მთლიან სასწავლო გამოცდილებას, ბავშვებს უწყობს ხელს გამოხატონ თავი ღიად და თავდაჯერებულად.

ნაბიჯი 4. გამოფენა

გამოფენა იმგვარად უნდა იყოს ორგანიზებული რომ მნიშვნელოვანი გამოცდილება შესთავაზოს როგორც მონაწილეებს, ასევე ვიზიტორებს. სივრცე უნდა იყოს შესაბამისობაში პროექტის კონცეფციასთან და ხელმისაწვდომი ყველა მონაწილისთვის. ეს შეიძლება იყოს კულტურული ცენტრი, არტ გალერეა ან სხვა შესაფერისი სივრცე, რომელიც საშუალებას იძლევა ნამუშევრები წარდგენილ იქნეს საუკეთესო გზით.

მონაწილეობრივი მიდგომის შესაბამისად, გამოფენის კონცეფცია განხილულ უნდა იქნეს მონაწილეებთან, კურატორიულ გუნდთან და მოხალისეებთან ერთად, სადაც ბავშვებს აქვთ იგივე წონის ხმის უფლება, რაც მოზრდილებს. კონცეფცია განსაზღვრავს, თუ როგორ იქნება წარდგენილი ნამუშევრები და მოიცავს განლაგების ორგანიზებას, შესაბამისი განათების შერჩევას და იმის უზრუნველყოფას, რომ ვიზიტორებისთვის არსებობდეს სივრცე ნამუშევრებთან ინტერაქციისთვის.

გადამწყვეტია გამოფენის ისე მოწყობა, რომ ბავშვების ნამუშევრები იყოს მკაფიოდ ხილული და ადვილად ხელმისაწვდომი დათვალიერებისთვის. კურატორები და ბავშვები უნდა თანამშრომლობდნენ მსივრცის მოწყობის პროცესში, უზრუნველყოფდნენ, რომ სივრცე ასახავდეს თითოეული ნამუშევრის მნიშვნელობას. გამოფენა არ უნდა ემსახუროს მხოლოდ ნამუშევრების ჩვენებას, არამედ ასევე ჩართულობის პლატფორმას უნდა ქმნიდეს, სადაც მონაწილეებს შეუძლიათ ახსნან თავიანთი ნამუშევრები და გაუზიარონ ვიზიტორებს თავიანთი შემოქმედების მნიშვნელობა.

გამოფენის განმავლობაში ახალგაზრდა ხელოვანებს ეძლევათ შესაძლებლობა წარუდგინონ თავიანთი ნამუშევრები აუდიტორიას და ახსნან, თუ რის გამოხატვას ცდილობდნენ თავიანთი ნაწარმოებების მეშვეობით. ეს ეხმარება მათ განავითარონ როგორც შემოქმედებითი, ისე კომუნიკაციის უნარები, რადგან ისწავლიან საჯარო სივრცეში თავიანთი იდეების ფორმულირებას. ეს პროცესი ასევე ზრდის მათ თავდაჯერებულობას და საშუალებას აძლევს გაიგონ, როგორ შეუძლია მათ ნამუშევრებს სხვებზე ზეგავლენის მოხდენა.

ხილვადობის გაზრდისა და გამოფენისადმი მეტი ყურადღების მისაქცევად მნიშვნელოვანია მედია საშუალებების ჩართვა. ეს შეიძლება მოიცავდეს ადგილობრივ ახალ ამბებს, სოციალური მედიის პლატფორმებს, ბლოგებს და სხვა არხებს, რომლებსაც შეუძლიათ დაეხმარონ პროექტისა და გამოფენის შესახებ ინფორმაციის გავრცელებაში. გამოფენის ფოტოებითა და ვიდეოებით დაფიქსირება საშუალებას მისცემს მნიშვნელოვანი მომენტების დოკუმენტირებას, შეიქმნება მედია კონტენტი, რომელიც შემდგომ შეიძლება გაზიარდეს პროექტის პოპულარიზაციისთვის.

აუდიტორიის უფრო ღრმა ჩართულობისთვის შეიძლება დაემატოს ინტერაქტიული ელემენტები, როგორიცაა შემოქმედებითი სემინარები, სადაც ვიზიტორებს, განსაკუთრებით ბავშვებს, შეუძლიათ მონაწილეობა მიიღონ ხელოვნების შექმნის პროცესში. ეს ვიზიტორებს აძლევს შესაძლებლობას არა მხოლოდ დააკვირდნენ ნამუშევრებს, არამედ აქტიურად წვლილი შეიტანონ შემოქმედებით პროცესში მონაწილეებთან ერთად, რაც ხელს უწყობს გამოფენასთან უფრო ღრმა კავშირის ჩამოყალიბებას.

ასევე გადამწყვეტია საერთაშორისო პარტნიორებთან კონტაქტის შენარჩუნება მთელი პროექტის განმავლობაში. მათი ინფორმირება პროექტის პროგრესისა და შედეგების შესახებ უზრუნველყოფს მათ ჩართულობასა და პროექტისადმი ინტერესის შენარჩუნებას. პარტნიორების ჩართულობის ხელშეწყობა ეხმარება მათი ენთუზიაზმის შენარჩუნებაში და ხაზს უსვამს გლობალურ თანამშრომლობის მნიშვნელობას. საერთაშორისო პარტნიორებს ასევე შეუძლიათ ორგანიზება გაუწიონ სარკისებურ გამოფენებს საკუთარ ქვეყნებში, ერთდროული ონლაინ გახსნით, რაც უზრუნველყოფს უფრო ფართო პლატფორმას ბავშვების ხელოვნების ნამუშევრების გაზიარებისთვის და კულტურული გაცვლის გაღრმავებისთვის. ეს მიმდინარე თანამშრომლობა იძლევა იდეების, უკუკავშირისა და მხარდაჭერის უწყვეტი ნაკადის საშუალებას ქვეყნებს შორის, რაც აფართოებს პროექტის მასშტაბსა და ზეგავლენას.

ნაბიჯი 5. შემდგომი აქტივობები

გამოფენის შემდეგ მნიშვნელოვანია მონაწილეებისთვის მიმდინარე მხარდაჭერის შენარჩუნება. დამატებითი აქტივობები, სადაც ბავშვებს შეუძლიათ ახალ პროექტებზე მუშაობის გაგრძელება, შეიძლება მოიცავდეს

კოლაბორაციულ ხელოვნების პროექტებს, ან შემდგომ სესიებს, რომლებიც ხელს უწყობს მონაწილეებს საკუთარი შემოქმედებითობის აღმოჩენის გაგრძელებაში.

სემინარის მონაწილეთა განსხვავებული დასწრების გათვალისწინებით, შემდგომი აქტივობები უნდა იყოს მოქნილი და ხელმისაწვდომი. ეს შეიძლება მოიცავდეს არჩევით შემოქმედებით სესიებს, სადაც ბავშვებს შეუძლიათ ახალ პროექტებზე მუშაობა საკუთარი ტემპით, ან თუნდაც არაფორმალურ ონლაინ შემოწმებებს, სადაც მონაწილეებს შეუძლიათ გაიზიარონ თავიანთი პროგრესი, დასვან კითხვები და მიიღონ უკუკავშირი მათთვის მოსახერხებელ დროს.

იდეა მდგომარეობს იმაში, რომ ჩართულობა დარჩეს მშვიდ და ღია ატმოსფეროში, რაც ბავშვებს საშუალებას მისცემს განაგრძონ თავიანთი შემოქმედებითი თვითგამოხატვა მკაცრ განრიგისა და ვალდებულებების გარეშე. ჯგუფური დისკუსიების შესაძლებლობების შეთავაზება, სადაც ბავშვები შეძლებენ საკუთარ ნამუშევრებზე ფიქრს და ახალი იდეების გაზიარებას, ხელს შეუწყობს ჯგუფის წევრობის განცდის შენარჩუნებას.

გარდა ამისა, ჩართულობის სიცოცხლისუნარიანობის შესანარჩუნებლად, შეიძლება არსებობდეს ერთობლივი ვიზიტების შესაძლებლობები მუზეუმებში ან კულტურულ ღონისძიებებზე, სადაც ბავშვები შეძლებენ ახალი შემოქმედებითი და კულტურული გამოცდილების შესწავლას. ეს გასვლები შეიძლება დაიგეგმოს არაფორმალური შეკრებების სახით, სადაც ბავშვები და მათი მშობლები ერთად იქნებიან მოწვეულნი, რაც კიდევ უფრო განამტკიცებს კავშირს მონაწილეებს შორის და ხელს უწყობს ოჯახის ჩართულობას შემოქმედებით პროცესში. ეს მიდგომა საშუალებას იძლევა მუდმივი სწავლისა და ჩართულობისთვის - მშვიდი, სასიამოვნო ატმოსფეროს შენარჩუნების პირობებში.

უფრო მეტიც, შეიძლება შეიქმნას ონლაინ პლატფორმები ან ჯგუფური ჩატები მონაწილეებს შორის კავშირის სიცოცხლისუნარიანობის შესანარჩუნებლად, რაც მათ საშუალებას მისცემს ერთის მხრივ გააგრძელონ ერთმანეთის მხარდაჭერა და მერეს მხრივ არ დაკარგონ შექმოდებითი მოგზაურობის დროს საკუთარი რიტმი.

ისტორია პრაქტიკიდან:

ოლჰა ლუკოვსკა, ArtRespect ფონდის დირექტორი:

ჩემი თანამშრომლობა იაპონიასთან დაიწყო 2002 წელს, როდესაც ჩემი მეგობრების ოქსანა ვიტერის, ტარას პელეხისა და მისაკო კავადოს მხარდაჭერით წარვადგინე ჩემი ხალიჩების გამოფენა. მაშინ ცოტა ადამიანმა იცოდა სად იყო უკრაინა, მაგრამ დღეს, ამგვარი პროექტების წყალობით, ყველამ იცის ჩვენი ქვეყნის შესახებ! იაპონიაში ჩემი ბოლო ვიზიტების დროს, მქონდა პატივი მონაწილეობა მიმეღო ჰადანოში თამბაქოს ფესტივალში, სადაც მისაკო კავადოსთან და ქალაქის მერთან, მასაკაჰუ ტაკაჰაშისთან ერთად, წარვადგინეთ უკრაინულ-იაპონური ბავშვთა არტისტული გამოფენა. ეს იყო მნიშვნელოვანი ნაბიჯი თანამშრომლობის განვითარებაში, სადაც იაპონელ და უკრაინელ ბავშვებს ჰქონდათ შესაძლებლობა წარედგინათ თავიანთი ნამუშევრები. ეს პროექტი მხარს უჭერს ორმხრივ კულტურულ კავშირებს და ასევე გახდა შესანიშნავი შესაძლებლობა იაპონელებისთვის, რომ მეტი გაეგოთ უკრაინული ტრადიციებისა და კულტურის შესახებ.

ერთ-ერთი მაგალითია სკოლის მოსწავლეებისთვის ორგანიზებული ვორკშოპი, სადაც ბავშვებმა არა მხოლოდ შექმნეს დეკორატიული სტრიტენსკიე სანთლები, არამედ გაღრმავეს თავიანთი გაგება რელიგიური დღესასწაულებისა და უკრაინული ტრადიციების შესახებ. ეს ღონისძიება, რომელიც ჩატარდა ArtRespekt ფონდისა და ჰადანოს იაპონური თემის მხარდაჭერით, გახდა კულტურული გაცვლის მნიშვნელოვანი ელემენტი და ხელი შეუწყო ბავშვთა შემოქმედებითი უნარების განვითარებას. ამ სემინარებმა აჩვენა, თუ როგორ შეუძლია ხელოვნებას არა მხოლოდ შემოქმედებითობის გადმოცემა, არამედ რთული პერიოდის მქონე ერების შორის კავშირების გაძლიერებაც.

მადლობას ვუხდით უკრაინის შეიარაღებულ ძალებს იმისთვის, რომ საშუალება მოგვცეს ვიცხოვროთ და ვქმნიდეთ!

ზეგავლენა:

პროექტის მთავარი მოსალოდნელი შედეგია ბავშვებში შემოქმედებითი და კომუნიკაციური უნარების განვითარება, ასევე მათი ემოციური ზრდა ხელოვნებაში თვითგამოხატვის მეშვეობით. ბავშვებს ეძლევათ შესაძლებლობა არა მხოლოდ შექმნან არტისტული ნამუშევრები, არამედ გამოხატონ თავიანთი ემოციები, გამოცდილება და ოცნებები, რაც გადამწყვეტია მათი ფსიქო-ემოციური განვითარებისთვის, განსაკუთრებით

სტრესისა და ომის დროს. პროექტი მიზნად ისახავს ბავშვების თვითშეფასების ამაღლებას და მათი შემოქმედებითი პოტენციალის განვითარებას.

პედაგოგებისა და არტისტებისთვის ეს პროექტი შესაძლებლობას იძლევა გაღრმავონ თავიანთი პროფესიული უნარები ხელოვნების მეშვეობით ახალი სწავლების მეთოდების შემუშავებით, ხოლო ამავედროულად ჩართონ ბავშვები შემოქმედებით პროცესში და რეფლექსიაში. ისინი იღებენ ღირებულ გამოცდილებას სხვადასხვა ასაკობრივ ჯგუფებთან და კულტურებთან მუშაობაში, რაც აფართოებს მათ სწავლებისა და განათლების მიდგომებს.

არტისტებისთვის ეს ასევე შანსია გადასცენ თავიანთი უნარები და ცოდნა ახალგაზრდა თაობას, ჩამოაყალიბონ ახალი კულტურული კავშირები.

საზოგადოების დონეზე, პროექტი არსებით როლს ასრულებს საზოგადოებრივი ერთიანობის განმტკიცებაში. როდესაც ბავშვები ერთად მუშაობენ შემოქმედებით პროექტებზე, ისინი აშენებენ ერთმანეთთან კავშირებს, რაც აძლიერებს საზოგადოების სოციალურ ქსოვილს. დევნილებისთვის, ეს ჩართულობა უზრუნველყოფს ინტეგრაციის საშუალებას ფართო საზოგადოებაში და ეხმარება მათ იგრძნონ თავი საზოგადოების დაფასებულ წევრად. ხელოვნების მეშვეობით, მათ შეუძლიათ გამოხატონ თავიანთი გამოცდილება და გამოწვევები, ხოლო ამავედროულად მონაწილეობა მიიღონ საზოგადოების კოლექტიურ შემოქმედებით და კულტურულ აქტივობებში.

პროექტი ასევე ეხმარება საზოგადოებაში საერთო სოლიდარობის განმტკიცებას, ქმნის საერთო სივრცეს ურთიერთგაგებისა და მხარდაჭერისთვის. სხვადასხვა წარმომავლობის ბავშვებს – როგორც ადგილობრივებს, ასევე დევნილებს – აქვთ შესაძლებლობა დაუკავშირდნენ ერთმანეთს, გაუზიარონ ისტორიები და ისწავლონ ერთმანეთისგან, რაც აღრმავებს მათ ემპათიას და ხელს უწყობს ერთიანობას.

აუდიტორიაზე: გამოფენა და შემოქმედებითი ღონისძიებები მიზნად ისახავს არა მხოლოდ ბავშვების ნამუშევრების წარმოჩენას, არამედ აუდიტორიასთან ურთიერთქმედების სივრცის შექმნას. ვიზიტორები, რომლებიც დაესწრებიან გამოფენებს, შეიძლება გაკვირვებულნი და შთაგონებულნი იყვნენ ბავშვების ნამუშევრებით, მიიღონ ახალი პერსპექტივები იმის შესახებ, თუ როგორ უნდა შევხედოთ ბავშვების შემოქმედებასა და ემოციურ გამოხატვას. ამას ასევე შეუძლია შეცვალოს ხელოვნების აღქმა, როგორც სოციალური და ფსიქოლოგიური საკითხების გადაჭრის ინსტრუმენტისა, რაც ხელს უწყობს უფრო ფართო ცნობიერებისა და ემპათიის განვითარებას.

პროექტი დაიწყო იაპონელი ბავშვების მიერ უკრაინული ბავშვებისთვის ნახატების შექმნით, რათა სოლიდარობა გამოეხატათ ომის დროს. ამ მარტივმა კეთილშობილურმა ქმედებამ მნიშვნელოვანი გავლენა მოახდინა ორივე ჯგუფზე. უკრაინული ბავშვებმა ამ ნახატების მიღებით იგრძნეს რომ მარტო არ არიან და მხარდამჭერები ჰყავთ, რამაც რთულ დროში დიდი ნუგეში აღმოჩნდა. იაპონელ ბავშვებს ნახატების შექმნამ საშუალება მისცა გამოეხატათ ემპათია და გაეგოთ სხვების გასაჭირი, თუნდაც შორიდან. ეს გაცვლა ღირებული საშუალება გახდა ორივე ჯგუფის ემოციური და კულტურული დაკავშირებისთვის – ხელოვნება იქცა ურთიერთმხარდაჭერის მედიუმად.

პროექტის განვითარებასთან ერთად, უკრაინულმა ბავშვებმა უპასუხეს იაპონელ ბავშვებს ხელოვნების ნაწარმოებების შექმნით, რითაც გააგრძელეს ურთიერთმხარდაჭერის ციკლი. ამ პროცესმა არა მხოლოდ გააძლიერა ემოციური კავშირები, არამედ გააღრმავა ერთმანეთის კულტურებისა და გამოცდილების გაგება. ამ პროცესის მეშვეობით, ბავშვებმა პირადად დაინახეს ხელოვნების ძალა, რომელიც იქცა ხიდად და სოლიდარობის გამოხატვის ინსტრუმენტად სხვადასხვა წარმომავლობის ადამიანებს შორის.

ინიციატივის ერთ-ერთი მოულოდნელი ეფექტი იყო ის, რომ მოზრდილები უფრო მიმდებნი გახდნენ ბავშვთა შემოქმედების მიმართ და დაიწყეს მისი დაფასება ემოციური სიღრმისა და გულწრფელობის გამო. ამ პერსპექტივის ცვლილებამ ხელი შეუწყო ბავშვთა ხელოვნების ნამუშევრების აღქმის შეცვლას, რადგან ისინი ხშირად ნაიკურად ან მარტივად ფასდება. სინამდვილეში, ეს ნამუშევრები ატარებენ მშვიდობის, იმედისა და ერთობის ძლიერ მესიჯებს, რაც აჩვენებს, რომ ბავშვთა ხელოვნება შეიძლება იყოს გამოსატყვის ღრმა და მნიშვნელოვანი ფორმა.

ავტორი

ოლჰა ლუკოვსკა

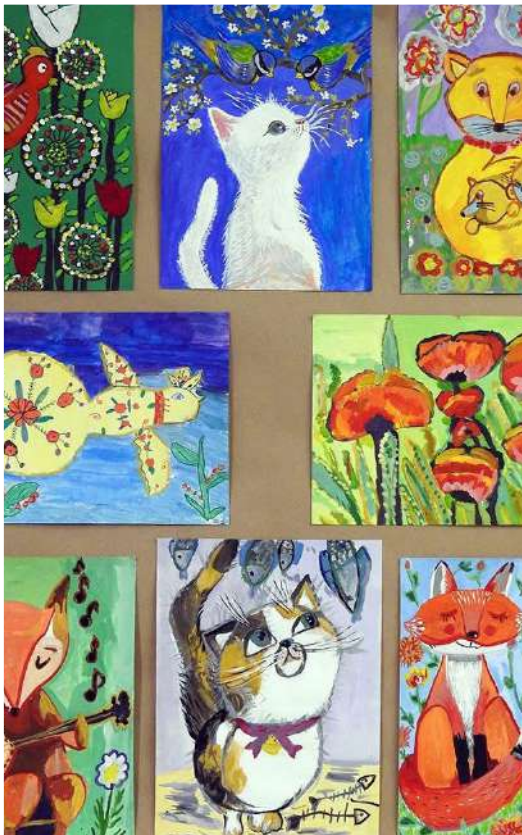
Links:

<https://www.facebook.com/artsrespect/posts/pfbid02Hj8tVptwUSLXvHNKyRY5hCBCi7QsJF24dKYBJjqYmtyiZANgdv5zxc2kGq1etLkVl>

<https://www.facebook.com/artsrespect/posts/pfbid02Hj8tVptwUSLXvHNKyRY5hCBCi7QsJF24dKYBJjqYmtyiZANgdv5zxc2kGq1etLkVl>

<https://www.facebook.com/artsrespect/posts/pfbid02tJztUE7WqWbc5q5RkaSztvLjvjwnswzqtxsJXfeNPiCcKJh2PzymJhGmTvNLRvy1l>

<https://www.facebook.com/artsrespect/posts/pfbid02n5J3BknrEm8YnJMqqJq7sKyqJECyhtf4oi3o7KQYnz2LkThMdhaWYo87C5cBFv2TI>

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

1. როგორ შეიძლება ხელოვნება გამოყენებულ იქნას საერთაშორისო სოლიდარობის მშენებლობისა და კულტურული განხეთქილებების დაძლევის ინსტრუმენტად, განსაკუთრებით კრიზისის დროს?
2. რა გზებით შეუძლია ამგვარ შემოქმედებით პროექტებს ბავშვების გაძლიერება, რათა გამოხატონ თავიანთი ემოციები, განავითარონ თავიანთი იდენტობა და ხელი შეუწყონ მშვიდობას სამყაროში?
3. როგორ უნდა უზრუნველყოთ, რომ ამგვარმა პროექტებმა განაგრძონ გრძელვადიანი ურთიერთობებისა და თანამშრომლობის ხელშეწყობა მრავალფეროვან საზოგადოებებსა და კულტურებს შორის?
4. რა როლს ასრულებენ პედაგოგები და ხელოვანები სხვადასხვა კულტურებს შორის მნიშვნელოვანი გაცვლის ხელშეწყობაში შემოქმედებითი გამოხატვის მეშვეობით და როგორ შეუძლიათ ამ ძალისხმევის მხარდაჭერის გაგრძელება?
5. როგორ შეიძლება ამ პროექტიდან მიღებული გაკვეთილების გამოყენება სხვა გლობალური ინიციატივებში, რომლებიც მიზნად ისახავს მშვიდობისა და ურთიერთგაგების ხელშეწყობას ხელოვნების მეშვეობით?

მცირე ფორმის თეატრი (THEATER DER KLEINEN FORM)

განსაზღვრული მისია:

კრიტიკული აზროვნება, თვითგამოხატვა, თვითშემეცნება, ემპათია, გაძლიერება, წარმოსახვა, შემოქმედებითობა

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

თეატრი, სპექტაკლი

სირთულე:

3 - საშუალო

მასალები:

მასალები, როგორიცაა ქსოვილი, საკერავი ნივთები და რეკვიზიტი კოსტიუმების დიზაინისა და მარიონეტების შესაქმნელად.

რესურსები:

შესაფერისი სემინარის სივრცე ადეკვატური ადგილით მოძრაობისა და შემოქმედებითი აქტივობებისთვის, ასევე წვდომა თეატრალურ აღჭურვილობაზე, როგორიცაა განათება ან ხმა, სპექტაკლების ორგანიზების შემთხვევაში.

დრო:

სემინარს შეუძლია გაგრძელდეს ერთი დღიდან რამდენიმე კვირამდე.

ჯგუფი:

გამოცდილი ფასილიტატორები ან ტრენერები, რომლებიც განაფული არიან თეატრალურ და საგანმანათლებლო მეთოდებში. ჩვეულებრივ, 2 ადამიანისგან შემდგარი მცირე, ერთგული გუნდი საკმარისია პროცესის ეფექტურად წარმართვისთვის.

აუდიტორია:

თეატრში საკმარისი ადგილია თითო წარმოდგენაზე 55 ადამიანის განსათავსებლად. 3+ წლის ბავშვები მშობლებთან ერთად და მათ გარეშე მონაწილეობენ თეატრის საქმიანობაში. კვირის განმავლობაში პროგრამა შექმნილია სამუშაო დღეებში საბავშვო ბაღებისა და სკოლის ჯგუფებისთვის, ხოლო შაბათ-კვირას ოჯახებისთვის.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

Theater der kleinen Form დაარსდა 20 წელზე მეტი ხნის წინ, იმ რწმენით რომ თეატრს დიდი ძალა აქვს ბავშვების ემოციური, სოციალური და შემოქმედებითი განვითარების პროცესში. იმ დროს ბერლინში ბევრ ბავშვს არ ჰქონდა წვდომა ისეთ გარემოზე სადაც შეძლებდნენ საკუთარი თავის გაგმობატვას შემოქმედებითი გზებით და მონაწილეობითი სწავლების პროცესში იქნებოდნენ ჩართულნი.

სპეციფიკა:

თეატრის დამფუძნებელია ევლინ გელერი, რომელმაც ერნსტ ბუშის დრამატული ხელოვნების აკადემიის დამთავრების შემდეგ შთაგონება მიიღო იმ ზეგავლენისგან, რაც ხელოვნების ამ ფორმას აქვს ახალგაზრდა

აუდიტორიაზე. მას სურდა გაეგრძელებინა იმ სოციალურ გამოწვევებთან მუშაობა, რომლებსაც ბავშვები აწყდებიან. კონცეფცია შემუშავდა კოლაბორაციულად, ჩამოყალიბდა წლების განმავლობაში სხვადასხვა წარმომავლობის ბავშვებთან პრაქტიკული მუშაობის შედეგად. გუნდმა აღიარა, რომ ბევრი ბავშვი უზარმაზარ სარგებელს იღებს იმ სივრცეებისგან, სადაც მათ შეუძლიათ თავისუფლად გამოხატონ თავი, გამოიკვლიონ სოციალური თემები, როგორიცაა სამართლიანობა, ჯანსაღი ცხოვრება, ინკლუზია და გახდნენ თავდაჯერებულნი თამაშისა და სთორითელინგის მეშვეობით.

გელერმა განზრახ აირჩია პატარა თეატრის შექმნა, რათა თავისი ნამუშევარი უფრო პირადული და ინტიმური გაეხადა. მისი თეატრი მიზნად ისახავს მნიშვნელოვან და უშუალო კავშირს ბავშვებთან, სადაც სთორითელინგი და მარიონეტები გამოიყენება როგორც ფანტაზიის, ემპათიისა და სათამაშო სწავლების ინსტრუმენტები.

პროექტის მონაწილეობითი ხასიათი უზრუნველყოფს, რომ ბავშვები არ არიან მხოლოდ პასიური მონაწილეები, არამედ თეატრალური პროცესის აქტიური შემოქმედდნ, რომელთაც წვლილი შეაქვთ საკუთარი იდეებით, გამოცდილებითა და ნარატივებით სპექტაკლებში. თანაშემოქმედებისა და გაძლიერებაზე აქცენტი დასაწყისიდანვე იქცა პროექტის იდენტობის ცენტრალურ ელემენტად.

პრაქტიკის მიზნები:

1. ხელი შეუწყოს კრიტიკულ აზროვნებას, ემპათიასა და თვითგამოხატვას ბავშვებთან შემოქმედებითი თეატრალური მუშაობის მეშვეობით.
2. შექმნას უსაფრთხო, ინკლუზიური და სათამაშო გარემო, სადაც ბავშვებს შეუძლიათ გამოიკვლიონ მათ გარშემო და მათ შიგნით არსებული სამყარო მარიონეტების, მოძრაობის, სთორითელინგისა და იმპროვიზაციის მეშვეობით.
3. მხარი დაუჭიროს ბავშვების ჰოლისტიკურ განვითარებას მათი კომუნიკაციური უნარების, ემოციური ინტელექტისა და თავდაჯერებულობის გაძლიერებით.
4. თანამშრომლობის, მრავალფეროვნების პატივისცემისა და შემოქმედებითი აზროვნების წახალისება.
5. ბავშვების გაძლიერება სოციალური გამოწვევების, როგორიცაა გარემოსდაცვითი საკითხები, უკეთ გაგებისთვის.

პრაქტიკის აღწერა

Theater der kleinen Form გთავაზობს ინკლუზიურ, მონაწილეობით თეატრალურ პროექტებს ბავშვებისთვის, რომლებიც არტისტულ გამოხატვას სოციალურ სწავლებასთან აერთიანებს. პროცესზე დაფუძნებულ, იმპროვიზაციულ მეთოდებში ფესვგადგმული, ეს პრაქტიკა ბავშვებს ისეთ სოციალურ თემებზე სამსჯელოდ იწვევს, როგორიცაა გარემოსდაცვითი საკითხები, ავითარებს ემპათიას და ხელს უწყობს თვითგამოხატვას მარიონეტების თეატრის, სპექტაკლისა და როლური თამაშის მეშვეობით. პრაქტიკა ხელს უწყობს შემოქმედებით თავისუფლებასა და ემოციურ ინტელექტს. უსაფრთხო, თანამშრომლობითი სივრცის უზრუნველყოფით, ის აძლიერებს ბავშვებს, მიუხედავად მათი წარმომავლობისა, გამოხატონ თავი თამაშით.

არტისტული მიდგომა:

პრაქტიკა იყენებს მონაწილეობით და პროცესზე ორიენტირებულ თეატრალურ მიდგომას, სადაც შემოქმედებითობა, ემოციური გამოხატვა და თვითაღმოჩენა უფრო პრიორიტეტულია ვიდრე სრულყოფილი სპექტაკლი. აქცენტი კეთდება უსაფრთხო და შემოქმედებითი სივრცის შექმნაზე, სადაც ბავშვებს შეუძლიათ თავისუფლად გამოიკვლიონ პირადი და სოციალური თემები.

ხელოვნების ინსტრუმენტები:

- კოსტიუმები და რეკვიზიტი (ხელნაკეთი ან იმპროვიზირებული)
- მუსიკალური ინსტრუმენტები და ხმა
- მარიონეტები

არტისტული მეთოდები:

- იმპროვიზაციული და მარიონეტული თეატრი: სპონტანური სთორითელინგისა და პერსონაჟის განვითარების წახალისება
- როლური თამაში: ბავშვებს ეხმარება სხვადასხვა პერსპექტივებისა და ემოციების გამოკვლევაში
- სთორითელინგი: პირადი ან კოლექტიური ისტორიების გამოყენება სპექტაკლის შესაქმნელად

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

რეფლექსია: აქტივობების ან სპექტაკლების შემდეგ ბავშვები იკრიბებიან, რათა გაუზიარონ ერთმანეთს თავიანთი ფიქრები, გრძნობები და გამოცდილება ვერბალურად, რაც ხელს უწყობს ღია კომუნიკაციასა და თვითშეგნების განვითარებას.

სპექტაკლები: საჯარო პრეზენტაციები ბავშვებს საშუალებას აძლევს შემოქმედებითად გამოხატონ ის, რაც ისწავლეს, ხოლო აუდიტორიის რეაქცია უზრუნველყოფს დაუყოვნებელ უკუკავშირს და ვალიდაციას.

ლეგენდა სხვადასხვა სწავლების მიდგომებით:

გამოცდილებითი სწავლება: ბავშვები სწავლობენ მარიონეტული თეატრის თამაშებითა და სპექტაკლში აქტიური ჩართულობით, რაც მათ საშუალებას აძლევს აღმოაჩინონ ახალი კონცეფციები პირდაპირი გამოცდილებისა და რეფლექსიის მეშვეობით.

მონაწილეობითი სწავლება: პროცესი ახალისებს ბავშვებს შორის თანამშრომლობას, არჩევანის გაკეთებასა და შემოქმედებით პროცესებს, რაც მონაწილეებს საშუალებას აძლევს თავი იგრძნონ პროცესის სრლუფასოვან მონაწილედ და აქტიურად იყვნენ ჩართულნი საკუთარ სასწავლო მოგზაურობაში.

კოლექტიური სწავლება: ჯგუფური აქტივობები და სპექტაკლები ხელს უწყობს გუნდურ მუშაობას, საერთო პრობლემების გადაწყვეტასა და სოციალურ ურთიერთობას, რაც ბავშვებს ეხმარება ერთმანეთისგან და ერთად სწავლაში.

ტრანსფორმაციული სწავლება: ემოციების, იდენტობებისა და ისტორიების გამოკვლევის მეშვეობით ბავშვებმა შეიძლება განავითარონ ახალი პერსპექტივები საკუთარ თავზე და სხვებზე, რაც იწვევს პიროვნულ ზრდასა და უფრო ღიდ ემპათიას.

ტანდემური სწავლება: უფრო გამოცდილი ან თავდაჯერებული ბავშვები მხარს უჭერენ თანატოლებს აქტივობების დროს, რაც საშუალებას იძლევა შეიქმნას თანასწორი სასწავლო გარემო თანატოლებს შორის.

კომპეტენციები:

უნარები

- შემოქმედებითობა და წარმოსახვითი აზროვნება, ორიგინალური იდეების გენერირება და მათი გამომხატველ ფორმებად გარდაქმნა
- იმპროვიზაცია, იმპროვიზაციები პერსონაჟის როლშიდან, სცენების რეალურ დროში განვითარება და ჯგუფური დინამიკისადმი ადაპტაცია
- მარიონეტული თეატრის ტექნიკები (ხმა, ყესტი და მანიპულაცია)
- სთორითელინგი და ნარატივის განვითარება
- სპექტაკლისა და პრეზენტაციის უნარები, იდეების აუდიტორიის წინაშე მკაფიოდ და თავდაჯერებულად გამომხატვის უნარი

ცოდნა

- თეატრის გამომხატველი პოტენციალის გაგება ემოციების, იდენტობებისა და სოციალური თემების შესასწავლად
- თეატრის მეშვეობით შესწავლილი სოციალური საკითხებისადმი გაზრდილი ცნობიერება (მაგ., გარემო, სამართლიანობა, ინკლუზია)
- თეატრის როლის გაგება, როგორც თვითგამომხატვის, ემპათიისა და სოციალური დიალოგის საშუალების

- თეატრალური ძირითადი ლექსიკონის, სტრუქტურებისა და პროცესების ცოდნა დამოკიდებულებები
- ემპათია, სხვების ემოციებისა და გამოცდილებისადმი მგრძნობელობა, როგორც ისტორიებში, ასევე ჯგუფურ მუშაობაში
- თავდაჯერებულობა და არტისტული რისკების მიღების მზაობა
- მრავალფეროვნებისადმი ღიაობა, სხვადასხვა წარმომავლობის, პერსპექტივებისა და გამოხატვის ფორმების დაფასება საერთო შემოქმედებით პროცესში

როგორ?

ნაბიჯი 1. მიზნებისა და თემის განსაზღვრა

მიზნების დაზუსტება (მაგ., სოციალური ინკლუზია, თვითგამოხატვა) და მონაწილეთა კონტექსტისთვის შესაბამისი თემების შერჩევა.

ნაბიჯი 2. გუნდის შეკვრა

შეაგროვეთ ფასილიტატორები, რომლებიც გამოცდილნი არიან თეატრალურ პედაგოგიკასა და მონაწილეობით მეთოდებში. საჭიროების შემთხვევაში ჩართეთ მოხალისეები ან თანამშრომლები.

ნაბიჯი 3. რესურსებისა და სივრცის უზრუნველყოფა

იპოვეთ შესაფერისი რეპეტიციის/სპექტაკლის სივრცე მოძრაობისთვის საკმარისი ადგილითა და საჭირო ტექნიკური აღჭურვილობით.

ნაბიჯი 4. სემინარის სტრუქტურის დაგეგმვა

შექმენით სესიები მარიონეტული თეატრის გარშემო, მორგებული მონაწილეთა საჭიროებებსა და პროექტის მიზნებზე.

ნაბიჯი 5. მონაწილეთა მოძიება

ჩართეთ სამიზნე ჯგუფები—ბავშვები, ახალგაზრდები ან მოზრდილები—განსაკუთრებით მარგინალიზებული ან მრავალფეროვანი წარმომავლობის პირები.

ნაბიჯი 6. მონაწილეობითი სემინარების ჩატარება

ხელი შეუწყვეთ მოკლე თეატრალური ნაწარმოებების კოლაბორაციულ შექმნას, წახალისეთ თვითგამოხატვა და ჯგუფური ურთიერთქმედება.

ნაბიჯი 7. სპექტაკლების რეპეტიცია და დახვეწა

დაეხმარეთ მონაწილეებს მათი სპექტაკლების რეპეტიციასა და განვითარებაში, ხელი შეუწყვეთ თავდაჯერებულობისა და პასუხისმგებლობის განცდას.

ნაბიჯი 8. საბოლოო სპექტაკლის წარდგენა

გაუზიარეთ ნამუშევარი აუდიტორიას, შესაძლოა მოჰყვეს დისკუსია ან რეფლექსია.

ნაბიჯი 9. სწავლებისა და უკუკავშირის შეგროვება

შეაგროვეთ რეფლექსიები, უკუკავშირი და დაადოკუმენტირეთ პროცესი ზეგავლენის შესაფასებლად და მომავალი პროექტების გასაუმჯობესებლად.

ისტორია პრაქტიკიდან:

„რასაც ბავშვობაში გავიგებთ, ის მთელი ცხოვრების მანძილზე ჩვენთან იქნება. და ვფიქრობ, რომ ამ მარიონეტის, თეატრის, ხელოვნების მეშვეობით შეგვიძლია მომავალ თაობაზე ზეგავლენა მოვახდინოთ.“
კატერინა მაგდენკო, მონაწილე და ხელოვანი.

“ჩვენი რეალობის საჩვენებლად, მარიონეტული თეატრი სპექტაკლური ხელოვნების ყველაზე მდიდარ და შემოქმედებით ფორმას წარმოადგენს. ყველაფერი შესაძლებელი ხდება; ვკარგავთ ფეხქვეშ მყარ საფუძველს და ვიძენთ სიმსუბუქის განცდას ჩვენს გონებაში. მაყურებელს ეძლევა შესაძლებლობა გამოიყენოს თავისი წარმოსახვა და ერთად გაშიფროს მოვლენები. ხოლო ბავშვები ამ საქმეში მსოფლიო ჩემპიონები არიან! ავტორი უცნობია.

წყარო: Theater der kleinen Form

მოძიებულია: <https://www.theatre-der-kleinen-form.de/ueberuns.htm>

ზეგავლენა:

მიზნობრივი ზეგავლენა:

Theater der kleinen Form-ის ძირითადი მიზნობრივი ზეგავლენა ბავშვებზე მდგომარეობს მათი ემოციური, სოციალური და კოგნიტური განვითარების მხარდაჭერაში, ისტორიებში ჩართვით, რომლებიც ასახავს მრავალფეროვან რეალობებს და ხელს უწყობს კრიტიკული აზროვნების განვითარებას. სპექტაკლები მიზნად ისახავს ისეთი სივრცის შექმნას, სადაც ბავშვები იგრძნობენ რომ ისინი დაინახეს და დააფასეს. ხელმისაწვდომი ენის, ინტერაქტიული ფორმატებისა და ახლობელი პერსონაჟების გამოყენებით, თეატრი ხელს უწყობს ემპათიისა და ემოციური ინტელექტის განვითარებას. თეატრი ახერხებს გაგებისა და თანაგრძნობის უნარის განვითარებას ადრეულ ასაკიდანვე, რაც ეხმარება ბავშვებს გაიზარდონ სოციალურად ცნობიერ და ღია აზროვნების მქონე ინდივიდებად.

მოულოდნელი ზეგავლენა:

სპექტაკლების ბავშვებზე ზეგავლენის გარდა, მშობლების, პედაგოგებისა და აღმზრდელების პერსპექტივებზეც ზემოქმედებენ. ისინი გაკვირვებულნი იყვნენ იმით, თუ რაოდენ ძლიერ იმოქმედა სპექტაკლებმა მათზეც. ამან, კი თავის მხრივ, შეიძლება გამოიწვიოს ცვლილება მათ მიდგომებში და განსხვავებულად მიაწოდონ სოციალურ თემები თავიანთ შვილებს და მოსწავლეებს.

ავტორები:

ევლინ გელერი - სერტიფიცირებული მარიონეტების შემქმნელი - დრამატურგი და არტისტული ხელმძღვანელი

ბმული

: <https://www.theatre-der-kleinen-form.de/>

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

1. როგორ შეგიძლიათ გამოიყენოთ მარიონეტული ხელოვნება ან ვიზუალური სთორითელინგი, რათა დაეხმაროთ ბავშვებს შეისწავლონ რთული სოციალური თემები, როგორიცაა მრავალფეროვნება, სამართლიანობა ან კუთვნილება ისე, რომ იყოს ასაკისთვის შესაფერისი, მაგრამ ამავე დროს აზროვნების მაპროვოცირებელი?
2. რა კულტურული ან სოციალური რეალობები არსებობს თქვენს საზოგადოებაში, რომლებსაც ბავშვები შეიძლება უკვე განიცდიდნენ, მაგრამ იშვიათად ხედავენ ასახულს მათთვის მოთხრობილ ისტორიებში?
3. რა გზებით შეგიძლიათ უზრუნველყოთ, რომ თქვენი პროექტი ასახავდეს ინტერსექციონალურ რეალობებს (მაგ., სხვადასხვა წარმომავლობა, შესაძლებლობები, ენები, ოჯახური დინამიკა)?
4. როგორ შეიძლება მარიონეტული თეატრი გამოყენებულ იქნას არა მხოლოდ გასართობად, არამედ ასევე ემპათიის ჩამოყალიბებისა და უხილავი ხმების ხილულად გადაქცევის ინსტრუმენტად?
5. როგორ შექმნით სპექტაკლის ან სემინარის სივრცე, სადაც ბავშვები თავს უსაფრთხოდ და გაძლიერებულად იგრძნობენ საკუთარი ისტორიებისა და ინტერპრეტაციების გასაზიარებლად, მიუხედავად მათი წარმომავლობისა თუ იდენტობისა?
6. როგორ შეგიძლიათ ჩართოთ მშობლები, პედაგოგები ან საზოგადოების წევრები სპექტაკლით შთაგონებულ დიალოგში, რათა სოციალურ თემებზე საუბარი გაგრძელდეს თეატრის ფარგლებს გარეთაც?

IDISCOVER – ნიღბები და იდენტობა

განსაზღვრული მისია:

იდენტობა, თვითშეგნება და თვითგამოხატვა, კუთვნილება, კავშირი, ჩართულობა

გამოყენებული ხელოვნების ტექნიკების ტიპი:

თეატრი, სპექტაკლი.

სირთულე:

3 - საშუალო

მასალები:

კლოუნის ცხვირები და თიხა, ქაღალდის წებო, ძველი გაზეთები, საღებავი და დეკორაციები იყო საჭირო ნიღბებისთვის. ქაღალდი და კალმები გამოიყენებოდა რეფლექსიის დროს.

რესურსები:

სემინარებს სჭირდება თბილი, ღია სივრცე უსაფრთხო იატაკით მოძრაობისთვის, ასევე მუსიკაზე წვდომა შემოქმედებითი პროცესის მხარდასაჭერად.

დრო:

პროექტი ჩატარდა 5 შაბათ-კვირის განმავლობაში. მნიშვნელოვანი იყო სემინარების შაბათ-კვირას ჩატარება, რათა მონაწილეებს ჩართულობის შესაძლებლობა ჰქონოდათ. უზრუნველყავით, რომ წინასწარ საკმარისი დრო იყოს გამოყოფილი იმის დაგეგმვისთვის, თუ რომელ თემებს გსურთ განიხილოთ სემინარებზე, მაგალითად, სექსუალური და ეთნიკური მრავალფეროვნება და რომ ტრენერები მგრძნობიარე იყვნენ მრავალფეროვნების მიმართ.

ჯგუფი:

ტრენერები, რომლებიც კარგად ფლობენ ნიღბების თეატრისა და კლოუნობის სწავლების მეთოდებს. ერთი ტრენერი საკმარისია 10 მონაწილისგან შემდგარი სემინარის წარმართვისთვის, თუმცა ორი უფრო სასურველია.

აუდიტორია:

სამიზნე ჯგუფი იყო იმიგრანტების პირველი და მეორე თაობა. მონაწილეობდა დაახლოებით 10 ახალგაზრდა, 20-35 წლის. ისინი დამწყებები იყვნენ და არ ჰქონდათ არტისტული ბექგრაუნდი.

პრაქტიკის კონტექსტი:

ზოგადი:

IDiscover – ნიღბები და იდენტობა პროექტი წარმოიშვა პირველი და მეორე თაობის იმიგრანტების მიერ განცდილი რთული იდენტობის პრიზისის საპასუხოდ, განსაკუთრებით ახალგაზრდა ზრდასრულების, რომლებიც ნავიგაციას ახდენენ თავიანთ კულტურულ მემკვიდრეობასა და საცხოვრებელი ქვეყნის საზოგადოებრივ მოლოდინებს შორის სივრცეში.

ეს ინდივიდები ხშირად აწყდებიან შინაგან და გარე დაძაბულობებს: ასიმილაციის ზეწოლას და მრავალი კულტურული გავლენით გამოწვეულ სირთულეებს. ბევრი იზრდება იმ განცდით, რომ არც სრულად ეკუთვნის მშობლიურ ქვეყანას და არც მთლიანად არის მიღებული არსებულ სოციალურ გარემოში. განცდამ „არც აქ და არც იქ“ შეიძლება გამოიწვიოს დაბნეულობა, დაბალი თვითშეფასება ან იდენტობის ფრაგმენტაცია.

სემინარები შეიქმნა როგორც შემოქმედებითი, მხარდაჭერი სივრცე ამ დაძაბულობების შესწავლისთვის მოძრაობის, თამაშისა და ნიღბების დამზადების მეშვეობით. პროექტმა, ხელოვნების მეშვეობით შექმნა ძალიან საჭირო გზა თვითშეგნებისთვის, კავშირისა და ჩართულობისთვის.

სპეციფიკა:

იდეა ომარს მოუვიდა, როდესაც მეგობართან საუბრობდა იმაზე, თუ რატომ არის ექსპრესიული ნიღბები თითქმის ყოველთვის თეთრი. რადგან ის ფერადკანიანი ადამიანია, ის ვერ აიდენტიფიცირებდა თავს თეთრ

ნიღაბთან, რადგან ის არ ასახავდა მის იდენტობას. რეპრეზენტაციულობის ნაკლებობამ დაბადა კითხვა იმის შესახებ, არის თუ არა შესაძლებელი ფართო ფერთა სპექტრში ნიღბების შექმნით ფერადკანიან ადამიანებს შევთავაზოთ უფრო მნიშვნელოვანი გზა ნიღაბზე დაფუძნებულ თეატრში

მიუხედავად იმისა, რომ თავდაპირველი იმპულსი პერსონალური იყო, პროექტი სწრაფად გადაიქცა კოლაბორაციულ და ინკლუზიურ სივრცედ სხვადასხვა წარმომავლობის ადამიანებისთვის, რომ ერთად შეკრებილიყვნენ და შეესწავლათ იდენტობა შემოქმედებითობისა და თამაშის მეშვეობით.

პრაქტიკის მიზნები:

მხარდამჭერი, შემოქმედებითი და სათამაშო სივრცის შექმნა, სადაც მონაწილეებს შეეძლოთ ჩართულობა როგორც არტისტულ ძიებაში, ასევე ღრმა პირად რეფლექსიაში.

თვითშემეცნებისა და თვითგამოხატვის ხელშეწყობა ნიღბების დამზადებისა და თეატრალური იმპროვიზაციის არტისტული პროცესის მეშვეობით. საკუთარი ხელით შექმნილი ნიღბის დიზაინისა და განსახიერების აქტი მონაწილეებისთვის მეტაფორისა და საშუალების როლს ასრულებდა, რათა გამოეხატათ თავიანთი იდენტობის ის ნაწილები, რომლებიც სხვაგვარად შეიძლება დარჩენილიყო უთქმელი ან უხილავი.

მონაწილეებს შორის კუთვნილებისა და დაკავშირებულობის შეგრძნების გაჩენა მრავალფეროვანი კულტურული, ეთნიკური და პირადი წარმომავლობის მქონე ადამიანებს შორის. საერთო თამაშისა და ანალიზის მეშვეობით, ვორქშოპი ხელს უწყობდა ემპათიას, კოლექტიურ სწავლებასა და ინტერკულტურულ დიალოგს.

არსებული დომინანტური ნორმების გადააზრება, განსაკუთრებით რასისა და იდენტობის საკითხებში ტრადიციულ გამომხატველ ნიღბების თეატრში. პროექტი კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებდა იმას, თუ რატომ არის გამომხატველი ნიღბები ჩვეულებრივ თეთრი და ამიტომ წამოჭრა უფრო რეპრეზენტაციული, ინკლუზიური გამოხატვის ფორმების შექმნის იდეა.

მარგინალიზებული იდენტობების ინკლუზიისა და ხილვადობის ხელშეწყობა, მონაწილეებისთვის, რომელთა უმრავლესობას არ ჰქონდა არტისტული გამოცდილება, სივრცის შეთავაზებით, სადაც ისინი დანახულნი, მოსმენილნი და აღიარებულნი იქნებოდნენ და იგრძნობდნენ პატივისცემას იმისთვის ვინც არიან.

ინტერკულტურული სოლიდარობის წახალისება, ხმების და ისტორიების მრავალფეროვნების მოწვევით შემოქმედებით სივრცეში.

იდენტობის, როგორც განვითარებადი და მრავალმრიანი კონცეფციის შესწავლა, აღიარებით იმისა, რომ ბევრი ინდივიდი, განსაკუთრებით იმიგრანტული წარმომავლობის მქონე ადამიანები, ფლობენ კომპლექსურ იდენტობებს, რომლებიც ჩამოყალიბებულია მრავალი კულტურული ნარატივით.

მონაწილეების აღჭურვა თვითრეფლექსიისა და მუდმივი პირადი განვითარების ინსტრუმენტებით, როგორც შემოქმედებითი, ისე საგანმანათლებლო მეთოდების მეშვეობით, მათ შორის სპექტაკლის, დიალოგისა და უკუკავშირის ჩათვლით.

პრაქტიკის აღწერა:

Discover – ნიღბები და იდენტობა არის საზოგადოებრივ საფუძველზე დაშენებული არტისტული სემინარების სერია, რომელიც აერთიანებს ნიღბების დამზადებას, კლოუნობას და თეატრს იდენტობის, კუთვნილებისა და ინკლუზიის თემების შესასწავლად. შექმნილი ძირითადად პირველი და მეორე თაობის იმიგრანტებისთვის, რომლებსაც არ გააჩნიათ წინასწარი არტისტული გამოცდილება, ეს პრაქტიკა სთავაზობს უსაფრთხო და თამაშურ სივრცეს თვითშეცნობისა და თვითგამოხატვისთვის. პერსონალიზებული ნიღბების შექმნითა და მართული იმპროვიზაციის მეშვეობით, მონაწილეები ფიქრობენ თავიანთი იდენტობის სირთულეებზე, რომელიც ჩამოყალიბებულია კულტურის, მიგრაციისა და სოციალური მოლოდინების მიერ. აქტიური მოქალაქეობის მისიაზე დაფუძნებული, პროექტი აძლიერებს მონაწილეებს რათა დაბრუნდნენ საზოგადოებაში, ეხმარება, განსხვავებების მიუხედავად, კავშირების დამყარებაში და შემოქმედებითობის, როგორც პირადი შეცნობისა და სოციალური ინკლუზიის ინსტრუმენტის გამოყენებაში.

არტისტული მიდგომა:

საზოგადოებრივ საფუძველზე დაყრდნობილი არტისტული მიდგომა, რომელიც იყენებს თეატრს, როგორც ინკლუზიურ და თამაშურ ინსტრუმენტს თვითშეცნობისა და სოციალური კავშირისთვის. აქცენტი არ იყო არტისტულ სრულყოფილებაზე, არამედ პირად გამოხატვასა და კოლექტიურ შემოქმედებითობაზე. ხელოვნება გამოიყენებოდა როგორც ინსტრუმენტი დიალოგის, კუთვნილების გრძნობისა და იდენტობის ფორმირების ხელშეწყობისთვის მრავალფეროვან მონაწილეებს შორის.

სახელოვნებო ინსტრუმენტები:

- კლოუნის ცხვირები (თამაშობრივობისა და პერსონაჟის შესწავლისთვის)
- თიხა, ძველი გაზეთები, ქაღალდის ნებო და საღებავი (ნიღბების შესაქმნელად)
- მუსიკა (მოდრაობის, რიტმისა და განწყობის მხარდასაჭერად)
- კალმები და ქაღალდი (რეფლექსიისა და ჩანაწერებისთვის)

არტისტული მეთოდები:

ნიღბების დამზადება – ნიღბების შექმნა და შეღებვა საშუალებას აძლევდა მონაწილეებს გარეგნულად გამოეხატათ თავიანთი იდენტობის ნაწილები სიმბოლური, ვიზუალური გზით.

იმპროვიზაცია და ნიღბების თეატრი – მონაწილეები იყენებდნენ თავიანთ ნიღბებს ინდივიდუალურ და ჯგუფურ ვარჯიშებში, რათა გაეგოთ, თუ როგორ შეიძლება იდენტობის ცვლილება და გაფართოება.

კლოუნობა – შემოღებული იყო როგორც ინსტრუმენტი მოწყვლადობის, სპონტანურობისა და ემოციური გამოხატვისთვის, რაც ეხმარებოდა მონაწილეებს შიშის დაძლევისა და ავტენტურობის მიღწევაში.

ინტერაქტიული სპექტაკლი – საბოლოო გაზიარება ხაზს უსვამდა ჯგუფურ თანამშრომლობას და აძლევდა მონაწილეებს შესაძლებლობას სხვების წინაშე გამოეხატათ ის, რაც საკუთარ თავზე აღმოაჩინეს.

საგანმანათლებლო მიდგომა:

სწავლების შედეგების მიღების გზები

-

ლეგენდა სხვადასხვა სასწავლო მიდგომებით

გამოცდილებითი სწავლება იყო ცენტრალური, რადგან მონაწილეები აქტიურად ერთვებოდნენ ნიღბების შექმნაში, იმპროვიზაციასა და საკუთარი გამოცდილებაზე რეფლექსიაში. სწავლება წარმოიშვა კეთების, ფორმირების, თამაშისა და იდენტობის გამოხატვის გზით სხვადასხვა თეატრალური და სპექტაკლზე დაფუძნებული ვარჯიშების მეშვეობით.

ტრანსფორმაციული სწავლება შედგა, რადგან მონაწილეებმა დაინახეს ახალი პერსპექტივები საკუთარი იდენტობის შესახებ. მათ მიაღწიეს საკუთარი თავისა და სხვების ახლებურ გაგებას. შემოქმედებითმა პროცესმა წახალისა ისინი, რომ გამოეკვლინათ და ეფიქრათ თავიანთი იდენტობის იმ ნაწილებზე, რომლებსაც ჯერ კიდევ არ ჰქონდათ გამოხატული.

მონაწილეობითი სწავლება აშკარად გამოჩნდა იმაში, თუ როგორ შექმნა ჯგუფმა ერთად ეს გამოცდილება. მონაწილეებმა მოიტანეს საკუთარი ისტორიები, იდეები და ემოციები, რამაც გავლენა მოახდინა სესიების ატმოსფეროსა და მიმართულებაზე. სწავლება იყო კოლექტიური და ყველა მონაწილეს ჰქონდა პროექტისადმი კუთვნილების განცდა.

კოლექტიური სწავლება განვითარდა ერთობლივი თამაშისა და ჯგუფური სპექტაკლების მეშვეობით. როდესაც მონაწილეები ურთიერთობდნენ, ისინი იკვლევდნენ, თუ როგორ უკავშირდება მათი იდენტობა სხვების იდენტობას, რაც ხელს უწყობდა ემპათიის, სოლიდარობისა და ურთიერთპატივისცემის განვითარებას.

ტანდემური სწავლება ბუნებრივად წარმოიშვა განსხვავებული წარმომავლობის მქონე მონაწილეებს შორის არაფორმალური ურთიერთობებით. თანამშრომლობისა და დიალოგის მეშვეობით ისინი სწავლობდნენ ერთმანეთის პერსპექტივებისა და გამოცდილებისგან.

კომპეტენციები

სემინარებმა ხელი შეუწყო სამოქალაქო ხელოვნების კომპეტენციების ფართო სპექტრის განვითარებას, რამაც მონაწილეებს მისცა შესაძლებლობა უფრო ცნობიერად ჩაერთულიყვნენ საკუთარ თავთან, სხვებთან და თავიანთ საზოგადოებებთან შემოქმედებითი გამოხატვის მეშვეობით.

უნარები:

- თვითგამოხატვა მოძრაობისა და სპექტაკლის მეშვეობით
- ნიღბების დამზადებისა და დიზაინის ძირითადი ტექნიკები
- იმპროვიზაცია
- აქტიური მოსმენა
- საჯარო გამოსვლა
- სთორითელინგი

ცოდნა:

- ნიღბების როლის გაგება თეატრალურ ტრადიციებში
- თამაშობრივობისა და გართობის ძალა
- იდენტობების მრავალფეროვნება
- როგორ შეიძლება ხელოვნების გამოყენება დიალოგისა და ინკლუზიის

დამოკიდებულებები:

- ღიაობა, ემპათია და ცნობისმოყვარეობა, განსაკუთრებით საკუთარი რთული იდენტობისა და სხვების იდენტობების მიმართ
- ნდობა, თამაშობრივობა და გამბედაობა ჯგუფურ გარემოში დაუცველობის გამოვლენისთვის
- კუთვნილების განცდა და აღიარება, რომ მათი ხმები და შემოქმედებითი წვლილი მნიშვნელოვანია ინკლუზიური, მონაწილეობითი ხელოვნების სივრცეების ჩამოყალიბებაში, მიუხედავად იმისა, რომ მათ წინა გამოცდილება არ ჰქონდათ

როგორ?

პროექტის სხვადასხვა ეტაპი მოიცავს ნიღბების შექმნასა და დიზაინს, შემდეგ კი ნიღბების თეატრის თამაშობრივი ვარჯიშების გამოყენებას იდენტობის თემის შესწავლისთვის, ჯერ ინდივიდუალურად, შემდეგ

კი ჯგუფურად.

ნაბიჯი 1. გაცნობა

მონაწილეები ერთმანეთს ეცნობიან და იწყებენ იდენტობის თემის შესწავლას თამაშობრივი და რეფლექტური თეატრალური თამაშების მეშვეობით, რომლებიც ნდობას ქმნის და საკუთარი ინდივიდუალიზმის გაზიარების სურვილს აღძრავს.

ნაბიჯი 2. ნიღბების შექმნა

მონაწილეები გადადიან შემოქმედებით პროცესზე: საკუთარი ნიღბების დიზაინი, ფორმირება და ლეგა. მონაწილეების მიერ ნიღბების შექმნის ეს პრაქტიკული ეტაპი აღრმავებს კავშირს მათ იდენტობასთან შინაგანი გამოცდილების ვიზუალურ ფორმაში გადატანის გზით.

ნაბიჯი 3. ინდივიდუალური კვლევა

დამზადებული ნიღბებით მონაწილეები იწყებენ იმპროვიზაციას და ურთიერთობას თავიანთ ქმნილებებთან. ეს სოლო კვლევა ეხმარება მათ განასახიერონ და გამოხატონ პირადი იდენტობის ასპექტები უსაფრთხო, მხარდაჭერილ და წარმოსახვით გარემოში.

ნაბიჯი 4. ჯგუფური ურთიერთქმედება

მონაწილეები ერთვებიან ინტერაქტიულ ჯგუფურ ვარჯიშებში ნიღბების გამოყენებით, კუთვნილებისა და კავშირის თემებზე ფოკუსირებით. ერთად თამაშის მეშვეობით ისინი იკვლევენ, თუ როგორ კავშირდებიან ინდივიდუალური იდენტობები კოლექტიურ კონტექსტში.

ნაბიჯი 5. ფინალური სპექტაკლი და რეფლექსია

ვორქშოპი კულმინაციას აღწევს კოლექტიური სპექტაკლით, რასაც მოსდევს რეფლექსია, შეფასება და საზეიმო დახურვა. მონაწილეები იხსენებენ თავიანთ მოგზაურობას და განიხილავენ, თუ როგორ განავითარონ მიღებული გამოცდილებები.

ისტორია პრაქტიკიდან:

ომარ მაჰმუდი:

“მონაწილეებმა ისიამოვნეს მთლიანი პროცესით ნიღბების დამზადებიდან, მათთვის მნიშვნელობის მიცემის დაწყებიდან, პირველი ურთიერთქმედებიდან, ინდივიდუალური და ჯგუფური პრეზენტაციების განვითარებიდან ფინალურ სპექტაკლამდე და პროცესზე ფიქრამდე. ნაბიჯების სირთულე და მრავალფეროვნება საშუალებას აძლევს მონაწილეებს ღრმად ჩაეფლონ პროცესში და იკვლიონ, რას ნიშნავს იდენტობა მათთვის და როგორ შეუძლიათ განავითარონ კუთვნილების გრძნობა და სანდო კავშირი სხვებთან. სემინარმა შექმნა სოლიდარობის საკითხების გამოკვლევის შესაძლებლობა „ვინ ვარ მე“ და „როგორ მინდა სხვებთან დაკავშირება“ პერსპექტივიდან. გაგვიჩნდა შესაძლებლობა ჩვენი ცხოვრების გამოცდილებების გააზრებისა და იმის დანახვისა, თუ რა საჭიროებები, სურვილები და ლტოლვები არის ჩვენში ცოცხალი და როგორ შეიძლება სოლიდარობა და ემპათია იყოს კავშირის საფუძველი.”

წყარო: SALTO-YOUTH

მიღებულია: https://www.salto-youth.net/downloads/toolbox_tool_download-file-2826/Solidarity_Alliance_Guidebook.pdf

მოულოდნელი ზეგავლენა:

შემოქმედებითმა ფორმატმა შთააგონა მონაწილეები, რომლებსაც არანაირი წინასწარი არტისტიკული გამოცდილება არ ჰქონდათ, გაეგრძელებინათ თეატრალური მეთოდებისა და ნიღბების დამზადების შესწავლა და მათი პირადი ზრდისა და სოციალური ჩართულობის ინსტრუმენტებად გამოყენება. ზოგ შემთხვევაში პროექტმა გამოიწვია მონაწილეთა წინასწარი წარმოდგენების გადაფასება ან ემოციური რეაქციები, რამაც

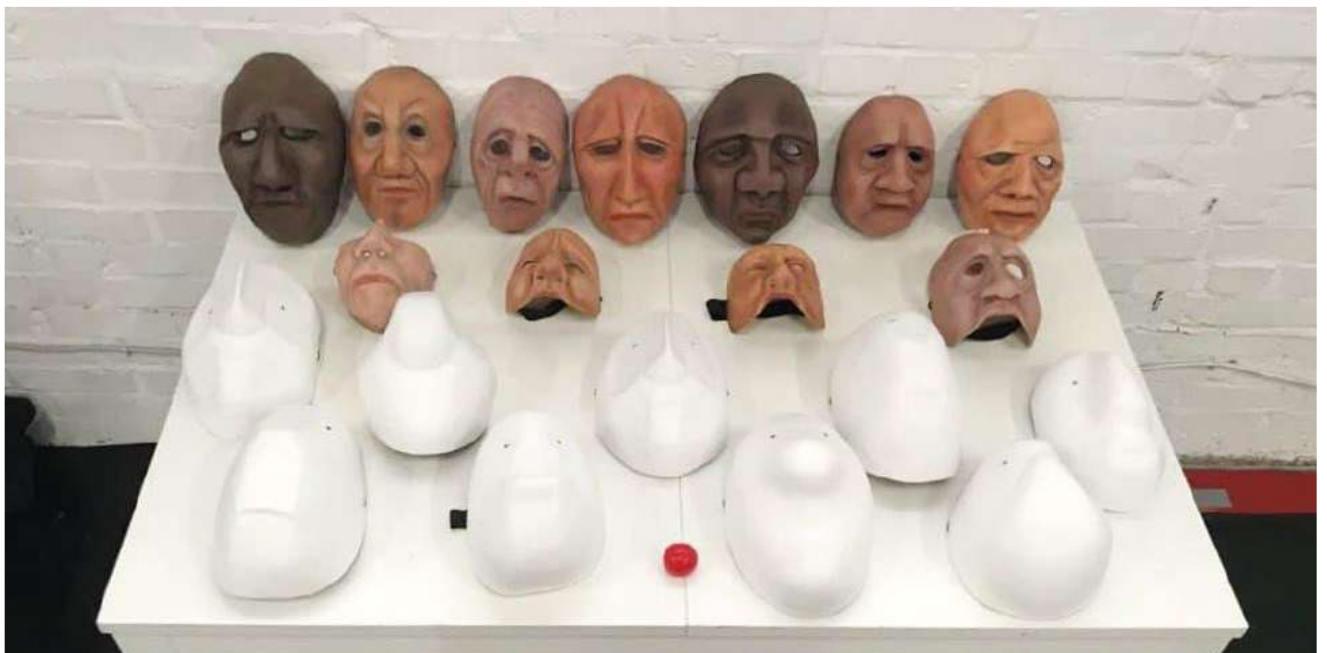
ზეგავლენა:

მიზნობრივი ზეგავლენა:

ნიღბების დამზადებისა და თეატრალური თამაშის მეშვეობით, მონაწილეებმა მიაღწიეს უფრო ღრმა თვითშეგნებას და გახდნენ თავდაჯერებულნი თავიანთ უნიკალურ იდენტობებსა და ნარატივებში. მონაწილეებმა გაიაზრეს, თუ როგორ შეიძლება თამაში და გართობა გამოყენებულ იქნას, როგორც ძლიერი ინსტრუმენტი უფრო სერიოზული თემების გამოსაკვლევად, როგორცაა მათი იდენტობის უფრო ღრმა ფენები. მათ შეძლეს ემოციების, ისტორიებისა და საკუთარი თავის ისეთი ასპექტებში წვდომა, რომელთა გამოხატვა ყოველდღიურ ცხოვრებაში შეიძლება რთული იყოს.

მათ განიცადეს კუთვნილების გაძლიერებული გრძნობა. მრავალფეროვან ჯგუფში შეიქმნა კავშირი და სოლიდარობა. პროექტმა ხელი შეუწყო აქტიურ მოქალაქეობას იმით, რომ გააძლიერა ინდივიდები საკუთარი ისტორიების გაზიარებისა და სხვებთან მნიშვნელოვანი ურთიერთობის დამყარების გზით.

წარმოშვა მოულოდნელი, მაგრამ ღირებული დისკუსიები იდენტობის, კუთვნილების და სოციალური ბარიერების შესახებ.

ომარ მაჰმუდი

ბმულები:

https://www.salto-youth.net/downloads/toolbox_tool_download-file-2826/Solidarity_Alliance_Guidebook.pdf

რეფლექსიის კითხვები მკითხველისთვის სპეციფიკური მისიის შესახებ:

1. როგორ შეგიძლიათ შექმნათ უსაფრთხო და ღია გარემო, რომელიც წახალისებს სხვადასხვა წარმომავლობის მონაწილეებს ღიად შეისწავლონ და გამოხატონ თავიანთი იდენტობა?
2. რა გზებით შეუძლია ნიღბების დამზადებასა და თეატრალურ თამაშს დაეხმაროს მონაწილეებს განასახიერონ და გააანალიზონ კულტურული კუთვნილებისა და თვითგამოხატვის რთული გამოცდილებები?
3. როგორ უზრუნველყოფთ იმას, რომ მარგინალიზებული ჯგუფების, როგორცაა პირველი და მეორე თაობის იმიგრანტები ან ფერადკანიანი ადამიანები, ხმები, პერსპექტივები და საჭიროებები მნიშვნელოვნად იყოს წარმოდგენილი თქვენს პროექტში?
4. რა სტრატეგიებს შეგიძლიათ გამოიყენოთ არტისტული შემოქმედების დაბალანსებისთვის ღრმა პირადი და სოციალური კვლევის გარემოში შეზღუდული დროისა და რესურსების პირობებში?
5. როგორ შეუძლია თანაშემწისა და შესრულების პროცესს ხელი შეუწყოს მონაწილეებში საზოგადოების, კუთვნილებისა და აქტიური მოქალაქეობის გრძნობის განვითარებას?
6. როგორ შეაგროვებთ და გამოიყენებთ მონაწილეთა უკუკავშირსა და რეფლექსიებს პროექტის განმავლობაში სასწავლო გამოცდილების ადაპტაციისა და გაღრმავებისთვის?
7. რა პარტნიორობები ან ადგილობრივი ქსელები შეგიძლიათ ჩართოთ პროექტის ხელმისაწვდომობის, ინკლუზიურობისა და მდგრადობის მხარდაჭერისთვის?
8. როგორ მოემზადებით იდენტობის მგრძნობელობის, კულტურული განსხვავებებისა და ძალაუფლების დინამიკის გარშემო პოტენციური გამოწვევების დასაძლევად ჯგუფში?
9. რა გზებით შეიძლება რომ თქვენმა პროექტმა წვლილი შეიტანოს იდენტობისა და ინკლუზიის შესახებ ფართო დისკუსიებში თქვენს საზოგადოებაში?

**ფანჯართი A:
პროექტის
ვიზუალიზაცია**

თავისი არსით, პროექტი ცდილობს ხიდი გადოს სახელოვნებო შემოქმედებითობისა და სამოქალაქო პასუხისმგებლობას შორის, იყენებს ევროპულ საუკეთესო პრაქტიკებს გერმანიიდან და ესპანეთიდან, რომლებიც ფრთხილად არის ადაპტირებული უკრაინისა და საქართველოს ადგილობრივ კონტექსტებზე. ეს კროს-კულტურული მიდგომა უზრუნველყოფს, რომ საგანმანათლებლო ინსტრუმენტები იყოს როგორც ინოვაციური, ისე კულტურულად რელევანტური, ქმნის მნიშვნელოვან სასწავლო გამოცდილებებს, რომლებიც რეზონირებენ მრავალფეროვან აუდიტორიასთან.

პროექტის მეთოდოლოგია ემყარება რწმენას, რომ ხელოვნებაზე დაფუძნებული სამოქალაქო განათლებას შეუძლია გარდაქმნას ის, თუ როგორ იგებენ და იყენებენ ახალგაზრდები დემოკრატიულ პრინციპებს. სახელოვნებო პრაქტიკების არაფორმალურ განათლებაში ინტეგრირებით, CivicArt ქმნის სივრცეს შემოქმედებითი გამოხატვისთვის და ამავდროულად ავითარებს კრიტიკულ აზროვნებას, კულტურულ ცნობიერებას და აქტიურ მონაწილეობას სამოქალაქო ცხოვრებაში.

ძირითადი მიზნები

პროექტი ისწრაფვის ხუთ ფუნდამენტური მიზნისკენ, რომლებიც მართავს ყველა აქტივობასა და შედეგს:

მეთოდოლოგიური გამდიდრება: სამოქალაქო ხელოვნება მუშაობს სამოქალაქო განათლების მეთოდოლოგიების გასაუმჯობესებლად სახელოვნებო პრაქტიკების შეუფერხებელი ინტეგრირებით, ქმნის სწავლისა და ჩართულობის ახალ გზებს, რომლებიც სცილდება ტრადიციულ საგანმანათლებლო მიდგომებს.

შესაძლებლობების განვითარება: პროექტი პირდაპირ აძლიერებს 26 ახალგაზრდული მუშაკის კომპეტენციებს უკრაინიდან და საქართველოდან, აღჭურავს მათ პრაქტიკული უნარებით, რომ გამოიყენონ ხელოვნება როგორც საგანმანათლებლო ინსტრუმენტი სამოქალაქო განათლებისთვის.

სექტორთაშორისი თანამშრომლობა: ახალგაზრდული არასამთავრობო ორგანიზაციების, არტისტული კავშირებისა და ფორმალური განათლების ინსტიტუტების შორის თანამშრომლობის ხელშეწყობით, სამოქალაქო ხელოვნება ხელს უწყობს სამოქალაქო განათლების პოლისტურ მიდგომას, რომელიც იყენებს მრავალფეროვან ექსპერტიზასა და პერსპექტივებს.

ქსელის გაფართოება: ინიციატივა აქტიურად მუშაობს პარტნიორი ორგანიზაციების ქსელების გაფართოებაზე, ხელს უწყობს საერთაშორისო თანამშრომლობას და საუკეთესო პრაქტიკების გაცვლას საზღვრების მიღმა.

მულტიპლიკატორული ზეგავლენა: ინოვაციური საგანმანათლებლო მასალების სტრატეგიული გავრცელების მეშვეობით, CivicArt მიზნად ისახავს სხვადასხვა სექტორის მინიმუმ 5,000 დაინტერესებულ მხარემდე ინფორმაციის მიტანას, რაც უზრუნველყოფს პროექტის გავლენის გავრცელებას მისი პირდაპირი მონაწილეების მიღმა.

პროექტის სტრუქტურა და განხორციელება

პროექტს აქვს სამი ეტაპი, რომელთაგან თითოეული ეყრდნობა წინას და ქმნის სწავლებისა და განხორციელების ყოვლისმომცველ პროცესს:

ეტაპი 1 ფოკუსირებულია კვლევისა და ადაპტაციაზე, აანალიზებს ხელოვნებაზე დაფუძნებული სამოქალაქო განათლების ევროპულ პრაქტიკებს და მათ უკრაინული და ქართული კონტექსტებისთვის მორგებას. ამ ეტაპზე შეიქმნა სამოქალაქო ხელოვნების პრაქტიკების ეს კრებული, რომელიც პროექტის შემდგომი განვითარების საფუძველს წარმოადგენს.

ეტაპი 2 ხაზს უსვამს შესაძლებლობების განვითარებასა და ინსტრუმენტების შემუშავებას. პარტნიორები თანამშრომლობენ ხელოვნების მეშვეობით სამოქალაქო განათლების მეთოდოლოგიური სახელმძღვანელოს შესაქმნელად და ახალგაზრდული მუშაკებისთვის ტრენინგ კურსების ჩასატარებლად, რაც უზრუნველყოფს ინოვაციური პრაქტიკების ეფექტურ გამოყენებას რეალურ გარემოში.

ეტაპი 3 ფოკუსირებულია განხორციელებაზე და მდგრადობაზე. ახალგაზრდული მუშაკები იყენებენ თავიანთ ახლად განვითარებულ უნარებს ადგილობრივ, შემოქმედებითად გამდიდრებულ სამოქალაქო განათლების აქტივობებში, რომლებიც მხარდაჭერილია სოციალური მედიის ყოვლისმომცველი კამპანიებით. CivicArt ალიანსის ქსელის შექმნა უზრუნველყოფს პროექტის გრძელვადიან მდგრადობას და მიმდინარე საერთაშორისო თანამშრომლობას.

მოსალოდნელი ზეგავლენა და მემკვიდრეობა.

CivicArt პროექტი შექმნილია მრავალ დონეზე ხანგრძლივი ცვლილების შესაქმნელად. ინდივიდუალური მონაწილეებისთვის ის გვთავაზობს ახალ უნარებს, პერსპექტივებს და შემოქმედებითი სამოქალაქო

ჩართულობის შესაძლებლობებს. ორგანიზაციებისთვის ის უზრუნველყოფს გაძლიერებულ შესაძლებლობებს, გაფართოებულ ქსელებს და ინოვაციურ მეთოდოლოგიებს. საზოგადოებებისთვის ის ხელს უწყობს უფრო ჩართული, ინფორმირებული და აქტიური ახალგაზრდა მოქალაქეების ჩამოყალიბებას.

პროექტის ერთგულება ხელმისაწვდომობის პრინციპისადმი Creative Commons ლიცენზირებისა და მრავალენოვანი თარგმანების მეშვეობით უზრუნველყოფს, რომ მისი სარგებელი გავრცელდეს უშუალო მონაწილეების მიღმა. ინგლისურ, უკრაინულ, ქართულ, გერმანულ და ესპანურ ენებზე რესურსების შექმნით, CivicArt აშენებს ხიდებს ენობრივ და კულტურულ საზღვრებს შორის.

სამიზნე საზოგადოებები

CivicArt უშუალოდ ემსახურება ახალგაზრდულ მუშაკებს, რომლებიც ეძებენ ინოვაციურ საგანმანათლებლო მიდგომებს, ახალგაზრდებს, რომლებსაც სურთ გამოიყენონ სამოქალაქო ჩართულობის შესაძლებლობები, ახალგაზრდა ხელოვანებს, რომლებიც ცდილობენ გააფართოონ თავიანთი სოციალური ზეგავლენა, და ფორმალური საგანმანათლებლო ინსტიტუტების წარმომადგენლებს, რომლებიც დაინტერესებულნი არიან თავიანთი სამოქალაქო განათლების სასწავლო გეგმების გაუმჯობესებით. ამ მრავალფეროვანი ბენეფიციარების მეშვეობით, პროექტი ქმნის სწავლების, შემოქმედებითობისა და სამოქალაქო მონაწილეობის მდიდარ ეკოსისტემას.

პროექტი თანხვედრაშია ევროკავშირის ახალგაზრდულ მიზნებთან და ახალგაზრდობის სტრატეგიასთან, რაც ხელს უწყობს ახალგაზრდების გაძლიერებისკენ მიმართულ მოძრაობას ინოვაციური სამოქალაქო განათლების პრაქტიკების საშუალებით. ამ პრაქტიკების დოკუმენტირებისა და გაზიარების მეშვეობით, სამოქალაქო ხელოვნება ხდება მზარდი საერთაშორისო ძალისხმევის ნაწილი, რომელიც ისახავს მიზნად ხელახლა წარმოვიდგინოთ, თუ როგორ ვამზადებთ ახალგაზრდებს აქტიური მოქალაქეობისთვის დემოკრატიულ საზოგადოებებში.

პროექტის კონსორციუმი:

- [რეზონანსის ფონდი](#) (უკრაინა)
- გერგარტი (საქართველო) (ბმული)
- <https://www.linkedin.com/company/gergart>
- <https://www.facebook.com/GergArt.NGO/>
- [KulturNest eV](#) (გერმანია)
- [Asociacion International initiatives for cooperation Letur](#) (ესპანეთი)

დამატებითი მასალა: დოკუმენტური ფილმი ბერლინიდან

დამატებითი რესურსია YouTube არხზე გამოქვეყნებული ფილმი, რომელიც წარმოადგენს ინტერვიუების კრებულს ბერლინელ ხელოვანებთან და კოლექტივებთან. იგი ჩაიწერა პროექტის სასწავლო ვიზიტის დროს 2025 წლის მარტში. ფილმის საშუალებით, თქვენ მოისმენთ და ნახავთ სხვადასხვა სახელოვნებო სივრცეებსა და მიდგომებს ბერლინიდან.

ფილმი ხელმისაწვდომია ბმულზე: [ბმული იქნება აქ]

[QR კოდი]

ინტერაქციისკენ მოწოდება: თქვენთვის საინტერესო საკითხის შესახებ, დაწერეთ კომენტარი ფილმის ქვეშ. ერთად შევქმნათ სამყარო!

ლენდ არტი

ზოგადი აღწერა:

ასევე ცნობილი როგორც Earth Art, ლენდ არტი არის ტექნიკა და მოძრაობა, რომელიც გულისხმობს ხელოვნების შექმნას ბუნებაში, ისეთი მასალების გამოყენებით, როგორიცაა ქვები, ხეები, ქვიშა, წყალი და ყველაფერი სხვა, რაც ხელმისაწვდომია იმ გარემოში, სადაც იგი იქმნება. ეს დაიწყო როგორც ამბოხი ხელოვნების კომერციალიზაციის წინააღმდეგ, რადგან ამ ნაწარმოებების ყიდვა შეუძლებელია. სხვა მიზეზებია გარემოსდაცვითი მიზნები და ბუნების დაფასებისკენ მოწოდება. ხელოვნების ეს ტიპი იცვლება ბუნებრივი ძალების მოქმედებით და მაყურებლებს უწევს დაფიქრდეს ყველაფრის ბუნებრივ და წარმავალ ბუნებაზე.

**დანიართი B:
ტერმინთა
განმარტებითი
ლექსიკონი**

ხელოვნების ტექნიკის ფერის კოდები:

ლენდ არტი

გადამუშავება (Recycling)

ვიზუალური ხელოვნება

არქიტექტურა

დიზაინი

სპექტაკლი

ციფრული ხელოვნება

მედია ხელოვნება

ქუჩის ხელოვნება

ინსტალაციები

ლიტერატურა და ჟურნალისტიკა

თეატრი

ცეკვა

ურთიერთობითი ხელოვნება (Relational Art)

მონაწილეობითი ხელოვნება

მონაწილეობითი ხელოვნება

კონცეპტუალური ხელოვნება

პროცესუალური ხელოვნება

დოკუმენტური ხელოვნება

ტიპები:

1. ლენდ არტის ნაწარმოებები, რომლებიც მოითხოვს ლანდშაფტის ღრმა მოდიფიკაციას მძიმე მანქანების გამოყენებით მიწის თხრისა და ტრანსპორტირებისთვის, გრძელვადიანი მასიური სკულპტურების შესაქმნელად.
2. ხელოვნების ნაწარმოებები, რომლებიც შექმნილია ლანდშაფტის შეცვლის გარეშე. გამოიყენება ფოთლები, ყინული და სხვა ბუნებრივი მასალები, რომლებიც საბოლოოდ გაქრება.

კომენტარები დამწყებთათვის:

პატივი ეცით და არ დააზიანოთ ბუნება იქ, სადაც თქვენს ხელოვნების ნაწარმოებს ქმნით. დაიწყეთ ყველაზე მარტივი მასალებით, რომლებიც შეგიძლიათ იპოვოთ. განალაგეთ პატერნებად და ითამაშეთ გამეორებით ვიზუალური მიმზიდველობის შესაქმნელად. იფიქრეთ იმ შეტყობინებაზე, რომლის გაგზავნაც გსურთ. გააცნობიერეთ თქვენი ნამუშევრის წარმავლობა.

ლიტერატურა:

[რა არის ლენდ არტი? | იუტას სახვითი ხელოვნების მუზეუმი](#)

[ლენდ არტი | ტეიტი](#)

[ლენდ არტი: სადაც ხელოვნება და ბუნება ერთიანდება დროის მოკლე მომენტისთვის | ცხოვრების ხმა](#)

გადამუშავება (Recycling)

ზოგადი აღწერა:

გადამუშავება არის ხელოვნების ტექნიკა, რომლის დროსაც იყენებენ გადაყრილ მასალებს, როგორცაა ბოთლები, ავეჯი, ტექსტილი და სხვა, და გარდაქმნიან მათ ესთეტიკურად მიმზიდველ ხელოვნების ნაწარმოებად. ამ ხელოვნების ტექნიკის ზეგავლენა მრავალმხრივია; ის არა მხოლოდ ზრდის ცნობიერებას ეკოლოგიურად სუფთა, მდგრადი ცხოვრების შესახებ და აფიქრებს ადამიანებს საკუთარი ნარჩენების გამოყენების შესახებ, არამედ ასევე ავითარებს შემოქმედებითობას, მოხერხებულობას და ლატერალურ აზროვნებას. გადაგდებული მაგიდის ნახვა და იმაზე ფიქრი, თუ როგორ შევქმნათ მისგან რაღაც ახალი, ავითარებს როგორც პრაქტიკულ, ისე არტისტულ უნარებს.

ტიპები:

გარდამქმნელი (Upcycled და Downcycled) ხელოვნება. Upcycled ხელოვნება იყენებს გადაყრილ მასალებს რაღაც ახალისა და ლამაზის შესაქმნელად. Downcycled ხელოვნება შლის მასალებს მათ უფრო მარტივ კომპონენტებად და შემდეგ ქმნის რაღაც ახალს, მაგრამ ვერ ამოცნობადს თავდაპირველ პროდუქტთან შედარებით.

კომენტარები დამწყებთათვის:

მიმოიხედეთ გარშემო და დაიწყეთ პრაქტიკა იმ ნარჩენების გამოყენებით რომელიც ხშირად გვხვდებათ, როგორცაა ტუალეტის ქაღალდის რულონები, ბოთლები და გაზეთები. გამოიყენეთ ის, რაც უკვე გაქვთ. თუ ახალი ნივთების ყიდვა გინევთ გადამამუშავებითი ხელოვნების შესაქმნელად, მაშინ მიზანი იკარგება. შემდეგ, მიეცით მასალას საშუალება შთაგაგონოთ - მიენდეთ ფანტაზიის უნარს და იყავით შემოქმედებითები, იფიქრეთ თუ რად შეიძლება ეს მასალები გადაიქცეს. შეგიძლიათ შექმნათ კოლაჟი, სკულპტურები, მურალები, ან რაღაც ფუნქციონალური, მაგალითად, ნათურა.

ლიტერატურა:

[უოტსონი და ვოლფი - რეციკლირებული ხელოვნება - გარემოსდაცვითი აქტივიზმის ფორმა](#)

[არტლინგი - 10 არტისტი, რომლებიც ქმნიან რეციკლირებულ და ეკოლოგიურად ცნობიერ ხელოვნებას](#)

["არტისტული ნარჩენები" - ხელოვნების შექმნის პროცესის მეორე მხარე | ჯიაქსინ ლი დანი | Medium](#)

ვიზუალური ხელოვნება

ზოგადი აღწერა:

ვიზუალური ხელოვნება მოიცავს ხელოვნების ყველა იმ სახეობას, რომელიც ძირითადად განკუთვნილია მხედველობის საშუალებით სიამოვნების მისაღებად. ზოგიერთი განკუთვნილია იმისთვის, რომ გაიგო ისე,

როგორც ეს ხელოვანმა ჩაიფიქრა, ხოლო სხვები მაყურებელს ინტერპრეტაციის თავისუფლებას აძლევს. ნებისმიერ შემთხვევაში, მათ შეუძლიათ ძლიერი გზავნილების გაგზავნა. მათ შეუძლიათ ჰკონდეთ ძლიერი პირადი, ემოციური, თერაპიული ან საგანმანათლებლო ზეგავლენა, რომელიც მაყურებელთან რჩება დიდი ხნის განმავლობაში მის ნახვის შემდეგ.

ტიპები:

ვიზუალური ხელოვნების მრავალი სახეობა არსებობს, როგორიცაა ფერწერა, ნახატი, ქანდაკება, ფოტოგრაფია, მურალები, ვიდეო ხელოვნება, ციფრული მედია და სხვა.

კომენტარები დამწყებთათვის იფიქრეთ ვიზუალური ხელოვნების იმ სახეობაზე, რომელიც ყველაზე მეტად გიზიდავთ. იფიქრეთ იმაზე, რისი შექმნა გსურთ და რა გზავნილის გაგზავნა გინდათ. მიიღეთ დახმარება გარე წყაროებისგან, იქნება ეს ინტერნეტ ტუტორიალები თუ რეალური ტუტორი, რომელიც ტექნიკის საფუძვლებს გასწავლით. ნუ გაგიცრუვდებათ იმედები თავდაპირველი წარუმატებლობებით, ისინი გარდაუვალია. დარწმუნდით, რომ პროცესისგან იღებთ სიამოვნებას.

ლიტერატურა:

[რა არის ვიზუალური ხელოვნება? სრული სახელმძღვანელო დამწყებთათვის, სტუდენტებისა და მომავალი ხელოვანებისთვის | მაუკოლმ ფერნანდესის | Medium](#)

[ვიზუალური ხელოვნებისა და შემოქმედებითობის მნიშვნელობა განათლებაში - რედფორდის კოლეჯი](#)

არქიტექტურა

ზოგადი აღწერა:

არქიტექტურა ხელოვნებად ითვლება, რადგან ის ქმნის სენსორულ გამოცდილებას. მას შეუძლია იდეებისა და ღირებულებების გამოხატვა და ემოციების გაღვივება, როგორიცაა აღტაცება და სიმშვიდე, ისევე როგორც ნებისმიერ სხვა ხელოვნების ნაწარმოებს. ის ასევე აერთიანებს ესთეტიკურ გამოხატვას და ფუნქციონალურ დიზაინს. ის იყენებს მასალებს, სინათლეს, ფორმებსა და სივრცეს, რათა შექმნას სტრუქტურები, რომლებიც ერთდროულად ფუნქციონალური და ვიზუალურად მიმზიდველია.

ტიპები:

საუკუნეების განმავლობაში, არქიტექტურის მრავალი ტიპი ან სტილი გაჩნდა: კლასიკური, გოთური, თანამედროვე, არტ ნუვო, ბაროკო და სხვა.

კომენტარები დამწყებთათვის:

დაიწყეთ ცნობილი არქიტექტორების შესწავლით და იმის გაგებით, რა იყო განსაკუთრებული მათ ნამუშევრებში. დააკვირდით თქვენს გარშემო არსებულ შენობებს. იფიქრეთ იმაზე, თუ როგორ იყენებენ ისინი ფორმას, მოხაზულობებს, პროპორციებსა და სინათლეს. სცადეთ მათი ჩახატვა. ისწავლეთ დიზაინის საფუძვლები.

ლიტერატურა:

[არტ მაიამი მაგაზინი - არქიტექტურა როგორც არტისტული გამოხატვა](#)

[საჯარო მიწოდება - არქიტექტურასა და ხელოვნებას შორის ურთიერთობა](#)

დიზაინი

ზოგადი აღწერა:

დიდი ხანია მიმდინარეობს დებატები იმის შესახებ, წარმოადგენს თუ არა დიზაინი ხელოვნების ფორმას. ჩვენ მიგვაჩნია, რომ კი, რადგან ის აღძრავს რაღაცას მაყურებელში - რაღაცას, რაც უფრო შორს და ღრმად მიდის, ვიდრე პროდუქტის ფუნქციონალურობისადმი უბრალო პატივისცემა. დიზაინი აერთიანებს ხელოვნებასა და ფუნქციონალურობას. ეს არის გამოხატვის საშუალება, რომელიც მიზნად ისახავს ზეგავლენის მოხდენას მიმღების აღქმაზე.

ტიპები:

დიზაინის მრავალი ტიპი არსებობს: გრაფიკული დიზაინი, ილუსტრაციის დიზაინი, ვებ-დიზაინი, ინტერიერის დიზაინი, მოდის დიზაინი და კიდევ ბევრი რამ.

კომენტარები დამწყებთათვის:

ისწავლეთ ფერთა თეორია და დიზაინის პრინციპები, როგორიცაა ბალანსი, კონტრასტი, განლაგება, თეთრი სივრცე და იერარქია. დაიწყეთ ნაკლებით, შეზღუდეთ თავი რამდენიმე ფერით, შრიფტითა და სხვა ელემენტებით. არ გადატვირთოთ თქვენი დიზაინი – ყოველთვის გახსოვდეთ მაყურებლები და ის, რაც მათთვის მიმზიდველად გამოიყურება. სთხოვეთ სხვებს უკუკავშირი - ამას პროფესიონალებიც კი აკეთებენ.

ლიტერატურა:

[დიზაინი 101: დამწყებთა სახელმძღვანელო დიზაინის სხვადასხვა ტიპებისთვის - უსაზღვრო გრაფიკული დიზაინის სერვისი](#)

[დიზაინი... ხელოვნებაა? - Artsper Magazine](#)

სპექტაკლი

ზოგადი აღწერა:

სპექტაკლის ხელოვნება გულისხმობს ხელოვანის რომელიც იყენებს თავის სხეულს, ხმას ან ნებისმიერ ობიექტსა და ინსტალაციას, ფიზიკურ მონაწილეობას. იგი შედგება ოთხი ელემენტისგან: დრო, სივრცე, შემსრულებლის მონაწილეობა, თუნდაც ციფრულად, და ურთიერთობა აუდიტორიასთან. იგი შეიძლება იყოს სცენარით მომზადებული ან იმპროვიზებული. იგი შეიძლება მოხდეს ნებისმიერ ადგილას და გაგრძელდეს ნებისმიერი დროის განმავლობაში (გაიხსენეთ მარინა აბრამოვიჩის სპექტაკლი MoMA გალერეაში, რომელიც გაგრძელდა 736 საათი და 30 წუთი). ეს არის მოვლენა და არა პროდუქტი, რომელიც შეგიძლიათ სახლში წაიღოთ და დაათვალიეროთ (თუ არ არის ჩანერილი).

ტიპები:

სპექტაკლის ხელოვნების ქოლგის ქვეშ მრავალი სახის ხელოვნება ექცევა: მუსიკა, ცეკვა, თეატრი, სტენდაპ კომედია, ცირკის ხელოვნება, მიმიკა და ა.შ.

კომენტარები დამწყებთათვის:

ყურადღება გაამახვილეთ სპექტაკლის ხელოვნების იმ სახეზე, რომელმაც ყველაზე ძლიერი შთაბეჭდილება დაგიტოვათ და იქიდან დაიწყეთ. თქვენ არც კი გჭირდებათ ტექნიკის შესწავლა; კარგია ავთენტურობა შეინარჩუნოთ. დაიწყეთ თამაშით და იმ ემოციის, იდეის ან სიტუაციის გამოკვლევით, რომელიც თქვენი აზრით ღირს განხილვად. იფიქრეთ იმაზე, რა შეტყობინების გადმოცემა გასურთ. გახსოვდეთ იყოთ დაუცველი და გახსნილი. დაიწყეთ იმ ადამიანების წინაშე სპექტაკლის შესრულებით, ვისთანაც ყველაზე კომფორტულად გრძნობთ თავს, როგორიცაა თქვენი ოჯახი და მეგობრები.

ლიტერატურა:

[როგორ დაეუფლა სპექტაკლის ხელოვნებამ ხელოვნების სამყაროს | ხელოვნება გასაყიდად | Artspace Smarthistory – სპექტაკლის ხელოვნება, შესავალი](#)

ციფრული ხელოვნება

ციფრული ხელოვნების განმსაზღვრელია ციფრული ტექნოლოგიის (როგორიცაა ილუსტრაციები, ნახატები, ფოტოები და ვიდეოები) გამოყენება ხელოვნების ნაწარმოების შესაქმნელად, გარდასაქმნელად ან გამოსაფენად. მიუხედავად იმისა, რომ გჭირდებათ სერიოზული შემოქმედებითი და ტექნიკური უნარები, ამ

ტიპის ხელოვნებას აქვს რამდენიმე უპირატესობა, როგორიცაა მოქნილობა, სისწრაფე, ხელმისაწვდომობა, დაბალი ფასი და მასალების მინიმალური ნარჩენები.

ტიპები:

ციფრული ხატვა, ციფრული ფერწერა, ანიმაცია, პიქსელური ხელოვნება, ვექტორული ფერწერა, 3D მოდელირება, ფოტო ფერწერა, ციფრული კოლაჟი და ა.შ.

კომენტარები დამწყებთათვის: არსებობს მრავალი პროგრამა, ხელოვნური ინტელექტის ინსტრუმენტები და ონლაინ პროგრამები, რომლებიც საშუალებას გაძლევთ შექმნათ ციფრული ხელოვნება. ყველაზე გავრცელებულია Adobe Photoshop. მისი გამოყენების მრავალი ონლაინ გაკვეთილი არსებობს. შემდეგ, ყველაფერი რაც უნდა გააკეთოთ არის აირჩიოთ თქვენი ინსტრუმენტები და ფუნჯები და დაიწყეთ.

ლიტერატურა:

[უნარების გაზიარება - ციფრული ხელოვნების სხვადასხვა ტიპების შესწავლა](#)

[რა არის ციფრული ხელოვნება? | ციფრული ფერწერისა და ხატვის სახელმძღვანელო | Adobe](#)

მედია ხელოვნება

აღწერა:

მედია ხელოვნების, რომელსაც ასევე ახალი მედიის ხელოვნება ეწოდება, მთავარი მახასიათებელია არტისტული იდეების შერწყმა განვითარებად ტექნოლოგიებთან, როგორიცაა ვირტუალური რეალობა, კომპიუტერული ანიმაცია, 3D ბეჭდვა, ალგორითმები, კოდირება, ბიოტექნოლოგია, რობოტიკა, ინტერნეტი. ხელოვნები გავლენას ახდენენ იმ ტექნოლოგიებზე, რომლებთანაც მუშაობენ და ასევე ტექნოლოგიები ახდენენ გავლენას ხელოვნებზე. მედია ხელოვნების ოთხი საყრდენი სვეტია ციფრული ტექნოლოგიები, მულტიმედია, ინტერაქტიულობა და ციფრული კულტურა. ასე რომ, ახალი ტექნოლოგიების გამოყენების გარდა, ის აერთიანებს მედიის რამდენიმე ფორმას. მისი მიზანია იყოს ინტერაქტიული ან ექსპერიმენტული, რაც მაყურებელს აქტიურ როლს ანიჭებს. ის იკვლევს ციფრულ კულტურას, ანუ გავლენას, რომელსაც ახალი მედია ახდენს ჩვენს ცხოვრებაზე, საზოგადოებასა და იდენტობაზე.

ტიპები:

ვირტუალური ხელოვნება, ციფრული ხელოვნება, ინტერაქტიული ხელოვნება, ხმოვანი ხელოვნება, ინტერნეტ ხელოვნება და სხვა

კომენტარები დამწყებთათვის: დაეუფლეთ თქვენი არჩევანით რამდენიმე ტექნოლოგიას და იფიქრეთ, როგორ შეგიძლიათ შეაერთოთ მედიის რამდენიმე ფორმა, რათა შექმნათ ხელოვნების ნაწარმოები, რომელიც როგორც გზავნის შეტყობინებას, ასევე მონაწილეებს საშუალებას აძლევს ჩაერთონ მასში.

ლიტერატურა:

[ახალი მედია ხელოვნება: რა არის და როგორ შევქმნათ! - HeavyM ბლოგი](#)

[ახალი მედია ხელოვნების შესავალი](#)

ქუჩის ხელოვნება

ზოგადი აღწერა:

ქუჩის ხელოვნება არის ნებისმიერი ხელოვნების ნიმუში, რომელიც იქმნება საჯარო სივრცეებში, ზოგჯერ ოფიციალური ნებართვის გარეშე. ის საზოგადოებას უბიძგებს იფიქროს შეტყობინებაზე, რომელიც ჩვეულებრივ დაკავშირებულია სოციალურ, სამოქალაქო ან პოლიტიკურ თემებთან. ქუჩის ხელოვნებას არ აქვს განსაზღვრული წესები—ის ხელს უწყობს შემოქმედებით თავისუფლებას, სადაც ყველაფერი შესაძლებელია.

ტიპები:

გრაფიტი, ქანდაკება, სტიკერები, მურალები, კვეთა/ჭრა, პლაკატების ხელოვნება, ვიდეო პროექცია

კომენტარები დამწყებთათვის: იმის გარდა, რომ აშკარად საჭიროა გარკვეული უნარების განვითარება, თქვენ უნდა იყოთ მოტივირებული და ავტენტური. თქვენ უნდა შეძლოთ ისეთი ისტორიის მოყოლა, რომელიც საზოგადოებას შეუძლია რომ გაიგოს და დაინტერესოს.

ლიტერატურა:

[ქუჩისა და გრაფიტის ხელოვნება | ხელოვნების ისტორია](#)

[რა არის ქუჩის ხელოვნება? | ესტეტიკა: ესთეტიკის ევროპული ჟურნალი](#)

ინსტალაციები

ზოგადი აღწერა:

ინსტალაციის ხელოვნება გულისხმობს ობიექტების გამოყენებას სივრცეში; ეს ორი ელემენტი არის ის, რაც ქმნის თავად ხელოვნების ნაწარმოებს. ინსტალაციები წარმოდგენილია 3D ფორმატში და მოითხოვს მაყურებლის აქტიურ ჩართულობას - მათ სივრცეში შესვლით შესაძლებელია ხელოვნების ნაწარმოების სხვადასხვა პერსპექტივიდან ნახვა, რაც ყოველ ჯერზე ახალ გამოცდილებას ქმნის. ინსტალაციები ხშირად მხოლოდ ვიზუალურ გრძნობას არ ეყრდნობა.

ტიპები:

ადგილობრივი, ინტერაქტიული, იმერსიული, მულტიმედიური, კონცეპტუალური და გარემოსდაცვითი ინსტალაციები

კომენტარები დამწყებთათვის:

აირჩიეთ მასალები რომლებიც დიდხანს ძლებს, რათა ხშირად შესაკეთებელი არ გახდეს. ამის მიუხედავად, გაითვალისწინეთ ინსტალაციის გარკვეული ნაწილები რეგულარულ შეცვლას საჭიროებენ, ამიტომ დარწმუნდით, რომ ისინი იაფია და ადვილად ხელმისაწვდომია. გამოცადეთ ნებისმიერი პროტოტიპი, რომელსაც ქმნით, და გაითვალისწინეთ მაყურებელთა უსაფრთხოება.

ლიტერატურა:

[ინტერაქტიული ხელოვნების ინსტალაციები: 6 რჩევა უნაკლო პროექტისთვის](#)

[რა არის ინსტალაციის ხელოვნება და როგორ ცვლის ის ჩვენს აღქმას?](#)

ლიტერატურა და ჟურნალისტიკა

ზოგადი აღწერა:

ლიტერატურა მოიცავს ენის შემოქმედებით გამოყენებას გამოცდილების, იდეების, ემოციებისა და აზრების გადმოსაცემად. მწერალი სიტყვებს სიმბოლოებად იყენებს, რომლებსაც შემდეგ მკითხველი ინტერპრეტაციას უკეთებს. ამ მხრივ, ლიტერატურა მოითხოვს მკითხველის აქტიურ მონაწილეობას და ეყრდნობა მის კოგნიტურ უნარებს, წარმოსახვასა და პირად გამოცდილებას.

ტიპები:

პოეზია, რომანები, დრამა, მოთხრობები, არამხატვრული ლიტერატურა

კომენტარები დამწყებთათვის:

დაიწყეთ იმით, რაც უკვე იცით, თემით, რომლითაც ხართ გატაცებული. ისიამოვნეთ პროცესით და არ იღელვოთ ხარისხის გამო. ისწავლეთ წერის წესები. ბევრი წაიკითხეთ და შეისწავლეთ მწერლები, რომელთა სტილმაც მოგხიბლათ. შეიმუშავეთ წერის რეგულარული რეჟიმი. რაც უფრო მეტს წერთ, მით უკეთესი გახდებით.

ლიტერატურა:

[ლიტერატურა როგორც ხელოვნების ფორმა: სიტყვების მარადიული სიმფონია](#)

[ლიტერატურის ხელოვნება და ლიტერატურის მეცნიერება - ამერიკელი მეცნიერი](#)

თეატრი

ზოგადი აღწერა:

თეატრი არის რამდენიმე ხელოვნების ტექნიკის კომბინაცია: ლიტერატურა, სპექტაკლი, ცეკვა, მუსიკა და სხვა. იგი კოლაბორაციული ხასიათისაა და ჩვეულებრივ მოიცავს სიტყვების, სხეულის, ხმის, ემოციების, კოსტიუმებისა და რეკვიზიტის ერთობლივ გამოყენებას ადამიანური გამოცდილებისა და სოციალური ურთიერთობების უნივერსალური თემების გადმოსაცემად. თეატრი მიზნად ისახავს როგორც გართობას, ასევე განათლებას. ასევე, იგი შეიძლება იყოს სოციალური ცვლილების ინსტრუმენტი, ან ისტორიული პერიოდის ანარეკლი.

ტიპები:

ტრადიციული, ექსპერიმენტული, ფიზიკური, კლასიკური, იმპროვიზაციული, მუსიკალური, ჩრდილების, ქუჩის, ინტერაქტიული, მარიონეტების თეატრი.

კომენტარები დამწყებთათვის:

დაესწარით სამსახიობო გაკვეთილებს, რათა გაიგოთ ხმის, თანდასწრების, სხეულის, ემოციების გამოხატვის, სხვადასხვა ტექნიკების და სხვა მრავალი რამის გამოყენება. შეუერთდით ადგილობრივ თეატრალურ ჯგუფს. ნახეთ ბევრი სპექტაკლი და ფილმი. ივარჯიშეთ სცენარების დამახსოვრებაში. ნუ გეშინიათ საკუთარი თავის გამოვლენისა და ხალხის წინაშე შეცდომების დაშვებისა.

ლიტერატურა:

[თეატრი - შესავალი. თეატრი არის კოლაბორაციული ხელოვნების ფორმა, რომელიც აერთიანებს სიტყვებს, ხმას, მოძრაობას და ვიზუალურ ელემენტებს გამოსახატავად](#)

[შესავალი თეატრალურ ხელოვნებაში: განმარტება, ისტორია და სხვა](#)

ცეკვა

ზოგადი აღწერა:

ცეკვა არის ძლიერი სახელოვნებო ტექნიკა, უნივერსალური ენა, რომელიც გადმოსცემს ემოციებს, ისტორიებს და იდეებს სიტყვების გამოყენების გარეშე. ვიზუალურად მიმზიდველი, ქორეოგრაფიული ან იმპროვიზებული მოძრაობების მეშვეობით, ის რთავს მაყურებელს და აღძრავს რაღაც ღრმას მის შიგნით. განმეორების, რიტმის, დროის, ფორმაციების, განათების და კოსტიუმების ელემენტების გამოყენებით, ქორეოგრაფი და მოცეკვავეები ქმნიან ტრანსცენდენტურ გამოცდილებას, თუმცა ყველა მაყურებელი მას განსხვავებულად ინტერპრეტირებს.

ტიპები:

ეს არის ყველაზე მრავალფეროვანი ხელოვნების ფორმა; მსოფლიოში იმდენი სახის ცეკვაა, რამდენი ქვეყანა და კულტურაც არსებობს! ცეკვა შეიძლება დაიყოს კლასიკურ/ტრადიციულ, თანამედროვე (კონტემპორარულ) და ქუჩის/სოციალურ ცეკვად, და ეს არანაირად არ წარმოადგენს ამომწურავ სიას.

კომენტარები დამწყებთათვის:

იფიქრეთ მუსიკისა და მოძრაობების იმ ტიპზე, რომელიც ყველაზე მეტად მოგწონთ. ნახეთ ცეკვის სხვადასხვა სტილი ცოცხლად ან ონლაინ რეჟიმში და აირჩიეთ ის, რომელიც თქვენს გულს აჩქარებს. ისწავლეთ საფუძვლები და რეგულარულად ივარჯიშეთ. არ დაგავინწყდეთ გართობა.

ლიტერატურა:

[ცეკვის ხელოვნება: ქორეოგრაფია, მოძრაობები და ისტორია](#)

[ცეკვა როგორც ხელოვნება: სულის გამოხატველი მოძრაობა - IDO](#)

ურთიერთობითი ხელოვნება (Relational Art)

ზოგადი აღწერა:

ურთიერთობითი ხელოვნება ან ურთიერთობითი ესთეტიკა არის ხელოვნების ფორმა, რომლის მთავარი კომპონენტია სოციალური ინტერაქცია. მისი მიზანია ადამიანური ურთიერთობებისა და მათი სოციალური კონტექსტის რეპლიკაცია. იგი ეყრდნობა აუდიტორიის ჩართულობასა და კონტრიბუციას, ხოლო მისი შედეგები არაპროგნოზირებადია. მაგალითია რიკრეიტ ტირავანიჯას "Untitled (Free/Still)" ხელოვნების ნაწარმოები, სადაც ის ამზადებს და უზიარებს საკვებს აუდიტორიას, რითაც გალერეას გარდაქმნის საერთო სივრცედ სოციალური ინტერაქციისა და საზიარო გამოცდილებისთვის.

ტიპები:

ინტერაქტიული ინსტალაციები, მონაწილეობითი სკულპტურები, ქუჩის ინტერვიუები, ურბანული ინტერვენციები, ღონისძიებები და სხვა

კომენტარები დამწყებთათვის:

ურთიერთობითი ხელოვნების შესაქმნელად, პირველ რიგში უნდა გაიგოთ მისი ძირითადი პრინციპები: სოციალური ინტერაქცია, აუდიტორიის მონაწილეობა, ხელოვნებასა და რეალობას შორის საზღვრების გაქრობა და პროცესზე ფოკუსირება პროდუქტის ნაცვლად. პირველ რიგში, იფიქრეთ, რომელი სოციალური თემის გამოკვლევა გსურთ. შემდეგ, შეიმუშავეთ კონცეფცია. შემდეგ, იპოვეთ შესაბამისი გარემო და მასალები. ბოლოს, დაიწყეთ და დააკვირდით, რა ხდება.

ლიტერატურა:

[რა არის რელაციური ესთეტიკა? | TheCollector](#)

[რელაციური ესთეტიკის მოძრაობის მიმოხილვა | TheArtStory](#)

მონაწილეობითი ხელოვნება

ზოგადი აღწერა:

ამ ტიპის ხელოვნების ძირითადი ნიშანია პირობა აუდიტორიის აქტიური მონაწილეობა. პასიური დამკვირვებლების ნაცვლად, აუდიტორია ხდება თანაშემწემნელი. ყველაზე მნიშვნელოვანია კოლაბორაცია და სოციალური კავშირები, რომლებიც იქმნება მონაწილეებს შორის საერთო საქმიანობის მეშვეობით. ყურადღების ცენტრში ყოფნის ნაცვლად, ხელოვანი უფრო ფასილიტატორის როლს ასრულებს. მონაწილეობითი ხელოვნების

მაგალითებში შედის ინტერაქტიული ინსტალაციები, საზოგადოებრივი სკულპტურები და საზოგადოებრივი ხელოვნების პროექტები.

ტიპები:

საზოგადოებრივი ხელოვნება, აქტივისტური ხელოვნება, ახალი ჟანრის საჯარო ხელოვნება, დიალოგური ხელოვნება

კომენტარები დამწყებთათვის:

განსაზღვრეთ მიზეზი ან სამოქალაქო საკითხი, რომლის შესწავლაც გსურთ. იფიქრეთ იმაზე, თუ როგორ შეგიძლიათ ჩართოთ აუდიტორია და წახალისოთ დემოკრატიული თანამშრომლობა და კავშირი. მიეცით მკაფიო ინსტრუქციები და მოითხოვეთ უკუკავშირი მონაწილეებისგან. გამოიყენეთ იგი პროექტის გასაუმჯობესებლად.

ლიტერატურა:

[მონაწილეობითი ხელოვნება – Participedia](#)

[მონაწილეობითი ხელოვნება | MoMA](#)

მონაწილეობითი ხელოვნება

ზოგადი აღწერა:

ონცეპტუალური ხელოვნება არის ხელოვნების ფორმა, რომელშიც იდეა ან კონცეფცია და მისი რეალიზაციის პროცესი უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე შექმნილი ობიექტი. მუსიკოსისგან ან არტისტისგან განსხვავებით, რომელიც შეზღუდულია თავისი ინსტრუმენტებით, კონცეპტუალური ხელოვანი იყენებს ნებისმიერ მასალას ან ინსტრუმენტს, რომელიც საუკეთესოა მისი იდეის გამოსახატავად; საბოლოო პროდუქტი შეიძლება იყოს ყველაფერი - სპექტაკლიდან ყოველდღიურ ობიექტამდე.

ტიპები:

სპექტაკლის ხელოვნება, ვიდეო ხელოვნება, ინსტალაციები, ფერწერა, ფოტოგრაფია, ლიტერატურა, ლენდ არტი, ყოველდღიური ობიექტები.

კომენტარები დამწყებთათვის:

კონცეპტუალური ხელოვნების მიზანი არ არის ლამაზად გამოჩენა, არამედ ფიქრის აღძვრა. შეეცადეთ გამოიცნოთ არტისტის გზავნილი. თუ როგორ აღიქვამთ და ინტერპრეტირებთ მას, ისეთივე მნიშვნელოვანია, როგორც არტისტის თავდაპირველი განზრახვა.

ლიტერატურა:

[კონცეპტუალური ხელოვნება: განვითარება და ევოლუცია - Artland Magazine](#)

[კონცეპტუალური ხელოვნების მოძრაობის მიმოხილვა | TheArtStory](#)

კონცეპტუალური ხელოვნება

ზოგადი აღწერა:

კონცეპტუალური ხელოვნება არის ხელოვნების ფორმა, რომელშიც იდეა ან კონცეფცია და მისი რეალიზაციის პროცესი უფრო მნიშვნელოვანია, ვიდრე შექმნილი ობიექტი. მუსიკოსისგან ან არტისტისგან განსხვავებით, რომელიც შეზღუდულია თავისი ინსტრუმენტებით, კონცეპტუალური ხელოვანი იყენებს ნებისმიერ მასალას ან ინსტრუმენტს, რომელიც საუკეთესოა მისი იდეის გამოსახატავად; საბოლოო პროდუქტი შეიძლება იყოს ყველაფერი - სპექტაკლიდან ყოველდღიურ ობიექტამდე.

ტიპები:

სპექტაკლის ხელოვნება, ვიდეო ხელოვნება, ინსტალაციები, ფერწერა, ფოტოგრაფია, ლიტერატურა, ლენდ არტი, ყოველდღიური ობიექტები.

კომენტარები დამწყებთათვის:

კონცეპტუალური ხელოვნების მიზანი არ არის ლამაზად გამოჩენა, არამედ ფიქრის აღძვრა. შეეცადეთ გამოიცნოთ არტისტის გზავნილი. თუ როგორ აღიქვამთ და ინტერპრეტირებთ მას, ისეთივე მნიშვნელოვანია, როგორც არტისტის თავდაპირველი განზრახვა.

ლიტერატურა:

[კონცეპტუალური ხელოვნება: განვითარება და ევოლუცია - Artland Magazine](#)

[კონცეპტუალური ხელოვნების მოძრაობის მიმოხილვა | TheArtStory](#)

პროცესუალური ხელოვნება

ზოგადი აღწერა:

პროცესუალური ხელოვნებაში ყველაზე მნიშვნელოვანია შექმნის აქტი, არა საბოლოო პროდუქტი. სწორედ შემოქმედებითი პროცესი თავად ხდება ხელოვნების ნაწარმოები. პროცესუალური ხელოვნება აფასებს არაპროგნოზირებადობას - შემთხვევითობები მისაღება. ის შეიძლება იყოს დაუსრულებელი და ეტყობოდეს მუშაობის კვალი. ის შეიძლება შეიცვალოს დროთა განმავლობაში დაშლის გამო. ყველა იდეა მისაღება.

ტიპები:

მასალაზე ორიენტირებული, დროზე დაფუძნებული, კოლაბორაციული, დოკუმენტირებული

კომენტარები დამწყებთათვის:

არ იღლეოთ საბოლოო პროდუქტის გამო; ამის ნაცვლად, მიეცით მასალებს თქვენი მართვის საშუალება. მიიღეთ ყველაფერი, რაც ხდება.

ლიტერატურა:

[შესავალი პროცესუალურ ხელოვნებაში \(ანუ, როგორ გადავიდა მინიმალიზმი ლამაზიდან უხეშზე\) | ხელოვნება გასაყიდად | Artspace](#)

[პროცესუალური ხელოვნება | გუგენჰაიმის მუზეუმები და ფონდი](#)

დოკუმენტური ხელოვნება

ზოგადი აღწერა:

დოკუმენტური ხელოვნება არის ხელოვნების ტექნიკა, რომელიც იყენებს შემოქმედებით გამოხატვას რეალური ცხოვრების მოვლენების, ადამიანების და სოციალური სიტუაციების წარმოსადგენად. ის ფუძნდება კვლევაზე, დაკვირვებაზე და ჭეშმარიტებაზე დაფუძნებულ რეპრეზენტაციაზე. ის ხშირად იყენებს ჩვენებებს, არქივულ მასალას, ფოტოგრაფიას და ვიდეოს ხელოვნების ნაწარმოებების შესაქმნელად, რომლებიც აინფორმირებს, ასწავლის და ზრდის ცნობიერებას სოციალური, ისტორიული ან პოლიტიკური საკითხების შესახებ. მოქმედებენ როგორც შემოქმედების, ასევე კვლევის სფეროში. ხელოვნების ეს ფორმა აერთიანებს ჟურნალისტიკას, აქტივიზმსა და ხელოვნებას, მაყურებელს სთავაზობს არა მხოლოდ დაკვირვებას, არამედ ფიქრსა და მოქმედებას.

ტიპები:

ფოტოგრაფიული, ვიდეო, ინსტალაცია, სპექტაკლი, ინტერვიუები და სხვა

კომენტარები დამწყებთათვის:

დაიწყეთ იმ საკითხით, რომელიც გაინტერესებთ. გამოიყენეთ ნებისმიერი ხელმისაწვდომი აღჭურვილობა, როგორცაა სმარტფონი ან ნოუტბუქი. ყურადღება გაამახვილეთ საკითხის ნამდვილი სახის ჩვენებაზე, მაგრამ მიეცით თავს უფლება დაამატოთ მასზე თქვენი პირადი კომენტარი, თქვენი საკუთარი ემოციები და დამოკიდებულებები. იყავით ეთიკური და შექმენით უსაფრთხო სივრცე სხვებისთვის, რათა გაუზიარონ თავიანთი ისტორიები. გააერთიანეთ ხელოვნების სხვადასხვა ფორმები (ფოტოგრაფია, ხმა, წერა), თუ გრძნობთ, რომ ეს უკეთ გადმოსცემს სათქმელს.

ლიტერატურა:

<https://mspace.lib.umanitoba.ca> - დოკუმენტური ხელოვნების თეორიული და პრაქტიკული განმარტებები კანადის არქივებში (pdf)

[კადრებს შორის - დოკუმენტური ხელოვნება და ჟურნალისტიკა](#)

ავტორების შესახებ

[ევა რანდელცჰოფერი](#) არის თავისუფალი ხელოვანი, კურატორი, ლექტორი და ხელოვნების პედაგოგი, რომელიც ასევე მუშაობს როგორც სისტემური კონსულტანტი ცვლილებისა და ტრანსფორმაციის პროცესებში. მისი მისია ეხება შემდეგი კითხვის გამოკვლევას: "რას შეუძლია მიაღწიოს სახელოვნებო სტრატეგიებმა არა-სახელოვნებო კონტექსტებში?"

იგი აღწერს თავის მეთოდოლოგიას როგორც "მსოფლიოს ესთეტიკური დაუფლების სოციალურ განზომილებებს". ეს პროცესები, რომლებსაც იგი შეიმუშავებს და ხელმძღვანელობს, თანაარსებობს მის კურატორულ პრაქტიკასთან.

თავის მხატვრულ ნამუშევრებში ევა ავითარებს ადგილობრივ და მონაწილეობით პროექტებს, რომლებიც არა მხოლოდ ასახავს ადგილის ისტორიას, არამედ ააქტიურებს გამოუყენებელ რესურსებსა და პოტენციალებს. ინტერდისციპლინარული მიდგომების მეშვეობით, იგი ქმნის ხილულ და შესაგრძნობ ცვლილებებს როგორც სივრცით, ისე სისტემურ კონტექსტებში.

იგი სწავლობდა ხელოვნებასა და არქიტექტურას კუნსტჰოხშულე კასელში, მიიღო დიპლომი ხელოვნებაში და ფლობს M.A. ხარისხს Kunst im Kontext-ში UdK ბერლინიდან.

"კულტურული აგენტები შემოქმედებითი სკოლებისთვის" პროგრამის ფარგლებში, იგი მსახურობდა როგორც კულტურული აგენტი და პროცესის ფასილიტატორი, ეხმარებოდა ოთხ სკოლას კულტურული სკოლის პროფილის შემუშავებაში, ოცდაორი მონაწილეობითი პროექტის მეშვეობით.

პუბლიკაციები:

ფორმატები და მეთოდები: [Die Wochenwand](#)

რეფლექსია: ["ვისი პროექტია ეს საერთოდ?"](#)

ავტორობის საკითხი მონაწილეობითი ხელოვნების პროექტებში

სასწავლო აქტივობები:

2022 სემინარი და მენტორინგი UdK ბერლინში, "მრავალფეროვნება დიალოგში - UdK ბერლინის ზოგადი კვლევები," დაფინანსებული NEUSTART კულტურის მიერ

2021 სასწავლო გეგმის კონსულტაცია ["არტისტული ინტერვენციები კულტურულ განათლებაში", სერტიფიკატის კურსი ჰილდესჰაიმის უნივერსიტეტში](#), კულტურული აგენტების გუნდის წევრი

2015 კონცეპტუალიზაცია და თანა-დირიჟირი ღონისძიებისა "7 auf einen Streich" მონა იასთან და კარსტენ კრემერთან თანამშრომლობით, Kunsthochschule Weißensee

[BVKA - არტისტული სტრატეგიები განმანათლებელ კონტექსტებში: ევა რანდელცჰოფერი](#)

[ევა რანდელცჰოფერი](#)

[ტატიანა გლოგოვაცა](#) არის არაფორმალური განათლების ტრენერი, მწერალი, ინგლისური ენის მასწავლებელი და იოგის ინსტრუქტორი. მას აქვს ორი მაგისტრის ხარისხი; ერთი ინგლისური ენის სწავლების მეთოდოლოგიაში და მეორე ჰუმანისტურ მეცნიერებებში ფილოლოგიაში. ტატიანამ იმუშავა მწერლად და მკვლევარად სხვადასხვა არაფორმალური განათლების პროექტებზე, ფოკუსირებული მონაწილეობითი ხელოვნებაზე, ბავშვებისა და ახალგაზრდების ემოციური ინტელექტის განვითარებაზე და ტრენერული კომპეტენციების განვითარებაზე. როგორც მასწავლებელს და იოგის ინსტრუქტორს, მას მტკიცედ სწამს ჰუმანისტური

განათლების ძალის და ყოველ სტუდენტს უდგება, როგორც უნიკალურ და ღირებულ ინდივიდს. მისი წერითი და კვლევითი მუშაობა ძირითადად კეთილდღეობასა და ჯანსაღი და მნიშვნელოვანი ცხოვრების შექმნაში სხვების დახმარებაზე ფოკუსირდება. ამჟამად ის წერს წიგნს მოზარდებისთვის კეთილდღეობის სწავლების შესახებ.

ლორენა ტერცი არის საზოგადოებრივი ხელოვანი, ახალგაზრდული მუშაკი და პროექტის კოორდინატორი ხელოვნების ისტორიისა და კრიტიკის მაგისტრის ხარისხით და ამჟამად გადის ტრანსფორმაციული ქოუჩინგის კურსს.

ის მუშაობს სხვადასხვა სოციალურ ორგანიზაციებში, ატარებს სემინარებს და ფასილიტაციას უწევს პროცესებს, რომლებიც ფოკუსირებულია შემოქმედებით სწავლაზე, DIY და DIT-ზე, საჯარო სივრცეების ცნობიერებაზე და მდგრადობაზე.

ის არის KulturNest e.V.-ის თანადამფუძნებელი და საბჭოს წევრი და პროექტის კოორდინატორი სოციალურ ცირკში CABUWAZI-ში.

თავის პრაქტიკაში ის იკვლევს სხვადასხვა მედიუმს, ბექდვითი ხელოვნებიდან ტექსტილურ ხელოვნებამდე, ქუჩის ინტერვენციებიდან ფოტოგრაფიასა და სთორითელინგამდე, როგორც ადამიანებთან ჩართულობის საშუალებას და როგორც ინსტრუმენტებს საზოგადოების შექმნისა და თვითგაძლიერების ხელშეწყობისთვის. მას სწამს დევიზისა „gentileza gera gentileza“, სიკეთე სიკეთეს შობს, და არტივიზმისა და შემოქმედებითობის ძალისა, რომელიც ჩვენს გარშემო მყოფ სამყაროს აცალიბებს.

წვლილის შემტანები

სახელმძღვანელოს სტრუქტურა: დაგნა გმიტროვიჩი

კორექტურა: ელიზაბეთ ფრეიზერი, ოლენა პრაბოვსკა

თარგმანები:

დიზაინი: [ლარისა მამონოვა](#)

ლიცენზიები და უარყოფა:

სამოქალაქო ხელოვნება პრაქტიკაში. მიდგომებისა და მეთოდების კრებული © 2025 სამოქალაქო ხელოვნების კონსორციუმის მიერ ლიცენზირებულია CC BY-NC-ND 4.0-ით. ამ ლიცენზიის ასლის სანახავად, ეწვიეთ <https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>

დოკუმენტი მომზადდა Erasmus+ პროექტის ფარგლებში სამოქალაქო ხელოვნება: ხელოვნებაზე დაფუძნებული სამოქალაქო განათლების პოტენციალის განვითარება თანადაფინანსებულია ევროპის კავშირის მიერ. თუმცა, გამოთქმული მოსაზრებები და შეხედულებები მხოლოდ ავტორ(ებ)ისაა და აუცილებლად არ ასახავს ევროკავშირის ან ევროპის განათლებისა და კულტურის აღმასრულებელი სააგენტოს (EACEA) მოსაზრებებს. არც ევროკავშირი და არც გრანტის გამცემი ორგანო არ არის პასუხისმგებელი მათზე.

დამატებითი ბმულები:

[Künstlerische Interventionen – Erkenntnisse eines Pilotkurses zur Weiterbildung von Künstler*innen in der Kulturellen Bildung | kubi-online](#)

